

HVEM

VIL

SKE?

ØVERSÆT FRA 4. UDGÅVE (ENGELSK)

Herren Jesus Kristus altid adlød og gjorde Guds vilje - IKKE hans egen - som også Kaldelsen af enhver Troende

MARK GRANT DAVIS, ESQ

HVEM VIL SKE?

ISBN: 978-0-692-53857-9

Denne bog (og Oversættelser af denne bog til andre sprog af forfatteren) ikke skal sælges, men skal være FRIT tilgængelige for alle, som brug omfatter produktion og fordeling af kopier til andre mennesker og organisationer.

Der er over 40 Oversættelser af 'Hvem Vil Ske?' FRIT tilgængelige online i forskellige formater fra:

<http://ftp.whosewillbedone.altervista.org>

<https://archive.org>

Og andre steder gennem online søgning.

© Mark Grant Davis 2016 All Rights Reserved

HVEM VIL SKE?

FORORD

Himmelske væsener, som Gud og englene, simpelthen ikke kan ses eller høres af det normale menneskelige øje eller øre (meget som farverne fisk kan se eller lyde hunde kan høre hvilke menneskelige øjne og ører ikke kan registrere). Men bare fordi vi ikke kan se eller høre sådanne væsener betyder ikke, at engle og åndelige kræfter ikke er foran os på ethvert givet tidspunkt. Der er mange konti, hvor Gud og Jesus Kristus åbnede Øjnene på en person, for at se, hvad der var foran deres ansigt hele tiden - om det var for at hjælpe dem med at se den himmelske vært klædt at beskytte Guds folk eller til at åbne op Skriften til deres forståelse. Ligesom Gud havde at gøre for forfatteren af denne bog åbner øjnene af læseren til at se sandheder vedrørende: de adskille vilje mellem Gud og Jesus Kristus - at Kristus havde faktisk at tage en beslutning 'Hvem Vil Ske?' mellem Hans egen vilje og Guds vilje om, hvorvidt eller ikke at gå til korset; den 'Enhed' af den deles af Gud og Jesus Kristus til at nå ud til menneskeheden formål; og de fantastisk ting Gud gjorde for Kristus gennem hans opstandelse, forherligelse, og nye ansvarsområder på højre hånd Guds trone. Fordi Jesus Kristus altid valgte at gøre Guds vilje Han gjorde fællesskab og liv med Gud muligt for dig og mig, samt alle de fantastiske evner og ansvar lovet enhver trofast person, der accepterer Kristus ind i deres liv.

'Hvem Vil Ske?' er skrevet til alle, der ønsker at kende Gud og Jesus Kristus som erklæret i Bibelen med vers, der ikke kan ignoreres af enhver seriøs undersøgelse af disse to Væsener. Vores forhold til Gud og det evige liv med Kristus bør aldrig tages let så meget er på spil med spektakulære belønninger potentielt bortfaldet gennem uvidenhed og forkert tro. Gud erklærer, at han ønsker alle at blive frelst og komme til kundskab om sandheden - at blive frelst er kun en del færdiggørelse af hvad Gud ønsker for dig og mig; vi har også brug for at lære om Gud, hans enbårne Søn, Jesus Kristus, og hvem vi er som Guds børn fra Bibelen.

'Hvem Vil Ske?' begynder med sandheden, at Gud ønsker en åben dialog med alle og mener konti, hvor folk adspurgte Gud og endda appellerede til skifte mening om givne emner (som Gud undertiden gjorde!). Spørgsmål, som vi alle burde have stillet for længst er derefter stillet som behandles med bibelske vers denne udfordring (løbende) mainstream lære om Gud og Jesus Kristus. Hvad Bibelen siger om sig selv er derefter dækket som afslører den myndighed, magt og integritet Skriften, som er i stand til at gemme og belønne dem, der er trofaste mod sine løfter. Det bemærkes også, at Gud elsker at give og han søger aktivt muligheder for at opmuntre og belønne trofaste enkeltpersoner for deres kærlighed og værker udført i partnerskab med ham og Jesus Kristus. Endelig 'Hvem Vil Ske?' så betragter spændende Sandhed fra Skriften, at Gud og Jesus Kristus er faktisk i hver eneste person, der er født på ny af Guds Ånd med ubegrænset potentiale i dette liv og det liv, til at komme.

HVEM VIL SKE?

TAK

Følgende personer er anerkendt for deres støtte, arbejde og liv, der har bidraget væsentligt til dette arbejde af kærlighed:

Caleb BG Davis (fotografi og designe)

Noah SG Konsza (projektadministration)

Tiffany L Konsza (redigering og korrektur)

Catharine M Roberts (redigering og korrektur)

Tricia C McCormick, der inspirerede forfatteren til at opsøge Guds sandheder i Skriften og stå på integriteten af Guds Ord.

Forfatteren ønsker også at takke alle troende-in-Kristus på tværs af denne vidunderlige verden for deres kærlighed og bøn støtte gennem årene og opfordrer kommentar fra læserne på:

WhoseWillBeDone@AOL.Com ; <https://Linkedin.Com/in/MarkGrantDavis>

‘Hvem Vil Ske?’ er på ingen måde en udtømmende eller autoritativ tekst, men et værktøj til at generere tanke og den efterfølgende tilbedelse af den eneste sande Gud og Jesus Kristus, som er blevet fordrejet og udvandet af traditioner mænd. Versene fra Skriften i dette arbejde, dog holde Guds myndighed, der inspirerede helligt folk til at skrive ord ned på hans vegne. Kapitlerne indeholder separate øjeblikke af fordybelse på Skriften, som er blevet grupperet og sekventeret for læserne til at overveje og drage deres egne konklusioner om de rejste spørgsmål om Gud og hans storslåede ord. Notatet er der foretaget flere ændringer fra tidligere udgaver og tilbagemeldinger fra læserne er hjerteligt velkommen.

De, som er flyttet af Gud til at støtte dette arbejde er hjerteligt velkomne og opfordres til at kontakte forfatteren om mulighederne for at levere dette arbejde i hænderne på ikke-engelske læsere.

DEDIKATION

Dette arbejde er dedikeret til den levende Gud, der først skabte Jorden og derefter himlen, og der rejste Jesus Kristus fra de døde. Det er dedikeret til den ene der vidste alle, før de blev født og alligevel intenst ønske at elske og leve med hver enkelt som en far til et barn; Som lovede, beskyttet, forudsat, og købte hver sjæl, som er fri til at vælge evigt liv i Kristus. Det er dedikeret til ham, til hvem Jesus Kristus tilbad, elskede, tjente, og adlød - selv til det punkt, tortur og død ved uvidende mænd.

Det er også dedikeret til enbårne Guds Søn, der døde, fordi han lægge sin vilje i Getsemane have, da han ytrede ordene, 'Ikke min vilje, men din vilje ske'. Det er dedikeret til den, der skabte Jorden og himlen med Gud, sin Fader; Hvem altid gjorde Faderens Villie og ikke Hans egen; Som nu sidder ved Guds højre hånd og er indstiftet af den almægtige Gud til at blive tilbedt som Gud.

'HVEM VIL SKE?' er også dedikeret til hver enkelt, for hvem Herren Jesus Kristus gav sit liv på den grusomme kors; til ham, som hungrede og er nu fyldt; til En, for hvem Jesus Kristus vil altid være deres levende springvand af vand; til den, der vil blive rejst eller ændres i glimt af et øje til at være for evigt med Herren fra det høje; og til den, der tror efter at Kirken er blevet borttrykket til skyerne for at være sammen med Herren evindeligt.

OG VI HÅR SET OG VIDNE, AT
FÅDEREN SENDTE SØNNEN AT
VÆRE VERDENS FRELSER. DEN, SOM
BEKENDER, AT JESUS ER GUDS SØN,
GUD BOR I HÅM, OG HÅN I GUD. OG VI
HÅR KENDT OG TROET DEN
KÆRLIGHED, SOM GUD HÅR TIL
OS. GUD ER KÆRLIGHED; OG DEN,
SOM BOR I KÆRLIGHED BOR I GUD,
OG GUD I HÅM.

(1 JOH 4: 14-16 KJV)

HVEM VIL SKE?

NØGLE

[39] For løftet gælder jer og jeres børn og alle dem i det fjerne, selv så mange som Herren vor Gud vil kalde. (ApG 2: 39 KJV) Bibelske tekst og referencer *King James Version* Bibelen er understreget at gøre det skiller sig ud fra forfatterens skriftligt.

KJV = *King James Version* (med ord som 'thou' ændret til 'du')

HELLIGE ÅND = HELLIGE SPØGELSE som ofte oversættes flæng.

Hele blokke af tekst fra Skriften er medtaget for at opbygge og opmuntre læseren til at undersøge Bibelen for sig selv. Blokke af bibelske tekst er også blevet adskilt i sub stykker til at hjælpe læsning og sporing af ordene. Det oprindelige udkast fremhævede Skriften vers i gul til let identificere bibelske tekst fra forfatterens skrive, men fordi ikke alle, der downloader denne bog fra internettet vil have farveprintere blev det besluttet at minimere brugen af farver i dette online bog. Fotokopier af denne bog for at studere er opmuntret, og det anbefales, at Skriften i denne bog blive fremhævet i en lys farve for at øge studiet og nydelse af 'Hvem Vil Ske?'.
[39] For løftet gælder jer og jeres børn og alle dem i det fjerne, selv så mange som Herren vor Gud vil kalde. (ApG 2: 39 KJV) Bibelske tekst og referencer *King James Version* Bibelen er understreget at gøre det skiller sig ud fra forfatterens skriftligt.

'Mosebog 1: 1' er et format der anvendes til at henvise til et vers (eller vers) i Bibelen og læser: Første Mosebog, kapitel 1, vers 1. Ligeledes ApG 2: 1-47 siger: Apostlenes Gerninger, kapitel 2 og alle de vers fra vers 1 til vers 47.

[TEKST I DISSE BESLAG BRUGES AF FORFATTEREN TIL AT UNDERSTREGE NOGET INDEN SKRIFTEN]

En Slutnote bruges til at tilføje oplysninger, der bidrager til hovedteksten, som kan være af yderligere interesse for læseren. Det er udstationeret som en rød tal i parentes inden hovedteksten i forhold til det samme nummer i slutningen af bogen i Slutnoter afdeling. (1)

INDHOLDSFORTEGNELSE

FORORD	3
TAK	4
DEDIKATION.....	5
NØGLE.....	7
INDHOLDSFORTEGNELSE	8
DEL 1 GUDS ORD ER LANGT SØDERE END NOGEN ORD AF MÆNDENE.....	12
KAPITEL 1 GUD ØNSKER ÅBEN DIALOG MED ALLE.....	13
1.1 INDLEDNING.....	13
1.2 SKRIFTEN RECORDS MANGE SAMTALER HVOR GUD RESPEKTEREDE ÅBEN OG ÆRLIG SPØRGSMÅL FRA FOLK SOM DIG OG MIG	13
1.3 ABRAHAM FORHANDLET MED GUD I LØBET SODOMA	14
1.4 MOSES BAD GUD ARON TIL AT VÆRE HANS HØJTTALER	15
1.5 JOB VIDSTE IKKE BEBREJDE GUD, MEN RESPEKTEREDE HAM OG INDRØMMEDE, AT HAN IKKE VIDSTE ALT	18
1.6 JONAH KLAGEDE TIL GUD, FORDI NINEVAH IKKE BLEV ØDELAGT.....	20
1.7 PAUL BAD GUD OM AT FJERNE TORN I HANS KØD	22
1.8 SPØRGSMÅL OM GUD OG HANS ORD KRÆVER ET HJERTE FOR SANDHEDEN OG MOD TIL AT ÆNDRE	24
KAPITEL 2 SPØRGSMÅL, SOM VI BURDE HAVE STILLET LÆNGST	27
2.1 SØG OG DU SKAL FINDE SVAR FRA GUD.....	27
2.2 VIDSTE DU AT GUD ØNSKER ALLE AT BLIVE FRELST OG KOMME TIL KUNDSKAB OM SANDHEDEN?.....	28
2.3 VIDSTE DU AT JESUS KRISTUS VALGTE AT GØRE GUDS VILJE STEDET FOR HANS EGEN VILJE I GETSEMANE HAVE?.....	29
2.4 VIDSTE DU AT JESUS KRISTUS BLEV GUDS ENBÅRNE SØN EFTER EN BESTEMT TIDSPUNKT?.....	29
2.5 VIDSTE DU AT GUD OG JESUS KRISTUS VAR BEGGE I BEGYNDELSEN OG SKABTE JORDEN OG UNIVERSET?.....	29
2.6 VIDSTE DU AT JESUS KRISTUS VAR BESTEMT, FØR VERDENS GRUNDLÆGGELSE?	31
2.7 VIDSTE DU AT GUD SKABTE JESUS HERRE OG TIL KRISTUS?.....	31

HVEM VIL SKE?

2.8 VIDSTE DU AT JESUS KRISTUS LÆRTE LYDIGHED GENNEM LIDELSE, BLEV PERFEKT, OG BLEV TIL EVIG FRELSE?	31
2.9 VIDSTE DU AT JESUS KRISTUS BLEV FORFREMME EFTER HAN GAV SIT LIV PÅ KORSET OG BLEV REJST AF GUD TIL AT LIFE AL EVIGHED?.....	32
2.10 VIDSTE DU AT GUD GAV GLORY TIL JESUS KRISTUS EFTER AT GUD OPREJSTE HAM FRA DE DØDE?	32
2.11 VIDSTE DU AT JESUS KRISTUS BLEV GJORT RINGERE END ENGLENE, SÅ HAN KUNNE DØ?	32
2.12 VIDSTE DU, AT GUD IKKE KAN DØ?.....	33
2.13 VIDSTE DU AT JESUS KRISTUS DØDE?	33
2.14 VIDSTE DU AT JESUS KRISTUS SATTE SIG VED DEN HØJRE SIDE AF GUDS TRONE, MEN IKKE PÅ GUDS TRONE EFTER HAN REJSTE SIG OG STEG OP TIL HIMLEN?	34
2.15 VIDSTE DU JESUS KRISTUS ER DEN FØRSTE PERSON TIL AT BLIVE HÆVET FRA DE DØDE OG AT DØDEN ER DEN SIDSTE FJENDE, DER SKAL DESTRUERES FØR KRISTUS HÆNDER TILBAGE TIL GUD ALLE MAGT OG MYNDIGHED GUD GAV TIL KRISTUS?.....	35
2.16 VIDSTE DU AT DER VIL KOMME ET TIDSPUNKT, HVOR JESUS KRISTUS HÆNDER TILBAGE TIL GUD ALLE MAGT OG MYNDIGHED GUD GAV TIL KRISTUS?	36
2.17 VIDSTE DU AT JESUS KRISTUS IKKE KENDER DAGEN ELLER TIMEN HVOR HAN VIL BLIVE SENDT TILBAGE TIL JORDEN VED GUD?	36
2.18 VIDSTE DU JESUS KRISTUS KALDES OGSÅ ‘DEN SIDSTE ADAM’ OG DEN ANDEN MAND, DER ER ‘FRA HIMMELEN’ OG AT HAN BLEV TIL EN LEVENDEGØRENDE ÅND?.....	37
2.19 VIDSTE DU JESUS KRISTUS ER MANDEN, DER MEDIERER MELLE GUD OG MENNESKER?	37
2.20 VIDSTE DU JESUS KRISTUS KALDES OGSÅ, ‘LAMMET GUDS’ OG DER VIL VÆRE EN TRONE TIL GUD OG LAMMET I FREMTIDEN?	38
KAPITEL 3 SKRIFTEN ER FØRST OG FREMMEST ORD MÆND	39
3.1 HVAD SKRIFTEN FORTÆLLER OS OM SIG SELV	39
3.2 SKRIFTEN FRA GUD GENNEM HELLIGE MÆND - IKKE GENNEM FANTASI MÆND.....	40
3.3 FRA HVEM GJORDE JESUS KRISTUS MODTAGE ÅBENBARING I JOHANNES ‘ÅBENBARING? GUD.....	41

HVEM VIL SKE?

3.4 JESUS KRISTUS ER 'ALFA OG OMEGA' SOM HAN ER FORFATTER OG FULDENDER VORES FRELSE	43
3.5 FRELSE ER AT BASERET PÅ 'RETTE INDDELT' UNDERVISNING	43
3.6 BEKENDE HERREN JESUS OG TROR, AT GUD OPREJSTE KRISTUS FRA DE DØDE	45
3.7 BEKENDE JESUS KRISTUS ER SØN GUDS	45
3.8 EN BØN TIL EVIGT LIV	46
DEL 2 GUD ER EN BELØNNER AF DEM, DER FLITTIGT SØGER HAM	47
KAPITEL 4 GUD ELSKER AT GIVE	48
4.1 GUD ØNSKER AT GIVE SÅ MEGET FOR DIG OG MIG	48
4.2 GUD BELØNNER DEM, DER SØGER HAM	48
4.3 KRONER AF BELØNNINGER TIL TROENDE, SOM HAR VÆRET TROFASTE	50
4.4 DE 24 ÆLDSTE MED GULDKRONER PÅ DERES HOVEDER, DER KASTEDE DEM FØR GUDS TRONE (OG GEMT SKAL REGERE PÅ JORDEN SOM KONGER OG PRÆSTER)	50
4.5 JESUS KRISTUS HAR MANGE PORCELÆNSKRONER PÅ HANS HOVED	51
4.6 JESUS KRISTUS UDHOLDT KORSET FOR DEN GLÆDE SÆTTE FOR HAM	51
4.7 EN UFORKRÆNKELIG KRONE	52
4.8 EN KRONE AF GLÆDE	52
4.9 A RETFÆRDIGHEDENS KRONE	53
4.10 DE LIVETS KRONE	55
4.11 KRONEN AF HERLIGHED	58
4.12 GUD VIL VISE SIN OVERVÆTTES RIGDOM TIL SINE BØRN	58
DEL 3 TILBEDELSEN AF GUD OG JESUS KRISTUS ER HIMMELSK GLÆDE	61
KAPITEL 5 HIMLEN OG GUDS TRONE	62
5.1 'HIMLEN' ER GUDS TRONE	62
5.2 DER ER I ØJEBLIKKET TO 'HIMLENE'	63
5.3 SKRIFTEN ERKLÆRER DER VIL VÆRE ALT TRE HIMLEN OG TRE JORDARTER	64
5.4 GUD VIL KOMME NED FRA HIMLEN OG BO HOS JESUS KRISTUS OG GEMT VED DET TREDJE JORD	67
5.5 HVEM KOMMER NED OG DVÆLER MED MENNESKEHEDEN PÅ DEN NYE JORD?	68

HVEM VIL SKE?

5.6 KRISTI LEGEME OG KRISTI BRUD ER TO FORSKELLIGE GRUPPER AF MENNESKER MED FORSKELLIGE LØFTER KRAV	68
5.7 DEN BRUDGOMMEN	69
5.8 KRISTI LEGEME (KIRKEN).....	70
5.9 BRUDEN (HELLIGE JERUSALEM FRA OVENNÆVNTE)	71
5.10 BØRN AF BRUDEN	72
KAPITEL 6 JESUS KRISTUS ALTID GJORDE GUDS VILJE	73
6.1 HVIS VIL SKE - GUDS VILJE ELLER KRISTUS?	73
6.2 VIDSTE VILJE JESUS KRISTUS FORSKELLIGE FRA GUD?.....	74
6.3 “DIN VILJE SKE”	75
6.4 HVEM VAR JESUS KRISTUS BEDE?	79
6.5 HVEM GJORDE JESUS KRISTUS TILBEDELSE?	79
6.6 DER REJSTE JESUS KRISTUS FRA DE DØDE?.....	79
6.7 KAN VI GØRE STØRRE GERNINGER END GUD? (!).....	80
KAPITEL 7 MENNESKETS TRADITION HAR FORVIRRET GUD OG JESUS KRISTUS I SKRIFTEN	85
7.1 NAVNE OG TITLER ANVENDT I SKRIFTEN	85
7.2 SOM KALDES ‘HERREN’ I SKRIFTEN?	85
7.3 SOM KALDES ‘GUD’ I SKRIFTEN?.....	100
7.4 HVEM ER SKRIFTENS GUD?.....	102
7.5 GUD I KRISTUS I DIG	103
7.6 JESUS KRISTUS ER ÉT MED GUD	106
7.7 SKRIFTEN HAR FØRSTE OG SIDSTE SIGE OM, HVEM GUD OG JESUS KRISTUS ER PÅ HINANDEN OG TIL VERDEN	121
KONKLUSION	125
OM FORFATTEREN	126
SLUTNOTER	128

HVEM VIL SKE?

DEL 1

GUDS ORD ER LANGT SØDERE END NOGEN ORD AF MÆNDENE

KAPITEL 1

GUD ØNSKER ÅBEN DIALOG MED ALLE

1.1 INDLEDNING

En af de mange gys og privilegier til rådighed for Guds folk er, at Gud kalder os 'Børn' - IKKE voksne, mænd eller kvinder; Børn. En del af komfort i at blive kaldt Guds kære barn er, at det erkendes, at fra tid til anden, vil vi falde over, lave fejl, lære nye ting, og til sidst vokse op i ham. Vidunderligt for os, Skriften, at først efter vi er i vores nye organer og bor i Guds nærhed, at vi vil vide og har ikke flere spørgsmål at stille Vorherre. Indtil da, vi gå i nåde og gøre det bedste vi kan i den viden, som vi i høj grad elsket af Gud, som er Vor Fader og Guds Enbårne Søn, Herren Jesus Kristus, som også er vores bror. (2) Indtil denne tid af udfrielse og forståelse ankommer, vi fortsat har spørgsmål om Gud og hans plan for os alle - herunder hvem Gud er, og den fantastiske forhold Han har med Jesus Kristus.

I erkendelse vi har spørgsmål om visse aspekter vedrørende Gud og Jesus Kristus, påhviler enhver troende til at gå tilbage til Skriften og være parat til at genopdage, hvor meget Gud elsker os, og hvordan han ikke har givet os en besked forvirring, men en Kald det er forståeligt og fri for åndelig og mental trældom. Det er Guds ord, der sætter folk fri, da den registrerer vilje, hjerte, og Magt levende Guds for hele menneskeheden, hvorfor det er refereret i udstrakt grad i hele 'Hvem Vil Ske?'. Gud erklærer Han elsker menneskeheden og har sendte sin enbårne Søn, Jesus Kristus, til verden, så vi kan lære om dette store kærlighed og blive de mænd og kvinder han har ordinerede hver eneste person til at være - i denne verden og i den aldre at komme.

1.2 SKRIFTEN RECORDS MANGE SAMTALER HVOR GUD RESPEKTEREDE ÅBEN OG ÆRLIG SPØRGSMÅL FRA FOLK SOM DIG OG MIG

Gud ønsker ikke robotter nu eller i fremtiden, men mennesker, der vil tilbede ham i ånd og sandhed; mennesker, der er lydhøre over for hans ønske om fællesskab og åbne for intime samtaler som mellem en far og et barn. Skaberens af Jorden og himlene er så kærlig og omsorgsfuld nok til at lytte og besvare spørgsmål fra en person, at han er tålmodig og langmodig mod os - trods enhver nærsynethed eller uvidenhed fra vores side - som han i høj grad ønsker os at kende ham og Hans plan for vores liv.

Skriften registrerer mange situationer, hvor individer bad Gud direkte om situationer og selv forhandlede med Gud, som til gengæld aldrig nægtede at svare hverken skældte dem for deres spørgsmål i første omgang.

1.3 ABRAHAM FORHANDLET MED GUD I LØBET SODOMA

Abraham tilbad Gud og talte med ham ved mange lejligheder. Samtalen Abraham havde med Gud, som var med to engle på vej til Sodoma, er et eksempel på en patient og lydhør Gud bliver udspurgt af en mand, der elskede Gud og søgte udfrielse af et familiemedlem, Lot, som boede i Sodoma som snart ville blive dømt til ødelæggelse for sin ondskab.

[1] Og Herren viste sig for ham i lavlandet i Mamre, og han sad i teltet døren i varmen i dag. **[SYNTES AT ABRAHAM]** [2] Og han opløfte sine øjne og så, og se, tre mænd stod ved ham, og da han så dem, løb han dem i Møde fra teltet døren, og bøjede sig mod jorden **[HERREN OG DE TO ENGLE LIGNEDE MÆND]** ... [16] Og mændene rejste sig derfra , og kiggede mod Sodoma og Abraham gik med dem for at bringe dem på vej. [17] Og Herren sagde: Skal jeg skjule for Abraham at ting som jeg **[GUD VIL UNDERTIDEN AFSLØRE FOR EN TROENDE, HVAD HAN AGTER AT GØRE I EN SAG]** ... [20] Og Herren sagde, Fordi råb af Sodoma og Gomorra er stort, og fordi deres Synd er såre svar [21] Jeg vil gå ned nu, og se, om de har gjort helt i overensstemmelse med den skrig af det, som er kommet til mig; og hvis ikke, vil jeg vide. [22] Og Mændene vendte deres ansigter derfra og gik mod Sodoma: men Abraham stadig stod for Herren. [23] Og Abraham trådte nærmere og sagde: Vil du også ødelægge retfærdige sammen med gudløse? [24] Måske findes der halvtredsindstyve retfærdige i Byen: vil du også ødelægge og ikke tilgive Stedet for de halvtredsindstyve retfærdiges der er deri? [25] Det være langt fra dig at handle således: at ihjelslå retfærdige sammen med gudløse, så de retfærdige skal være så de ugudelige at være langt fra dig: Skal ikke dømmes hele jorden gøre ret? **[ABRAHAM ÅBENT FORHANDLET OG TALTE MED GUD; ABRAHAMS SLÆGTNING, PARTI, VAR I SODOMA OG STÅR ØDELÆGGELSE, HVIS GUD IKKE REDDE MASSE FRA VERSERENDE DOM]** [26] Herren sagde, hvis jeg finder halvtredsindstyve retfærdige i Sodoma i byen, så vil jeg tilgive hele stedet for deres skyld. [27] Og Abraham svarede og sagde: Se nu, jeg har dristet mig til at tale til Herren, som jeg kun er Støv og Aske: [28] Måske skal der mangle fem af de halvtreds retfærdige: vil du ødelægge hele byen for mangel på fem? Og han sagde: Hvis jeg finder fem og fyrretyve, vil jeg ikke ødelægge den.[29] Og han talte til ham igen og sagde, måske skal der være fyrre findes der. Og han sagde: Jeg vil ikke gøre det for fyrre skyld.

[30] Og han sagde til ham, Oh lad ikke Herren være vred, og jeg vil tale: Måske skal der tredive findes der. Og han sagde: Jeg vil ikke gøre det, hvis jeg finder tredive der. [31] Og han sagde: Se nu, jeg har dristet mig til at tale til Herren: Måske skal der være tyve findes der. Og han sagde:

HVEM VIL SKE?

Jeg vil ikke ødelægge det for tyve Skyld. [32] Og han sagde, Oh lad ikke Herren være vred, og jeg vil tale endnu, men denne ene gang: Måske ti skal findes der. Og han sagde: Jeg vil ikke ødelægge det for ti skyld. [33] Og Herren gik sin vej, så snart han havde forladt med Abraham: og Abraham vendte tilbage til sin plads. (Første Mosebog 18: 1-2, 16-17, 20-33 KJV)

Gud og de to engle skulle besøge Sodoma og videregive dom over dens indbyggere; Lot og hans familie boede i Sodoma og Abraham søgte udfrielse for meget fra den verserende dom over syndige Sodoma. (3) Ved første Abraham spørgsmål og held forhandler udfrielse af Sodoma fra ødelæggelse bør der være mindst 50 retfærdige mennesker, der bor i byen. Efter yderligere forhandlinger med Gud, Abraham var i stand til at få Gud til at forpligte sig til ikke at ødelægge byen, hvis blev fundet mindst 10 retfærdige indbyggere i Sodoma. Abraham var respektfuld, åben og ærlig over for Gud i hans forhandlinger, som i sidste ende førte til Lot bliver reddet af de to engle. Gud villigt betragtes Abrahams afhøring om den verserende dom af Sodoma - Abraham var ikke chided eller kritiseret af Gud, men omtanke overvejet og besvaret af Gud, som kommunikerer med, og ofte ændrer resultater for folk, der elsker ham.

Du og jeg også kan tale åbent med Gud om noget!

1.4 MOSES BAD GUD ARON TIL AT VÆRE HANS HØJTTALER

Gud forstår vores skrøbelighed og svagheder; Han respekterede Moses anmodning om Aron at være hans talsmand trods Guds insisteren på, at Moses være en til at tale direkte med Farao. Gud bad Moses til at være hans talsmand, men Moses ønskede ikke at være Guds højtaler og i stedet insisterede på, at han får lov til at passere Guds budskab på Aron, som ville til gengæld levere det direkte til Farao. På trods af alle de tegn og formaning Moses modtog fra Gud, stadig Moses ønskede ikke at være Guds talsmand og Gud var vred på Moses (Exodus 4: 14 KJV). Men selv om Moses ikke gjorde, hvad Gud oprindeligt havde bedt ham Gud stadig elskede Moses og tillod Aron til at være Moses talsmand, som stadig resulteret i Guds udfrielse af Israel fra Egypten.

[10] Kom nu derfor, og jeg vil sende dig til Farao, som du kan frembringe mit Folk Israels børn ud af Egypten. [11] Moses sagde til Gud, Hvem er jeg, at jeg skulle gå til Farao, og at jeg skulle frembringe Israeliterne ud af Ægypten? [MOSES SPØRGSMÅLSTEGN GUD OM HANS VALG, MOSES GØRE SÅDAN EN GRAND VIRKSOMHED TIL GUD] [12] Og han sagde: Bestemt vil jeg være med dig; og dette skal være en symbolsk jer, at jeg har sendt dig: Når du har frembragt de folk ud af Ægypten, skal I dyrke Gud på dette bjerg. [GUD ERKLÆREDE, AT HAN VILLE VÆRE MED MOSES] [13] Moses sagde Gud: Se,

HVEM VIL SKE?

når jeg kommer til Israeliterne og sige til dem, har The eders Fædres Gud har sendt mig til eder; og de skal sige til mig, hvad er hans navn? hvad skal jeg sige til dem?

[14] Og Gud sagde til Moses, I Am At Jeg Er: og han sagde Således skal du sige til israelitterne, I Am har sendt mig til eder. [15] Og Gud sagde endvidere til Moses, Således skal du sige til Israels Børn, Gud Herren, eders Fædres Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud, har sendt mig til eder: denne er mit navn for evigt, og det er min Ihukommelse fra Slægt til Slægt. [16] Go, og samle Israels Ældste sammen og sig til dem: HERREN, eders Fædres Gud, Abrahams, Isaks og Jakobs viste til mig og sagde, jeg har sikkert besøgt dig, og set, at der er gjort til dig i Egypten: [17] Og jeg har sagt, vil jeg bringe dig op ud af lidelsen Egypten til landet med de Kana'anæerne og Hetiterne, Amoriterne, og Perizziterne, og Hivviterne og Jebusiterne, til et Land, der flyder med mælk og honning.

[18] Og de skal lytte til din stemme: og du skal komme, dig og Israels Ældste, til Kongen af Ægypten, og du skal sige til ham, har Herren Hebræernes Gud mødte os: og nu lad os gå, vi beder dig, tre dagsrejser ud i ørkenen, så vi kan ofre til Herren vor Gud. [19] Og jeg er sikker på, at Ægypterkongen ikke vil lade dig gå, nej, ikke ved en stærk Haand. [20] Og jeg vil udrække min Haand og slaa Ægypten med alle mine undere, som jeg vil gøre i Midte: og efter at han vil lade dig gå. [21] Og jeg vil give dette folk favorisere i synet af egypterne: og det skal ske, at når du går, skal du ikke gå tom. [22] Men hver Kvinde skal låne af sin nabo, og hende, som bor i hendes hus, juveler Sølv og juveler Guld og Klæder: og du skal sætte dem på dine Sønner, og på jeres døtre; og du skal forkæle egypterne.

[4 ¹] Moses svarede og sagde: Men se, de vil ikke tro mig, og heller ikke lytte til min røst: For de vil sige, har Herren ikke viste jer. [MOSES HØRTE GUDS PROFETI OM HANS MISSION OG SEJRENDE UDFRIELSE ISRAEL MEN HAN HAR STADIG TVIVLEDE, AT FOLK VILLE TRO GUD SENDTE HAM TIL DEM] [2] Og Herren sagde til ham: Hvad er det i hånden? Og han sagde: En stang. [3] Og han sagde, Kast den på jorden. Og han kastede den på jorden, og det blev en slange; og Moses flygtede for det. [4] Og Herren sagde til Moses rakte hånden, og tage den med halen. Og han rakte sin hånd, og fangede den, og det blev en stang i hånden: [5] At de kan tro, at Herren, deres Fædres Gud, Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud har vist sig for dig.

[6] Og Herren sagde endvidere til ham Læg nu din hånd ind i din favn. Og han lagde sin hånd ind i hans favn og da han tog den ud, se, da hans hånd var spedalske som sne. [7] Og han sagde, Sæt din hånd ind i din favn igen. Og han lagde sin hånd i hans bryst igen; og plukket det ud af hans favn, og se, det var slået igen som hans andre kød. [8] Og det skal ske, hvis de ikke vil tro dig, hverken lytte til stemmen af det første tegn, at de vil tro stemme sidstnævnte tegn. [9] Og det skal ske, hvis de ikke vil tro også disse to tegn, hverken lytte til din stemme, som du tager af vandet i floden, og hæld det på det tørre land, og det vand, som du tage ud af floden bliver Blodet på landjorden.

[10] Og Moses sagde til Herren, min Herre, jeg er ikke veltalende, hverken før eller siden du har talet til din Tjener: men jeg er langsom til at tale, og en langsom tunge. [TRODS DE TEGN OG MIRAKLER SLANGEN OG SPEDALSKHED (ENDSIGE AT HAN

HVEM VIL SKE?

TALTE TIL GUD), STADIG MOSES ØNSKEDE IKKE AT VÆRE GUDS HØJTTALER TIL ISRAEL ELLER PHAROAH, FORDI HAN FØLTE SIG UTILSTRÆKKELIG SOM EN OFFENTLIG TALER] [11] Og Herren sagde til ham, der har gjort mands mund? eller som gør stum eller døv, eller se, eller blind? har ikke jeg Herren? [12] Og nu går, og jeg vil være med din mund og lære dig, hvad du skal sige. [13] Og han sagde: O min Herre, send, jeg beder dig, ved hånden af ham, som du vil sende. [MOSES INSISTEREDE PÅ, AT HAN IKKE VÆRE GUDS HØJTTALER TIL ISRAEL ELLER FARAO OG GUD BLEV VRED MED MOSES]** [14] Og Herrens vrede blussede op imod Moses, og han sagde, Er det ikke Aron levitten din bror? Jeg ved, at han kan tale godt. Og også se, kommer han ud for at møde dig, og når han ser dig, vil han være glad i sit Hjerte. [15] Og du skal tale til ham og sætte ord i hans Mund, og jeg vil være med din mund, og med munden, og vil lære dig, hvad du skal gøre. [16] Og han skal være din talsmand til Folket: Og han skal være, selv han er at du i stedet for en mund, og du skal være ham i stedet for Guds. [**SELV OM GUD VAR VRED PÅ MOSES ULYDIGHED OG MANGLENDE TILLID TIL AT TALE FOR GUD TIL ISRAEL OG PHAROAH PÅ VEGNE AF GUD, GUD STADIG ARBEJDEDE MED MOSES OG BOSATTE SIG PÅ EN LØSNING MED AARON VÆRE DEN ENE TIL AT TALE DIREKTE MED PHAROAH OG ISRAEL]** [17] Og du skal tage denne stang i hånden , som skal du gøre tegn. (Anden Mosebog 3: 10-4: 17 KJV)**

Turen af tro kan til tider være udfordrende og vi kan ikke have tillid eller mod til at gøre, hvad Gud har kaldet os til at gøre, som Moses gjorde med Gud. Men Guds kærlighed er dyb, og han er langmodig imod alle hans folk, og så har allerede forberedt for, hvad vi vil beslutte. Uanset om vi er sejrrige eller efterår, vil Hans løsning gennem Kristus stadig give ham ære.

[28] Og vi ved, at alt virker sammen til gode for dem, der elsker Gud, dem, som er kaldet efter hans formål. [29] For hvem han foreknow, han også gjorde predestinate at blive formet til billedet af sin søn, at han kan være den førstefødte blandt mange brødre. [30] Desuden hvem han gjorde predestinate, dem han også kaldet, og som han kaldte, dem han også berettiget, og hvem han berettiget, dem han også herliggjort. [31] Hvad skulle vi da sige til dette? Hvis Gud for os, hvem kan da være imod os? [32] Han, der ikke sparede sin egen Søn, men gav ham hen for os alle, hvordan skal han ikke med ham skænke os alle Ting? [33] Hvem skal lægge noget til anklage Guds udvalgte? Det er Gud, der retfærdiggør. [34] Hvem er den, som fordømmer? Det er Kristus, der døde, ja snarere, som er oprejst, som er selv ved Guds højre hånd, og går i forbøn for os. [35] Hvem kan skille os fra Kristi kærlighed? Trængsel eller angst, eller Forfølgelse eller Hunger eller Nøgenhed eller Fare eller Sværd? ... [37] Nej, i alle disse ting er vi mere end sejherrer ved ham, som elskede os. [38] For jeg er overbevist om, at hverken død eller liv eller engle eller magter, eller magter eller noget nærværende, eller ting til at komme, [39] Nor højde eller dybde, eller nogen anden skabning, skal kunne skille os fra Guds kærlighed, som er i Kristus Jesus, vor Herre.(Romerbrevet 8: 28-35, 37-39 KJV)

1.5 JOB VIDSTE IKKE BEBREJDE GUD, MEN RESPEKTEREDE HAM OG INDRØMMEDE, AT HAN IKKE VIDSTE ALT

Skriften poster, Satan udfordret Gud over Jobs lydighed og loyalitet over for Gud, og fik lov til at teste Job trofasthed mod Gud. Job forblev trofast mod Gud i hele hans prøvelser og trængsler, som omfattede ugudeligt rådgivning fra tre religiøse rådgivere, som senere angrede deres fejl ved Guds irettesættelse og Jobs bønner for dem.

I hele Skriften hensyn til Job og hans lidelser Job ikke irettesatte Gud, men indsendes sig til Gud og efterfølgende blev leveret og givet flere velsignelser, end hvad han oprindeligt havde før katastrofen begyndte.

[1 ¹] Der var en mand i Landet Uz, hvis navn var Job; og at mennesket var perfekt og oprejst, og en, der frygtede Gud, og skyede det onde. [JOB FRYGTEDE (HEBRAISK: YARE = RESPEKTERET / BANGE FOR / FRYGTEDE) GUD OG LEVEDE DERFOR]
[2] Og der blev født ham syv sønner og tre døtre. [3] Hans stof også var syv Tusinde Faar, og tre tusind kameler, og fem Hundrede Par Okser og fem Hundrede Aseninder, og en meget stor husstand; således at denne mand var den største af alle mænd i øst. [JOB HAVDE STOR RIGDOM OG BLEV VELSIGNET MED SØNNER OG DØTRE] (4) [4] Og hans sønner gik og feasted i deres huse, alle hans dag; og sendt, og opfordrede til deres tre søstre til at spise og drikke med dem.

[5] Og det var så, da de dage af deres Gæstebudsdagene var gået om, at Job sendes og helligede dem og stod op tidligt om morgenen, og ofrede Brændofre efter antallet af dem alle: for Job sagde, det kan være, at mine sønner har syndet, og forbandet Gud i deres hjerter. Således gjorde Job løbende. [JOB ELSKEDE OG BAD FOR SINE BØRN] [6] Nu var der en dag, hvor Guds sønner kom for at præsentere sig for Herren, og Satan kom også blandt dem. [7] Og Herren sagde til Satan, Hvor har du fra? Så Satan svarede HERREN og sagde: Fra at gå til og tilbage i jorden, og fra at gå op og ned i den. [SATAN GÅR FREM OG TILBAGE JORDEN OG TALTE MED GUD] (5) [8] Og Herren sagde til Satan, Har du overvejet min Tjener Job? Der findes ingen som han på Jorden, en perfekt og en opretstående mand, en, der frygter Gud, og skyr det onde? [EN OPRETSTÅENDE PERSON FORSTÅS EN PERSON RESPEKTERER OG FRYGTER GUD OG HADER ONDE] [9] Da Satan svarede HERREN og sagde: Er Job frygter Gud for ingenting? [10] Har du ikke lavet en hæk om ham, og om hans Hus og om alt det, han har på hver side? du har velsignet værk hans hænder, og hans stof øges i Landet. [JOB VAR VELSIGNET MED JORDISKE VELSIGNELSER]
[11] Men ræk din hånd ud og rør ved alt, hvad han har, og han vil forbande dig til din ansigt. [12] Og Herren sagde til Satan: Se, alt det, han har, er i din magt; kun mod ham selv må du ikke udrække din hånd. Så Satan gik ud fra tilstedeværelsen af Herren. [SATAN - IKKE GUD -

HVEM VIL SKE?

VAR ANSVARLIG FOR DEN SMERTE, TAB OG DØD] (6) [13] Og der var en dag, hvor hans sønner og hans døtre var spise og drikke vin i deres ældste Broders Hus: [14] Og der kom et Sendebud til Job og sagde Okserne blev pløjede, og æsler fodring ved siden af dem: [15] Og Sabeans faldt over dem, og tog dem væk; ja, de har dræbt tjenere med Sværdet; og jeg kun undslap alene at fortælle dig. [16] Mens han endnu talte, kom der også en anden og sagde: Branden Guds faldet fra himlen, og har brændt op fårene, og Karlene og fortærede dem; og jeg kun undslap alene at fortælle dig. [DET BLEV SAGT AF EN PERSON, AT ILDEN KOM FRA GUD, MEN SKRIFTEN ERKLÆRER DENNE ØDELÆGGELSE KOM FRA SATAN (MANGE TING TILSKRIVES GUD HAR, I STEDET, KOMMER FRA SATAN)] [17] Mens han endnu talte, kom der også en anden og sagde: Kaldæerne lavet tre bands, og overfaldt Kamelerne, og har gennemført dem væk, ja, og dræbt tjenerne med Sværdet; og jeg kun undslap alene at fortælle dig. [MÆND BLEV SENDT AF SATAN TIL AT DRÆBE OG STJÆLE TJENERE OG KAMELER] [18] Mens han endnu talte, kom der også en anden og sagde: Dine Sønnen og dine Døtre spiste og drak i deres ældste Broders Hus: [19] Og se, der kom en stor vind fra ørkenen, og slog de fire hjørner af huset, og den faldt på de unge mænd, og de er døde; og jeg kun undslap alene at fortælle dig. [DEN STORE VIND ØDELÆGGELSE KOM FRA SATAN - IKKE GUD]

[20] Da stod Job op, og leje sin Kappe, og barberede sit hoved, og faldt ned på jorden og tilbød, [21] og sagde: Nøgen kom jeg ud af min Moders Liv, og nøgen skal jeg vende tilbage did: den Herren gav, og Herren har taget væk; velsignet være Herrens navn. [22] I alt dette job syndede ikke, Gud noget vrangt. [JOB VIDSTE IKKE BEBREJDE GUD, FORDI GUD SENDTE IKKE DET DØD OG ØDELÆGGELSE - SATAN GJORDE EFTER JOB 1: 12 OVENFOR] [2¹] Igen var der en dag, hvor Guds sønner kom for at præsentere sig for Herren, og Satan kom også blandt dem til at præsentere sig selv for Herren.

[2] Og Herren sagde til Satan, Hvorfra kommer du fra? Og Satan svarede Herren og sagde: Fra at gå til og tilbage i jorden, og fra at gå op og ned i den. [3] Og Herren sagde til Satan, Har du overvejet min Tjener Job? Der findes ingen som han på Jorden, en perfekt og en opretstående mand, en, der frygter Gud, og skyr det onde? og stadig han holder fast hans integritet, selvom du flyttede mig mod ham, for at ødelægge ham uden årsag. (7)

[4] Og Satan svarede Herren og sagde: Hud for Hud, ja, alt, en mand har, vil han give for hans liv. [5] Men ræk din hånd ud og rør ved hans ben og hans kød, og han vil forbande dig til dit ansigt. [6] Og Herren sagde til Satan: Se, han er i din hånd; men redde hans liv. [7] Så gik Satan ud fra tilstedeværelsen af Herren og slog Job med ondt koger fra den eneste af sin fod til sin krone. [GUD HAR IKKE GIVE JOB SYGDOM - SATAN GJORDE, SOM HAN STADIG GØR I DAG]

[8] Og han tog ham et Potteskaar til at skrabe sig overalt; og han satte sig ned blandt asken. [9] Da sagde hans Hustru til ham: Har du stadig bevare din integritet? forbande Gud og dø. [10] Men han sagde til hende: Du taler som en af de tåbelige kvinder taler. [TÅBELIGE MENNESKER SKYLDEN GUD FOR SVIE OG SMERTE (FORDI DE IKKE VED, DER VIRKELIG ER ANSVARLIG FOR DET HELE)] Hvad? skal vi

HVEM VIL SKE?

modtager gode til Guds hånd, og må vi ikke modtage det onde? (8) I alt dette syndede Job ikke med sine Læber. [11] Nu når Jobs tre venner hørte om alt dette onde, der var kommet over ham, de kom alle fra sit eget sted; Elifaz Elifaz, og Bildad den Shuhite, og Zophar den Naamathite: For de havde lavet en aftale sammen til at komme til at sørge med ham og at trøste ham. [DISSE TRE RELIGIØSE MÆND KOM FOR AT TRØSTE JOB (ENDNU DERES VELMENENDE ORD BLEV SENERE IRETTESAT AF GUD)] (9)

[12] Men da de opløftede deres Øjne langt borte, og kendte ham ikke, de opløftede deres Røst og græd; og de leje alle hans kappe, og kastede Støv på deres Hoveder mod himlen. [13] Så de satte sig ned med ham på jorden syv dage og syv nætter, og ingen talte et ord til ham; thi de så, at hans sorg var meget alle tiders. (Job 1: 1-2: 13 KJV)

På trods af den lidelse og smerte påført Job af Satan, og de ugudelige rådgivning fra hans tre religiøse 'venner', Job ydmygede sig og bad for hans tre venner. Gud derefter leveret ham fra hans lidelse med belønninger og velsignelser, der var mere end hvad han havde før hans trængsler.

[1] Da svarede Job Herren og sagde: [2] Jeg ved, at du kan gøre alt, og at ingen tanke kan tilbageholdes fra dig. [3] Hvem er den, som skjuler råd uden viden? derfor har jeg sagt, at jeg ikke forstod; ting også vidunderligt for mig, som jeg vidste ikke. [JOB INDRØMMEDE, AT HAN IKKE FORSTOD HVERKEN VIDSTE NOGET (OG SÅ VAR ÅBEN AT LÆRE AF GUD)] [4] Hør, jeg beder dig, og jeg vil tale: Jeg vil kræve af jer, og erklære dig til mig. [5] Jeg har hørt om dig ved høringen af øret: men nu mit Øje ser dig. [6] Derfor jeg afskyr mig selv, og angrer i Støv og Aske ... [10] Og Herren vendte fangenskab Jobs, da han bad for sine venner: også Herren gav Job dobbelt så meget som han havde før ... [12] Så Herren velsignede sidstnævnte ende af Job mere end hans begyndelse; thi han havde 14.000 får, og seks Tusinde Kameler og tusinde Par Okser og tusind Aseninder. [13] Han havde også syv sønner og tre døtre ... [16] Efter dette levede Job hundrede og fyrre år, og så hans Sønner og hans Sønners Sønner, selv fire generationer. [17] Så Job døde, gammel og mæt af dage. (Job 42: 1-6, 10, 12-13, 16-17 KJV)

Også vi har brug for at tømme os for Gud og indrømme, at han kender langt mere, end vi kender og så, med ydmyg og sagtmødig disposition, indsende alle vores antagelser og viden til Ham og Hans Ord.

1.6 JONAH KLAGEDE TIL GUD, FORDI NINEVAH IKKE BLEV ØDELAGT

Jonah profeten blev sendt af Gud for at profeti mod Ninevah der havde troet denne By ikke ville omvende sig og så forventes byen for at blive ødelagt af Guds dom. Men

HVEM VIL SKE?

selv om han vidste, Gud var barmhjertig, nådig, venlige og langmodighed, Jonas var stadig vred over frelse Ninevah og åbent fortalte Gud hans mishag.

[1 ¹] Nu er Herrens ord kom til Jonas Søn Amittai og sagde [2] Drag til Nineve, den store Stad, og græde over det; for deres Ondskab er kommet op for mig ... [3 ¹] Og Herrens ord kom til Jonas anden gang og sagde, [2] Drag til Nineve, den store Stad, og prædike det forkyndelsen, som Jeg byder dig. [3] Så Jonas stod op og gik til Nineve, i henhold til Herrens ord. Nu Nineve var en overskridelse store by tre Dagsrejser. [4] Og Jonas begyndte at komme ind i byen en dags rejse, og han råbte og sagde: Men fyrrer dage, og Nineve skal væltet. [5] Så folk Nineve troede Gud, og proklamerede en hurtig, og sat på Sæk fra den største af dem selv til den mindste af dem. [6] For Ord kom til Kongen af Ninive, og han stod op fra sin Trone, og han lagde sin kappe fra ham, og dækkede ham med Sæk og sad i Aske.

[7] Og han lod det til at blive forkyndt og offentliggøres gennem Ninive ved bekendtgørelsen af kongen og hans adelsmænd og sagde: Lad hverken Folk eller Fæ, besætning eller flok, smage enhver ting: lad dem ikke foder, eller drikke vand: [8] Men lad Folk og Fæ være dækket med Sæk, og råbe indtrængende til Gud: ja, lad dem vende alle fra sin onde Vej, og fra den vold, der er i deres hænder. [9] Hvem kan fortælle, hvis Gud vil vende og omvende sig og vende sig bort fra sin voldsomme vrede, at vi ikke skal fortæbes? [10] Og Gud så deres værker, de vendte fra deres onde Vej; og Gud angrede det onde, som han havde sagt, at han ville gøre dem; og han gjorde det ikke. [4 ¹] Men det mishagede Jonas overordentlig, og han var meget vred. [**JONAS VAR VRED OVER, AT GUD ÆNDREDE HANS SIND OVER ØDELÆGGELSEN AF NINEVAH FORDI BYEN ANGREDE**]

[2] Og han bad til Herren og sagde: Jeg beder dig, Herre, var det ikke min ordsprog, da jeg endnu var i mit land? Derfor jeg flygtede før til Tarsis; thi jeg vidste, at du er en nådig Gud, og barmhjertig, langmodig og af stor venlighed, og omvende dig det onde. [3] Derfor nu, Herre, tage, jeg beder dig, mit liv fra mig; thi det er bedre for mig at dø end at leve. [4] Så sagde Herren, du godt at være vred? [**GUD VIDSTE JONAH VAR VRED MEN HAN STADIG ELSKEDE OG ARBEJDEDE SAMMEN MED JONAH**] [5] Så Jonas gik ud af byen, og satte sig på den østlige side af byen, og der gjorde ham til en kabine, og sad under det i skyggen, indtil han kunne se, hvad der skulle blive af byen. [6] Og Gud Herren udarbejdet en græskar, og gjort det til at komme op over Jonas, at det kunne være en skygge over hans hoved, til at levere ham fra hans sorg. Så Jonas var mere end glad for græskar. [7] Men Gud forberedt en orm, når morgenen steg den næste dag, og det ramte centnergræskar, at det visnede. [8] Og det skete, da solen opstod, at Gud forberedt en heftig øst vind; og solen slog på hovedet af Jonas, at han besvimed, og ønskede i sig selv til at dø, og sagde: Det er bedre for mig at dø end at leve. [9] Og Gud sagde til Jonas, du godt at være vred for græskar? Og han sagde, det gør jeg vel at være vred, indtil Døden. [**JONAS VAR IKKE TILBAGEHOLDENDE MED GUD OG TALTE ÅBENT OM SIN VREDE OVER, HVAD GUD HAVDE GJORT - GEMTE NINEVAH FORDI DET ANGREDE SOM FANDT JONAH OVERRASKET**] [10] Så sagde Herren, I har haft medlidenhed på græskar, for som du ikke har arbejdet, ej heller gjort det vokse; der kom op i en nat, og omkom i en nat: [11] Og skulle jeg ikke spare Nineve, den store Stad, hvor mere end seks score tusinde personer, der ikke kan skelne mellem deres højre hånd og deres venstre hånd; og også meget Kvæg? (Jonah 1: 1-2; 3: 1-4; 11 KJV)

HVEM VIL SKE?

Gud forbeholder sig ret til at ændre åbenbaring og profeti, hvis han kun har givet det en gang hvilket er hvorfor nogle udtalelser givet til hans profeter var ikke kun ændret, men opfyldt efter dødsfald af disse profeter. (10) (11)

Snarere end at straffe Jonas for hans vrede, ærlighed, og misbilligelse imod Guds beslutning om ikke at ødelægge Ninevah, Gud elskede Jonas og arbejdede med ham. Vi også bør altid være åben og ærlig over for Gud og lade ham til at arbejde sammen med os - uanset hvordan vi føler, eller de formål og instruktioner, vi ikke forstår.

1.7 PAUL BAD GUD OM AT FJERNE TORN I HANS KØD

Der vil være tidspunkter i vores liv, når situationer, mennesker og tingene bliver i vores måde, som kan være skærpene og endda smertefuldt; udfordringerne for apostlen Paulus var folk, der ikke ønsker ham til at tale Guds ord og en slags svagelighed i øjet eller øjne.

Under hans ministerium, Paulus bad Gud om at fjerne dette problem med vantrø og hans helbred, men Gud vendte rundt den smerte og lidelse Paulus modtog fra Satans Messenger til at Paulus ultimative herlighed.

[7] Og at jeg ikke skal hovmode gennem den overflod af åbenbaringerne blev der givet mig en torn i kødet, til messenger Satans buffet mig, at jeg ikke skal hovmode. [PAULS TORN I KØDET VAR BUDBRINGER AF SATAN, DER BUFFETED HAM; PAULS TORN FORHINDREDE HAM I AT BLIVE HOVMODIG] (12) [8] Til denne bad jeg Herren tre Gange, at det kunne vige fra mig. [9] Og han sagde til mig, Min nåde er dig nok; thi min Kraft fuldkommes i Skrøbelighed. Mest glæde derfor vil jeg hellere være stolt af min magtesløshed, for at Kristi magt kan være over mig. [GUDS STYRKE ER PERFEKTIONERET I ET MENNESKES LIV, NÅR DE ER SVAGE, OG STOLE PÅ HANS NÅDE] [10] glæde i magtesløshed Derfor vil jeg, i bebrejdelser, i nødvendigheder, i Forfølgelser, i trængsler for Kristi skyld: for når jeg er svag, så er jeg stærk. (2 Kor 12: 7-10 KJV)

Paulus prædikede og tjente evangeliet på trods af hans mange forfølgelser og Sygdomme, som blev udført imod Paulus ved budbringer Satan. Et af disse skrøbeligheder omfattede problemer med Pauls syn (som kan have været forårsaget under den fysiske mishandling af hans plageånd). (13)

[12] Brødre, jeg beder dig, være som jeg er; for jeg er som du er: du har ikke såret mig overhovedet. [13] Du ved, hvordan gennem svagelighed af kødet jeg forkyndte evangeliet for jer på det første. [14] Og min fristelse, som var i mit kød, du ikke foragtet, og heller ikke afvist;men

HVEM VIL SKE?

modtog mig som en Guds Engel, ligesom Kristus Jesus. [TRODS EN SVAGELIGHED PAUL OG EVANGELIET HAN PRÆDIKEDE BLEV MODTAGET AF TROENDE] [15] Hvor er så den Salighed, du talte om? for jeg bærer du optager, at hvis det havde været muligt, ville du have plukket ud af dine egne øjne, og har givet dem til mig. (Galaterne 4: 12-15 KJV)

Hvad holdt Paulus går i hans liv og mission for Jesus Kristus var Guds nåde, Kristi magt og hans kærlighed til trosfæller
- uanset hvad Budbringer Satan gjorde ved ham.

[3] Men jeg frygter, at ikke på nogen måde, da Slangen forførte Eva ved sin underfundighed, skal også jeres sind fordærves fra den enkelhed, der er i Kristus. [4] For hvis han som kommer prædiker en anden Jesus, som vi ikke prædikede, eller hvis du får en anden ånd, som du ikke har modtaget, eller et andet evangelium, som du ikke har accepteret, kan du godt bære over med ham ... [13] For sådan er falske apostle, svigagtige arbejdere, der giver sig apostle Kristus. [FALSKE APOSTEL, PRÆDIKANTER, OG ARBEJDESTAGERE, DER BRUGE NAVNET PÅ JESUS KRISTUS OG FORKYNDE ET EVANGELIUM, SOM ER ANDERLEDES END HVAD SKRIFTEN ERKLÆRER] [14] Og nej vidunder; for Satan selv er omdannet til en lysets engel. [15] Det er derfor ikke nogen stor ting, hvis hans ministre også omdannes som Retfærdigheds Tjenere; hvis ende skal være i overensstemmelse med deres værker ... [RELIGIØSE LEDERE, DER PRÆDIKER KRISTUS (FEJLAGTIGT) MEN ARBEJDER FOR SATAN, SOM DE TILHØRER (IKKE GUD)] [20] For du lider, hvis et menneske bringe dig ind trældom, hvis en mand fortære dig, hvis en mand tager af dig, hvis en mand ophøjer sig selv, hvis en mand slår dig i ansigtet ... [23] Er de ministre fra Kristus? (Jeg taler som et fjols) jeg er mere; i arbejde mere rigelige, i striber over foranstaltning, i fængsler hyppigere, i dødsfald ofte. [24] af jøderne fem gange modtog jeg fyrre striber spare en. [25] Tre gange blev jeg slået med stave, engang var jeg skæv, tre Gange jeg har lidt skibbrud, en nat og en dag, jeg har været i den dybe; [26] I rejser ofte, i Farer af farvande i Farer iblandt Røvere, i Farer fra mine egne landsmænd, i Farer fra Hedninger, i Farer i byen, i Farer i Ørken, i Farer i havet, i Farer blandt falske brødre; [27] I træthed og smerte, i ser ofte, i sult og tørst, i fastende ofte, i kulde og nøgenhed.

[28] Ved siden af de ting, der er uden, at der kommer over mig dagligt, pleje af alle kirker. [29] Hvem er svag, og jeg er ikke svag? der fornærmet, og jeg brænder ikke? [30] Hvis jeg skal rose, jeg vil herlighed af de ting, der vedrører mine skrøbeligheder. [31] Gud og Fader vor Herre Jesus Kristus, som er højlovet i Evighed, ved, at jeg ikke lyver. [32] I Damaskus guvernøren under Aretas kongen holdt byen af Damaskenernes med en garnison, som ønsker at pågribe mig: [33] Og gennem et vindue i en kurv blev jeg svigtet af muren, og undslap hans hænder. (2 Kor 11: 3-4, 13-15, 20, 23-33 KJV)

HVEM VIL SKE?

Mange var de prøvelser, som Paulus stødte i hænderne på ugudelige mennesker, der blev sendt mod ham ved budbringer Satan - ikke Gud. Troende opmuntres og formanet af Skriften at leve som Paulus, der fandt styrke gennem Guds nåde og Fællesskab, samt hans ministerium til andre. (14)

1.8 SPØRGSMÅL OM GUD OG HANS ORD KRÆVER ET HJERTE FOR SANDHEDEN OG MOD TIL AT ÆNDRE

For at Skriften skal forstås, er det vigtigt, at en person stiller spørgsmål om noget, de ikke forstår eller kender og være forberedt på Guds svar fra Skriften og åbenbaring fra den hellige ånd i hver eneste troende. Gud ønsker du og jeg at blive frelst og komme til kundskab om sandheden og, så, spørgsmål fra hjerte og sind om Gud og hans plan for dig og mig er meget velkommen af Gud. Mange spørgsmål er allerede blevet spurgt af folk som Abraham, Jonas, Job, Paulus og andre om Guds kærlighed, plan, formål, og Will for enkeltpersoner, grupper, nationer, verden, universet, og selve tiden. Mange svar fra Gud er blevet accepteret af spørgerne; mange andre har ikke.

Reaktionerne på Guds svar på spørgsmål af folk forbundet til ham i Skriften har varieret fra sagtmodige indsendelse (når en person forstod hvad der blev sagt af Gud) til afvisning og hårdhed af hjerte fordi en person ikke acceptere, hvad der blev sagt af Gud. Til tider var Gud tålmodig med folk, der ikke accepterer hans svar på deres spørgsmål og på andre tidspunkter Gud tillod dem at se konsekvensen af deres vantrø og tvivl i Guds budskab. Uanset vores spørgsmål og liv før den levende Gud, Skriften formaner hver person til at gå ydmygt og sagtmodigt med Gud, fordi Han har vores bedste interesse på hjerte og vil have os til at nyde evigt liv sammen med ham. Når vi har et svar fra Gud det nogle gange tager sagtmodighed at acceptere Hans svar og mod til at ændre misforståelser vi måske har holdt tidligere.

Bibelen siger, at sagtmodige troende vil blive velsignet med belønning for at have modet til at ændre sig, når Gud åbenbarer sin sandhed i Skriften og åbenbaringer - selv når en person er forpligtet til at sætte spørgsmålstegn ved antagelser tidligere afholdt om Gud, Jesus Kristus, og Guds vilje for deres liv.

Der er en række vigtige spørgsmål en person har brug for at spørge fra Skriften; nogle af disse spørgsmål (og svar fra Skriften) er blevet indrammet i 'Hvem Vil Ske?', såsom hvorvidt Gud og Jesus Kristus er den samme person (nogle lærer, at de er den samme person i en slags 'tre-i-en-guddommen', som er en i det væsentlige, vil, og

HVEM VIL SKE?

autoritet) endnu ignorere den grundlæggende kendsgerning, at Gud og Jesus Kristus har adskillige testamenter, samt andre aspekter tydeligt angivet i Skriften, der omfatter:

- Jesus Kristus bad Gud om det var muligt, at den grusomme tortur og død undgås som var Kristi vilje endnu Han underkastede sig Guds vilje i Getsemane have, fordi Kristus altid gjorde Guds vilje;
- Jesus Kristus blev gjort en smule lavere end englene, så han kunne dø på korset, og når han betalte prisen for vore synder, rejste Gud Kristus op fra de døde på den tredje dag. Ja, Jesus Kristus døde; Gud kan ikke dø, men Jesus Kristus gjorde dø;
- Når loven blev opfyldt med hans død og begravelse, blev Jesus Kristus opvokset i et udødeligt legeme og fanget op i himlen efter han viste sig for mange vidner på jorden. Efter Kristus blev oprejst og fanget op i himlen Gud satte Kristus ned på højre side af Guds egen trone og ordineret, at Jesus Kristus blive tilbedt som Gud. Jesus Kristus har i øjeblikket al den magt og myndighed fra Gud undtagen i Gud selv og forbøn på vores vegne, før Guds trone; (15)
- Når alle fjender Jesu Kristi blevet dæmpet til Kristus (lavet Hans 'fodskammel'), og død til sidst ødelagt, Jesus Kristus vil træde tilbage fra højre position, som Gud udnævnt til ham, da Kristus blev bragt til himlen;
- Jesus Kristus skal træde tilbage fra hans nuværende position på højre side af Guds trone, så Gud vil være 'alt i alt', som vi alle vil bedre forstå, når Gud åbenbarer dette for os i fremtiden; og
- Jesus Kristus, også kendt som 'Guds Lam', vil i sidste ende sidde på sin egen trone ved siden af Guds trone i Johannes Åbenbaring, hvor Kristus vil ikke længere forbøn på vores vegne, fordi vi vil være 'som han er'. (16)

Indtil det tidspunkt, hvor vi vil se ham ansigt til ansigt og vide, ligesom vi er kendte, har Gud kaldte os til at søge i skrifterne, test, hvad folk har sagt om Gud og Kristus og leve ærligt i nåde, før den levende Gud. (17)

At leve ærligt i nåde for Gud kræver en person til at overveje og prioritere de ord og Guds befalinger, som han gav til hellige Mænd over doktriner og traditioner mænd. Det er ingen hemmelighed, at hver eneste af os, er fejlbarlige og kan overtale af flertallet tænkning, som til gengæld fører ofte til katastrofe som bevidnet af menneskets historie. Fordi vi har været forkert i fortiden, kan vi nødt til at revurdere vores tro og ændre vores tænkning til at svare til, hvad Bibelen erklærer snarere end udtalelser fra mænd - uanset deres publikum, uddannelse, kontor, eller karisma.

HVEM VIL SKE?

Denne revurdering og forandring i vores tænkning og praksis er især nødvendigt, når det opdages, at sådanne tidligere holdt positioner er vist ved Skriften til at modsige, hvad Gud har erklæret i Bibelen.

At opdage de tidligere afholdt stillinger, der kræver forandring, vi har brug for at stille spørgsmål om, hvad vi mener om Gud, Jesus Kristus, liv, død, evighed - faktisk alt at gøre med, hvor vi kommer fra, hvem vi er, og hvor vi ønsker at være i al evighed. Ligesom de kriminelle og civile love i det menneskelige samfund, uvidenhed om, hvad Gud ønsker os at vide, er intet forsvar eller undskyldning - uanset om vi kender dem eller ej erklærer, Gud, at alle vil blive bedømt på vores svar på Guds sandheder og hans invitation til evigt liv ved Jesus Kristus. Sådant en tilbagevenden til Skriften væk fra fejl kan begynde med følgende spørgsmål og svar fra Bibelen i det næste kapitel.

KAPITEL 2

SPØRGSMAÅL, SOM VI BURDE HÅVE STILLET LÆNGST

2.1 SØG OG DU SKAL FINDE SVAR FRA GUD

Mange mennesker har søgt Gud alligevel kun nogle har fundet Ham; vejen er virkelig smal, fordi kun tro på Jesus Kristus bringer en person til Gud. Traditioner mænd indeholdt i religionen ikke bringe en person til Gud og blev irettesat, irettesatte, og udfordrede igen og igen af Gud og Jesus Kristus i hele Skriften. Imidlertid blev hjerte-filt og åbne spørgsmål fra oprigtige mennesker, der virkelig søgte Gud respekteret af Gud, og uanset de ord, der anvendes, eller følelser følte, en sagtmødig og ydmyg person ville blive hørt og anerkendt af Gud. Spørgsmål blev besvaret direkte af Gud, Jesus Kristus, eller skriftlig Guds ord, såvel som indirekte gennem (bevist) hellige mænd og kvinder af Gud. Dette er ikke overraskende i betragtning, at Gud erklærer, at den, er sultne og tørstige efter retfærdighed vil blive fyldt, og alle, der søger Herren, mens han kan findes, vil ikke blive skuffet.

[6] Salige er de, som hungre og tørster efter retfærdigheden, for de skal fyldes. (Matt 5: 6 KJV); [35] Men Jesus sagde til dem: Jeg er livets brød: den, som kommer til mig, skal ikke hunge; og den, som tror på mig, skal aldrig tørste. (Joh 6: 35 KJV); [5] Og han sagde til dem, nogen af eder har en Ven og går til ham ved Midnat og siger til ham: Ven, Kære!; [6] For en af mine venner i hans rejse er kommet til mig, og jeg har intet at sætte for ham? [7] Og han indefra skal svare og sige, Trouble mig ikke: Døren er allerede lukket, og mine Børn ere med mig i Seng; Jeg kan ikke stå op og give dig. [8] Jeg siger jer, selvom han ikke står op og giver ham, fordi han er hans ven, men på grund af hans vedholdenhed han står op og giver ham så mange som han har brug for. [9] Og jeg siger jer, Beder, så skal der gives jer; søge, og du skal finde; bank på, så skal der lukkes op for jer. [10] For hver den, som beder, får; og den, som søger, finder; og den, som banker skal åbnes. [11] Hvis en søn beder brød nogen af jer, der er en far, vil han give ham en Sten? eller hvis han bede en fisk, vil han for en fisk give ham en Slange? [12] Eller hvis han beder om et æg, vil han tilbyde ham en Skorpion? [13] Hvis du derefter, som er onde, forstår at give gode gaver til jeres børn: hvor meget mere skal din himmelske Fader give Helligånden til dem, som bede ham! (Lukas 11: 5-13 KJV)

[37] Alt, hvad Faderen giver mig, skal komme til mig; og den, som kommer til mig, vil jeg aldrig støde ud. [INGEN SOM GUD HAR GIVET TIL JESUS KRISTUS, VIL BLIVE KASTET UD] [38] For jeg kom ned fra himlen, ikke for at gøre min egen vilje, men hans vilje, ham, som har sendt mig. [JESUS KRISTUS KOM FRA HIMLEN TIL JORDEN FOR AT IKKE SIN EGEN VILJE, MEN GUDSVILJE] [39] Og det er Faderens vilje, som har sendt mig, at af alle, som han har givet mig jeg skulle miste noget, men bør rejse det op igen på den yderste dag. [ALLE, SOM GUD HAR GIVET TIL JESUS KRISTUS, VIL BLIVE HÆVET TIL LIVET PÅ DEN 'SIDSTE DAG' VED JESUS KRISTUS] [40] Og dette er hans Villie, som sendte mig, at alle, der ser Sønnen og

HVEM VIL SKE?

tror på ham, skal have et evigt Liv, og jeg skal oprejse ham på den yderste dag ... [44] Ingen kan komme til mig, uden Faderen, som sendte mig, drager ham; og jeg skal oprejse ham på den yderste dag. [TROENDE VIL BLIVE REJST OP FRA DE DØDE PÅ DEN 'YDERSTE DAG' AF JESUS KRISTUS] [45] Der er skrevet hos Profeterne, og de skal alle oplærte af Gud. Hver mand derfor, at der er hørt, og har lært af Faderen, kommer til mig. [TROENDE ER DE, SOM HAR HØRT OG LÆRT AF GUD OG ER KOMMET TIL AT JESUS KRISTUS] (Joh 6: 37-40, 44-45 KJV)

[1] Ho, hver den, som tørster, du kommer til farvandene, og den, som ikke har nogen penge; du kommer, købe og spise; ja, kom, købe vin og mælk uden penge og uden pris. [2] Hvorfor bruge penge til det, som ikke er brød? og din arbejdskraft til det, som tilfredsstiller ikke? høre flittigt til mig og spise dig det, som er godt, og lad din sjæl glæde sig i fedme. [3] Hælde øret, og kom til mig: hør, og eders Sjæl skal leve; og jeg vil gøre en evig Pagt med dig, selv de sikre barmhjertighed David ... [6] Søg dig HERREN, mens han findes, kalder du på ham, mens han er nær: [DER VIL KOMME ET TIDSPUNKT, DA FRELSE VIL IKKE LÆNGERE VÆRE TILGÆNGELIG FOR INDBYGGERNE I JORDEN (HVILKET ER GRUNDEN NU ER DET TID AT HENVENDE SIG TIL GUD GENNEM JESUS KRISTUS)] [7] Den ugudelige forlade sin Vej, og den uretfærdige mand sine tanker: og lad ham vende tilbage til det HERREN, OG VIL HAN FORBARMER SIG OVER HAM; og til vor Gud, for han vil rigeligt benådning. (Esajas 55: 1-3, 6-7 KJV)

At spise mad og drikke vand en person kræver mindst et organ med kapacitet til at modtage mad og vand; at spise og drikke åndelig føde fra Gud kræver et oprigtigt og ægte hjerte og et sind, der ønsker at modtage kommunikation fra Gud om Guds vilkår. Både Gud og Jesus Kristus lover at besvare og fylde tomheden og sult for enhver person, som anmoder dem efter, hvad Gud har angivet i Skriften, som allerede har givet mange af de væsentlige sandheder en troende har brug for at vide for at være opfyldt, og velsignet i denne verden og de aldre at komme. Grundlæggende for hvert spørgsmål nogensinde spurgt om Gud ved en sulten hjerte er svarene Gud har skrevet i Skriften om, hvem han er, og hvad Gud ønsker for hver eneste person, der kan udformes på spørgsmål 2.2 til 2.20.

2.2 VIDSTE DU AT GUD ØNSKER ALLE AT BLIVE FRELST OG KOMME TIL KUNDSKAB OM SANDHEDEN?

Gud vil, at ingen være tabt for evigt eller uvidende om den sandhed, at der kun er én Gud, og at Jesus Kristus er mellemmand mellem Gud og mennesker.

[3] For dette er godt og acceptabelt i synet af Gud, vor Frelser; [4] Hvem vil have alle mennesker skal frelles og komme til kundskab om sandheden. [5] For der er én Gud og én formidler mellem Gud og mennesker, mennesket Kristus Jesus; [6] som gav sig selv som løsesum for alle, skal vidnet i tide. (1 Timoteus 2: 3-6 KJV)

2.3 VIDSTE DU AT JESUS KRISTUS VALGTE AT GØRE GUDS VILJE STEDET FOR HANS EGEN VILJE I GETSEMANE HAVE?

[41] Og han blev trukket tilbage fra dem om et stenkast cast, og knælede ned, og bad, [42] At sige, Fader, hvis du vil, så tag dette bæger fra mig: alligevel ikke min vilje, men din, skal gøres. [IKKE JESU KRISTI VILJE, MEN GUDS VILJE] [43] Og der viste en Engel til ham fra himlen, styrkelse ham. [44] Og I sin angst bad han endnu mere indtrængende, og hans sved blev som blodråber, der falder ned på jorden. (Lukas 22: 41-44 KJV)

Jesus Kristus valgte at gøre Guds vilje og ikke sin egen vilje (som var at ikke gå til korset). At have været i stand til at sige, 'Ikke min vilje, men din ske', kan det siges, at Jesus Kristus kunne have besluttet (og været i stand) til ikke at adlyde Gud. Men fordi Jesus Kristus således elskede Gud, han altid gjorde Guds vilje.

Der er to 'testamenter' indspillet i Skriften:

(1) Guds Vilje og (2) Vilje Jesu Kristi.

2.4 VIDSTE DU AT JESUS KRISTUS BLEV GUDS ENBÅRNE SØN EFTER EN BESTEMT TIDSPUNKT?

[5] Så også Kristus herliggjort ikke selv at blive gjort en ypperstepræst.: men den, som sagde til ham: Du er min Søn, i dag jeg har født dig. [DEN DAG JESUS KRISTUS BLEV FØDT AF GUD] (Hebr 5: 5 KJV)

Der var en dag, hvor Jesus Kristus var 'undfanget' af Gud. Det kan derfor siges, at før denne dag Jesus Kristus ikke var 'undfanget' af Gud.

2.5 VIDSTE DU AT GUD OG JESUS KRISTUS VAR BEGGE I BEGYNDELSEN OG SKABTE JORDEN OG UNIVERSET?

[1] I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. [2] Det samme var i begyndelsen hos Gud. [3] Alt blev til ved ham, og uden ham var ikke noget gjort, der blev lavet. [4] I var ham livet; og livet var på baggrund af mænd. [5] Og lyset skinner i mørket; og mørket forstod det ikke ... [9] Det var det sande Lys, som lyser enhver, der kommer til verden. [10] Han var i verden, og verden blev til ved ham, og verden kendte ham ikke. [JESUS KRISTUS SKABTE VERDEN; JESUS KRISTUS VAR I VERDEN; VERDEN VIDSTE IKKE JESUS KRISTUS] [11] Han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham. [12] Men så mange, som tog imod ham, dem gav han magt til at blive Guds børn, dem, der

HVEM VIL SKE?

tror på hans navn: **[ENHVER, SOM TAGER JESUS KRISTUS ER GIVET MAGT TIL AT BLIVE EN GUDS SØN; ENHVER, SOM TROR PÅ JESU KRISTI NAVN HAR FÅET MAGT TIL AT BLIVE EN GUDS SØN]**

[13] Der er født, ikke af blod, ej heller af viljen af kødet, og heller ikke den vilje mand, men af Gud. [14] Og Ordet blev kød og boede iblandt os, (og vi så hans herlighed, en herlighed, som den enbårne af Faderen) fuld af nåde og sandhed. [GUDS ORD BLEV GJORT TIL LEVENDE KØD, SOM ER JESUS KRISTUS, SOM HAR HERLIGHED ENBÅRNE GUDS] [15] John nøgne vidnesbyrd om ham, og råbte og sagde: Det var det, om hvem jeg talte, han, som kommer efter mig, er kommen foran mig; thi han var før mig. [16] Og hans fylde har alle vi modtaget, og nåde til nåde. [17] For loven blev givet ved Moses, men nåden og sandheden kom ved Jesus Kristus. [18] Intet menneske har set Gud på noget tidspunkt, det enbårne søn, som er i Faderens Skød, han har erklæret ham. [JESUS KRISTUS HAR ERKLÆRET GUD TIL VERDEN; JESUS KRISTUS ER I BRYSTET GUDS] (Joh 1: 1-5, 9-18 KJV)

Jesus Kristus var i begyndelsen og kaldes 'Guds Ord' og 'Gud'. Han boede også blandt mænd og kvinder, og gav nåde og sandhed til verden. Jesus Kristus er den enbårne Søn Gud, der er i favn sin Fader, Gud, af hvem Jesus Kristus har erklæret til verden. Jesus Kristus kaldes, 'Det Levende Ord' og 'Guds Ord'. Derfor kan det konstateres, at fordi Jesus Kristus, så erklærede (og erklærer) Guds hjerte og kærlighed, at han ikke kan adskilles fra Guds ord på grund af hans kærlighed og lydighed mod Gud; Kristus er 'Det Levende Ord'.

Kristi eksistens og liv med Gud før, under og efter Skabelsen giver ingen udfordringer for logisk tænkning, når Mosebog er forstået og troet. Hvad forvirrer sindet, er imidlertid omfanget af et sådant væsen kommer til jorden i form af en baby, der er ikke kun født af en jomfru, men faktisk indsendt sig til at dø på korset for den menneskelige race Han skabte med Gud i Begyndelse.

[1] I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. [2] Det samme var i begyndelsen hos Gud. [3] Alt blev til ved ham, og uden ham var ikke noget gjort, der blev lavet. [4] I var ham livet; og livet var på baggrund af mænd. [5] Og lyset skinner i mørket; og mørket forstod det ikke. [6] Der var en mand sendt fra Gud, hvis navn var Johannes. [7] Det samme kom til et Vidnesbyrd, at vidne om Lyset, at alle mennesker ved ham tro. [8] Han var ikke så lys, men blev sendt til at bære vidnesbyrd om dette lys. [9] Det var det sande Lys, som lyser enhver, der kommer til verden. [10] Han var i verden, og verden blev til ved ham, og verden kendte ham ikke. [11] Han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham. [12] Men så mange, som tog imod ham, dem gav han magt til at blive Guds børn, dem, der tror på hans navn: [13] der er født, ikke af blod, ej heller af viljen af kødet, heller ikke af vilje mand, men af Gud. [14] Og Ordet blev kød og tog bolig iblandt os, (og vi så hans herlighed, en herlighed, som den enbårne af Faderen) fuld af nåde og sandhed. [15] John nøgne vidnesbyrd om ham, og råbte og sagde: Det var det, om hvem jeg talte, han, som kommer efter mig, er kommen foran mig: For han var før

HVEM VIL SKE?

mig. [16] Og hans fylde har alle vi modtog, og nåde for nåde. [17] For loven blev givet ved Moses, men nåden og sandheden kom ved Jesus Kristus. [18] Intet menneske har set Gud på noget tidspunkt, det enbårne søn, som er i Faderens Skød, han har erklæret ham. (Joh 1: 1-18 KJV)

2.6 VIDSTE DU AT JESUS KRISTUS VAR BESTEMT, FØR VERDENS GRUNDLÆGGELSE?

[19] Men med den dyrebare Kristi blod, som af et lam uden plet og uden plet: [20] Hvem var forud kendt for Verdens Grundlæggelse, men var åbenbart i disse sidste tider for dig, [JESUS KRISTUS BLEV FORUDORDINERET FØR VERDENS GRUNDLÆGGELSE; JESUS KRISTUS BLEV MANIFESTERET FOR OS I DISSE SIDSTE TIDER] (1 Peter 1: 19-20 KJV)

2.7 VIDSTE DU AT GUD SKABTE JESUS HERRE OG TIL KRISTUS?

[36] Lad derfor alle Israels Hus vide for vist, at Gud har gjort det samme Jesus, som du har korsfæstet, både Herre og Kristus. [GUD GJORDE JESUS HERREN OG KRISTUS] (ApG 2: 36 KJV)

2.8 VIDSTE DU AT JESUS KRISTUS LÆRTE LYDIGHED GENNEM LIDELSE, BLEV PERFECT, OG BLEV TIL EVIG FRELSE?

[5] Så også Kristus herliggjort ikke selv at blive gjort en ypperstepræst; men den, som sagde til ham: Du er min Søn, i dag jeg har født dig. [PÅ EN BESTEMT DAG GUD SAGDE TIL JESUS KRISTUS, AT GUD HAVDE AVLET JESUS KRISTUS] [6] Som han sagde også i et andet sted, Du er en præst evigt efter Melkisedeks. [GUD KALDTE JESUS KRISTUS PRÆST EFTERMELKISEDEKS] [7] Hvem i de dage af hans kød, da han havde tilbudt op Bønner og ydmyge med stærke gråd og tårer til ham, der var i stand til at redde ham fra døden, og blev hørt i, at han frygtede, [JESUS RÅBTE BØNNER OG BØNNER TIL GUD, SOM KUNNE FRELSE HAM FRA DØDEN]

[8] Selvom han var en søn, måtte han lære lydighed af det, han led; [9] Og gøres perfekt, blev han forfatter til evig frelse alle dem, som adlyder ham, [JESUS KRISTUS LÆRTE LYDIGHED GENNEM HANS LIDELSE; JESUS KRISTUS BLEV GJORT FULDKOMNE; JESUS KRISTUS BLEV ÅRSAG TIL EVIG FRELSE FOR ALLE, DER ADLYDER HAM] [10] Kaldet af Gud en ypperstepræst efter Melkisedeks

HVEM VIL SKE?

[GUD KALDTE JESUS KRISTUS EN YPPERSTEPRÆST, EFTER MELKISEDEKS] (Hebr 5: 5-10 KJV)

2.9 VIDSTE DU AT JESUS KRISTUS BLEV FORFREMME EFTER HAN GAV SIT LIV PÅ KORSET OG BLEV REJST AF GUD TIL AT LIFE AL EVIGHED?

[3] Hvem bliver lysstyrken i hans herlighed, og udtrykte Billede hans person, og opretholde alle Ting med sin Krafts Ord, da han havde ved selv Renselse fra synder, satte sig på højre hånd Majestæt i det høje. [EFTER KRISTI RENSET VORES SYNDER SAD HAN PÅ GUDS HØJRE] (Hebr 1: 3 KJV)

2.10 VIDSTE DU AT GUD GAV GLORY TIL JESUS KRISTUS EFTER AT GUD OPREJSTE HAM FRA DE DØDE?

[21] Hvem af ham tror på Gud, som oprejste ham fra de døde og gav ham herlighed, at din tro og håb muligvis i Gud. [GUD OPREJSTE KRISTUS SOM VAR DØD OG GUD GAV JESUS KRISTUS ÆRE] (1 Peter 1: 21 KJV)

Det kan derfor siges, at for Gud oprejste Jesus Kristus fra de døde, havde Kristus ikke har den herlighed han nu nyder.

2.11 VIDSTE DU AT JESUS KRISTUS BLEV GJORT RINGERE END ENGLERNE, SÅ HAN KUNNE DØ?

[9] Men vi ser Jesus, som blev gjort lidt lavere end englene for lidelser af død, kronet med herlighed og ære; at han ved Guds Nåde må smage døden for hver mand. [JESUS KRISTUS BLEV GJORT RINGERE, SÅ HAN KUNNE DØ FOR DIG OG MIG] [10] blev det ham, for hvem alle ting, og af hvem er alle ting, at bringe mange sønner til herlighed, for at gøre kaptajn på deres frelse perfekt gennem lidelser. [11] For både han, at helliger, og de, der er helliggjorte er alle af en: For hvilken årsag han ikke skammer sig ved at kalde dem Brødre. [JESUS KRISTUS OG DE TROENDE ER ALLE AF EN] (Hebr 2: 9-11 KJV)

Ikke blot var Jesus Kristus 'fremstillet' lidt lavere til at dø for os, men Jesus Kristus og Troende er alle af en. Er dette svarer til de andre vers om Gud og Jesus Kristus at være 'En' og Gud i Kristus i dig, hvor det anføres: [27] hvem Gud vilde tilkendegive, hvilken Rigdom på Herlighed dette mysterium blandt hedningerne; som er Kristus i eder, Herlighedens Håb: (Kol 1: 27 KJV)?

2.12 VIDSTE DU, AT GUD IKKE KAN DØ?

[8] Og de fire Dyr havde hver af dem seks vinger om ham; og de var fulde af Øjne indenfor, og de hviler ikke dag og nat og sagde: Hellig, hellig, hellig er Herren, Gud den Almægtige, som var, og er, og der skal komme. [9] Og når disse bæster give Ære og Pris og Tak til ham, som sad på tronen, som bor for evigt og altid, [GUD LEVER EVIGT OG ALTID] [10] De fire og tyve Ældste falder ned for ham, som sad på trone, og tilbede ham, som lever for evigt og altid, og lægge deres Kranse ned for Tronen og sige: [GUD LEVER EVIGT OG ALTID] [11] Du er værdig, Herre, for at modtage hæder og ære og magt: for du har oprettet alle ting, og for din nydelse de er, og blev skabt. (Åb 4: 8-11 KJV)

2.13 VIDSTE DU AT JESUS KRISTUS DØDE?

[5] Og håb gør ikke skamme; fordi Guds kærlighed er udgydt i vore hjerter ved Helligånden, som er givet os. [6] For da vi var endnu uden styrke, i god tid Kristus døde for de ugudelige ... [8] Men Gud roser sin kærlighed til os, ved, at mens vi endnu var syndere, Kristus døde for os. [9] Meget mere derefter, nu retfærdiggjorte ved hans blod, skal vi blive frelst fra vreden gennem ham. (Romerne 5: 5-6, 8-9 KJV); [4] Derfor er vi begravet med ham ved dåben til døden., Sådan som Kristus blev oprejst fra de døde ved Faderens herlighed, også vi skal leve et nyt liv. [JESUS KRISTUS BLEV OPREJST FRA DE DØDE VED GUD]

[5] For hvis vi er blevet plantet sammen i skikkelse af hans død, skal vi også være i Lighed med hans Opstandelse: [6] At vide dette, at vort gamle menneske er korsfæstet med ham, at kroppen syndens kunne være ødelagt, at fra nu af skal vi ikke tjene synden. [7] For den, som er død er befriet fra synden. [8] Nu, hvis vi døde med Kristus, tror vi, at vi også skal leve med ham: [9] At vide, at Kristus bliver rejst fra de døde dør ikke mere; Døden har ikke mere herredømme over ham. [JESUS KRISTUS VIL KUN DØ ÉN GANG; DØDEN HAVDE HERREDØMME OVER CHRIST MEN NU IKKE MERE] [10] idet han døde, døde han til synden én gang: men i at han lever, lever han for Gud. [JESUS KRISTUS VAR DØD; JESUS KRISTUS ER NU LIVE] (Romerne 6: 4-10 KJV); [33] Hvem skal lægge noget til anklage Guds udvalgte? Det er Gud, der retfærdiggør. [34] Hvem er den, som fordømmer? Det er Kristus, der døde, ja snarere, som er oprejst, som er selv ved Guds højre hånd, og går i forbøn for os. [JESUS KRISTUS DØDE; JESUS KRISTUS OPSTOD FRA DE DØDE; JESUS KRISTUS ER I GUDS HØJRE HÅND; JESUS KRISTUS GÅR I FORBØN FOR OS] (Romerbrevet 8: 33-34 KJV)

[8] For om vi lever, lever vi for Herren; og om vi dør, dør vi for Herren: om vi lever derfor, eller dør, vi er Herrens. [9] med henblik herpå Kristus begge døde, og steg, og genoplivet, at han skal herske både de døde og levende. [JESUS KRISTUS DØDE, OPSTOD GENOPLIVET, SÅ HAN SKAL HERSKE AF DØDE OG LEVENDE] [10] Men hvorfor dømmer du din broder? eller hvorfor du indstillet på noget din bror? for vi alle skal stå før Kristi domstol. [ALLE SKAL STÅ FORAN DOMMERSÆDET JESU KRISTI] [11] der er skrevet: Så sandt jeg lever, siger Herren, skal hvert Knæ bøje sig for mig, og hver tunge skal bekende til Gud. [HVERT KNÆ SKAL BØJE SIG FOR HERREN;

HVEM VIL SKE?

ENHVER SKAL BEKENDE OG KONTA TIL GUD] [12] Altså skal hver af os give højde for sig selv til Gud. (Romerne 14: 8-12 KJV)

[1] Desuden brødre, erklærer jeg jer det evangelium, som jeg forkyndte eder, som også du har modtaget, og hvor du står; [2] Ved som også er du gemt, hvis du holder i hukommelsen, hvad jeg forkyndte eder, medmindre du har troet forgæves. [3] For leveret jeg eder først og fremmest, som jeg også har modtaget: at Kristus døde for vore synder efter Skrifterne; [JESUS KRISTUS DØDE FOR VORE SYNDER] [4] og at han blev begravet, og at han rejste sig igen den tredje dag efter Skrifterne. (1 Kor 15: 1-4 KJV); [9] For Gud ikke har udpeget os til Vrede, men til at opnå frelsen ved vor Herre Jesus Kristus, [10] som døde for os, at uanset om vi vågner eller sove, skulle vi leve sammen med ham. [JESUS KRISTUS DØDE FOR OS, SÅ VI SKAL LEVE SAMMEN MED HAM] (1 Thess 5: 9-10 KJV)

2.14 VIDSTE DU AT JESUS KRISTUS SATTE SIG VED DEN HØJRE SIDE AF GUDS TRONE, MEN IKKE PÅ GUDS TRONE EFTER HAN REJSTE SIG OG STEG OP TIL HIMLEN?

[1] Herren sagde til min Herre: Sæt dig ved min højre hånd, indtil jeg gøre dine fjender din fodsommel. [JESUS KRISTUS SIDDER VED GUDS HØJRE HÅND INDTIL KRISTI FJENDER ER GJORT HANS FODSKAMMEL] [2] Herren sender stangen af din styrke fra Zion: regere dig midt i dine fjender. (Salme 110: 1-2 KJV)

Efter Kristi fjender er lavet hans fodsommel (helt udsat for Jesus Kristus) Kristus vil ikke sidde ved Guds højre hånd. I Skriften og menneskelig praksis, den person, der indtager den højre side af en trone er den Anden i Oplade uanset tronen regulerer. Man kan sige, at næstformanden for et land eller en virksomhed har myndighed til at foretage og gennemføre beslutninger i mangel af den, der er formand; det samme er tilfældet med hensyn royalty og militære protokoller. Den højre side er også tegn på fordel og velsignelse i modsætning til den venstre side, som ikke er så prestigefyldt som i højre side.

[44] Herren sagde til min Herre: Sæt dig ved min højre Hånd, indtil jeg gøre dine fjender din fodsommel? [JESUS KRISTUS SIDDER VED GUDS HØJRE HÅND INDTIL KRISTI FJENDER ER GJORT HANS FODSKAMMEL] (Matt 22: 44 KJV);

[36] For David selv sagde ved den Helligånd, sagde Herren til min Herre: Sæt dig ved min højre Hånd, indtil jeg gøre dine fjender din fodsommel. [JESUS KRISTUS SIDDER VED GUDS HØJRE HÅND INDTIL KRISTI FJENDER ER GJORT HANS FODSKAMMEL] (Mark 12: 36 KJV); [42] Og David selv sagde i Salmernes Bog, Herren sagde til min Herre: Sæt dig ved min højre hånd, [43] Indtil jeg gøre dine fjender din fodsommel. [JESUS KRISTUS SIDDER VED GUDS HØJRE HÅND INDTIL KRISTI FJENDER ER GJORT HANS FODSKAMMEL] (Luk 20: 42-43 KJV);

[34] For David er ikke steget op til Himmelen: Men han sagde selv, Herren sagde til min Herre: Sæt dig ved min højre hånd, [35] Indtil jeg gøre dine fjender din fodsommel. [JESUS

HVEM VIL SKE?

KRISTUS SIDDER VED HØJRE GUDS INDTIL KRISTI FJENDER ER GJORT HANS FODSKAMMEL (ApG 2: 34-35 KJV); [13] Men til hvilken af Englene sagde han nogen tid, Sidde på min højre hånd, indtil jeg gøre dine fjender din fodskammel? **[JESUS KRISTUS SIDDER VED GUDS HØJRE HÅND INDTILKRISTI FJENDER ER GJORT HANS FODSKAMMEL** (Hebr 1: 13 KJV).

Det er interessant at bemærke, at mens størstedelen af vers i Skriften erklærer Jesus Kristus til at sidde ved Guds højre hånd trone, er der flere konti, der viser Kristus står ved højre hånd Guds trone. Sådanne ændringer i Kristi holdning i forhold til Guds trone kan indikere forskellige funktioner Kristi i forhold til, hvad der sker, eller skal ske, med mennesker og begivenheder på et bestemt tidspunkt. Uanset grunden til, at vi ser Kristus siddende eller stående på højre hånd Guds trone, er det tilstrækkeligt at vide, at Skriften gentagne gange erklærer, at Jesus Kristus er fortsat aktivt involveret i Guds plan og er yderst opmærksomme på, hvad der sker i hver af vores liv.

[23] Ham, der leveres af determinate råd og Guds forudviden, du har taget, og ved ugudelige Hænder korsfæstet og dræbt: [24] som Gud har oprejst, have fjernet smerter dødens: fordi det ikke var muligt at han skal afholdes af det ... [30] Derfor er en Profet og vidste, at Gud havde svoret med en Ed til ham, at af frugten af hans lænder, efter kødet, han ville oprejse Kristus til at sidde på hans trone; [JESUS KRISTUS VILLE BLIVE TAGET OP TIL AT SIDDE PÅ HANS TRONE] (18) [31] Han ser dette før talte om Kristi opstandelse, at hans sjæl ikke blev efterladt i helvede, hverken hans Kød gjorde se corruption. [GRÆSK: GRAVEN] [32] Denne Jesus har Gud oprejste, som vi alle ere Vidner. [33] Derfor bliver ved Guds højre hånd ophøjet, og efter at have modtaget af Faderen løftet om Helligånden, har han udgydt denne, som du nu se og høre. [34] For David er ikke faret op til himlen: men han sagde selv, Herren sagde til min Herre: Sæt dig ved min højre hånd, [35] Indtil jeg gøre dine fjender din fodskammel. (ApG 2: 23-24, 30-35 KJV)

2.15 VIDSTE DU JESUS KRISTUS ER DEN FØRSTE PERSON TIL AT BLIVE HÆVET FRA DE DØDE OG AT DØDEN ER DEN SIDSTE FJENDE, DER SKAL DESTRUERES FØR KRISTUS HÆNDER TILBAGE TIL GUD ALLE MAGT OG MYNDIGHED GUD GAV TIL KRISTUS?

[20] Men nu er Kristus opstået fra de døde, og bliver de første frugter af dem, der er sovet. [JESUS KRISTUS ER DEN FØRSTE PERSON TIL AT BLIVE OPREJST FRA DE DØDE] [21] For siden af mand kom døden, af mennesket kom også den dødes opstandelse. [22] For ligesom alle dør med Adam, selv med Kristus skal alle gøres levende. [23] Men hver mand i hans egen rækkefølge: Kristus de første frugter; dernæst de, som tilhøre Kristus, ved hans Tilkommelse. [JESUS KRISTUS ER DEN FØRSTE PERSON, DER SKAL HÆVES FRA DE DØDE; TROENDE OPREJST FRA DE DØDE, NÅR

HVEM VIL SKE?

KRISTUS KOMMER TILBAGE] [24] Så kommer enden, når han har leveret op Riget til Gud og Faderen; når han har lagt ned hver Magt og hver Myndighed og Kraft. [JESUS KRISTUS LEVERER RIGET GUD]

[25] For han bør være Konge, indtil han har lagt alle fjender under hans fødder. [26] Den sidste Fjende, som tilintetgøres, er døden. [JESUS KRISTUS REGERER INDTIL DØDEN ERØDELAGT] [27] For han har lagt alle Ting under hans Fødder. Men da han sagde alle ting er sat under ham, er det åbenbart, at han undtaget, som satte alt under ham. [ALT OG ALLE ER UNDERLAGT JESUS KRISTUS UNDTAGEN GUD, SOM GAV KRISTUS DENNE MYNDIGHED] [28] Og når alle tingene skal være afdæmpet ham, da skal også Sønnen selv underlægge sig ham, som lagt alt under ham, for at Gud kan være alt i alle. [JESUS KRISTUS VIL UNDERGIVES GUD, NÅR ALT OG ALLE ER AFDÆMPET HAM] (1 Kor 15: 20-28 KJV)

Alt og alle er underlagt Jesus Kristus, undtagen Gud; Kristus vil underkaste sig igen til Gud, når alle og alt er dæmpet til Jesus Kristus.

2.16 VIDSTE DU AT DER VIL KOMME ET TIDSPUNKT, HVOR JESUS KRISTUS HÆNDER TILBAGE TIL GUD ALLE MAGT OG MYNDIGHED GUD GAV TIL KRISTUS?

Se 2.15 ovenfor.

2.17 VIDSTE DU AT JESUS KRISTUS IKKE KENDER DAGEN ELLER TIMEN HVOR HAN VIL BLIVE SENDT TILBAGE TIL JORDEN VED GUD?

[25] Og Himmelens Stjerner, skal falde, og de beføjelser, der er i himlen, skulle rystes. [26] Og da skal de se Menneskesønnen komme i skyerne med stor magt og herlighed. [27] Og da skal han udsende sine Engle, og skal samle hans udvalgte fra de fire Vinde, fra den fjerneste del af jorden til den fjerneste del af himlen. [28] Nu lære en lignelse af figentræet; Da hendes afdeling er endnu bud, og sætter frem Bladene, ved du, at sommeren er nær: [29] Så du på samme måde, når du skal se disse ting ske, ved, at det er nær, selv på dørene. [30] Sandelig siger jeg jer, at denne generation ikke skal passere, indtil alle disse ting skal gøres. [31] himlen og jord skal forgå: men mine ord skal ikke forgå. [32] Men den dag og den time kender intet menneske, nej, ikke engle, som er i himlen, hverken Sønnen, men Faderen. [JESUS KRISTUS IKKE KENDER DAGEN ELLER TIMEN FOR DENNE BEGIVENHED - KUN GUD VED, HVORNÅR HAN VIL SENDE SIN SØN TIL JORDEN IGEN] [33] Tag dig lytte, se og bede: for du ved ikke, når tiden er. [34] På Menneskesønnen er som en mand tager en langt rejse, der forlod sit Hus og gav sine Tjenere Fuldmagt, og hver mand sit arbejde, og bød

HVEM VIL SKE?

Dørvogteren at se. [35] Se dig derfor: for du ikke vide, når føreren af huset kommer, med endnu, eller ved midnat eller ved Hanen galer, eller om morgenen: [36] Lest kommer han pludselig finde dig sove. [37] Og hvad jeg siger jer siger jeg til alle, Watch. (Mark 13: 25-37 KJV)

2.18 VIDSTE DU JESUS KRISTUS KALDES OGSÅ 'DEN SIDSTE ADAM' OG DEN ANDEN MAND, DER ER 'FRA HIMMELEN' OG AT HAN BLEV TIL EN LEVENDEGØRENDE ÅND?

[42] Så også er dødes opstandelse. Det såes i korrption; Det er hævet i Uforkrænkelighed; [43] Det er sået i vanære; Det er hævet i Herlighed; det såes i Skrøbelighed; Det er hævet ved magten: [44] Det er sået en naturlig krop; Det er hævet et åndeligt legeme. Der er en naturlig krop, og der er et åndeligt legeme. [45] Og så det er skrevet, blev det første menneske Adam lavet en levende sjæl; den sidste Adam blev til en levendegørende ånd. [JESUS KRISTUS ER KALDT DEN SIDSTE ADAM OG BLEV TIL EN LEVENDEGØRENDE ÅND] [46] Men det var ikke første, som er åndelige, men det, der er naturligt; og bagefter det åndelige. [47] Den første mand er af den Jord, jordisk;. det andet menneske er fra Himmelen. [JESUS KRISTUS ER DEN ANDEN MAND, DER ER FRA HIMMELEN] [48] Som det er jordnær, sådan er de også, at er jordiske, og som er den himmelske, sådan er de også, at er himmelsk. [49] Og som vi har båret billedet af jordnær, skulle vi også bære billedet af det himmelske. [TROENDE SKAL OGSÅ BÆRE BILLEDET AF DEN HIMMELSKE] (1 Kor 15: 42-49 KJV)

2.19 VIDSTE DU JESUS KRISTUS ER MANDEN, DER MEDIERER MELLEM GUD OG MENNESKER?

[4] Hvem vil have alle mennesker skal frelses og komme til kundskab om sandheden. [5] For der er én Gud og én formidler mellem Gud og mennesker, mennesket Kristus Jesus, [JESUS KRISTUS ER DEN MAND, DER MEDIERER MELLEM GUD OG MENNESKER] [6] som gav sig selv som løsesum for alle, skal vidnet i rettidigt. (1 Timoteus 2: 4-6 KJV)

Et af Kristi vigtigste funktioner er at mægle mellem Gud og mennesker, der ikke kan samles uden arbejde og realisering af Jesus Kristus gennem hans død og opstandelse.

2.20 VIDSTE DU JESUS KRISTUS KALDES OGSÅ, 'LAMMET GUDS' OG DER VIL VÆRE EN TRONE TIL GUD OG LAMMET I FREMTIDEN?

[1] Og han viste mig en ren flod af livets vand, klar som krystal, fortsætter ud af Guds trone og Lammets ... [3] Og der skal ikke være mere forbandelse: men Guds trone og Lam skal være i den; og hans tjenere skal tjene ham. (Åbenbaringen 22: 1, 3 KJV)

Jesus Kristus skal træde tilbage fra hans nuværende position på højre side af Guds trone, så Gud vil være 'alt i alt', som vi alle vil forstå, når Gud åbenbarer dette for os i fremtiden. Jesu Kristi aktuelle position på højre side af Guds omfatter forbøn på vores vegne, før Guds trone. Men i fremtiden rollen som Jesus Kristus, også kendt som 'Guds Lam', vil ikke længere kræve forbøn på vores vegne, fordi vi vil være 'som Han er', og der vil være to troner: Guds Trone og Trone Lammet.

KAPITEL 3

SKRIFTEN ER FØRST OG FREMMEST ORD MÆND

3.1 HVAD SKRIFTEN FORTÆLLER OS OM SIG SELV

Bibelen erklærer sin egen autoritet og autenticitet, som bekræftes af de mange profetier opfyldes af Jesus Kristus, samt tegn og mirakler stadig forekommer gennem troen på de løfter, som Gud på dens sider. Mange mennesker gennem historien og i dag også vidner om sin magt og fordele ved tro på Jesu navn Kristus (som forstået fra Skriften) og djævle er stadig underlagt dets myndighed. Der er mange vers, der forkynder ægtheden af Skriften og læseren opfordres til at bevise Guds løfter optaget hele dens sider. Følgende er nogle krav Bibelen gør om sig selv:

[12] For Guds ord er hurtig, og kraftfuld, og skarpere end noget tveægget sværd, piercing selv til dividere stykker af sjæl og ånd, og af leddene og marv, og er dømmende af de tanker og hensigter af hjertet. (Hebr 4: 12 KJV)

[6] Herrens ord er rene ord: som sølv prøvet i en ovn af jord, renses syv gange. (Salme 12: 6 KJV); 105 Dit Ord er en Lygte til mine fødder, og et lys til min vej. (Salme 119: 105 KJV)

Der er intet højere end Guds ord, som han har placeret over (prioriteret / gjort vigtigere end) sit eget navn: [2] Jeg vil tilbede mod din hellige Tempel, og prise dit navn til din Miskundhed og for din Sandhed: for dig har forstørret dit ord frem for alt dit navn. (Salme 138: 2 KJV)

Skriften ikke kan brydes ligegyldigt som prøvede at bryde det: [35] Hvis han kaldte dem guder, til hvem Guds ord kom, og skriften kan ikke være brudt. (Johannes 10: 35 KJV)

Troende er helliggjort gennem Guds Ord: [17] Hellige dem ved din sandhed: dit ord er sandhed. (Johannes 17: 17 KJV)

Guds ord i hjertet af en Troende er nødvendig for at bekæmpe synden: [11] Dit ord har jeg gemt sig i mit hjerte, at jeg ikke at synde imod dig. (Salme 119: 11 KJV)

Skriften begejstrer og påvirker hjertet af en troende på en god måde: [32] Og de sagde til hinanden, ikke vort hjerte brænder i os, mens han talte med os ved den måde, og mens han oplod os Skrifterne? (Lukas 24: 32 KJV)

For at være adelig for Gud en troende skal være åben for Skriften og søger det dagligt at fastslå, om hvad der er blevet undervist i læren er bibelsk.

[11] Disse var mere ædel end de i Thessalonika, de modtog ordet med al Redebonhed og ransagede skrifterne dagligt, uanset om disse ting var så. (Apg 17: 11 KJV) ‘Om disse ting var

HVEM VIL SKE?

så' - selvom taler var Paulus, der udførte mange mirakler i Apostlenes Gerninger: [3] Lang tid derfor bopælsret de talte frimodigt i Herren, som gav Vidnesbyrd den ord af hans nåde, og tildelte tegn og undere ske ved deres hænder. (Apg 14: 3 KJV)

Troende er for at søge Skriften: [39] Søg Skrifterne; i dem, du tror, du har evigt liv: og det er dem, som vidne om mig. (Joh 5: 39 KJV)

Derfor er det Skriften, der er understreget i denne bog for at understrege den sandhed, at uvidende mennesker - ikke Gud - brug såsom: 'Du er nødt til at tage det [udokumenterede doktriner om Gud og Jesus Kristus] ved tro' eller 'Vi ll finde ud af, når vi kommer til himlen', som alle er velmenende, men døde forkert, når det kommer til at forstå, at Jesus Kristus er Guds enbårne Søn, der døde på korset, og nu sidder ved Guds højre hånd. Hvis du ikke vil forstå sådanne fundamentale sandheder, som Gud og Jesus Kristus ikke er den samme person kunne placere vores evige stående med Gud i fare - en risiko, der er bare ikke værd at gamble.

Langt fra usikkerhed og forvirring, har Gud givet os vished gennem Kristus og studiet af Hans Ord, og han søger aktivt ud enkeltpersoner, der vil tilbede ham i ånd og sandhed.

3.2 SKRIFTEN FRA GUD GENNEM HELLIGE MÆND - IKKE GENNEM FANTASI MÆND

Det er vigtigt at forstå, der har skrevet et dokument, før krav fra dokumentet kan godkendes, endsige troet og anvendt. Ofte er det navn og legitimationsoplysninger af forfatteren, at en læser skal vide, samt kilder fra hvor forfatteren har gjort deres krav og trukket deres konklusioner. Bibelen siger sig selv, at Gud gav hans Ord til hellige mænd, som derefter skrev dem ned for andre at læse, forstå og anvende i deres liv.

Hellige mænd flyttet af Helligånden (Helligånden)

[21] For profetien kom ikke i gamle tid af viljen menneskets: men hellige Guds Mænd talte som de blev bevæget af Helligånden. (2 Peter 1: 21 KJV)

Indblæst af Gud

[16] Ethvert skrift er indblæst af Gud og er rentabelt for doktrin, til vejledning og til vejledning og til opdragelse i retfærdighed. (2 Timoteus 3: 16 KJV)

Modtaget af åbenbaring af Jesu Kristi

HVEM VIL SKE?

[12] For jeg hverken modtaget det af mennesket, ej heller var jeg lærte det, men ved en åbenbaring af Jesus Kristus. (Galaterne 1: 12 KJV)

3.3 FRA HVEM GJORDE JESUS KRISTUS MODTAGE ÅBENBARING I JOHANNES 'ÅBENBARING? GUD.

Fra Åbenbaringen 1 og mange andre vers i Skriften, synes der at være et hierarki med håndtering af åbenbaring fra Gud til mennesket - ligesom Jesus Kristus er mellemmand mellem Gud og mennesket, så også er kommunikation sendes ud fra Gud gennem Kristus til mennesker. (19)

1. Gud gav Åbenbaring til Jesus Kristus
2. Jesus Kristus derefter gav Åbenbaring til sin engel
3. Hans Engel gav derefter Åbenbaring til John
4. John derefter skrev Johannes Åbenbaring for os at læse i dag

[1] Åbenbaringen af Jesus Kristus, som Gud gav ham, [(1) GUD GAV DENNE JOHANNES ÅBENBARING TIL JESUS KRISTUS] for at vise sine tjenere, hvad der snart skal ske, og han sendte og betegnede det ved sin Engel [(2) JESUS KRISTUS GAV DET TIL SIN ENGEL] til sin tjener Johannes [(3) JESU KRISTI ANGEL GAV DET TIL JOHANNES] [2] Hvem nøgne registrering af Guds ord, og af vidnesbyrd om Jesus Kristus, og af alle ting, at han så. [3] Salig er den, der læser, og de, som hører profetiens ord og holder fast ved det, der er skrevet deri: For tiden er ved hånden. [4] Johannes til de syv Menigheder, der er i Asien: [(4) JOHANNES SKREV DET NED OG GAV DET TIL SYV MENIGHEDER] Nåde være med eder og Fred fra ham, som er, og som var, og som kommer; og fra de syv Ånder, som før hans trone; [5] Og fra Jesus Kristus, som er den trofaste Vidne, og den første født af de døde og prinsen af jordens konger. Til ham, som elskede os, og vaskede os fra vores synder i sit eget blod, [6] Og har gjort os konger og præster for Gud og hans Fader; til ham være Æren og Magten i Evighedernes Evigheder.. Amen [7] Se, han kommer med skyerne; og hvert Øje skal se ham, og de har også som gennemborede ham, og alle jordens stammer skal jamre på grund af ham. Alligevel Amen. [8] Jeg er Alfa og Omega, begyndelsen og slutningen, sagde Herren, som er, og som var, og som kommer, den Almægtige. [9] I John, som også er din bror, og følgesvend i modgang, og i Riget og tålmodighed Jesu Kristi var i den Ø, som kaldes Patmos, for Guds ord og for vidnesbyrdet om Jesus Kristus. [10] Jeg var i Ånden på Herrens dag og hørte bag mig en høj røst, som af en trompet, [11] At sige, jeg er Alfa og Omega, den første og den sidste, og, Hvad du ser, skriv i en bog, og send det til de syv menigheder, der er i Asien; til Efesus og til Smyrna og til Pergamos, og til Thyatira og til Sardes og til Philadelphia, og til Laodikea. (Åbenbaringen 1: 1-11 KJV)

HVEM VIL SKE?

Nu ser nærmere for at se, hvem sender hilsener til kirkerne i Åbenbaringen 1: 4-5 (KJV).

‘Nåde og fred til de syv menigheder’:

1. Fra Johannes til de syv Menigheder i Asien
2. Fra Ham Hvilket er, og som var og som kommer
3. Fra de syv Ånder, som før hans trone; OG
4. Fra Jesus Kristus Hvem er den trofaste Vidne, den første født af de døde og prinsen af jordens konger

Disse er direkte hilsener fra FIRE kilder: Gud, syv ånder, Jesus Kristus, og Johannes. Dette er ikke enestående i Skriften som vers ofte optage ord af engle og mennesker som en del af, hvad Gud ønskede nedskrevet i Bibelen, som omfatter dialog mellem John og engle, samt roser og tilbedelse af Gud og Jesus Kristus ved troende i fremtiden er også indspillet i Johannes Åbenbaring. Det skal også bemærkes, at mens hele Skriften er inspireret af Gud, blev ikke alle ord, der er optaget i Skriften tales af Gud som Gud ønsker læseren til at forstå, hvad der foregår i fortællingen. For eksempel er der mange beretninger om, hvad folk sagde til englenerne, andre mennesker, dyr og djævlene. Desværre er der flere vers i Johannes Åbenbaring 1, der er blevet misforstået som nogle har troet, at alle de ord var fra Jesus Kristus på grund af manglende identifikation af flere bidragsydere og brugen af titlen, ‘Herre’, som bruges i flæng til Gud Jesus Kristus, engle, Abraham, og andre mennesker. Brugen af titlen, Herre til Gud og Jesus Kristus er veldokumenteret i hele Skriften, men det, der ofte overses, er, at denne titel også bruges i Bibelen for mænd og engle, der betyder, at når Herre bruges det ikke nødvendigvis henviser til Gud eller Kristus; i stedet de ord, der anvendes i sætningen og omkringliggende kontekst bør vejlede læseren om, hvem, Herre henviser til. Dette emne titler er yderligere behandlet i kapitel 7 i denne bog, og i Appendiks 98 guddommelige navne og titler m.fl. af ‘The Companion Bible’ af EW Bullinger.

Åbenbaringen 22 er en anden konto, som hedder, at Jesus Kristus gav sit Angel dette budskab at give til de troende Kirker: [16] Jeg, Jesus, har sendt min engel for at vidne for jer disse ting i kirkerne. Jeg er roden og afkom af David og den lyse og morgenstjernen. (Åbenbaringen 22: 16 KJV) Skriften ofte registrerer engle sendt fra Gud vidnede og arbejder med mennesker på jorden (samt direkte fra Gud til sit folk gennem Skriften, mirakler Skilte og undere, visioner, en høj eller ‘lille rolig’ stemme, Troende, dyr og endda de ugudelige). Her, i Johannes Åbenbaring, John var i Ånden, da han hørte en høj røst og så en vision fra den samme Gud, som Jesus Kristus og mange andre har tilbedt og samme Gud, som ønsker at have fællesskab med dig og mig i dag.

3.4 JESUS KRISTUS ER 'ALFA OG OMEGA' SOM HAN ER FORFATTER OG FULDENDER VORES FRELSE

Skriften siger, at Gud ikke har nogen begyndelse eller afslutning, men ikke sige det samme om Jesus Kristus. Derfor kan den 'Alfa og Omega' i Åbenbaringen kapitel 1 ikke henviser til Gud, men til Jesus Kristus. Men denne 'Alpha' og 'Omega' i kapitel ikke forklaret som efterlader betydningen af denne titel er åben for yderligere undersøgelser fra andre vers i Skriften, som beskriver Hvem og hvad Jesus Kristus er og har gjort.

[5] Og fra Jesus Kristus, som er den trofaste Vidne, og den første født af de døde og prinsen af jordens konger. Til ham, som elskede os, og vaskede os fra vores synder i sit eget blod, [6] og har gjort os konger og præster for Gud og hans Fader; til ham være Ære og herredømme evigt og altid. Amen ... [8] Jeg er Alfa og Omega, begyndelsen og slutningen, sagde Herren, som er, og som var, og som kommer, den Almægtige ... [17] Og da jeg så ham, faldt jeg for hans fødder som død. Og han lagde sin højre hånd på mig og sagde til mig: Frygt ikke; Jeg er den første og den sidste: [18] Jeg er den, som lever, og var død; og se, jeg er levende evindeligt. Amen; og har nøglerne til helvede og dødens. (Åbenbaringen 1: 5-6, 8, 17-18 KJV)

Her bekræftes det, at 'Alfa og Omega' refererer til Jesus Kristus som Han døde og blev gjort levende - noget der ikke kan ske for Gud. Denne undersøgelse kan indsnævres yderligere til Bog Hebræerbrevet, hvor Jesus Kristus kaldes, 'forfatteren og efterbehandler for vores tro', fordi 'Alfa og Omega' er synonymt med 'Forfatter og Efterbehandler'.

[1] Derfor ser vi også omgivet omkring med så stor en sky af vidner, så lad os aflægge enhver vægt og den synd, som ikke så let plaget os, og lad os køre med tålmodighed den race, der er indstillet før os, [2] Ser til Jesus forfatteren og fuldender vores tro; der for den glæde, der blev sat foran ham udholdt korset uden at ænse skammen, og er sat ned på højre hånd Guds trone. [3] tænker på ham, som har udholdt en sådan Modsigelse imod sig af Syndere, for at du blive træt og svag i jeres sind. (Hebr 12: 1-3 KJV)

3.5 FRELSE ER AT BASERET PÅ 'RETTE INDDELT' UNDERVISNING

Skriften kræver, at frelsen skal søges af alle, der ønsker det evige liv med Gud og kan kun findes ved tro på Jesus Kristus.

HVEM VIL SKE?

Vores tro på Jesus Kristus kommer fra at tro, hvad Guds ord erklærer om Jesus Kristus og Guds plan for frelse. Denne forståelse og tro på Guds frelsesplan og hvad Jesus Kristus gjorde for dig og mig skal komme fra den 'rette delte' Ord Sandhed.

[15] Undersøgelse for at vise dig selv godkendt til Gud, som en, Arbejder, der ikke behøver at skamme sig, med rette dividere sandhedens ord. [I MODSÆTNING TIL FEJLAGTIGT INDELING SKRIFTEN] (2 Timoteus 2: 15 KJV)

Bibelen er klart, at ikke alene er Skriften skal 'rette opdelt' skal forstås, men det kan også være forkert delt (fortolket) med deraf følgende fejl muligvis kan føre til folk bliver slået væk af Gud, som ikke kun troede, at de blev reddet, men også havde prædikede, profeteret, og selv udførte mirakler i Guds navn!

[15] Pas på falske profeter, der kommer til jer i fåreklæder, men indeni er de glubske ulve. [16] Du skal kende dem på deres frugter. Sanker druer af Torne eller Figener af Tidsler? [17] Alligevel hvert godt træ frembringer god frugt; men en korrupt træ frembringer dårlige frugter. [18] Et godt træ kan ikke bære slette Frugter, ej heller kan et korrupt træ bære god frugt. [19] Hvert træ, der bringer ikke bærer god frugt, hugges om og kastes i ilden. [20] Derfor ved deres frugter skal I kende dem. [21] Ikke alle, der sagde til mig: Herre, Herre, skal komme ind i Himmeriget; men den der gør min Faders Villie, som er i Himlene. [22] Mange skulle sige til mig på hin Dag: Herre, Herre, har vi ikke profeteret i dit navn? og i dit navn har kastet ud djævlé? og i dit navn gjort mange vidunderlige værker? [23] Og da vil jeg sige dem, jeg har aldrig kendt jer; vig bort fra mig, du, at arbejdet Brøde. (Matt 7: 15-23 KJV)

Skriften og historie optegnelser mange forhindringer og forfølgelser mod enkeltpersoner og samfund, der søgte objektive, informeret og ærlig tilbedelse af den eneste sande Gud fra, hvad de forstod fra rette delte Ord sandhed. Henrettelserne af de fleste af apostlene i den tidlige kirke og tortur af tusindvis under inkquisitionen, for eksempel, ikke efterlader nogen tvivl om oppositionen Guds fjender vil tage imod dem, der med rette opdele Skriften som befalet af Gud.

I modsætning til de fejlagtigt opdeltede forståelser om, hvem Gud og Jesus Kristus er i lære mændene, sande tilbedelse og objektiv kvalitativ undersøgelse kræver åbne forfølgelse af alle sandheder og erklærede fakta.

Enhver efterfølgende informeret praksis skal derefter indarbejde og anvende ALLE opdagede oplysninger fra Bibelen, før ethvert krav gyldighedsperiode kan opretholdes i enhver undervisning. Gud ønsker os at opdage, lære og anvende de grundlæggende sandheder allerede er anmeldt i Hans Ord og Det Levende Ord hvem han sendt til verden, Herren Jesus Kristus, som altid adlød Guds vilje over den af sin egen vilje - i himlen og på jord og især ved Hans død på korset.

3.6 BEKENDE HERREN JESUS OG TROR, AT GUD OPREJSTE KRISTUS FRA DE DØDE

Fra rette dividere Guds Ord er det underforstået, at Gud kræver en person til at blive gemt i overensstemmelse med Guds plan gennem Kristus som anført i Skriften.

[9] At hvis du skal bekender med din mund Herren Jesus, og skal tro på dit hjerte, at Gud har rejst ham fra den døde, skal du blive frelst. [10] For med hjertet mener til Retfærdighed, og med munden tilståelse er lavet til frelse. (Rømerne 10: 9-10 KJV)

At tro, at Jesus Kristus er Gud på tronen på grund af forkert dividere Guds ord er at benægte Kristi død og opstandelse, fordi Skriften klart erklærer, at Gud ikke kan dø; at Jesus Kristus døde; og at Gud oprejste Jesus Kristus fra de døde - IKKE selv.

3.7 BEKENDE JESUS KRISTUS ER SØN GUDS

Gud bor i den person, der bekender
Jesus er Guds Søn (IKKE Gud), og de bor i Gud.

[15] Den, som bekender, at Jesus er Guds Søn, Gud bor i ham, og han i Gud. (1 Joh 4: 15 KJV); [31] men disse er skrevet, som du måske tror, at Jesus er Kristus, Guds Søn; og at tro du have liv i hans navn. (Joh 20: 31 KJV); [37] Og Filip sagde, Hvis du mener af hele dit hjerte, kan du. Og han svarede og sagde, jeg tror, at Jesus Kristus er Guds Søn. (Apg 8: 37 KJV)

[9] Gud er trofast, ved hvem du var kaldede til Samfund med hans Søn, Jesus Kristus, vor Herre. (1 Kor 1: 9 KJV); [19] Guds Søn, Jesus Kristus, som blev prædikeret iblandt eder ved os, selv af mig og Silvanus og Timotheus, var ikke ja og nej, men i ham var ja. (2 Kor 1: 19 KJV)

[20] Og vi ved, at Guds Søn er kommen, og har givet os en forståelse, så vi kan kende ham, som er sandt, og vi er i ham, det er sandt, selv i hans Søn Jesus Kristus. Dette er den sande Gud og det evige liv. (1 Joh 5: 20 KJV); [3] Nåden være med dig, barmhjertighed og Fred fra Gud Fader og den Herre Jesus Kristus, Faderens Søn, i Sandhed og kærlighed. (2 Joh 1: 3 KJV)

3.8 EN BØN TIL EVIGT LIV

KÆRE GUD

JEG SER FRA SKRIFTSTED, DU HAR FORETAGET JORDEN OG HIMLENE VED DIN ORD, OG AT DU HAR SENDT DIT ORD TIL JORDEN FOR AT KALDE UD OG HAVÉ FÆLLESSKAB MED HVER ENESTE PERSON. DET VÁR VED DIT ORD, DU SKILTE LYSET FRA MØRKET OG AT DU OPREJSTE JESUS KRISTUS FRA DE DØDE. SOM SVÁR PÁ DERES LØFTER OG DIN DÝBE KÆRLIGHED GIVET TIL MIG GENNEM KRISTUS, JEG NU BRUGE MINE ORD TIL AT OPFORDRE DIG OG BEDE DIG TIL AT BLIVE MIN FÁR.

ALMÆGTIGE GUD JEG OPFORDRER DIG OG BEKENDER, AT JESUS ER HERREN MED MIN MUND. JEG TROR PÁ MIT HJERTE, AT DU OPREJSTE JESUS KRISTUS FRA DE DØDE OG BEKENDER, AT JESUS KRISTUS ER GUDS SÓN, DIN ENBÁRNE SÓN, SOM ER KONGEN AF KONGER OG HERRERNES HERRE.

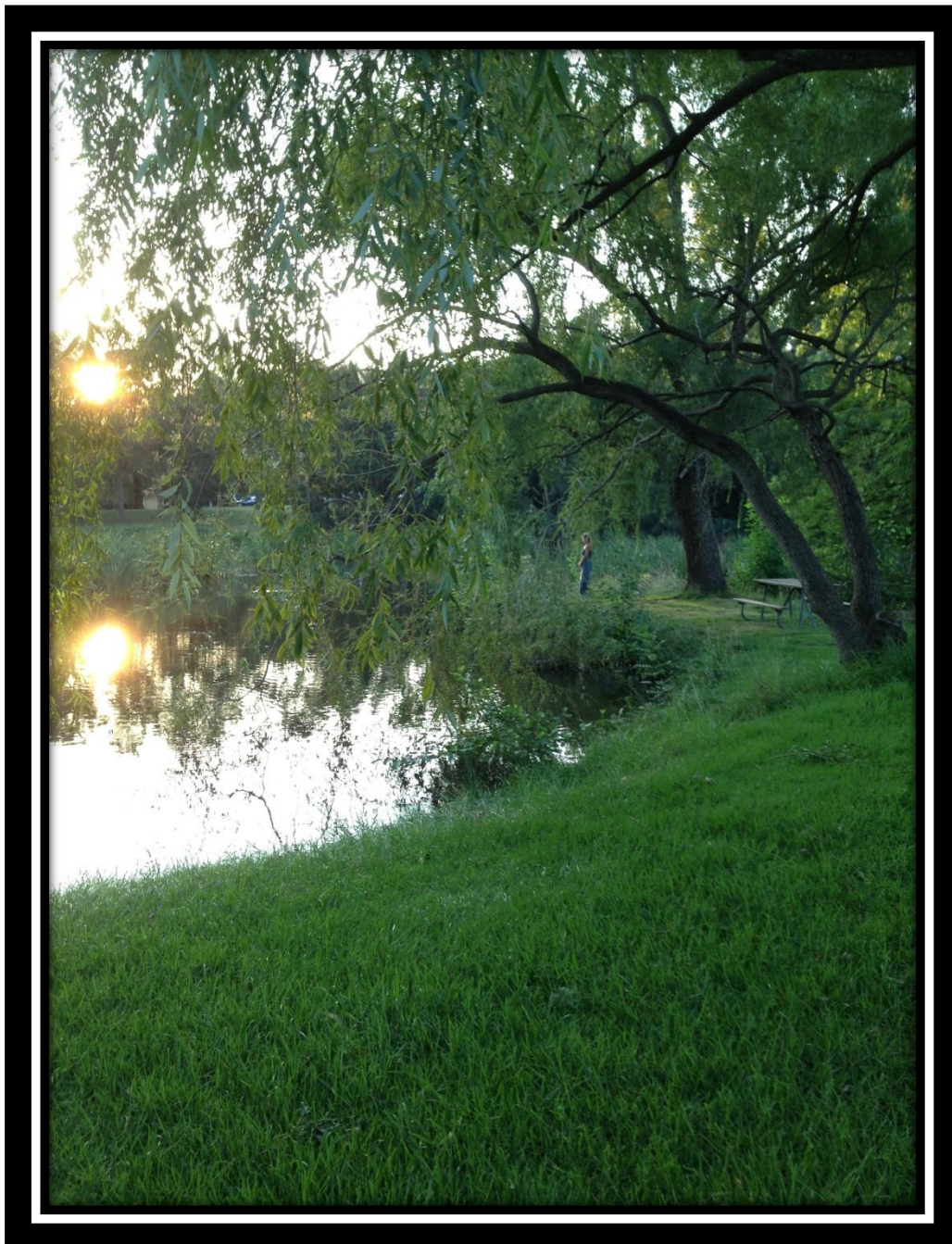
JEG TÁK FOR TILGIVELSE FOR MINE SÝNDER OG BEDE DIG HELLIGÁNDEN TIL AT KOMMER IND I MIT LIV, AT JEG KÁN KENDER DIG OG LEVÉ DET LIV DU HAR KALDT MIG TIL SOM GUDS BÁRN.

I JESU KRISTI NÁVN, MIN HERRE JEG TAKKE OG ROSE DIG, AMEN.

HVEM VIL SKE?

DEL 2

GUD ER EN BELØNNER AF DEM, DER FLITTIGT SØGER HAM

KAPITEL 4

GUD ELSKER AT GIVE

4.1 GUD ØNSKER AT GIVE SÅ MEGET FOR DIG OG MIG

Gud er vor tilflugt og Giveren af evigt liv: [27] Den evige Gud er din Bolig, og hertede er de evige Arme; og han skal stak ud fjenden fra før du; og skal sige, Ødelæg dem. (Femte Mosebog 33: 27 KJV); Evigt liv er at kende (1) den eneste sande Gud, og (2) Jesus Kristus, som blev sendt af Gud: [3] Og dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og Jesus Kristus, hvem du har har sendt. (Johannes 17: 3 KJV); Evigt liv er Guds gave gennem Jesus Kristus Herren: [23] For syndens løn er død; men Guds nådegave er evigt liv ved Jesus Kristus, vor Herre. (Romerne 6: 23 KJV); Gud har givet den gemte evige liv, som er i hans Søn: [11] Og dette er Vidnesbyrdet, at Gud har givet os evigt liv, og dette Liv er i hans Søn. (1 Joh 5: 11 KJV)

De, der gemmes har fået en forståelse for
(1) kende Gud, (2) være i Gud, og (3) være i Kristus.

[20] Og vi ved, at Guds Søn er kommen, og har givet os en forståelse, så vi kan kende ham, som er sandt, og vi er i ham, det er sandt, selv i hans Søn Jesus Kristus. Dette er den sande Gud og det evige liv. (1 Joh 5: 20 KJV)

Ud fra de ovenstående vers, er det klart, at Gud ønsker os at kende ham og hans Søn, Jesus Kristus, som er at få evigt liv. Vi skal også vide, at vi, de frelste, er på Gud og på hans Søn, Jesus Kristus, og at Gud belønner hver person, der søger Ham.

4.2 GUD BELØNNER DEM, DER SØGER HAM

Fra en omhyggelig læsning af Skriften, bliver det smerteligt indlysende, at mange mennesker er blevet bedraget og vildledt af traditioner mænd og er gået til graven måske aldrig at vide Guds ord endsige hvad han ønskede at give til dem gennem Jesus Kristus. Ikke alene er en fuld og frugtbar liv med Gud og Jesus Kristus til rådighed for alle i dag, men der er også kroner og andre belønninger Gud ønsker os at vide om og søge for vores fremtid i evigheden med ham og Jesus Kristus.

Gud er deres Belønner, som flittigt søger ham.

[6] Men uden tro er det umuligt at behage ham; thi han, som kommer til Gud, må tro, at han er, og at han bliver deres Belønner dem der flittigt søger ham. (Hebr 11: 6 KJV)

HVEM VIL SKE?

Gud ønsker at arbejde sammen med dig og belønne dig for dit arbejde med ham.

[4] For mens en sagde jeg, Paulus; og en anden, jeg er Apollos; er du ikke kødelige? [5] Hvem er Paulus, og hvem der er Apollos, men ministre ved hvem du troede, ligesom Herren gav til hver mand? [6] Jeg har plantede, Apollos vandede; men Gud gav stigningen. [**GUD GIVER STIGNINGEN**] [7] Så da heller ikke han, at planter noget, hverken han, at farvande; men Gud, der giver stigningen. [8] Men han, som planter, og den, som farvande er en: og hver mand skal få sin egen Løn efter sit eget arbejde. [**HVER PERSON VIL BLIVE BELØNNET FOR DERES EGEN ARBEJDSKRAFT MED GUD**] [9] For vi er arbejdere sammen med Gud: du er Guds Ager, du er Guds bygning. [**GUD ARBEJDER SAMMEN MED OS**] [10] I henhold til Guds Nåde, som er givet til mig som en viis Bygmester, jeg har lagt fundamentet, og en anden bygger derpå. Men lad hver mand tage agt, hvordan han bygger derpå. [11] For andre fundament kan ingen mand lå end det er lagt, hvilken er Jesus Kristus. (1 Kor 3: 4-11 KJV)

Gud ønsker at belønne hver eneste troende for det arbejde, de gør med ham i løbet af deres liv i denne verden, og han giver og giver os alt, hvad vi nødt til at producere store gerninger, fordi Jesus Kristus har sat grundlaget for dette arbejde aftale mellem Gud og en troende, som er baseret på den samlede nåde og adgang til Guds eget hjerte.

Ikke alle gerninger er færdig med Gud, men alle gerninger vil blive overvejet og dømt af Gud; onde gerninger vil blive irettesat og gode gerninger, som bevisligt er udført af Gud.

[19] Og det er fordømmelsen, er det lys kommet til verden, og mænd elskede mørket frem for lyset, fordi deres gerninger var onde. [20] For enhver, som øver ondt, hader lyset, hverken kommer til lyset, for at hans gerninger skal irettesat. [**ONDE GERNINGER FORETAGES AF EN PERSON, DER HADER GUD VIL VÆRE IRETTESAT**] [21] Men den, som gør Sandheden kommer til. lyset, at hans gerninger kan blive åbenbart, at de er smedet på Gud. [**GERNINGER AF EN TROENDE ARBEJDE OG LEVE I GUDS SANDHED VIL BLIVE VIST SKAL GØRES VED OG FOR GUD**] (Joh 3: 13-21 KJV)

Evil arbejde udføres af folk, der afviser Gud og deres gerninger vil blive irettesat af Gud; ja, alt vil blive afsløret, og alle vil have deres eget arbejde vurderes og belønnes.

[26] Frygt dem derfor ikke, thi der er intet skjult, som jo skal åbenbares; og gemte, som jo skal blive kendt. (Mattæus 10: 26 KJV); [35] (Ja, et sværd skal gennembore gennem din egen sjæl også,) at de tanker mange hjerter kan blive afsløret. (Lukas 2: 35 KJV); [2] For der er intet skjult, som ikke skal åbenbares; hverken skjulte, som jo skal blive kendt. [3] Derfor eksklusionen du har talt i Mørket, skal høres i Lyset; og det, som du har talt i Øret i skabene skal blive prædikeret på Tagene. (Lukas 12: 2-3 KJV); [13] Hver mand arbejde skal åbenbares: for dagen erklærer det,

HVEM VIL SKE?

fordi det skal blive åbenbaret af ild; og ilden skal prøve hver mands værk, hvad slags det er. (1 Kor 3: 13 KJV); [13]Og ingen Skabning er usynlig for hans Øjne: men alle ting er nøgne og åbnede til øjnene på ham med hvem vi har at gøre. (Hebr 4: 13 KJV); [11] For andre fundament kan ingen mand lå end det er lagt, hvilken er Jesus Kristus. [12] Nu dersom nogen bygge videre på dette fundament guld, sølv, ædelsten, træ, hø, stubbe; [13] Hver mand arbejde skal åbenbares: for dagen erklærer det, fordi det skal blive åbenbaret af ild; og ilden skal prøve hver mands værk, hvad slags det er. [14] Hvis nogen mands arbejde efterleve som han har bygget derpå, han modtager en belønning. [15] Hvis nogen mands arbejde skal brændes, skal han lide tab: men han selv skal blive frelst; alligevel så som ved ild. (1 Kor 3: 11-15 KJV)

Frelsen er så fantastisk og helt ved nåde, at selv når en troende har ikke arbejdet med Gud på fundamentet fastsat af Jesus Kristus, vil de stadig have evigt liv dog med nogen belønning for noget arbejde udført uden Gud. Sådanne belønninger vil kunne identificeres og ses af alle i Age kommende; sådanne belønninger Gud kalder, 'Kroner' i Bibelen.

4.3 KRONER AF BELØNNINGER TIL TROENDE, SOM HAR VÆRET TROFASTE

Nogensinde spekuleret på, hvad de 'Kroner' repræsenterer som vil blive kastet ned, før Guds trone i Johannes Åbenbaring 4? Uanset om de er magtpositioner, rang eller privilegium symbolsk for yderligere beføjelser, evner og pligter, som en troende i deres nye organ er det ikke angivet i Åbenbaringen eller enhver anden del af Skriften. Men Kroner og andre evige belønninger for dem, der har evigt liv, er værdig til at bemærke.

4.4 DE 24 ÆLDSTE MED GULDKRONER PÅ DERES HOVEDER, DER KASTEDE DEM FØR GUDS TRONE (OG GEMT SKAL REGERE PÅ JORDEN SOM KONGER OG PRÆSTER)

[4¹] Efter dette så jeg, og se, en dør blev åbnet i Himmelen, og den første Røst, som jeg hørte, var som det var af en trompet taler med mig; som sagde, Kom herop, og jeg vil vise dig, hvad der skal ske herefter. [2] Og straks var jeg i den ånd, og se, en trone blev sat i himlen, og man sad på tronen. [3] Og han som sad var at se til ligesom Jaspissten og en sardin sten: og der var en Regnbue omkring Tronen, at se til ligesom Smaragd. [4] Og omkring Tronen var der fire og tyve Troner, og på de pladser jeg så fire og tyve Ældste sidde, iførte hvide Klæder; og de havde på deres hoveder kroner af guld. [GULDKRONER PÅ HOVEDET] ... [10] De fire og tyve Ældste falder ned for ham, som sad på Tronen, og tilbede ham, som lever for evigt og altid, og lægge deres Kranse ned tronen, sagde: [LÆGGE DERES KRANSE NED GUDS TRONE]

HVEM VIL SKE?

[11] Du er værdig, o Herre, for at modtage hæder og ære og magt: for du har skabt alle ting, og for din nydelse de er, og blev skabt ... [5 9] Og de sang en ny Sang og sagde: Du er værdig til at tage Bogen og åbne dens Segl, for du var dræbt, og har forløst os til Gud ved dit blod ud af hvert Slægt og tunge, og folk og nation, [10] og har gjort os vor Gud konger og præster, og vi skal regere på jorden. [EN AF FREMTIDENS BELØNNINGER FOR DEN GEMTE

VIL VÆRE AT TAGE STILLING KONGER OG PRÆSTER PÅJORDEN]

[11] Og jeg så, og jeg hørte mange engle rundt om tronen og dyrene, og de Ældste: og antallet af dem var ti tusind gange ti tusind, og tusindvis af tusinder; [12] At sige med høj Røst: Værdig er Lammet, det slagtede at modtage magt og rigdom og visdom og styrke, og ære, og herlighed og velsignelse. [13] Og hver Skabning, som er i Himmelen og på Jorden og under Jorden, og som er i havet, og alt, hvad der er i dem, hørte jeg sige: Blessing, og ære og herlighed og magt, være ham, som sidder på tronen, og Lammet for evigt og altid. [TILBEDE (1) GUD OG (2) LAMB GUDS] (Åb 4: 1-4, 10-11; 5: 9-13 KJV)

4.5 JESUS KRISTUS HAR MANGE PORCELÆNSKRONER PÅ HANS HOVED

[11] Og jeg så himlen åben, og se en hvid Hest; og han, som sad på den, kaldes trofast og sanddru, og i retfærdighed han gør dommer og føre krig. [12] Hans øjne var som en flamme af ild, og på hans hoved var mange Kroner; og han havde et Navn skrevet, at ingen vidste, men han selv. [JESUS KRISTUS VIL HAVE MANGE PORCELÆNSKRONER PÅ HANS HOVED NÅR HAN VENDER TILBAGE TIL AT DØMME OG REGERE VERDEN] [13] Og han var klædt med en klædning dypet i blod: og hans Navn kaldes Guds Ord. [14] Og Hærene i Himmelen fulgte ham på hvide Heste, iførte fint linned, hvid og ren. [15] Og af hans Mund udgik et skarpt Sværd, at han med det skulde slå Folkeslagene; og han skal vogte dem med en stang af jern, og han slidbaner vinpersen af bidskhed og vrede Almægtige Gud. [16] Og han har på sin klædning og på hans lår et Navn skrevet, Kongernes Konge, og Lord of Lords. (Åbenbaringen 19: 11-16 KJV)

4.6 JESUS KRISTUS UDHOLDT KORSET FOR DEN GLÆDE SÆTTE FOR HAM

[1] Derfor ser vi også omgivet omkring med så stor en sky af vidner, så lad os aflægge enhver vægt og den synd, som ikke så let plaget os, og lad os køre med tålmodighed den race, der er indstillet før os, [2] Ser til Jesus forfatteren og fuldender vores tro; der for den glæde, der blev sat foran ham udholdt korset uden at ænse skammen, og er sat ned på højre hånd Guds trone. (Hebr 12: 1-2 KJV)

Hvad var denne ‘glæde’, som var indstillet før Jesus Kristus? Det var for at gøre Guds vilje, for at gemme og velsigne mennesker, for at opfylde Guds løfte til Abraham, og til at dømme og regere verden i retfærdighed. På grund af, hvad Kristus opnået på korset, blev Jesus Kristus hævet til højre hånd Guds trone, givet magt og myndighed over alle og alt undtagen i Gud, og fik navnet, ‘Kongernes Konge og Herrernes Herre’

HVEM VIL SKE?

med mange kroner på hans hoved. Kroner, uanset om de er faktisk guld eller symbolsk af præstation, magt eller myndighed, der er nævnt for at gøre bæreren og deres handlinger skiller sig ud på siderne af Bibelen og al skabelse, at den kronede belønnes og ophøjet for at gøre Guds Vilje. Forskellige kroner er også tilgængelige for alle, der adlyder og trofast arbejder med og for Gud.

4.7 EN UFORKRÆNKELIG KRONE

En troende, der har herredømmet over deres egen krop og sind, og prædiker Guds ord frit, er mådeholden i alt, og vil få en 'Uforkrænkelig Krone'.

[16] For selvom jeg prædike evangeliet, har jeg intet at herlighed: for nødvendighed er lagt på mig; ja, ve er mig, hvis jeg ikke forkynder det! [17] For hvis jeg gør denne ting villigt, jeg har en belønning: men hvis mod min vilje, er en uddeling af evangeliet begået mod mig. [18] Hvad er min belønning så? (20) [TROENDE ER, OG VIL BLIVE BELØNNET FOR DERES ARBEJDE MED GUD] Sandelig, at når jeg prædike evangeliet, kan jeg gøre Kristi evangelium uden beregning, at jeg misbruger ikke min magt i evangeliet. [19] For selvom jeg være fri for alle mennesker, og alligevel har jeg gjort mig selv tjener til alt, så jeg kunne vinde mere. [20] Og Jøderne blev jeg som en Jøde, for at jeg kunde vinde Jøder; til dem, der er under loven, som i henhold til loven, at jeg kunde vinde dem, som ere under Loven; [21] For dem, der er uden lov, som uden loven, (bliver ikke uden lov til Gud, men under Loven til Kristus), at jeg kunde vinde dem, som ere uden for Loven.

[22] Til den svage blev jeg så svag, at jeg kunde vinde de svage: Jeg er lavet alle ting til alle mennesker, at jeg måske med alle midler spare nogle. [23] Og det gør jeg for evangeliets skyld, at jeg kunne være meddelagtig deraf med dig. [24] Vide I ikke, at de, der kører i et kapløb køre alt, men man får prisen? Så køre, som du kan få. [25] Og enhver, der stræber efter at beherskelse er mådeholden i alt. Nu gør de det for at opnå en forgængelige krone; men vi en uforkrænkelig. [EN UFORKRÆNKELIG KRONE TIL SELVKONTROL] [26] Jeg løber derfor ikke med usikkerhed; så kæmpe jeg, ikke som en, der slår luften: [27] Men jeg holder under min krop, og bringe den i underkastelse: lest der på nogen måde, når jeg har prædiket for andre, jeg selv skal være en skibbruden. (1 Kor 9: 16-27 KJV)

En uforkrænkelig Krone til selvkontrol og dygtigt prædike Guds ord frit til alle på deres egne respektive forståelse og positioner i livet (for eksempel til den frie, jøderne, der i henhold til loven, og dem uden loven).

4.8 EN KRONE AF GLÆDE

Krone af Glæde vil blive tildelt en person, der har arbejdet med Gud at oprejse trofaste troende gennem Guds ord underviste og boede i deres eget liv.

HVEM VIL SKE?

[10] I ere Vidner, og Gud, hvor fromt og retfærdigt og uden fejl, vi opførte os iblandt eder, som tro: [11] Som du ved, hvordan vi formanede og trøstede og opkræves hver eneste af jer, som en far gør sine børn [12], at du ville gå værdig Gud, som har kaldet dig til sit rige og herlighed. [13] Til denne årsag også takker vi Gud uophørligt, fordi når du har modtaget Guds Ord, som I hørte af os, du har modtaget det ikke som ordet mænd, men som det er i sandhed, Guds Ord, som effektivt arbejder også i eder, som tro. [14] For dig, brødre, blev tilhængere af Guds Menigheder, som i Judæa i Kristus Jesus, for du også har lidt ligesom ting af dine egne landsmænd, ligesom de har af jøderne ...

[17] Men vi, Brødre, bliver taget fra dig for en kort tid i tilstedeværelse, ikke i hjertet, bestræbte de mere rigeligt at se dit ansigt med stor lyst. [18] Derfor ville vi være kommet til jer, selv jeg Paulus, en gang og igen; men Satan hindrede os. [19] For hvad er vores håb, eller glæde, eller krone af glæde? Er ikke selv du i overværelse af vor Herre Jesus Kristus i hans Tilkommelse? **[KRONE AF GLÆDE TILDELT TIL DEN TROENDE GRUND AF DE MENNESKER, DER BLEV TROFASTE MOD GUD GENNEM HANDLINGER OG ORD, AT TROENDE]** [20] For du er vores herlighed og glæde. (1 Thess 2: 10-14, 17-20 KJV)

4.9 A RETFÆRDIGHEDENS KRONE

Retfærdighedens krone vil blive givet til en person, der elsker og forventer Kristi
Viser og formaner andre med Guds ord.

[1] Jeg opkræve dig derfor for Gud, og Herren Jesus Kristus, som skal dømme levende og døde på hans tilsynekomst og hans rige; [2] Forkynd ordet; være øjeblik i sæsonen, uden for sæsonen; irettesætte, straf, forman med al langmodighed og doktrin. [3] For den tid vil komme, når de ikke vil finde sig i den sunde lære; men efter deres egne lyster skal de dynges til sig selv lærere, der har kløe ører; [4] Og de skal vende Ørene fra Sandheden, og skal vendes til fabler.

[5] Men se dig i alle ting, udholde trængsler, gøre arbejdet i en evangelist, gøre fuld bevis for din ministerium. [6] For jeg er nu klar til at blive tilbudt, og tidspunktet for min afgang er ved hånden. [7] Jeg har kæmpet en god kamp, jeg er færdig med mit kursus, jeg har bevaret troen: [8] Herefter er der lagt op for mig en krone af retfærdighed, som Herren, den retfærdige dommer, skal give mig på hin Dag: og ikke kun mig, men til alle dem, som elsker hans Åbenbarelse. **[RETFÆRDIGHEDENS KRONE VIL BLIVE GIVET PÅ A BESTEMT DAG TIL ALLE, DER ELSKER NÅR JESUS KRISTUS ÅBENBARES]** (2 Tim 4: 1-8 KJV)

HVEM VIL SKE?

Hvad med dem, der er gemt, men ved ikke om Kristi Viser på samle i skyerne, som nogle også kalder, 'De Rapture'? Mest sandsynligt, de vil ikke vide, hvad der lige er sket med dem, når de pludselig dukke op i skyerne med Herren - især hvis de ikke havde lært om denne kommende skelsættende begivenhed, som de troendes ville have lært ved blot at læse 1 Kor 15: 51-58, og 1 Thess 4: 13 til 5: 11.

[51] Se, jeg vise dig et mysterium; Vi skal ikke alle sove, men vi skal alle forvandles, [52] I et øjeblik, i et øjeblik, ved den sidste basun; thi basunen skal lyde, og de døde skal opstå uforkrænkelige, og vi skal være ændret. [I DEN TID, DET TAGER AT GLIMT ET ØJE DEN GEMTE DER ER DØDE, VIL BLIVE HÆVET FRA GRAVEN OG DEN GEMTE DER ER I LIVE I DET ØJEBLIK DE TROMPET LYDE VIL BLIVE ÆNDRET] [53] Thi dette forkrænkelige må iføre sig Uforkrænkelighed, og dette dødelige iføre sig udødelighed. [54] Så når dette forkrænkelige har iført sig Uforkrænkelighed, og dette dødelige har iført sig Udødelighed, da skal det Ord, der er skrevet, Døden er opslugt til Sejr. [55] Død, hvor er din brod? O grav, hvor er din sejr? [56] Men Dødens Brod er Synden; og styrken af synd er loven. [57] men takket være Gud, som giver os sejren ved vor Herre Jesus Kristus. [58] Derfor, mine elskede brødre, være dig standhaftig, ubevægelig, altid rige i Herrens Gerning, thi du ved, at dit arbejde er ikke forgæves i Herren. (1 Kor 15: 51-58 KJV)

[4¹³] Men jeg vil ikke have dig til at være uvidende, brødre, der angår dem, søvn, at du sorg ikke, ligesom andre, der ikke har noget håb. [14] For hvis vi tror, at Jesus er død og opstanden, selv så dem også som sove i Jesus vil Gud bringe med ham. [15] Til dette siger vi jer med Herrens Ord, at vi, som lever og forbliver indtil Herrens komme, skal ikke forhindre dem, der sover. ['FORHINDRE' = FORUD PÅ GRÆSK] [16] Herren selv skal stige ned fra Himmelen med et råb, med stemmen af ærkeengel, og med Guds basun, og de døde i Kristus, skal opstå først: [DEM, DER VAR GEMMES, FØR DE DØDE VIL BLIVE TAGET UD AF GRAVEN OG GJORT LEVENDE OG TAGET I SKYERNE FOR AT OPFYLDE KRISTUS FØR DE LEVENDE KRISTNE OPTAGES FRA JORDEN] [17] Så vi, som lever og forbliver skal være fanget op sammen med dem i skyerne for at møde Herren i luften: og så skal vi altid være sammen med Herren. [TROENDES VIL BLIVE SNUPPET FRA JORDEN OG TAGET I SKYERNE HVOR KRISTUS VIL VÆRE FOR DENNE PERIODE] [18] Derfor trøste hinanden med disse ord. [TROENDE ER AT TRØSTE HVER ANDRE MED VIDEN OM DETTE VENTENDE NÅR JESUS KRISTUS ÅBENBARES OG RAPTURE ALLE, DER GEMMES I HANS TILSTEDEVÆRELSE I SKYERNE OVER JORDEN]

[5¹] Men de tider og de sæsoner, brødre, har du ikke behov, at jeg skriver til jer. [2] For selv ved udmærket, at Herrens dag, så kommer som en tyv om natten. [3] For når de skal sige, Fred og sikkerhed; så pludselig ødelæggelse kommer over dem, som travail på en kvinde med barn; og de skal ikke undslippe. [4] Men du, brødre, er ikke i mørke, at den dag skulle overhale dig som en tyv. [5] I er alle børn af lys, og børn af dagen: vi er ikke af natten, og heller ikke af mørket. [6] Derfor lader os ikke sove, som gør andre; men lad os se og være ædru. [TROENDE ER

HVEM VIL SKE?

AT SE FOR DEN KOMMENDE JESUS KRISTUS I SKYERNE] [7] For de, som sove sove i nat; og de, som blive berusede er berusede om natten.

[8] Men lad os, som er af dagen, være ædru, iførte Troens og kærlighed; og for en hjelm, håbet om frelse. [9] For Gud ikke har udpeget os til Vrede, men til at opnå frelsen ved vor Herre Jesus Kristus, [10] som døde for os, at uanset om vi vågner eller sove, skulle vi leve sammen med ham. [11] Derfor trøste jer sammen, og opbygge hinanden, ligesom også du gør. **[DE NÅR JESUS KRISTUS ÅBENBARES AT INDSAMLE DE DØDE OG LEVENDE TROENDE I EN INSTANT AF TID I SKYERNE MED HAM ER EN TRØST OG TROENDE ER AT TRØSTE OG OPBYGGE HINANDEN MED DENNE VIDEN]** (1 Thess 4: 13-5: 11 KJV)

Enhver troende formaner til at se for Jesu Kristi i skyerne, så de ikke vil blive overrasket, når de er hurtigt taget fra jorden i skyerne med Jesus Kristus. (21) Hvis de ikke se og se ud for hans tilsynekomst i skyerne de sandsynligvis ikke vil 'kærlighed' hans tilsynekomst, fordi at elske hans tilsynekomst ville betyde, at den gemte personen konstant skulle tænke over og forudse Kristi Viser og så handle gudfrygtigt og entusiastisk i deres dag-til-dag vandring med Gud på denne jord.

De, der elsker hans tilsynekomst er lovet en retfærdighedens krone, som Gud ønsker os at modtage; men at elske hans tilsynekomst: en person bliver nødt til at vide om denne vidunderlige ÉN GANG BEGIVENHED. Desværre alt for ofte, at Viser ikke er blevet kendt af dem fanget i traditioner mænd, endsige de mange, som ikke engang har læst i Bibelen mindst én gang i deres liv.

4.10 DE LIVETS KRONE

Dem, der elsker Herren vil gøre deres bedste for at leve for Gud. At leve et gudfrygtigt liv Skriften formaner os til ikke at indsende eller give efter for fristelsen, som kan være noget, der fører os væk fra at gøre Guds vilje gennem begær og fristelser.

De, der udholde fristelser og ikke give efter for dem,
vil modtage livets krone.

[12] Salig er den Mand, som holder fristelse: For når han forsøgte, modtager han Livsens Krone, hvilken Herren har lovet dem, der elsker ham. **[DEN TROENDE, DER AFPRØVEDE OG UDHOLDER FRISTELSEN VIL MODTAGE LIVETS KRONE]** [13] Lad ingen sige, når han fristes, jeg fristes af Gud; thi Gud kan ikke fristes af det onde, heller frister han nogen mand: [14] Men hver mand fristes, når han drages bort af hans egen begær, og

HVEM VIL SKE?

lokke. [15] Så når begær har undfanget, føder den Synd: og synd, når den er færdig, føder den Død. (Jakob 1: 12-15 KJV)

Det er Guds ord i et menneskes hjerte, der vil
hjælpe en person til at konfrontere fristelse.

[9] Hvormed skal en ung mand rense sin vej? ved at tage agt dertil efter dit Ord. [10] Med hele mit hjerte har jeg søgt dig: O lad mig ikke fare vild fra dine Bud. [11] Deres ord har jeg gemt sig i mit hjerte, at jeg måske ikke synde imod dig. [**EN TROENDE ER AT SÆTTE GUDS ORD I DERES HJERTE TIL AT HJÆLPE DEM MED AT HÅNDBERE SIN (OG FRISTELSER)**] [12] Lovet er du, o Herre: lær mig dine Vedtægter. [13] Med mine læber har jeg erklæret alle domme fra din mund. [14] Jeg har glædet mig i vejen for jeres vidnesbyrd, så meget som i alle rigdomme. [15] Jeg vil meditere i dine Befalinger, og har respekt for jeres måder. [16] Jeg vil fryde mig i dine Vedtægter: Jeg vil ikke glemme dit ord. (Salme 119: 9-16 KJV)

[10] Endelig, mine brødre, være stærke i Herren og i hans mægtige styrke. [11] Sæt på Guds fulde rustning, så I kan være i stand til at stå imod Djævelens snigløb. [12] For vi kæmper ikke mod kød og blod, men mod fyrstendømmer, mod magter, mod herskerne i mørket i denne verden, mod ondskabens åndemagter i steder. [13] Derfor tager eder Guds fulde rustning, så I kan være i stand til at modstå i den onde dag, og efter at have gjort alt, for at stå. [14] Stå derfor have dine lænder Girt om med sandhed, og har på retfærdighed som brynje; [15] Og dine fødder skoet med udarbejdelsen af evangeliet om fred; [16] Først og fremmest tager troens skjold, hvormed I skal være i stand til at slukke alle de brændende pile de ugudelige. [17] Og tage frelsens hjelm og Åndens sværd, som er Guds ord: [**GUDS ORD ER ÅNDENS SVÆRD, SOM SKAL ANVENDES AF ENHVER TROENDE ILIVET**] [18] At bede altid med al bøn og påkaldelse i Ånden, og ser thereunto med al udholdenhed og Bøn for alle hellige, (Efeserne 6: 10-18 KJV)

Guds ord er levende og har et liv og kraft af sine egne, som Gud har givet til at
give en person til at besejre fristelse.

[12] For Guds ord er hurtig, og kraftfuld, og skarpere end noget tveægget sværd, piercing selv til dividere stykker af sjæl og ånd, og af leddene og marv, og er dømmer af de tanker og hensigter af hjertet. [**GRÆSK: 'HURTIG' = LIV OG ENERGI AF EGEN**] [13] Og ingen Skabning er usynlig for hans Øjne: men alle ting er nøgne og åbnede til øjnene på ham med hvem vi har at gøre. [14] At se så, at vi har en stor ypperstepræst, som er gået ind i Himlene, Jesus Guds søn, så lad os holde fast erhverv. [15] ikke har vi en ypperstepræst, der ikke kan blive rørt med følelsen af vore skrøbeligheder; men var fristet i alle ting ligesom vi, dog uden synd. [**JESUS KRISTUS VAR FRISTET PÅ ALLE MÅDER LIGESOM VI ER MEN HAN HAR IKKE INDSENDT FOR FRISTELSEN**] [16] Lad os derfor komme dristigt til nådens trone, at vi kan få barmhjertighed og finde nåde til hjælp i nødens stund. (Hebræerne 4: 12-16 KJV)

HVEM VIL SKE?

Jesus Kristus besejret og triumferede over fristelse ved at leve og bruge Guds ord til at besejre Djævelen.

[10] Og straks kommer op af Vandet, så han Himlene åbnede, og Ånden ligesom en Due dale ned over ham: [11] Og der kom en Røst fra Himmelen, som sagde, Du er min elskede søn, i hvem jeg velbehag. [12] Og ånden driver ham straks ud i ørkenen. [13] Og han var der i Ørkenen i fyrretyve dage fristet af Satan; og var med de vilde dyr; og englene tjente ham. (Mark 1: 10-13 KJV)

[1] Da blev Jesus ført af Ånden i Ørkenen for at fristes af Djævelen. [2] Og da han havde fastet fyrretyve Dage og fyrretyve Nætter, blev han bagefter sulten. [3] Og Fristeren gik til ham, sagde han, hvis du være Guds Søn, at disse Sten skulle blive Brød. [4] Men han svarede og sagde: Der er skrevet: Mennesket skal ikke leve af brød alene, men af hvert ord, der udgår af Guds Mund.

[JESUS KRISTUS BRUGT SKRIFTEN AT MOD FRISTELSEN FRA

DJÆVELEN] [5] Så Djævelen tog ham op i den hellige by, og satte ham på en Tinde, [6] og sagde til ham, hvis du være Guds Søn, da kast dig ned, thi der er skrevet: Han skal give sin Engle Befaling om dig: og i deres hænder, de skal bære dig op, for at du på noget tidspunkt støde din fod mod en sten. [DJÆVELEN BEVIDST MISBRUGT SKRIFTSTED I HANS

FRISTELSE] [7] Jesus sagde til ham, det er skrevet igen, Du må ikke friste Herren din Gud.

[JESUS KRISTUS BRUGT SKRIFTEN AT MOD FRISTELSEN FRA

DJÆVELEN] [8] Igen Djævelen tog ham op i et såre højt Bjerg og viste ham alle Verdens Riger, og herlighed af dem; [9] og sagde til ham, alle disse ting vil jeg give dig, hvis du vil falde ned og tilbede mig. [10] Da sagde Jesus til ham, får du dermed Satan: Thi der er skrevet, skal du

tilbede Herren din Gud, og ham alene skal du tjene. [JESUS KRISTUS BRUGT

SKRIFTEN AT MOD FRISTELSEN FRA DJÆVELEN] [11] Så Djævelen forlod

ham, og se, Engle kom og tjente ham. (Mattæus 4: 1-11 KJV)

[1] Og Jesus var fuld af den Helligånd vendte tilbage fra Jordan, og blev ført af Ånden i Ørkenen, [2] At være fyrretyve Dage fristet af Djævelen. Og i de dage, han spiste ingenting og da de havde Ende, bagefter var han sulten. [3] Og Djævelen sagde til ham, hvis du være Guds Søn, til denne Sten, at den skal blive til brød. [4] Men Jesus svarede ham og sagde, det er skrevet: Den mand ikke leve af brød alene, men af hvert ord af Gud. [JESUS KRISTUS

BRUGT SKRIFTEN AT MOD FRISTELSEN FRA DJÆVELEN] [5] Og

Djævelen, tage ham op på et højt Bjerg, viste ham alle Verdens Riger i et øjeblik af tid. [6] Og Djævelen sagde til ham: Alt dette magt vil jeg give dig, og æren af dem; thi der er leveret til mig; og til enhver, som jeg vil jeg give det. [7] Hvis du derfor vil tilbede mig, skal alt blive din.

[8] Men Jesus svarede og sagde til ham, får du bag mig, Satan:. Thi der er skrevet, skal du

tilbede Herren din Gud, og ham alene skal du tjene. [JESUS KRISTUS BRUGT

SKRIFTEN AT MOD FRISTELSEN FRA DJÆVELEN]

[9] Og han førte ham til Jerusalem og stillede ham på en Tinde og sagde til ham, hvis du være Guds Søn, da kast dig ned herfra: [10] der er skrevet: Han vil give hans engle opræve over dig, at holde dig: [DJÆVELEN BEVIDST MISBRUGT SKRIFTSTED I HANS

FRISTELSE] [11] Og i deres hænder, de skal bære dig op, for at du på noget tidspunkt støde

HVEM VIL SKE?

din fod på nogen sten. [12] Jesus svarede og sagde til ham: Det siges, Du må ikke friste Herren din Gud. [JESUS KRISTUS BRUGT SKRIFTEN AT MOD FRISTELSEN FRADJÆVELEN] [13] Og da Djævelen havde endt al Fristelse, han fra ham for en sæson. [14] Og Jesus vendte i Åndens kraft til Galilæa, og der gik ud en berømmelse af ham gennem hele det omliggende Land. [15] Og han lærte i deres Synagoger og blev prist af alle. (Lukas 4: 1-15 KJV)

4.11 KRONEN AF HERLIGHED

Ægte ældster, som frit ser efter de troende med en Redebonhed, vil modtage en krone af herlighed, når Jesus Kristus kommer frem.

[1] De Ældste iblandt jer, jeg formaner, der er også en ældste, og Vidne til Kristi Lidelser, og også en del i den herlighed, som skal åbenbares: [2] Foder flokken Guds som er blandt dig, idet tilsynet heraf, ikke ved tvang, men villigt; ikke for slet Vindings Skyld, men af en klar sind; [3] Hverken som værende Lords i Guds arv, men at være eksempler for hjorden. [4] Og da Overhyrden møde, finder du modtage en krone af herlighed, der svinder ikke bort. (1 Peter 5: 1-4 KJV)

4.12 GUD VIL VISE SIN OVERVÆTTES RIGDOM TIL SINE BØRN

Så rige er Guds kærlighed, barmhjertighed og venlighed, troende vil blive siddende i det himmelske i Kristus Jesus og nyde de overvættets Rigdom Hans nåde i aldre at komme.

[4] Men Gud, som er rig på barmhjertighed, for hans store kærlighed, hvormed han elskede os, [5] Selv når vi var døde i synd, har levendegjort os sammen med Kristus, (af nåde du er gemt) [6] Og har rejst os op sammen, og satte os sammen i det himmelske i Kristus Jesus: [7] at i de aldre at komme han kunne vise overvættets Rigdom hans nåde i hans Godhed mod os i Kristus Jesus. (Ef 2: 4-7 KJV)

Det er meget vigtigt, at du og jeg forstår og komme til Gud gennem Jesus Kristus, så vi kan leve den 'mere end liv i overflod', som den enbårne Søn Gud kom til tilbyde.

[7] Da sagde Jesus til dem igen, Sandelig, sandelig siger jeg jer, jeg er døren til fårene. [8] Alle, der nogensinde kom før mig, er tyve og røvere: men fårene ikke høre dem. [9] Jeg er døren: ved mig, hvis nogen ind i, skal han blive frelst, og skal gå ind og ud, og find græsgange. [10] Tyven kommer ikke, men for at stjæle, og at dræbe og ødelægge: jeg er kommen, at de skal have liv, og at de måske have i overflod. [JEG ER KOMMEN AT DE MÅSKE HAR LIV OG

HVEM VIL SKE?

HAR OVERFLOD] [11] Jeg er den gode hyrde: den gode hyrde giver sit liv for fårene. (Joh 10: 7-11 KJV)

Bekend Jesus Kristus som Herre og tror på, at Gud oprejste ham, Jesus Kristus, fra de døde (Han havde ikke hæve sig fra de døde).

[8] Men hvad sagde den? Ordet er nær dig, selv i munden, og i dit hjerte: Det er ordet af tro, som vi prædike; [9], at hvis du skal med din mund bekender Herren Jesus, og i dit hjerte tror, at Gud har oprejst ham fra de døde, skal du blive frelst. **[BEKENDE MED DIG MUND HERREN JESUS OG I DIT HJERTE TROR, AT GUD OPREJSTE JESUS KRISTUS FRA DE DØDE, SKALFRELSES]** [10] For med hjertet mand mener til Retfærdighed; og med munden bekender man til frelse. [11] For sagde Skriften, enhver, som tror på ham, skal ikke blive til Skamme. **[ENHVER, SOM TROR PÅ HAM, SKAL IKKE SKAMME]** [12] For der er ingen forskel mellem Jøde og det græske: for den samme Herre over alle er rige til alle, der kalder på ham. [13] Thi enhver, der påkalder Herrens skal frelses. **[ENHVER, OPFORDRER HERRENS NAVN, SKAL FRELSSES]** [14] Hvordan skal de påkalde ham i hvem de ikke har troet? og hvordan skal de tro på ham, om hvem de ikke har hørt? og hvordan skal de høre, uden at nogen prædiker? [15] Og hvordan skal de prædike, dersom de ikke blive sendt? som der er skrevet, Hvor smukt er fødderne af dem, som prædiker evangeliet om fred, og bringe glædelige tidender om gode ting! [16] Men de er ikke alle har adlydt evangeliet. For Esajas sagde: Herre, hvem troede vores rapport? [17] Altsaa tro kommer ved at høre, og høre ved Guds ord. **[TRO KOMMER FRA HØRE GUDS ORD]** (Romerbrevet 10: 8-17 KJV)

Det er ved nåde - ikke af vores egne gerninger - at vi bliver frelst ved tro, som er en gave fra Gud: [8] For af den nåde er I frelst ved tro; og at ikke jer selv: Det er Guds gave: [9] Ikke af værker, ikke nogen skal rose sig. (Ef 2: 8-9 KJV)

Gud ønsker alle at
(1) gemmes og (2) kommer til kundskab om sandheden.

[3] For dette er godt og acceptabelt i synet af Gud, vor Frelser; [4] Hvem vil have alle mennesker skal frelses og komme til kundskab om sandheden. [5] For der er én Gud og én formidler mellem Gud og mennesker, mennesket Kristus Jesus. **[GUD ØNSKER ALLE AT VIDE AT DER ER ÉN GUD (IKKE TRE ELLER 'TRE-I-EN') OG AT JESUS KRISTUS ER DET MELLEMMAND MELLEML GUD OG MENNESKEHEDEN]** [6] som gav sig selv som løsesum for alle, skal vidnet i tide. (1 Timoteus 2: 3-6 KJV)

Kendskab til Skriften kan gøre en person visdom til frelse, som er i Kristus Jesus, og er rentabelt for rigtige levende og vækst i Kristus.

HVEM VIL SKE?

[10] Men du har helt kendt min lære, Vandel, formål, tro, langmodighed, velgørehed, tålmodighed, [11] forfølgelser, Lidelser, som kom til mig i Antiokia, i Ikonium, i Lystra; hvad Forfølgelser jeg udholdt: men ud af dem alle Herren leverede mig. [12] Ja, og alle, der vil leve gudfrygtigt i Kristus Jesus, skulle forfølges. [13] Men onde Mennesker og Forførere skal blive værre og værre, bedrager, og bliver bedraget. [14] Men fortsætter du i de ting, som du har lært og er blevet sikret af, vel vidende om hvem du har lært dem; [15] Og det fra et barn, du har kendt de hellige skrifter, som er i stand til at gøre dig visdom til frelse ved troen på Kristus Jesus. [SKRIFTEN KAN GØRE DIG VISDOM TIL FRELSE VED TROEN PÅ KRISTUS JESUS] [16] Ethvert skrift er indblæst af Gud og er rentabelt for doktrin, til vejledning og til vejledning og til opdragelse i retfærdighed: [17] At den Guds Mand kan være perfekt, grundigt møbleret til al god gerning. [KENDE OG ANVENDELSE SKRIFTEN UDSTYRER EN TROENDE TIL AT PRODUCERE ALLE GODE GERNINGER] (2 Tim 3: 10-17 KJV)

Frelsen er ubestikkelig frø, der ikke kan falme eller blive beskadiget, hvis det konstateres ved Guds Ord, som lever og overholder evigt; frelse kan ikke fjernes eller ændres af nogen, når det først er modtaget fra Gud - uanset hvor syndige en person kan have været eller vil blive i fremtiden.

[23] At blive født igen, ikke af forkrænklig frø, men af uforkrænklig, ved Guds Ord, som lever og overholder evigt. [24] For alle Kød er som Græs, og al den herlighed af mennesket som blomsten af græs. Græsset visner, og blomsten heraf falder væk: [25] men det Herrens ord varer evindeligt. Og dette er det Ord, som ved evangeliet forkyndes jer. (1 Peter 1: 23-25 KJV)

Selvfølgelig potentiale for fremtidig synd er altid til stede, indtil vi ændret og givet vores nye organer på Viser af Herren Jesus Kristus. Men mens en troende vil have evigt liv ved Kristus, Skriften anfører, at nogle troende ikke vil være trofaste og bruge nåde som en undskyldning for at synde. Sådanne mennesker vil potentielt glip af de belønninger, forbeholdt dem, der har været trofaste over for Gud og hans Søn Jesus Kristus, som [5] ... har smagt den gode Guds Ord, og beføjelser den kommende verden, (Hebr 6: 5 KJV)

HVEM VIL SKE?

DEL 3

TILBEDELSEN AF GUD OG JESUS KRISTUS ER HIMMELSK GLÆDE

KAPITEL 5

HIMLEN OG GUDS TRONE

5.1 'HIMLEN' ER GUDS TRONE

Ifølge Skriften, kan de følgende udsagn gøres om 'himlen':

- hele skabningen (plads, planeter, stjerner, mennesker, dyr, fugle, fisk, insekter) er lavet af de molekyler og elementer, der findes i vand
- dybt vand er i yderkanten af himmelhvælvingen Gud kalder himlen
- Guds trone er himlen, som ikke er i en anden 'dimension', men i virkeligheden, det samme univers, hvor vi alle lever (22)
- Himlen er rummet mellem jorden af planeten Jorden og det vand, der ligger og ud over den 'kant plads'
- Gud sidder på tronen Himlens
- Vand er i billedet af Himlen (den glasset søen?)
- Den 'Tredje Himlen og Jord' vil ikke have nogen havet, men en flod kaldet 'Den Floden Livets'
- Hvor fugle flyve kaldes himlen
- Jesus Kristus gik gennem himlen for at komme til Guds Højre Hånd Trone efter at Han blev taget op i en sky

Efter at Jesus Kristus var vidne og viste sig for mange mennesker i fyrre dage efter hans opstandelse, blev han taget op fra jorden ind i himlen derefter gik gennem himlen.

[1] Den tidligere Afhandling har jeg lavet, O Theophilus, af alt det, Jesus begyndte både at gøre og lære, [2] Indtil den dag, hvor han blev taget op, efter at han ved Helligånden havde givet befalinger til apostlene hvem han havde valgt: **[JESUS KRISTUS BLEV TAGET OP FRA JORDEN OG I LUFTEN]** [3] Til hvem viste også han sig i live efter sin passion af mange ufejlbarlige beviser, at blive set af dem i fyrretyve Dage, og taler af de ting, der vedrører til Guds rige: [4] Og, samles sammen med dem, bød dem, at de ikke skulle vige fra Jerusalem, men vente på løftet om Faderen, der, sagde han, du har hørt om mig. [5] For Johannes døbte vel med vand; men du skal døbes med Helligånden om ikke mange Dage. [6] Når de derfor kom sammen, spurgte de ham og sagde: Herre, vil du på dette tidspunkt gendanne igen Riget for

HVEM VIL SKE?

Israel? [7] Og han sagde til dem: Det er ikke for dig til at kende tider eller årstiderne, som Faderen har sat i sin egen magt. [8] Men du skal få kraft, efter at Helligånden kommer over jer, og I skal være mine vidner både i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og indtil fjerneste del af jorden. [9] Og da han havde sagt disse ting, mens de så, at han blev taget op; og en Sky tog ham bort fra deres Øjne. [JESUS KRISTUS BLEV TAGET OP FRA JORDEN OG GIK IND I EN SKY] (23) [10] Og mens de så standhaftigt mod himlen, da han gik op, se, da stode to Mænd for dem i hvidt tøj; [11] Hvilket også sagt, du Mænd Galilæa, hvorfor stå dig stirrer op i himlen? [DE LEDTE OP I HIMLEN, SOM OGSÅ KALDES 'HIMLEN'] Denne samme Jesus, som er taget fra jer op til himlen, skal komme igen på samme måde, som du har set ham gå ind i himlen. (ApG 1: 1-11 KJV)

[14] At se så, at vi har en stor ypperstepræst, er der gik ind i Himlene, Jesus Guds søn, så lad os holde fast erhverv. [JESUS KRISTUS GÅET IND HIMLENE (FLERTAL = MERE END ENHIMLEN)] (Hebræerne 4: 14 KJV)

Himlen er Guds trone.

[1] Således sagde Herren, Himlen er min trone, og jorden er min fodskammel: hvor er det Hus, du bygger mig? og hvor er det sted i mit hvile? (Esajas 66: 1 KJV)

5.2 DER ER I ØJEBLIKKET TO 'HIMLENE'

Der er i øjeblikket to 'himlene': (1) en uspecificeret område fyldt med vand ved den ydre kant af 'rum' ud over de stjerner; og (2) ethvert sted, der er over jorden (herunder, hvor der er stjerner, skyer og flyvende fugle).

[1] I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden. [SKABTE GUD HIMLEN] [2] Og jorden var uden form og ugyldig; og mørke var over ansigtet af den dybe. Og Guds Ånd svævede over vandene. [3] Og Gud sagde: Lad der blive lys: Og der blev lys. [4] Og Gud så lyset, at det var godt, og Gud skilte lyset fra mørket. [5] Og Gud kaldte lyset dag, og mørket kaldte han nat. Og om aftenen og om morgenen var den første dag. [6] Og Gud sagde: Lad der blive en Hvælving midt i Vandene til at skille Vandene. [GUD SKABTE EN HIMMELHVÆLVINGEN (MELLEMRUM) I MIDTEN AF DYBT VAND FOR AT LAVE TO ADSKILLE FOREKOMSTER AF VAND] [7] Og Gud gjorde Hvælvingen og skilte Vandet under Hvælvingen fra Vandet over Hvælvingen; og det var så. [8] Og Gud kaldte Hvælvingen Himmel. [RUMMET MELLEM DE TO SEPARATE FOREKOMSTER AF VAND KALDES FIRMAMENT SOM GUD KALDES HIMLEN] Og om aftenen og om morgenen var den anden dag.

[9] Og Gud sagde: Lad vandene under himmelen samle sig ét sted, og lad det tørre land kommer til syne, og det var så. [I VANDOMRÅDE UNDER HIMLEN GUD SKABTE JORDEN, SOM VAR OPDELT I HAVENE OG LANDJORDEN] [10] og Gud

HVEM VIL SKE?

kaldte det faste Land Jord; og indsamlingen sammen af vandet kaldte han Seas Og Gud så, at det var godt. (Første Mosebog 1: 1-10 KJV)

Jorden er grundlagt på havene, og verden er etableret på oversvømmelser vand.

[1] Jorden er Herrens, og fylde deraf; i verden, og de, som bor der. [2] For han har grundlagt den på havene, grundfæstet den på oversvømmelserne. (Salme 24: 1-2 KJV)

I rummet mellem det dybe vand på kanten af universet og jorden af jorden, som Gud kalder, 'himlen', Gud satte solen, månen, planeter og stjerner.

[14] Og Gud sagde, lad der blive lys på Himmelhvælvingen til at skille Dag fra Nat, og de skal være til tegn og til årstider og til dage og år: [15] og de skal være til lys på Himmelhvælvingen til at lyse på Jorden, og det var så. [16] Og Gud gjorde de to store lys; det største til at herske om dagen, det mindste til at herske om natten: han gjorde stjernerne også. [SOLEN, MÅNEN OG STJERNER GUD SATTE PÅ HIMMELHVÆLVINGEN AF HIMLEN] [17] og Gud satte dem på himmelhvælvingen af himlen til at lyse på jorden, [18] og til at herske over dagen og over natten og til at skille lyset fra mørket: Og Gud så, at det var godt. (Første Mosebog 1: 14-18 KJV)

Hvor fugle flyve over jorden kaldes 'den åbne firmament af himlen'.

[20] Og Gud sagde: Lad vandene frembringe rigeligt de bevægelige væsen, der har liv, og Fugle, der kan flyve over Jorden i den åbne firmament af himlen. [21] Og Gud skabte store hvaler, og hver levende skabning, der bevæger sig, som Vandet vrimler med, efter deres Arter, og alle vingede Væsener efter deres Arter: Og Gud så, at det var godt. (Første Mosebog 1: 20-21 KJV)

Hvor sneen falder fra kaldes, 'Himlen'.

[9] som Himlen er højere end Jorden, er mine veje højt over jeres veje og mine planer over jeres planer. [10] som regnen kommer ned, og sneen fra himlen, og returnerer ikke derhen, men vander jorden, og gør det frembringe og knop, at det kan give frø til sædemanden, og brød til Æderen. (Esajas 55: 9-10 KJV)

5.3 SKRIFTEN ERKLÆRER DER VIL VÆRE ALT TRE HIMLEN OG TRE JORDARTER

Skriften erklærer, at der vil være tre himle og tre jordarter; den verden, Jesus Kristus kom ned og opstod, er den 'anden himlen og jord'.

HVEM VIL SKE?

[1] Det er ikke hensigtsmæssigt for mig uden tvivl til herlighed. Jeg vil komme til visioner og åbenbaringer fra Herren. [2] Jeg kendte en mand i Kristus over fjorten år siden, (uanset om i kroppen, kan jeg ikke sige, eller om ud af kroppen, jeg kan ikke fortælle: Gud ved) en sådan ene fanget op til den tredje himmel. **[PAUL FIK EN VISION OM DEN TREDJE HIMMEL SOM VAR PARADIS]** [3] Og jeg vidste sådan en mand, (uanset om i kroppen, eller ud af kroppen, jeg kan ikke fortælle: Gud ved) [4] Hvordan at han var fanget ind i paradiset, og hørte uudsigelige Ord, som det ikke er tilladt for en mand at udtale. (2 Kor 12: 1-4 KJV)

[1] Og jeg så en ny himlen og en ny jord: For den første himlen og den første jord var gået bort; og der var ikke mere havet. **[FØRSTE HIMLEN OG JORD IKKE LÆNGERE VIL EKSISTERE; DET NY HIMLEN OG DEN NYE JORD VIL IKKE HAVE EN HAV]** [2] Og jeg Johannes så den hellige Stad, det nye Jerusalem, der kommer ned fra Gud ud af himlen, rede som en brud smykket for sin mand. [3] Og jeg hørte en høj røst fra himlen sige: Se, Guds bolig er med mænd, og han skal bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud selv skal være hos dem og være deres Gud. [4] Og Gud skal tørre hver tåre af deres øjne; og der må ikke være mere død, hverken sorg eller gråd, ej heller skal der være nogen mere smerte: for der er gået de tidligere ting væk. [5] Og han, som sad på Tronen, sagde: Se, jeg gør alting nyt. Og han sagde til mig, Skriv: for disse ord er sande og troværdige. (Åbenbaringen 21: 1-5 KJV)

[3] At vide dette første, at der skal komme i de sidste dage spottere, som vandre efter deres egne lyster, [4] Og sige: Hvor er løftet om hans komme? for da fædrene faldt i søvn, alle tingene fortsætter som de var fra begyndelsen af skabelsen. [5] For dette de villigt er uvidende om, at ved Guds ord himlen var af gamle, og Jorden stod ud af vandet og i vandet: **[JORDEN VAR LAVET AF VANDET I DEN DYBE OG BLEV ADSKILT FRA VANDET I DEN DYBE (VED FIRMAMENT / HIMLEN, SOM GUD PLACERET MELLEMLAND I DEN DYBE OG JORD)]** [6] Hvorved verden, der dengang var, at blive oversvømmet af vand, omkom: **[DEN STRØM AF NOAS TID DÆKKEDE HELE PLANETEN JORDEN OG ØDELAGDE VERDEN, DER HAVDE EKSISTERET FØR SYNDFLODEN (HVLKET KAN OMFATTE AFSLUTNING DINOSAURERNE)]** [7] Men himlen og jorden, som nu, ved det samme ord holdes i butikken, er forbeholdt til ild mod dommens dag og fortabelse af ugudelige mænd. **[HIMLENE OG JORDEN, DER EKSISTERER NU VIL BLIVE BRÆNDT OP PÅ DOMMEDAG OGSÅ KALDET HERRENS DAG OG DAG GUDS]** ...

[9] Herren forhaler ikke sit løfte, da nogle mænd tæller slaphed; men er lang lidelse til os-afdeling, ikke villige at nogen skal fortabes, men at alle skal nå til omvendelse. [10] Men Herrens dag vil komme som en tyv om natten; i hvilken himlene skal forgå med en stor larm, og elementerne skal smelte med brændende varme, jorden også, og de værker, der deri skal brændes op. [11] At se derefter, at alle disse ting skal opløses, hvilken slags personer du burde være i al hellig samtale og gudsfrygt, [12] Leder du efter og Hasting til komme den dag, Gud, hvor himlen er i brand opløses, og elementerne skal smelte med brændende varme? [13] vi, efter hans løfte, nye Himle og en ny Jord, hvor bor desto mindre retfærdighed. **[EFTER DENNE NUVÆRENDE VERDENSREKORD ER BRÆNDT OP OG ØDELAGDE GUD VIL OPRETTE EN NY JORDEN HIMLEN OG (SOM ER DEN TREDJE JORD OG HIMLEN ANGIVET I ÅBENBARINGEN 21)]**

HVEM VIL SKE?

[14] Derfor elskede, at se, at du ser for sådanne ting, være flittig, at du kan findes af ham i fred, uden plet og skyld. [15] Og konto, at den lange lidelser vor Herre er frelse; selv som vores elskede Broder Paulus efter den visdom givet ham har skrevet til eder; [16] Som det også i alle sine breve, taler i dem om disse ting; hvor er nogle ting hårdt at blive forstået, som de, der er ulærd og ustabil fordreje, som de gør også de andre skrifter, til deres egen Undergang. [17] Du derfor, elskede, ser du ved disse ting før, pas på, at du også, blive ført væk med den fejl på den onde, falde fra din egen standhaftighed. [18] Men vokse i nåde og i viden om vor Herres og Frelsers Jesu Kristus. Ham være Ære både nu og for altid. Amen. (2 Peter 3: 3-7, 9-18 KJV)

Før den store oversvømmelse Noah aldrig havde set regn som
Gud havde vandede jorden med en tåge.

[5] Og hver plante af marken, før det var i jorden, og alle Urter paa Marken, før det voksede: for Gud Herren havde ikke ladet det regne på jorden, og der var ikke en mand til at dyrke jorden. [6] Men der gik op en tåge fra jorden og vandede hele ansigtet af jorden. (Første Mosebog 2: 5-6 KJV)

Noah havde ikke set regn før og hverken havde han set en global oversvømmelse
før Syndfloden er beskrevet i Første Mosebog men han troede Gud.

[6] Men uden tro er det umuligt at behage ham; thi han, som kommer til Gud, må tro, at han er, og at han bliver deres Belønner dem der flittigt søger ham. [7] I tro Noa, advaret af Gud tingene ikke set endnu, flyttede med frygt, udarbejdet en ark til frelse for sit hus; ved hvilken han fordømte verden, og blev Arving til Retfærdigheden af Tro. (Hebr 11: 6-7 KJV)

Så stor var Noas tro, at han ikke kun forberedt til en begivenhed, han aldrig havde
set før, men han var trofast at opbygge og forberede (store) Ark
for (mindst) 100 år fra det tidspunkt, han fik at vide af Gud til at starte Ark
konstruktion til den tid Noa, hans familie, og dyrene var på Arken.

[32] Og Noa var fem hundrede år gamle: og Noa avlede Sem, Kam og Jafet. (Første Mosebog 5: 32 KJV); [5] Og Noa gjorde efter til alt det, som Herren befalede ham. [6] Og Noa var seks hundrede år gammel, da oversvømmelsen af vand var på jorden. [7] Og Noa gik ind, og hans sønner, og hans hustru, og hans Sønners Hustruer med ham i Arken, fordi vandet i oversvømmelsen. (Første Mosebog 7: 5-7 KJV)

Noa var 500 år gammel, da Gud fortalte ham at bygge Arken og 600 år gammel, da syndfloden kom.

Det vand, der anvendes til at oversvømme jorden kom fra
himlen, som kaldes 'den store dybe' i Første Mosebog 7.

HVEM VIL SKE?

[10] Og det skete efter syv dage, vandet i oversvømmelsen var på jorden. [11] I 600. År i Noas liv, i den anden måned, den syttende dag i måneden, den samme dag var alle springvandene i det store dyb brudt op, og himlens vinduer blev åbnet. [12] Og regnen var på jorden i fyrre dage og fyrre nætter. (Første Mosebog 7: 10-12 KJV)

Den næste himlen og jord Gud skaber vil ikke have nogen havet.

[1] Og jeg så en ny himlen og en ny jord: For den første himlen og den første jord var gået bort; og der var ikke mere havet. (Åbenbaringen 21: 1 KJV)

5.4 GUD VIL KOMME NED FRA HIMLEN OG BO HOS JESUS KRISTUS OG GEMT VED DET TREDJE JORD

Gud og Jesus Kristus vil komme ned til denne nye jord og dvæle evigt med troende og Guds skabninger.

[2] Og jeg Johannes så den hellige Stad, det nye Jerusalem, der kommer ned fra Gud ud af himlen, rede som en brud smykket for sin mand. [3] Og jeg hørte en høj røst fra himlen sige: Se, Guds bolig er med mænd, og han skal bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud selv skal være hos dem og være deres Gud. [4] Og Gud skal tørre hver tåre af deres øjne; og der må ikke være mere død, hverken sorg eller gråd, ej heller skal der være nogen mere smerte: for der er gået de tidligere ting væk. [5] Og han, som sad på Tronen, sagde: Se, jeg gør alting nyt. Og han sagde til mig, Skriv: for disse ord er sande og troværdige. [6] Og han sagde til mig, bliver det gjort. Jeg er Alfa og Omega, begyndelsen og enden. Jeg vil give ham, der er tørstig af springvand af livets vand frit. [7] Den, som sejrer, skal arve dette, og jeg vil være hans Gud, og han skal være min søn ... [10] Og han førte mig i ånden til en stor og højt bjerg, og viste mig den store by, det hellige Jerusalem, stige ned fra himlen fra Gud, [11] under Guds herlighed: og hendes lys var ligesom en sten mest dyrebare, endda som en jaspis sten, klar som krystal; (Åbenbaringen 21: 2-7, 10-11 KJV)

[1] Og han viste mig en ren flod af livets vand, klar som krystal, fortsætter ud af Guds trone og Lammets. [2] Midt i gaden af det, og på begge sider af floden, var der Livets Træ, som bar tolv af frugt, og gav hendes frugt hver måned: og bladene af træet var for den heling af nationerne. [3] Og der skal ikke være mere forbandelse: men Guds trone og Lammets skal være i den; og hans tjenere skal tjene ham: [4] Og de skal se hans ansigt; og hans navn skal være i deres Pander. [5] Og der skal ikke være nogen nat dér; og de behøver ingen stearinlys, ingen lys fra solen; for Herren Gud giver dem lys, og de skal herske for evigt og altid. [6] Og han sagde til mig: Disse Ord ere troværdige og sande; og Gud Herren af de hellige profeter sendt sin Engel for at vise sine tjenere, ting, der skal ske snart. [7] Se, jeg kommer snart: salig er den, som holder citater af profetien af denne bog. (Åbenbaringen 22: 1-7 KJV)

5.5 HVEM KOMMER NED OG DVÆLER MED MENNESKEHEDEN PÅ DEN NYE JORD?

Gud og Jesus Kristus (Guds lam) vil begge bo hos indløste mænd (og kvinder) efter den nye (tredje) Jord i Johannes Åbenbaring.

[3] Og jeg hørte en høj røst fra himlen sige: Se, Guds bolig er med mænd, og han skal bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud selv skal være hos dem og være deres Gud ... [22] Og jeg så intet Tempel deri: for Herren, Gud den Almægtige og Lammet er tempel det. [23] Og Staden trænger ikke til Sol eller månen, til at skinne i den; thi Guds Herlighed oplyste den, og Lammet er lyset heraf ... (Åbenbaringen 21: 3, 22- 23 KJV)

[1] Og han viste mig en ren flod af livets vand, klar som krystal, fortsætter ud af Guds trone og Lammets ... [3] Og der skal ikke være mere forbandelse: men Guds trone og Lam skal være i den; og hans tjenere skal tjene ham ... [17] Og Ånden og Bruden sige: Kom. Og lad ham, der hører sige: Kom. Og lad ham, der er tørstig kommer. Og den, som vil, lad ham tage livets vand frit. (Åbenbaringen 22: 1, 3, 17 KJV)

Igen og igen Gud og Jesus Kristus er erklæret for at være dem, der sørger for, og velsigne dem, der har evigt liv; to Væsener - ikke tre. Ja, den gave af hellig ånd sendt i pinsen er at lede de troende, og opsøge dem, der vil tro, men den gave af hellige ånd må ikke forveksles med Helligånden, som er, hvad Gud er: Den Almægtige Ånd Hvem er hellig. Fejlagtigt har nogle misforstået Åb 22:17 for at støtte den såkaldte tredje del af en trinitariske guddommelighed, fordi det hedder, 'Ånd'. Men dette vers omfatter klart NOGEN 'der hører' - som dig og mig. Betyder det, at du og jeg er også en del af treenigheden? Svaret er selvfølgelig et rungende 'Nej!' Hvis vi skulle tælle personer i en guddom fra dette vers så ville det være langt mere end tre mennesker (!); det ville omfatte alle de mennesker, der har hørt, og sagde, 'Kom'. Alt for mange gange læren af mænd er blevet let accepteret som nøjagtige gengivelser af Skriften, når de burde have været sat ned i første instans, fordi Bibelen siger, at Gud befalede så mange gange at han alene er Gud.

5.6 KRISTI LEGEME OG KRISTI BRUD ER TO FORSKELLIGE GRUPPER AF MENNESKER MED FORSKELLIGE LØFTER KRAV

Et andet område af forvirring er misbrug af disse kategorier af personer, identificeret af Skriften, såsom 'Kristi Brud', den 'Kristi legeme', og 'Børn af Bruden', som er forskellige for hinanden med deres egen unikke egenskaber og løfter fra Gud. Fordi der er løfter af Gud til Hellige Israel (Kristi brud), der er forskellige for dem, der er

HVEM VIL SKE?

foretaget i Kirken (Kristi legeme), bliver det afgørende at forstå, hvem hver kategori er i Skriften, og hvordan man beder mere effektivt, når vi kende disse løfter Gud har gjort til gruppen, vi tilhører i modsætning til at forsøge at hævde forskellige løfter til en anden kategori er identificeret i Bibelen. Den 'brudgom' er Jesus Kristus; den 'Kristi legeme' er Kirken; den 'Brud' er den hellige Jerusalem i Åbenbaringen 21; og 'Børn af Bruden Afdeling' er Israel som identificeret i de følgende vers.

5.7 DEN BRUDGOMMEN

DEN BRUDGOMMEN
=
DEN LAMMET GUDS
=
HERREN JESUS KRISTUS

Jesus Kristus kaldes flere forskellige navne og titler i Skriften som: Kongernes Konge og Herrernes Herre, den enbårne Guds Søn, Guds Søn, Messias, Mester, Lærer, Hyrden Kongen, og så videre. Kristus kaldes også Guds lam, som kan bruges til at identificere hans forhold til Gud og tronen Gud sidder på, samt hans rolle i at være den offerlam for alle vores synder.

Jesus Kristus er først identificeret som Den Guds Lam i Skriften
af Johannes Døberen

[29] Næste dag så han Jesus komme hen imod sig og sagde: Se, det Guds Lam, som tager synd i verden. [**JESUS KRISTUS ER DEN GUD LAM**] [30] Dette er det, om hvem jeg sagde Efter mig kommer en mand, som er foretrukket før mig: for han var før mig. [31] Og jeg kendte ham ikke: men at han skal åbenbares for Israel, derfor er jeg kommen og døber med vand. [**JOHN VAR SENDT TIL DØBE MED VAND**] [32] Og Johannes vidnede og sagde: Jeg så Ånden ned fra himlen som en due, og det bopælsret over ham. [**ÅNDEN FRA HIMLENE OG FORBLEV VED JESUS KRISTUS**] [33] Og jeg kendte ham ikke: men den, som sendte mig at døbe med vand, det samme sagde til mig, Efter hvem skal man se Ånden faldende, og tilbage på ham, det samme er han, som døber med Helligånden. [**ÅNDEN FRA HIMLENE OG HOLDT VED JESUS KRISTUS; KRISTUS SKAL DØBE MED HELLIGÅNDEN (ÅND) (JOHN VAR SENDT AT DØBE MED VAND)**] [34] Og jeg så, og vidnet, at dette er Guds Søn. [35] igen næste dag stod Johannes og to af sine disciple; 36 Og ser Jesus han gik, sagde han: Se det Guds Lam! [**JESUS KRISTUS ER DEN GUD LAM**] (24) [37] Og de to Disciple hørte ham tale, og de fulgte Jesus. [38] Da Jesus vendte sig, og så dem følge og sagde til dem: Hvad søger du? De sagde til ham: Rabbi! (Hvilket vil sige, at blive fortolket, Mester,) hvor bor du? (Joh 1: 29-38 KJV) [6] Og jeg så, og

HVEM VIL SKE?

se, i midt for Tronen og de fire Dyr, og midt i de Ældste stod et Lam, da det var blevet dræbt., havde syv Horn og syv Øjne, hvilke ere de syv Guds Ånder udsendte til hele Jorden. [JESUS KRISTUS STOD I MIDT FOR TRONEN, DE FIRE DYR, OG DE ÆLDSTE)] (Åb 5: 6 KJV)

Gud og Jesus Kristus er både at blive tilbedt.

[13] Og hver Skabning, som er i Himmelen og på Jorden og under Jorden, og som er i havet, og alt, hvad der er i dem, hørte jeg sige: Velsignelse, og ære og herlighed og magt, være ham, som sidder på tronen, og Lammet for evigt og altid. [HAM DER SIDDER PÅ TRONE OG LAMMET (IKKE PÅ TRONE PÅ DETTE TIDSPUNKT)] (Åb 5: 13 KJV)

Perioden på syv år Trængsel Periode, selv vantro vil genkende og kalde Jesus Kristus 'Lammet': [16] Og sagde til bjergene og klipperne, Fall på os og skjuler os fra ansigtet af ham, som sidder på tronen, og fra vrede Lammets: (Åb 6: 16 KJV)

[9] Efter denne jeg så, og se, en stor Skare, som ingen kunde tælle, af alle nationer, og stammer, og folk og tungemål stod foran tronen, og for Lammet, iførte hvide Klæder, og Palmegrene i deres Hænder; [10] Og råbte med høj Røst og sagde: Frelsen tilhører vor Gud, som sidder på Tronen, og Lammet. [(1) TIL VOR GUD OG (2) TIL LAMMET] ... [17] Thi Lammet, som er midt i tronen skal vogte dem og lede dem til levende Vandkilder; og Gud skal aftørre alle tårer fra deres øjne. (Åbenbaringen 7: 9-10, 17 KJV); [1] Og han viste mig en ren flod af livets vand, klar som krystal, fortsætter ud af Guds trone og Lammets ... [3] Og der skal ikke være mere forbandelse: men Guds trone og Lammets skal være i den; og hans tjenere skal tjene ham: (Åb 22: 1, 3 KJV)

5.8 KRISTI LEGEME (KIRKEN)

[4] For da vi har mange medlemmer i ét legeme, og alle medlemmer har ikke det samme kontor: [5] Så vi, at være mange, er ét legeme i Kristus, og hver en hverandres Lemmer. [ROMERBREVET MODTAGER (I KAPITEL 1) TIL KRISTNE DER ERKLÆRER, AT DEN KRISTNE KIRKE ER 'ÉT LEGEME I KRISTUS'] [6] under derefter gaver forskelligt, alt efter den nåde, som er givet til os, uanset om profeti, så lad os profeterer efter andelen af tro; [7] eller ministerium, så lad os vente på vores tjenende: eller han, der lærer, på undervisning; (Romerne 12: 4-7 KJV)

[12] Thi ligesom Legemet er eet og har mange medlemmer, og alle medlemmerne af denne ene krop, at være mange, er en krop: så også er Kristus. [13] For med én Ånd vi alle døbte i ét legeme, hvad enten vi er jøder eller hedninger, hvad enten vi være obligation eller fri; og har været alle lavet til at drikke i én Ånd. [14] For kroppen er ikke et medlem, men mange ... [18] Men nu har Gud sat medlemmerne hver en af dem i kroppen, da det har glædet ham ... [20] Men nu er de mange medlemmer, endnu, men ét legeme ... [26] Og uanset om et medlem lider, alle Lemmerne med det; eller et medlem blive hædret, glæde alle Lemmerne sig med. [27] Nu ere Kristi legeme, og medlemmerne i særdeleshed.. [28] Og Gud har sat nogle i kirken,

HVEM VIL SKE?

første apostle, for det andet profeter, for det tredje lærere, efter at mirakler, derefter Gaver til at helbrede, hjælper, regeringer, forskellige slags tungetale (1 Kor 12: 12-14, 18, 20, 26-28 KJV)

[2] Hvis I har hørt om uddeling af Guds Nåde, som er givet mig til dig-afdeling: [3] Hvordan at ved åbenbaring han kundgjort mig mysteriet; (som jeg skrev Afore i få ord, [4] Hvorved, når I læser, kan I forstå min viden i Kristi Hemmelighed) [5] som i andre Slægter ikke blev kundgjort for Menneskenes Børn, som det er nu åbenbaret hans hellige apostle og profeter ved Ånden; [6] At hedningerne er medarvinger, og samme organ, og delagtige i sit løfte i Kristus ved evangeliet: [NÅR UDDELING NÅDE ANKOM KRISTI LEGEME INKLUDERET GEMTE HEDNINGERNE (OG JØDER)] (Ef 3: 2-6 KJV)

[4] Der er ét legeme og én ånd, ligesom du bliver kaldt i et håb om din kaldelse; [5] En Herre, én tro, én dåb, [6] En Gud og Fader af alle, der er over alt, og gennem alle og i jer alle. [7] Men til hver enkelt af os er givet nåde i overensstemmelse med mål for gave Kristus. [8] Derfor sagde han, da han steg op til det høje, førte han fangenskab fangenskab, og gav gaver til mænd ... [11] Og han gav nogle, apostle; og nogle, profeter; og nogle, evangelister; og nogle, præster og lærere; [12] For at udruste de hellige til at gøre tjeneste, for opbyggeligt af Kristi legeme: [KRISTI LEGEME ER ALLE DEM DER ER DE GEMTE SIDEN GAVERNE BLEV GIVET AF KRISTUS, NÅR HAN STEG TIL HIMMELS I SIN OPSTANDNE LEGEME] [13] indtil vi alle når frem til enheden i troen, og i erkendelsen af Guds Søn, til mands modenhed og det mål af vækst af Kristi fylde: (Ef 4: 4-8, 11-13 KJV)

Jesus Kristus er Lederen af kroppen, som er hans kirke.

[23] For manden er leder af konen, ligesom Kristus er overhoved for kirken, og han er den frelser af kroppen. [KRISTUS ER HOVEDET OG FRELSER KIRKE, SOM ER HANS LEGEME BESTÅENDE AF ALLE TROENDE I KRISTUS] (Ef 5: 23 KJV); [24] Hvem nu glæde sig over mine Lidelser for eder, og fylde op det, som står bag de trængsler Kristi i mit Kød for hans Legeme, som er Menigheden: (Kol 1: 24 KJV)

5.9 BRUDEN (HELLIGE JERUSALEM FRA OVENNÆVNTE)

BRUDEN

=

LAMMETS HUSTRU

=

HELLIGE JERUSALEM NEDSTAMMER FRA HIMLEN FRA GUD

[9] Og der kom til mig en af de syv Engle, som havde de syv hætteglas fulde af de syv sidste Plager, og talte med mig og sagde: Kom hid, jeg vil vise dig Bruden, Lammets Hustru. [10] Og han førte mig i ånden til en stor og højt bjerg, og viste mig den store by, det hellige Jerusalem, stige ned fra himlen fra Gud. (Åbenbaringen 21: 9-10 KJV)

HVEM VIL SKE?

Det er interessant at læse, at kun Jesus Kristus og Gud (Gud er en ånd, som er Hellig = Helligånden) er angivet i disse vers, men aldrig nogen såkaldte 'treenighed'. (25)

5.10 BØRN AF BRUDEN

Brudgommen og Børnenes af bruden salen.

[15] Og Jesus sagde til dem: Kan børn af bruden kammer sørge, så længe Brudgommen er hos dem? men der skal komme Dage, da Brudgommen bliver tagen fra dem, og da skulle de faste. (Mattæus 9: 15 KJV)

[19] Og Jesus sagde til dem: Kan børn af bruden kammer hurtigt, mens Brudgommen er hos dem? så længe de have Brudgommen hos dem, kunne de ikke faste. [20] Men der skal komme Dage, da Brudgommen bliver tagen fra dem, og da skulle de faste i de Dage. (Mark 2: 19-20 KJV)

BØRNENE AF BRUDEN

=

DE BØRN HOLY JERUSALEM

[34] Og han sagde til dem: Kan du gøre børn af bruden kammer hurtigt, mens Brudgommen er hos dem? [35] Men der skal komme Dage, da Brudgommen bliver tagen fra dem, og da skulle de faste i de Dage. (Lukas 5: 34-35 KJV)

Johannes Døberen taler om Kristus i Joh 3: [28] du selv mine Vidner, at jeg sagde: Jeg er ikke Kristus, men jeg er udsendt foran ham. [29] Den, som har Bruden, er Brudgommen; men Brudgommens, som står og hører ham, glæder sig meget over Brudgommens Røst ven: det min Glæde derfor er opfyldt. [30] Han skal blive større, jeg skal blive mindre. [31] Han, som kommer ovenfra, er frem for alt: den, som er af Jorden, er jordisk og taler af jorden: Han, som kommer fra himlen er frem for alt ... [34] For den, som Gud udsendte, taler Guds ord thi Gud giver ikke Ånden efter mål til ham. [35] Faderen elsker Sønnen og har givet alle Ting i hans hånd. (Joh 3: 28-31, 34-35 KJV)

Gud gav Ånden til Kristus uden foranstaltning og Gud gav også alle ting i hænderne på Jesus Kristus. Kristus er først og fremmest, fordi Gud gav alle ting til hans enbårne Søn, Jesus Kristus, som brugte alt, hvad han havde at behage og adlyde Guds vilje.

KAPITEL 6

JESUS KRISTUS ALTID GJORDE GUDS VILJE

6.1 HVIS VIL SKE - GUDS VILJE ELLER KRISTUS?

Hvis Will Jesus Kristus adlyder, da han besluttede at gå til korset under hans samtale med Gud i Getsemane have?
Ikke Hans egen vilje, men Guds vilje.

[36] Så kom Jesus med dem til et sted, der hedder Getsemane, og sagde til disciplene: Sæt dig her, mens jeg går derhen og beder. [37] Og han tog Peter og de to sønner af Zebedæus, og begyndte at bedrøves og meget tung. [38] Så sagde han til dem: Min Sjæl er dybt bedrøvet indtil Døden; tøver dig her, og se med mig. [39] Og han gik lidt længere væk, og faldt på sit Ansigt, bad og sagde, min fader, hvis det er muligt, så lad dette bæger gå mig forbi. Dog, ikke som jeg vil, men som du vil. **[IKKE SOM JESUS KRISTUS TESTAMENTER, MEN SOM GUD ØNSKER]** [40] Og han kom til Disciplene, og fandt dem sovende, og sagde til Peter, hvad, kunne du ikke se een Time med mig? [41] Se og beder, at du ikke falde i Fristelse! Ånden er vel redebon, men Kødets er skrøbeligt. [42] Han gik atter anden Gang, bad og sagde, min fader, hvis denne Kalk ikke kan gå væk fra mig, men jeg skal drikke det, din vilje ske. **[HVIS KRISTUS HAR AT DRIKKE 'DETTE BÆGER' SÅ GUDS VILJE GØRES]**

[43] Og han kom og fandt dem atter sovende, thi deres Øjne vare betyngede. [44] Og han forlod dem og gik atter hen og bad tredje Gang og sagde de samme ord. **[JESUS KRISTUS BAD, STRØMMEDE SAMME ORD - HAN VILLE IKKE GØRE, HVAD HAN ØNSKER AT GØRE, MEN GØRE GUDS VILJE (VED AT GÅ TIL DEN KORSET)]** [45] Så kommer han til sine Disciple og sagde til dem, Sove I fremdeles og Hvile eder? Se, Timen er nær, og Menneskesønnen forrådes i Synderes Hænder. (Mattæus 26: 36-45 KJV)

[32] Og de kom til et sted, som blev opkaldt Gethsemane; og han sagde til sine disciple: Sæt dig her, imedens jeg beder. [33] Og han tog Peter og Jakob og Johannes, og han begyndte at ømme forbløffet, og for at være meget tunge; [34] Og han sagde til dem, min Sjæl er dybt bedrøvet indtil Døden; tøver dig her, og se. [35] Og han gik lidt frem, kastede sig ned på Jorden og bad om, at hvis det var muligt, at den Time måtte gå ham forbi. [36] Og han sagde: Abba, fader, alt er muligt for jer; tag denne Kalk fra mig; dog ikke hvad jeg vil, men hvad du vil. **[JESUS KRISTUS STILLEDE AT HAN IKKE BLIVE KORSFÆSTET MEN INDGIVET SIN EGEN VILJE TIL GUDS VILJE, DER KRÆVES KRISTUS AT BLIVE KORSFÆSTET]**

[37] Og han kom og fandt dem sovende, og sagde til Peter: Simon, sover du? kunne du ikke se en time? [38] Se dig og beder, for at du træder ind i fristelse. Ånden er virkelig klar, men Kødets er skrøbeligt. [39] Og igen han gik bort, og bad og talte de samme ord. **[JESUS KRISTUS**

HVEM VIL SKE?

IGEN BAD TIL UNDGÅ HANS KORSFÆSTELSE MEN FORELAGT GUDS VILJE STEDET FOR AT GØRE, HVAD HAN, KRISTUS, ØNSKEDE AT GØRE] [40] Og da han vendte tilbage, fandt han dem atter sovende, (for deres øjne var tunge) hverken vidste, at de, hvad de skulde svare ham. [41] Og han kommer tredje gang, og sagde til dem: Sove I fremdeles og Hvile: Det er nok, time er kommet; se, er Menneskesønnen forrådes i Synderes Hænder. (Mark 14: 32-41 KJV);

[40] Og da han var på det sted, sagde han til dem: Bed, at du ikke skal falde i fristelse. [41] Og han blev trukket tilbage fra dem om et Stenkast, og faldt på knæ og bad, [42] At sige, Fader, hvis du vil, så tag dette bæger fra mig: alligevel ikke min vilje, men din, ske. [IKKE VILJE JESUS KRISTUS MEN GUDS VILJE GØRES] [43] Og der viste en Engel til ham fra himlen, styrkelse ham. [44] Og I sin angst bad han endnu mere indtrængende, og hans sved blev som blodråber, der falder ned på jorden. [45] Og da han stod op fra Bønnen og kom til Disciplene, fandt han dem sovende af sorg, [46] og sagde til dem, hvorfor sover du? stige og beder, for at du træder ind i fristelse. (Lukas 22: 40-46 KJV)

Trods kende alle ting, der bør ske med ham, at Gud ønskede Kristus villigt lide og dø på korset, Jesus Kristus stadig valgte ikke at gøre sin egen vilje, men Guds vilje
Hvem er hans Fader.

[1] Da Jesus havde talt disse ord, gik han ud med sine Disciple over Bæk Kedron, hvor var en have, ind i det, som han gik ind med sine disciple. [2] Og Judas også, som forrådt ham, kendte det sted: for Jesus ofte tyet derhen med sine disciple. [3] Judas derefter at have modtaget en flok mænd og officerer fra ypperstepræsterne og farisæerne, kom der med lanterner og fakler og våben. [4] Jesus vidste alt, hvad der skulde komme over ham, gik ud og sagde til dem: Hvem søger du? [JESUS KRISTUS STADIG GJORDE GUDS VILJE, SELV OM HAN VIDSTE, AT HAN VAR VED AT BLIVE TORTURERET OG HENRETTET PÅ KORSET] (Johannes 18: 1-4 KJV)

Jesus Kristus gjorde ikke sin egen vilje; Han gjorde Guds vilje Hvem er hans Fader.

6.2 VIDSTE VILJE JESUS KRISTUS FORSKELLIGE FRA GUD?

For Jesus Kristus til at fastslå, at Guds vilje ske - og ikke hans egen vilje - betyder, at to forskellige testamenter eksisterede på det tidspunkt Kristus gjorde disse udtalelser. Dog således elskede Gud sin Enbårne Søn, at Jesus Kristus vidste hans far havde viljen, der skulle adlydes over nogen anden vilje - herunder hans egen vilje. Skriften viser, at Kristus kendte Gud elskede ham, og at Guds vilje ville være den bedste vilje til Guds overordnede frelsesplan, som omfattede Kristi velbefindende, opstandelse, og elevation til herlighed på Guds Højre Hånd.

6.3 "DIN VILJE SKE"

I ofte reciteret bøn Vor Herre, 'Fadervor', og Jesus Kristi tårevædet bekræftelse til Gud, at Guds vilje ske i haven i Gethsemene før ved templet vagter hans arrestation, to testamenter identificeres:

(1) Den Guds Vilje.

[9] Efter denne måde derfor bede dig: Vor Fader, du som er i Himlene! Helliget vorde dit navn. [10] dit rige komme. Din vil ske i jorden, da det er i himlen. [11] Giv os i dag vort daglige brød. [12] og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere. [13] og led os ikke ind i fristelse, men fri os fra det onde: For dit er Riget og magten og æren, for evigt. Amen. (Mattæus 6: 9-13 KJV)

og

(2) Den Vilje Jesu Kristi.

[41] Og han blev trukket tilbage fra dem om et stenkast cast, og knælede ned, og bad, [42] At sige, Fader, hvis du vil, så tag dette bæger fra mig: alligevel ikke min vilje, men din, skal gøres. [43] Og der viste en Engel til ham fra himlen, styrkelse ham. [44] Og I sin angst bad han endnu mere indtrængende, og hans sved blev som bloddråber, der falder ned på jorden. (Lukas 22: 41-44 KJV)

Skriften erklærer, at: Jesus Kristus tilbød Gud; erkendte, at hans far var og er Gud; erklærede, at han blev sendt til jorden af Gud; åbenbarede Gud til andre; og adlød Guds vilje. Bibelen også, at Jesus Kristus blev oprejst til liv fra døden af Gud, forfremmet til at sidde i højre side af Guds trone, og givet autoritet over alt (undtagen Guds trone).

[1] Gud, som på diverse tidspunkter og i dykkere manerer talte i tid fortid til de fædre, som de profeter, [GRÆSK: 'DYKKERE' = MANGE] [2] Har i disse sidste dage talt til os ved sin Søn, hvem han har udnævnt arving af alle ting, ved hvem også han gjorde de verdener; [3] Hvem er det lysstyrken af hans herlighed, og den udtrykkelige billede af hans person og opretholde alle ting ved Ord af hans magt, da han havde med sig selv rensat vore synder, satte ned på højre side af Majestæt om høje, [4] At være gjort så meget bedre end de engle, som han har ved arv opnået en mere fremragende navn end de. [JESUS KRISTUS BLEV GJORT SÅ MEGET BEDRE END ENGLENE]

[5] For til hvilken af de Engle sagde han til enhver tid, Du er min søn, denne dag har jeg født dig? Og igen, jeg vil være til ham en Fader, og han skal være til mig en Søn? [6] Og igen, når han bringer i den første avlet ind i verden, han sagde, og lad alle de engle i Guds tilbede ham. [GUD BEFALEDE ALLE HANS ENGLE TIL AT TILBEDE JESUS KRISTUS] [7] Og af de engle, han sagde, Hvem gør hans engle spiritus, og hans ministre en flamme af ild. [8] Men

HVEM VIL SKE?

til den Sønnen sagde han, Din trone, o Gud, er for evigt og altid: et scepter afretfærdighed er scepter af din Kongerige. [GUD KALDTE JESUS KRISTUS 'O GUD' OG ERKLÆREDE, AT KRISTI TRONE FOR ALTID] [9] Du har elsket Retfærdighed, og hadede uret, derfor Gud, endda din Gud, har salvet dig med olien af Glæde over dine medmennesker. [GUD HAR SALVET JESUS KRISTUS OVER KRISTI STIPENDIATER] [10] Og Du, Herre, i den begyndelse har lagt fundamentet for Jorden, og de himlen er de værker af dine hænder: [JESUS KRISTUS LAGDE FUNDAMENTET AF JORDEN OG HIMLEN ER VÆRKER AF HANS HÆNDER]

[11] De skal omkomme, men du forbliver, og de alle skal vokse gammel som gør et beklædningsgenstand, [12] Og som en klædning skal du folde dem op, og de skal ændres: men du er den samme, og dine år må ikke svigte. [13] Men til hvilken af de Englene sagde han til enhver tid, Sid på min højre hånd, indtil jeg gør dine fjender din fodskammel? [GUD FORTALTE JESUS KRISTUS TIL AT SIDDE VED GUDS HØJRE HÅND, INDTIL ALLE KRISTI FJENDER ER GJORT HANS FODSKAMMEL] [14] Er de ikke alle tjenende ånder, der sendes ud til minister for dem, der skal være arvinger af frelse? [ALLE ENGLE ER TJENENDE ÅNDER, DER SENDES TIL MINISTER TIL FOLK, DER VIL BLIVE GIVET FRELSE] (Hebr 1: 1-14 KJV)

[1] Derfor vi burde at give den mere alvor agt for de ting, som vi har hørt, at ikke på noget tidspunkt skal vi lade dem glide. [2] For hvis det ord talt af engle var standhaftig, og hver Overtrædelse og Ulydighed fik en lige betaling af belønning. [3] Hvordan skal vi flygte, hvis vi forsømmer så stor Frelse, som på det første begyndte at blive talt med den Herre, og blev bekræftet til os af dem, som hørte ham; [4] Gud også bære dem vidne, både med tegn og undere, og med dykkere mirakler, og gaver i den Hellig Aand, efter at hans egen vilje? [GRÆSK: 'DYKKERE' = MANGE] [5] For menneskenes englene har han ikke sat i underlagde den verden at komme, som vi taler. [DEN NÆSTE VERDEN VIL VÆRE GENSTAND FOR GUDS ENGLE - IKKE MENNESKET] [6] Men en på et bestemt sted vidnede og sagde: Hvad er et menneske, at du er opmærksom på ham? eller Menneskesøn, at du besøger ham? [7] Du gjorde ham lidt ringere end Englene; du kronede ham med herlighed og ære, og satte ham over værker af dine hænder: [8] Du har lagt alle Ting under hans fødder. For idet han satte alle i underkastelse under ham, forlod han intet, der ikke er sat under ham. Men nu ser vi ikke endnu alle ting sat under ham.

[9] Men vi ser Jesus, som blev gjort lidt lavere end englene for lidelser af død, kronet med herlighed og ære; at han ved Guds Nåde må smage døden for hver mand. [10] blev det ham, for hvem alle ting, og ved hvem alle ting, i at bringe mange sønner til herlighed, for at gøre kaptajn på deres frelse perfekt gennem lidelser. [JESUS KRISTUS ER KAPTAJN PÅ FRELSE, DER BLEV GJORT PERFEKT VED SIN LIDELSE UNDER HANS FØRSTE KOMME PÅ JORDEN] [11] For både han, at helliger, og de, som helliggjorte er alle af en: for hvilken årsag han er ikke skammer sig for at kalde dem Brødre, [DEN GEMTE ER ÉT MED KRISTUS OG KALDES 'BRØDRE' AF KRISTUS] [12] At sige, vil jeg erklære dit navn til mine brødre, i den midt i kirken vil jeg synge ros til jer. [13] Og igen, jeg vil sætte min tillid i ham. Og igen, Se jeg og de børn, som Gud har givet mig. [DET GEMTE KALDES 'BØRN' SOM GUD HAR GIVET TIL JESUS]

HVEM VIL SKE?

KRISTUS] [14] Efterdi da som børn er delagtige i kød og blod, han også selv ligeledestog en del af det samme, som gennem Døden han kunne ødelægge ham, at havde den magt af døden, der er, på ham karakteren af engle, men han tog på ham Sæd af Abrahams. [17] Derfor i alle ting, det sømmede ham, der skal foretages som til sine brødre, at han kunne være en barmhjertig og trofast høje præst i tingene hører til Gud, at gøre forsoning for desynder af mennesker. [JESUS KRISTUS BLEV GJORT TIL ET MENNESKE, SÅ HAN KUNNE LIDE FRISTELSER OG DEREFTER VÆRE I STAND TIL 'BISTÅ' MENNESKER, DER ER FRISTET] [18] For i, at han selv har lidt at blive fristet Han er i stand til at bistå dem, der er fristet. (Hebr 2: 1-18 KJV)

Der var en dag, hvor Jesus Kristus var 'undfanget' af Gud.

[5] Så også Kristus herliggjort ikke selv at blive gjort en stor præst, men han, som sagde til ham, Du er min søn, tod ay har jeg født dig. (Hebr 5: 5 KJV) Kan det derfor siges, at før denne dag Jesus Kristus ikke var 'undfanget' af Gud? Gud erklærer, at Skriften kommer fra Ham, og at Han skal tages så ærlig og sandfærdig, så svaret er, ja, Jesus Kristus blev ikke avlet før dagen Gud avlede Kristus. Skriften erklærer dog, at Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for evigt: [8] Jesus Kristus den samme i går, og til dag, og for evigt. (Hebræerne 13: 8 KJV) Kan dette vers refererer til Jesus Kristus, før han blev hævet til Guds højre hånd? Nej, hvis Bibelen er inspirerede ord fra Gud - Jesus Kristus blev forfremmet og herliggjort efter Gud oprejste ham fra de døde og satte Kristus i hans højre hånd; tingene ændret gjorde Jesus Kristus, fra herlighed Kristus havde før han kom til jorden som fælles skaberen med Gud 'i begyndelsen' og Marys barn i Betlehem til ære Han fik i sin opstandne legeme (fra 'herlighed til herlighed').

Højden Jesu Kristi til højre hånd Guds trone skete efter Kristus blev taget op til himlen i hans opstandne legeme og var som et direkte resultat af Kristi trofasthed til at gøre Guds vilje; Jesus Kristus kendte Gud og tilbad Gud Hvem er hans Fader og hans himmelfart og forherligelse kom gennem læring og lydighed mod Gud.

Jesus Kristus lærte lydighed på grund af de ting, han har lidt. Og Jesus Kristus blev forfatter til evig frelse efter at være blevet perfektioneret. Vor Herre Jesus Kristus udviklet og fået ære og ansvar, fordi Gud gav dem til Jesus Kristus, efter at han adlød Gud, led for Gud, og blev perfektioneret af Gud. Ja, Skriften erklærer, at Jesus Kristus efterlod en slags position og herlighed, før han kom til jorden, men det betyder ikke nødvendigvis sådan afhændelse var den samme stilling eller herlighed Han fik senere af Gud i Hans opstandne legeme.

[6] Som han sagde også i et andet sted, Du er en præst for evigt efter den rækkefølge af Melkisedek. [7] Hvem i de dage af hans kød, da han havde tilbudt op Bønner og ydmyge med stærk gråd og tårer evig ham, der var stand til at redde ham fra døden, og blev hørt i, at

HVEM VIL SKE?

hanfrygtede, [8] Du gh han var en søn, men lærte han lydighed af det, som han har lidt; [9] Og gøres perfekt, han blev den forfatter af evig frelse til alle dem, som adlyder ham. [JESUS KRISTUS BLEV FORFATTEREN FRELSENS EFTER HAN BLEV PERFEKTIONERET AF HANS LYDIGHED MOD GUDS OPFORDRING TIL HAM TIL AT LIDE PÅ KORSET FOR DIG OG MIG] (Hebr 5: 6-9 KJV)

Bibelen beskriver ikke lige, hvad Jesus Kristus gjorde for Gud, før de sendes til jorden, men vi får at vide, at Jesus Kristus skabte himlen og jorden med Gud, serveret og tilbad Gud, som han kalder sin Fader, blev oprejst fra de døde ved Guds, og blev siddende ved Guds højre hånd med ingen andre er større end ham, undtagen Gud, som alene sidder på Guds trone.

Traditioner mænd hævder, at Gud og Jesus Kristus er den samme person; denne holdning ikke har grundlag i Skriften - uanset hvilken periode anses: fortid, nutid eller fremtid. Så når der opstår modsætninger mellem vers i Bibelen, og de erfaringer, der undervises fra prædikestolen vil det være fornuftigt at acceptere Bibelen over, hvad mænd og deres traditioner undervise.

Der er mange vers i Skriften, der erklærer den unikke og herlige forholdet mellem Gud og hans Enbårne Søn, Herren Jesus Kristus, som er Hellig, herlig, storsindet, opofrende, profetiske, og komplet kærlighed fra Gud til mænd og kvinder overalt i hele tid. Men nogle har indsat deres egen misforståelse af, hvor specielt og dynamisk forholdet var, er og vil være mellem Gud og Jesus Kristus og efterfølgende frarøvet læseren af Bibelen fra en bibelsk forståelse (og anvendelse) af Guds løfter til verdenen.

Jesus Kristus blev fristet og udholdt prøvelser på jorden som ingen anden mand eller kvinde - men han sejrede og overvandt total mørke i lydighed mod Guds vilje for ham og alle, der ville kalde ham om tilgivelse. (26) Ja, Jesus Kristus villigt udsat Hans sind og krop fuldstændig til Guds vilje og helt betalt prisen for synd for alle. Ja, Jesus Kristus følte vores frygt og blev fristet som vi er (og endnu større) - men han valgte at adlyde Gud og så sejrede over alt, udfordrede ham. Han kunne have ulydig mod Gud; stedet, adlød han ikke sin egen vilje, men Guds vilje, som han altid adlød. (27) Dette er ikke yderligere eller uvedkommende oplysninger eller didaktiske analyser bragt ind udefra Bibelen som udført i traditioner mænd - det erklæres i Skriften. Jesus Kristus gjorde ikke sin egen Vilje; Han gjorde Faderens Villie Hvem er Gud.

6.4 HVEM VAR JESUS KRISTUS BEDE?

Til hvem Jesus Kristus beder før, under, og efter hans død på korset? Den ‘Fadervor’, den ‘Bjergprædikenen’, og mange andre poster i Bibelen viser Jesus Kristus i intime tilbedelse af Gud og dialog med Gud. Jesus Kristus havde ikke bede til sig selv; Han bad til Gud, som er hans Fader. Jesus Kristus er Guds enbårne Søn, som var trofast og lydige i alle de situationer, han står over for, og missionen blev han sendt til slut på korset.

6.5 HVEM GJORDE JESUS KRISTUS TILBEDELSE?

Igen og igen, Jesus Kristus frygtede Gud, og der er ikke én konto i Skriften, hvor Gud tilbad Jesus Kristus. Forholdet mellem Gud og Jesus Kristus er respekt og tilbedelse af en lydige søn til sin kærlige far. I punkt, rekorden i kapitel 1.5 i denne bog, at Jesus Kristus blev ophøjet til Guds højre hånd efter at Gud oprejste ham fra de døde. For Jesus Kristus til at blive ophøjet til Guds højre hånd kræver, at hans tidligere stilling ikke var så ophøjet som den nye position (ved Guds højre hånd). Hvorvidt Kristus havde denne samme ophøjet position før Gud sendte ham til jorden ikke er angivet i Bibelen. Hvad der står, er imidlertid, at Jesus Kristus blev gjort højere end englenerne og fik autoritet ved Gud, at han ikke havde, før de ‘belønnet’ til denne nye position af autoritet (over alt undtagen Guds trone) på grund af hans lærte lydighed ved at gå til korset for dig og mig.

6.6 DER REJSTE JESUS KRISTUS FRA DE DØDE?

Jesus Kristus faktisk døde; Kristus døde på korset, efter han erklærede: ‘Det er fuldbragt’: [30] Da Jesus derfor havde fået eddiken, sagde han: Det er fuldbragt, og han bøjede hovedet og opgav ånden. (Johannes 19: 30 KJV) At være døde Jesus Kristus ikke hæve sig fra graven; Gud gjorde det. Mange bibelske vers erklærer Gud ville (og gjorde) hæve Jesus Kristus fra de døde. Faktisk, nøglen vers for frelse kræver, at en person mener, at Gud oprejste Jesus Kristus fra de døde:

[9] at hvis du skal med din mund bekender Herren Jesus, og i dit hjerte tror, at Gud har oprejst ham fra de døde, skal du blive frelst. [10] For med hjertet man mener til Retfærdighed; og med munden bekender man til frelse. (Romerne 10: 9-10 KJV)

At tro, at Kristus rejste sig ikke bibelsk, men en løgn, som er det største problem, der konfronterer undervisningen, at Jesus Kristus er Gud. Hvorfor skulle ikke Bibelen erklærer, at en person har brug for at tro på Jesus rejste sig eller at Jesus Kristus er Gud? Intetsteds er sådan en erklæring eller påkrævet for frelsen i Skriften. Altid,

HVEM VIL SKE?

Bibelen kræver, at en person mener: at Jesus Kristus er den enbårne Guds Søn; at Jesus Kristus døde for deres synder; og at Gud oprejste Jesus Kristus fra de døde.

6.7 KAN VI GØRE STØRRE GERNINGER END GUD? (!)

Absolut ikke! Og det er blasfemisk for nogen at sige dette, endsige tror, at de kunne gøre noget større end den Gud, som skabte kosmos og sendte sin enbårne Søn til Jorden. Hvorfor så gør Jesus Kristus erklærer, at troende vil gøre 'større gerninger end disse, fordi han går til Gud'?

[12] Sandelig, sandelig, siger jeg eder, den, som tror på mig, de Gerninger, som jeg gør, skal han også gøre; og større værker end disse skal han gøre; fordi jeg går til min Fader.[13] Og hvad du beder om i mit navn, så vil jeg gøre, for at Faderen kan herliggøres ved Sønnen. (Joh 14: 12-13 KJV)

Hvis Jesus Kristus er Gud, det ville være blasfemisk at tro, endsige antage, at vi kunne gøre noget større end Gud. I stedet for at erkende, at Jesus Kristus gjorde Guds vilje - og er ikke Gud - Skriften er ikke selvmodsigende, og det bliver mere sandsynligt, at disse 'større gerninger' skulle bemyndiget af Gud efter Jesus Kristus gik til højre hånd Guds Trone.

I betragtning af at de troende har modtaget kraft fra det høje i pinsen til at tale de vidunderlige værker af Gud på sprog de ikke havde lært i tilbedelse til Gud, og at Kristus erklærede, at 'de skal tale med nye tunger', kan det hævdes, at 'tale i tunger' var de 'større gerninger', som Jesus Kristus havde allerede rejst døde mennesker, helbredte de syge, og andre mirakler, som de troende senere gjorde efter pinse; men intetsteds Skriften rekord Kristus tungetale før Hans udsagn i Joh 14: 12 KJV eller andre vers før eller efter sin himmelfart. I stedet Kristus profeterer, at de, som tror på Ham 'skal tale med nye tunger': [17] Og disse tegn skal følge dem, der tror; I mit navn skal de uddrive djævle; de skal tale med nye tunger. (Mark 16: 17 KJV) Alle de mirakler, tegn og undere blev allerede gjort af Jesus Kristus og hans bestilt tilhængere inden han gjorde ovennævnte erklæring, men hvad man ikke havde gjort før Kristi himmelfart i himlen, men begyndte fra pinse og fremefter, blev 'tale i tunger'.

[4] Og de bleve alle fyldte med den Helligånd, og de begyndte at tale på andre tungemål, efter hvad Ånden gav dem at udsige. [5] Og der var bosiddende i Jerusalem jøder, gudfrygtige Mænd, ud af alle Folkeslag under Himmelen. [6] Nu når dette blev noised udlandet, mængden kom sammen og blev forvirret, fordi det hver mand hørte dem tale på sit eget sprog. [7] Og de var alle forbløffet og forundrede sig og sagde den ene til den anden: Se, ere ikke alle disse, som tale, Galilæer? [8] Og hvordan hører vi hver mand i vores eget sprog, hvor vi blev født? [9] partherne, og mederne, og Elamiter, og beboere i Mesopotamien, og i Judæa, og Kappadokien, i Pontus, og Asien, [10] Frygien og Pamfylien, Egypten, og i de dele af Libyen om Kyrene, og fremmede i

HVEM VIL SKE?

Rom, jøder og proselytter, [11] Cretes og Arabians, vi høre dem tale i vores tunger de vidunderlige værker af Gud. (ApG 2: 4-11 KJV)

Gud ønsker ikke dig og mig til at være uvidende om åndelige gaver (eller 'åndelige anliggender'), og har indspillet oplysninger i Bibelen om tungetale, så vi kan lære mere om det og søge Hans velsignelse og vilje for vores liv i dette vitale emne.

[1] Nu om åndelige gaver, brødre, jeg ville ikke være uvidende. [2] Du ved, at du var hedninger, rive til disse stumme afguder, ligesom du blev ført. [3] Derfor giver jeg dig til at forstå, at ingen, som taler ved Guds Ånd kalder Jesus forbandet: [TALER VED GUDS ÅND IKKE FORBANDE JESUS (DENNE TRØST ER NØDVENDIG, FORDI FOLK IKKE VED, HVAD DE SIGER, NÅR DE TALE I TUNGER)] Og at ingen kan sige, at Jesus er Herre, men ved Helligånden. [DET ER UMULIGT FOR EN PERSON AT SIGE JESUS ER HERRE UDEN DEN HELLIGE ÅND] [4] Nu er der forskel på gaver, men den samme Ånd. [5] Og der er forskelle i forvaltningerne, men den samme Herre. [6] Og der er forskel på operationer, men det er den samme Gud, som virker alt i alle.[7] Men manifestation af Ånden er givet til hver mand til profit alle. [8] For En gives ved Ånden ord visdom; til et andet ord viden ved den samme Ånd;

[9] Til en anden tro ved den samme Ånd; til en anden Gaver til at helbrede ved den samme Ånd; [10] Til anden bearbejdning af mirakler; til en anden profeti; til en anden kræse af spiritus; til en anden dykkere slags tunger; til en anden fortolkning af tungetale: [GRÆSK: 'DYKKERE' = MANGE] [11], men alle disse værker, en og selv samme Ånd, som uddeler til enhver mand solidarisk, som han vil. [12] Thi ligesom Legemet er eet og har mange Lemmer, men alle medlemmerne af ét organ, bliver mange, er en krop: så også er Kristus. [13] For med én Ånd vi alle døbte i ét legeme, hvad enten vi er jøder eller hedninger, hvad enten vi være obligation eller fri; og har været alle lavet til at drikke i én Ånd. [DEN GEMTE BLIVER DØBT AF ÅNDEN I EN KROP] [14] På kroppen er ikke et medlem, men mange. [15] Hvis foden skal sige, fordi jeg ikke er den hånd, jeg er ikke af kroppen; er det derfor ikke af kroppen? [16] Og hvis øret skal sige, fordi jeg ikke er i øjet, jeg er ikke af kroppen; er det derfor ikke af kroppen? Hvis hele kroppen var et øje, hvor var høringen? [17] Hvis hele hørte, hvor der blev den ildelugtende? [18] Men nu har Gud sat medlemmerne hver en af dem i kroppen, som det har behaget ham. [19] Og hvis de alle var et medlem, hvor var kroppen? [20] Men nu er de mange medlemmer, endnu, men ét legeme. [21] Og øjet kan ikke sige til hånden, jeg har ikke brug for jer eller atter Hovedet til Fødderne, jeg har ikke brug for jer.

[22] Nej, meget mere de medlemmer af kroppen, som synes at være mere svag, er det nødvendigt: [23] Og de medlemmer af kroppen, som vi tror at være mindre ærefulde efter disse vi skænke mere Ære; og vores utiltrækkende dele har mere rigelig comeliness. [24] For vores kønne dele har ikke behov: men Gud har hærdet kroppen sammen, at have givet mere Ære til den del, der manglede. [25] At der ikke skal være Splid i kroppen; men at medlemmerne skal have den samme omsorg for hverandre. [26] Og uanset om et medlem lider, alle Lemmerne med det; eller et medlem blive hædret, glæde alle Lemmerne sig med. [27] Nu er du Kristi legeme, og medlemmerne i særdeleshed. [28] Og Gud har sat nogle i kirken, første apostle, for det andet

HVEM VIL SKE?

profeter, for det tredje lærere, efter at mirakler, så Gaver til at helbrede, hjælper, regeringer, forskellige slags tungetale. [29] Er alle apostlene? er alle profeter? er alle lærere? er alle arbejdstagere i mirakler? [30] Er alle Gaver til at helbrede? ikke alle taler i tunger? gør alle tolke? [31] Men begære indtrængende de bedste gaver: [OPRIGTIGT SØGER OG LYST] Og alligevel vise jeg eder en mere fremragende måde. (1 Kor 12 KJV)

Vi skal ikke være uvidende om åndelige gaver (eller spørgsmål) og til at 'begære indtrængende' de 'bedste gaver'. I høj grad at ønske at have sådanne velsignelser fra Gud, må betyde, at der kan søges og opnås disse gaver, som Gud formaner os til at gøre dette i Skriften. Inkluderet i dette afsnit af Bibelen er 'dykkere (mange) slags eller tunger', som er en af de 'manifestationer' Åndens i vers 10. For at tale i tunger er en manifestation, et ydre tegn, at en person er gemt og har ubestikkelig frø fra Gud på indersiden! Faktisk mens det kan være en udfordring eller ubehag for dem, der søger at elske Gud endnu (på dette tidspunkt) ikke taler i tunger, de er opmuntret af Gud, som erklærer i Skriften, at han vil give sin Ånd til enhver, der beder om det hellige ånd fra Ham, og at han ønsker alle at blive frelst.

[9] Og jeg siger jer, Beder, så skal der gives jer; søge, og du skal finde; bank på, så skal der lukkes op for jer. [10] For hver den, som beder, får; og den, som søger, finder; og den, som banker skal åbnes. [11] Hvis en søn beder brød nogen af jer, der er en far, vil han give ham en Sten? eller hvis han bede en fisk, vil han for en fisk give ham en Slange? [12] Eller hvis han beder om et æg, vil han tilbyde ham en Skorpion? [13] Hvis du derefter, som er onde, forstår at give gode gaver til jeres børn: hvor meget mere skal din himmelske Fader give Helligånden til dem, som bede ham! (Lukas 11: 9-13 KJV)

[29] Men hvis fra nu skal du søge Herren din Gud, skal du finde ham, hvis du søger ham af hele dit hjerte og af hele din sjæl. (Femte Mosebog 4: 29 KJV)

[12] Da skal du ringe til mig, og du skal gå og bede til mig, og jeg vil lytte til dig. [13] Og du skal søge mig og finde mig, når du skal søge efter mig af hele dit hjerte. [14] Og jeg vil blive fundet af jer, siger Herren, og jeg vil vende væk din Fangenskab, og jeg vil samle dig fra alle de Folk, og fra alle de steder, hvor jeg fordrev jer, siger Herren; og jeg vil bringe dig igen ind det sted, hvor jeg fik dig til at blive bortførte. (Jeremias 29: 12-14 KJV)

[7] Bed, så skal der gives jer; søge, og du skal finde; bank på, så skal der lukkes op for jer: [8] For alle, der beder, får; og den, som søger, finder; og den, som banker skal åbnes. [9] Eller hvilket Menneske er der for dig, hvem hvis hans søn spørger brød, vil han give ham en Sten? [10] Eller hvis han bede en fisk, vil han give ham en Slange? [11] Hvis du derefter, som er onde, forstår at give gode gaver til jeres børn, hvor meget mere skal eders Fader, som er i Himlene, give dem gode Gaver, som bede ham! (Matt 7: 7-11 KJV)

[24] Gud, som skabte verden og alle ting deri, at se, at han er Herre himlen og jord, bor ikke i templer lavet med hænderne; [25] Ingen er tilbedt med mænds hænder, som om han havde brug for noget, efterdi han giver til alt liv, og ånde og alle ting; [26] Og har lavet af en blod alle nationer af mænd for at dvæle ved alle jordens overflade, og har bestemt gange før udpeget, og grænserne for deres Bolig; [27] at de skulle søge Herren derhen, om de kunne føle efter ham, og finde ham, skønt han er ikke langt fra hver enkelt af os: [28] For i ham lever vi, og flytte, og har

HVEM VIL SKE?

vor væren; som bestemt også af dine egne digtere har sagt, For vi er også hans afkom. (Apg 17: 24-28 KJV)

[3] Jesus svarede og sagde til ham: Sandelig, sandelig siger jeg jer, der ikke bliver født på ny, kan han ikke se Guds rige. [4] Nicodemus sagde til ham: Hvordan kan et menneske fødes, når han er gammel? kan han for anden gang komme ind i sin mors liv og fødes? [5] Jesus svarede: Sandelig, sandelig siger jeg jer, der ikke bliver født af vand og ånd, kan ikke komme ind i Guds rige. [6] Det, der er født af kødet, er kød; og at der er født af Ånden, er ånd. [7] Marvel ikke, at jeg sagde til dig, Du skal være født på ny. **[DU OG JEG MÅ FØDES PÅ NY AF ÅND]** [8] Vinden blæser, hvorhen den lister, og du hører lyden deraf, men kan ikke fortælle, hvor det kommer, og hvor det går: så er enhver, som er født af Ånden. (28) [9] Nikodemus svarede og sagde til ham: Hvordan kan dette ske? [10] Jesus svarede og sagde til ham: du en mester i Israel, og kender ikke disse ting? [11] Sandelig, sandelig siger jeg jer, Vi taler, at vi ved, og vidner om, at vi har set; og du ikke modtage vores vidne. [12] Hvis jeg har fortalt dig jordiske ting, og du ikke tro, hvordan skal du mener, hvis jeg fortæller dig om himmelske? [13] Og ingen mand har steg op til himlen, men han, der kom ned fra himlen, selv Menneskesønnen, som er i Himlene. [14] Og ligesom Moses ophøjede slangen i ørkenen, sådan skal Menneskesønnen ophøjes: [15] At enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv. [16] For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv. [17] For Gud sendte ikke sin søn til verden for at dømme verden, men for at verden gennem ham kunne blive frelst. (Joh 3: 3-17 KJV)

[3] For dette er godt og acceptabelt i synet af Gud, vor Frelser; [4] Hvem vil have alle mennesker skal frelses og komme til kundskab om sandheden. **[GUD ØNSKER ALLE AT BLIVE GEMT OG KENDE SANDHEDEN AT DER ER ÉN GUD OG AT JESUS KRISTUS FORMIDLER MELLEM GUD OG MENNESKER]** [5] For der er én Gud og én formidler mellem Gud og mennesker, mennesket Kristus Jesus; [6] som gav sig selv som løsesum for alle, skal vidnet i tide. (1 Timoteus 2: 3-6 KJV)

Faktisk har jeg personligt kendt en kvinde, der kæmpede med dette emne, indtil jeg fortalte hende, at jeg hørte hende tale i tunger under søvne; når hun fik at vide, at hun havde talt i tunger hun straks fortsatte med at gøre det foran mig, og har glædet sig i denne velsignelse fra dette punkt og fremefter. Min egen søn talte i tunger, da han var tre år; det var noget, jeg havde ikke forventet, og var ganske interessant, da en moden sammenhængende klingende sprog kom fra hans mund. Han var ikke ude af kontrol og optrådte velsignet og Herren fortalte mig, det var et tegn for mig, at Caleb havde hellig ånd, som fortsætter med at være tydelig i hans liv. Jeg har også koordineret klasser på Bibelen, hvor alle i sidste møde talte i tunger, efter at de har lært om det fra Bibelen, som formanede og trøstede dem i denne vidunderlige oplevelse. I modsætning til nogle af scenerne mange måske har set i kirker, hvor folk falder ned baglæns, ryste, og selv hævder, de var 'dræbt i ånden', Bibelen lærer ikke sådan dårskab og i stedet kræver, at alt skal gøres anstændigt for og at hver person vil aldrig miste kontrollen (som nogle hævder).

HVEM VIL SKE?

En person KAN IKKE sige Jesus er Herre uden Helligånden. Det er ikke nok blot at sætte ord på ordene 'Jesus er Herre'; en person har behov for at tale med Guds Ånd, som bor i alle, der har troet, at Gud har rejst Jesus Kristus fra de døde, og tilstod, at Jesus Kristus er Herre over deres liv. Først derefter kan de sige, at Jesus er Herre ifølge Skriften.

Djævlene alle tror (og skælve), at der er én Gud og kender Jesus Kristus er Herre, men det betyder ikke, at de kan blive født på ny af Guds Seed ved at sige, 'Jesus er Herre', og har evigt liv; det skal tales af den 'Guds Ånd'.

[17] Alligevel tro, hvis det har ikke værker, er død, at være alene. [18] Ja, en mand kan sige, du har tro, og jeg har værker: vis mig din tro uden dine værker, og jeg vil vise dig min tro af mine gerninger. [19] Du tror, at der er én Gud; du godt: djævle tror også, og skælve. [20] Men vil du vide, o forfængelige mand, at tro uden gerninger er død? (James 2: 17-20 KJV)

Faktisk vil alt og alle (herunder dømt åndelige og menneskelige fjender af Gud) indrømme, at 'Jesus er Herre': [9] Derfor Gud også har højt ophøjet ham og givet ham et navn, som er over alle Navne: [10] at i Jesu navn hvert knæ skal bøje sig, deres i Himmelen, og ting i jorden, og under Jordan; [11] Og hver Tunge skal bekende, at Jesus Kristus er Herre, til Guds ære Faderen. (Filipperbrevet 2: 9-11 KJV)

KAPITEL 7

MENNESKETS TRADITION HAR FORVIRRET GUD OG JESUS KRISTUS I SKRIFTEN

7.1 NAVNE OG TITLER ANVENDT I SKRIFTEN

Meget kan læres fra brugen af navne og titler i Bibelen. Gud bruger ikke kun flere navne og titler for sig selv og Jesus Kristus for at vise, hvad han gør på det tidspunkt i Skriften, såsom: Herre, Menneskesønnen, Adam (1. og 2.), Mester, Lærer / Rabbiner, Frelser, Gud / gud. (29) Han ændrer også navne på enkeltpersoner og nationer til at angive sin vilje og opfordrede til disse mennesker, som f.eks Abram til 'Abraham' (Første Mosebog 17: 5 KJV) og Jacob til 'Israel' (Første Mosebog 32: 28 KJV). Bibelen bruger også navne og titler, der kan henføres til Gud og Jesus Kristus for hellige engle, mennesker, dæmoner, og Satan, såsom: 'herre' og 'gud'.

Fordi titler og navne ikke altid kan henføres til den samme person, er det vigtigt at læse kontekst og sætninger, hvor titlen og navne bruges for at undgå forvirring og for at forstå, hvis Skriften refererer til Gud, Jesus Kristus, en engel, eller et menneske i verset.

7.2 SOM KALDES 'HERREN' I SKRIFTEN?

Snarere end antager, at hver gang titlen, 'Herre' anvendes i Skriften henviser automatisk til Gud eller Jesus Kristus er det vigtigt at se på som led i ord, punktum, og afsnit, hvor 'Herre' bruges. Ellers kan ting, egenskaber og handlinger tilskrives mænd eller engle i verset fejlagtigt antages at være disse handlinger, egenskaber og ting Skriften erklærer om Gud eller Jesus Kristus. Fordi Troende er kaldet til at tilbede Gud i ånd og sandhed er det derfor nødvendigt at bemærke flere forekomster af titlen, 'Herre', der ikke henviser til Gud eller Jesus Kristus, så vi ikke undlade at forstå, hvad Gud siger til os i Bibelen.

De følgende vers viser, hvordan titlen, Herre 'tydeligvis ikke altid henviser til Gud eller Jesus Kristus i Skriften:

Hagar, der tjente Sarai, Abrahams første kone, kaldet Herrens engel, 'Du Gud'; Skriften kaldes Herrens engel, 'Herren'.

HVEM VIL SKE?

[7] Og Herrens engel fandt hende ved en fontæne af vand i ørkenen, ved springvandet på vejen til Sjur. [8] Og han sagde, Hagar, Sarai s tjenestepige, når kom du? Og hvor vil du gå? Og hun sagde, jeg flygter fra ansigtet af min elskerinde Saraj. [9] Og Herrens Engel sagde til hende: Vend tilbage til dit elskerinde, og indsende dig selv under hendes hænder. [10] Og Herrens Engel sagde til hende, jeg vil formere din Afkom, at det ikke skal tælles. [11] Og Herrens Engel sagde til hende: Se, du er med barn og skal føde en søn, og skal kalde hans Navn Ismael; fordi Herren har hørt din lidelse ... [13] Og hun kaldte Herrens navn, der talte til hende, du Gud se mig; thi hun sagde: Har jeg også her så efter ham, som ser mig? **[DET HERRENS ENGEL HEDDER 'HERRE' VED SKRIFTEN; SARAJ KALDTE HERRENS ENGEL, 'DU GUD']** (Første Mosebog 16: 7-11, 13 KJV)

Sarai (Sarah) kaldte sin mand, 'Min Herre'.

[1] Og Herren viste sig for ham i lavlandet i Mamre, og han sad i teltet dør i varmen i dag; [2] Og han opløfte sine øjne og så, og se, tre mænd stod ham, og da han så dem, løb han dem i Møde fra teltet døren, og bøjede sig mod jorden, [3] og sagde, Herre, hvis jeg har fundet Nåde for dine Øjne, så gå ikke, jeg beder dig, fra din Tjener: ... [9] og de sagde til ham: Hvor er Sara din kone? Og han sagde: Se, i teltet. [10] Og han sagde, jeg vil helt sikkert vende tilbage til jer efter tidspunktet i livet; og se, Sara din kone skal have en søn. Og Sara hørte det i teltet døren, som var bag ham. [11] Nu Abraham og Sara var gamle og godt ramt i alder; og det ophørte med at være med Sarah, efter den måde, kvinder. [12] Derfor Sara lo ved sig selv og sagde: Efter jeg er vokset gammel skal jeg have glæde, min Herre er gammel? **[SARAH KALDTE HENDE MAND, ABRAHAM, 'MIN HERRE']** [13] Og Herren sagde til Abraham, Hvorfor har Sara lo og sagde: Skal jeg virkelig føde et barn, som er gammel? **[HERREN VIDSTE HVAD SARAH TANKE]** [14] Er noget for hårdt for Herren? På det tidspunkt udnævnt Jeg vil vende tilbage til jer, i henhold til den tid i livet, og Sara skal have en søn. (Første Mosebog 18: 1-3, 9-14 KJV)

De to engle, som nærmede porte Sodoma blev kaldt, 'Mine Herrer' af Lot.

[1] Og der kom to engle til Sodoma ved selv; og Lot sad i Sodomas Port, og Lot se dem rejste sig for at møde dem; og han bøjede sig med ansigtet mod jorden, [2] Og han sagde: Se nu, mine Herrer, drej i, jeg beder dig, ind i dit Tjeners Hus, og bie hele natten, og vaske dine fødder, og du skal stige tidligt op, og gå på dine veje. **[TO ENGLE KALDES, 'MINE HERRER' VED LODTRÆKNING]** Og de sagde, Nej; men vi vil blive i gaden hele natten. [3] Og han trykkede på dem i høj grad; og de viste i ham, og trådte i hans Hus; og han gjorde dem et Gæstebud, og gjorde bage usyrede brød, og de spiste ... [15] Og når morgen opstod, skyndede Englene på Lot og sagde, Stå op, tag din Hustru og dine to Døtre, som er her; lest du indtages i Misgerning byen. [16] Og mens han tøvede, mændene de fat på hans hånd, og efter hånden af sin kone, og efter hånden af hans to døtre; Herren være barmhjertig mod ham, og de førte ham ud og sætte ham uden for byen. [17] Og det skete, da de havde bragt dem ud i udlandet, at han sagde, Flygte for dit liv; ser ikke bag dig, hverken ophold dig i alt Sletten; flygte til bjerget, lest du blive

HVEM VIL SKE?

indtaget. [18] Og Lot sagde til dem: Åh, ikke så, min Herre: [**MASSE KALDES EN AF ENGLENE, 'MIN HERRE'**] (Første Mosebog 19: 1-3, 15-18 KJV)

Sønner Heth kaldte Abraham, 'Min Herre', der var en 'mægtig prins blandt dem i Landet.

[5] Og Hetiterne svarede Abraham og sagde til ham: [6] Hør os, Herre: du er en mægtig prins blandt os: [**ABRAHAM VAR EN MÆGTIG FYRSTE IBLANDT DEM, OG DE KALDTE HAM, 'HERREN'**] I valg af vore Grave begrave din døde; ingen af os skal tilbageholde fra dig hans Grav, men at du kan begrave din døde. [7] Og Abraham stod op og bøjede sig til Folket i Landet, selv til børn af Heths. (Første Mosebog 23: 5-7 KJV)

Rebekah kaldes Abrahams tjener, 'Min Herre'.

[17] Og Tjeneren løb at møde hende, og sagde: Lad mig, jeg beder dig, drikke lidt vand på din kande. [18] Og hun sagde: Drik, min Herre, og hun skyndte sig, og svigtet sin Krukke på hendes hånd, og gav ham at drikke. (Første Mosebog 24: 17-18 KJV)

Abrahams profetiske velsignelser på Jakob erklærede Jakob ville være 'Herre' over sine brødre, herunder hans ældre bror, Esau.

[29] Lad folk tjene dig, og nationerne bøje sig for dig: være herre over dine Brødre, og din Moders Sønner bøje sig for dig: forbandet være hver den, som forbander dig, og velsignet være den, som velsigner dig. [**JACOB VILLE VÆRE 'HERREN' OVER SINE BRØDRE**] [30] Og det skete, så snart Isak var færdig med at velsigne Jakob, og Jakob var endnu knappe gået ud fra tilstedeværelsen af sin Fader Isak, at Esau hans bror kom i fra sin jagt ... [37] Men Isak svarede og sagde til Esau: Se, jeg har gjort ham din Herre, og alle hans Brødre har jeg givet til ham for tjenere, [**JACOB VILLE VÆRE ESAUS 'HERREN'**] og med majs og vin har jeg opretholdt ham: og hvad skal jeg gøre nu jer, min Søn? (Første Mosebog 27: 19-30, 37 KJV)

Rachel kaldte hendes far, 'Min Herre'.

[35] Og hun sagde til sin far, lad det ikke mishage min Herre, at jeg ikke kan stige op, inden du; til den brugerdefinerede af kvinder er over mig. Og han søgte, men fandt ikke billederne. (Første Mosebog 31: 35 KJV)

Jakob kaldte sin bror Esau, 'Min Herre', som gjorde Jakobs tjenere.

HVEM VIL SKE?

[4] Og han bød dem og sagde: Således skal du sige til min Herre Esau; [**ESAU MIN HERRE**] din Tjener Jakob sagde derfor, jeg har opholdt sig med Laban og boet der indtil nu: [5] Og jeg har okser, og æsler, flokke og mænd Tjenere og kvinder tjenere: og jeg har sendt til at fortælle min Herre, at jeg kan finde nåde for dine Øjne ... [**ESAU MIN HERRE**] [18] Så skal du sige, de være jeres tjener Jakob; det er en nuværende sendt til min Herre Esau: og se, også er han bag os ... [**ESAU MIN HERRE**]; [33⁸] Og han sagde, hvad betyder, at du ved alt dette kørte som jeg mødte? Og han sagde, disse er at finde nåde i synet af min herre. [**ESAU MIN HERRE**] [9] Og Esau sagde: Jeg har nok, Broder; holde, at du har til dig selv ... [13] Og han sagde til ham: Min Herre ved, at børnene er møre, og de får og køer med unge er med mig, og hvis mænd bør overdrive dem en dag, hele flokken vil dø. [**ESAU MIN HERRE**] [14] Min Herre, jeg beder dig, gå over før sin tjener: [**ESAU MIN HERRE**] Og jeg vil føre på sagte, efter som kvæget, der går før mig og børnene kunne at udholde, indtil jeg kommer til min Herre til Se'ir. [**ESAU MIN HERRE**] [15] Og Esau sagde: Lad mig nu forlader med dig nogle af de folk, der er med mig. Og han sagde: Hvad brug for det? lad mig finde Naade i synet af min here. [**ESAU MIN HERRE**] (Første Mosebog 32: 4-5, 18; 33: 8-9, 13-15 KJV)

Kone kaldte sin mand, 'Herre' af tjener, Joseph.

[7] Og det skete efter disse ting, at hans Herres Hustru kastede sine Øjne på Josef; og hun sagde, Lie med mig. [8] Men han nægtede og sagde til sin Herres Hustru: Se, min Herre vidste ikke, hvad der er med mig i huset, og han har begået alt, hvad han har at min hånd, ... [10] Og det skete, da hun talte til Josef dag for dag, at han ikke hørte hende, at ligge ved hende, eller at være sammen med hende ... [12] Og hun fangede ham ved hans Klædebon og sagde: Lig med mig, og han forlod sin Kappe i hendes hånd, og flygtede, og fik ham ud. [13] Og det skete, da hun så, at han havde forladt sin tøj i hånden og blev flygtede frem, [14] At hun kaldte Mændene i hendes hus, og talte til dem og sagde: Se, han har bragt i en hebraisk til os at håne os; Han kom ind til mig at ligge hos mig, og jeg råbte med høj røst: [15] Og det skete, da han hørte, at jeg opløftede min Røst og græd, at han forlod sit Klædebon hos mig, og flygtede, og fik ham ud. [16] Og hun lagde sin tøj af hende, indtil hans Herre kom hjem. [**KONE KALDES HENDES MAND HERRE TJENER, JOSEPH**] [17] Og hun talte til ham i henhold til disse ord og sagde: Den hebraiske Træl, som du har bragt til os, kom ind til mig at håne mig: [18] Og det skete, da jeg opløftede min Røst og græd, at han forlod sit Klædebon hos mig og flygtede ud. (Første Mosebog 39: 7-8, 10-11, 12-18 KJV)

Kongen af Ægypten, Faraos, blev kaldt 'Herre'; Kaptajn af Guard var Herre af huset og Herre Josef.

[1] Og det skete efter disse ting, at butler af Ægypterkongen og hans bager havde krænket deres Herre Ægypterkongen. [**DERES HERRE**] [2] Og Faraos var vrede mod to af sine officerer, mod chefen for butlers og mod chefen for bagere ... [4] Og kaptajnen for guard opkrævet Joseph med dem, og han tjente dem, og de fortsatte med en sæson i ward ... [6] Og Josef kom i til dem i morgen, og så på dem, og se, de var kede af. [7] Og han spurgte Faraos officerer, der var med

HVEM VIL SKE?

ham i menigheden i hans Herres Hus? Sagde Hvorfor ser du så desværre i dag.

[LIVVAGTENS VAR JOSEPH HERREN] (Første Mosebog 40: 1-2, 4, 6 7 KJV)

Josef var Faraos øverste administrator og blev kaldt 'Herre' af sine brødre: [9] Og Josef huskede drømme, som han havde drømt om dem, og sagde til dem: Du er spioner; at se nøgenhed af den jord du er kommet. [10] Og de sagde til ham: Nej, min Herre, men at købe mad er dine tjenere kommer. **[MIN HERRE]** (Første Mosebog 42: 9-10 KJV)

Jakobs sønner fortalte deres far, at hovedet administrator (Joseph) var, 'Herre af Jord' og 'Herre af Landet'.

[30] Den mand, der er herre i Landet, talte os hårdt til og tog os til spioner i landet. [31] Og vi sagde til ham: Vi er ærlige Folk; Vi er ikke spioner. [32] Vi være tolv Brødre, Sønner af vor fader; man er ikke, og den yngste er denne dag med vores far i Kana'an. [33] Og manden, Herren af landet, sagde til os, Hermed skal jeg ved, at du er sande mænd; forlade en af jeres brødre her hos mig, og tage mad til hungersnøden dine husstande, og være væk: (Første Mosebog 42: 30-33 KJV)

Josefs forvalter hedder Josef, 'Min Herre'; Jakobs sønner hedder Josef, 'Min Herre' og 'Din Herre'.

[4] Og da de var gået ud af byen, og ikke endnu langt fra, sagde Josef til sin steward, Op, følg efter mændene; og når du gør overhale dem, siger til dem: Hvorfor har I gengældt godt med ondt? ... [6] Og han overhalede dem, og han talte til dem de samme ord. [7] Og de sagde til ham: Hvorfor sagde min Herres disse ord? Gud forbyde, at dine ansatte bør gøre efter denne ting: [8] Se, de penge, som vi fandt i vores sække 'munden, vi bragte atter til dig ud af Kana' ans Land: hvordan så skal vi stjæle ud af din Herres hus sølv eller guld? [9] Med den, dine Tjenere den findes, både lade ham dø, og vi vil også være min Herres Trælle ... [16] Og Juda sagde: Hvad skal vi sige til min Herre? hvad skal vi tale? eller hvordan skal vi klare os selv? Gud har fundet ud af Brøde dine Tjenere: Se, vi er min Herres Trælle, både vi, og han også med hvem koppen er fundet. [17] Og han sagde, Gud forbyde, at jeg skulle gøre det: men manden i, Bægeret er fundet, skal han være min Tjener; og som for dig, få dig op i fred til din far. [18] Da Juda kom nær til ham og sagde, Oh min Herre, lad din Træl, jeg beder dig, taler et ord i min Herres ører, og lad ikke din vrede brænder mod din Træl, thi du er ligesom Faraos. [19] Min Herre spurgte sine Tjenere og sagde: Har du en far eller en bror? [20] Og vi sagde til min Herre, Vi har en far, en gammel mand, og et barn af sin alderdom, en lille en; og hans bror er død, og han alene er tilbage af sin mor, og hans far elsker ham ... [22] Og vi sagde til min Herre, kan Drengen ikke forlade sin Fader, thi hvis han skulle forlade sin far, hans far ville dø ... [24] Og det skete, da vi kom op til din Træl, min far, fortalte vi ham Ord min Herre ... [33] nu, jeg beder dig, lad din Træl overholde stedet for drengen en Træl til min Herre; og lad Drengen drage op med sine Brødre. (Første Mosebog 44: 4, 6-9, 16-20, 22, 24, 33 KJV)

Josef var 'Herre' af alle Faraos hus og Herre over hele Ægypten.

HVEM VIL SKE?

[8] Så nu var det ikke dig, der har sendt mig hid, men Gud, og han har gjort mig en far til Farao og til Herre over hele hans Hus og til Hersker over hele Ægypten. [9] Skynd dig, og gå op til min Fader og sig til ham: Så siger din søn Josef, har Gud gjort mig Herre over hele Ægypten: komme ned til mig, bliv ikke: (Første Mosebog 45: 8-9 KJV)

Folk, der kom til Joseph for levnedsmidler kaldte ham, 'Min Herre'.

[17] Og de bragte deres kvæg til Josef: og Josef gav dem brød i bytte for heste, og for de flokke og kvæget af besætningerne, og for Æslerne; og han fodret dem med brød for alle deres kvæg til det år. [18] Når det år var omme, kom de til ham det andet år, og sagde til ham, vil vi ikke skjule det fra min Herre, hvordan at vores penge bliver brugt; min Herre har også vores besætninger af kvæg; der er ikke burde efterlades i synet af min Herre, men vores kroppe, og vores jord: ... [25] og de sagde, Du har reddet vores liv: lad os finde nåde i synet af min herre, og vi vil være Faraos tjenere. (Første Mosebog 47: 17-18, 25 KJV)

Skriften kaldes Englen i Burning Bush, 'Herre', 'Gud af Abrahams', 'Gud af Isaks', og 'Gud af Jakobs' (som Englen talte direkte fra Gud).

[2] Og Herrens engel viste sig for ham i en flamme af ild ud af midt i en busk: Og han så, og se, bushen brændte med Ild, og Bush var ikke forbrugt. **[DET HERRENS ENGEL VISTE SIG TIL MOSES]** [3] Moses sagde: Jeg vil nu vende bort, og se dette store syn, hvorfor busk ikke er brændt. [4] Og da Herren så, at han gik hen for at se, kaldte Gud til ham ud af midt i bushen, og sagde: Moses, Moses. Og han sagde, her er jeg [5], og han sagde, Uafgjort ikke nær her: sætte skoene fra dine fødder, thi det sted, du står på, er hellig jord. [6] Desuden sagde han, jeg er din Faders Gud, Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud. Moses skjulte hans ansigt; for han var bange for at se på Gud. **[AT SE PÅ HERRENS ENGEL VAR AT SE PÅ GUD]** [7] Og Herren sagde: Jeg har grant set mit Folks Elendighed, der er i Ægypten, og hørt deres græder på grund af deres fogeder; thi jeg ved deres sorger; [8] Og jeg er kommet ned for at redde dem ud af hånden af egypterne, og bringe dem op af dette Land til et godt land og et stort, til et Land, der flyder med Mælk og Honning; til det sted, Kana'anæerne og Hetiterne, Amoriterne, Perizziterne, og Hivviterne og Jebusiterne. [9] Og nu, se, er råbet af Israels børn komme til mig, og jeg har også set den undertrykkelse, som egypterne undertrykker dem.

[10] Kom nu derfor, og jeg vil sende dig til Farao, at du kan frembringe mit Folk Israels børn ud af Ægypten. [11] Moses sagde til Gud, Hvem er jeg, at jeg skulle gå til Farao, og at jeg skulle frembringe Israeliterne ud af Ægypten? [12] Og han sagde: Bestemt vil jeg være med dig; og dette skal være en symbolsk jer, at jeg har sendt dig: Når du har frembragt de folk ud af Ægypten, skal I dyrke Gud på dette bjerg. [13] Men Moses sagde til Gud: Se, når jeg kommer til Israeliterne og sig til dem, har The eders Fædres Gud har sendt mig til eder; og de skal sig til mig, hvad er hans navn? hvad skal jeg sig til dem? [14] Og Gud sagde til Moses, Jeg Er den Jeg Er: og han sagde Således skal du sig til israelitterne, I AM har sendt mig til eder. [15] Og Gud sagde endvidere til Moses, Således skal du sig til Israels Børn, Gud Herren, eders Fædres Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud, har sendt mig til eder: denne er mit navn for evigt, og det er min Ihukommelse fra Slægt til Slægt. [16] Go, og samle Israels Ældste sammen og sig til

HVEM VIL SKE?

dem: Herren, eders Fædres Gud, Abrahams, Isaks og Jakobs viste til mig og sagde, jeg har sikkert besøgt dig, og set, at der er gjort til dig i Egypten: [17] Og jeg har sagt, vil jeg bringe dig op ud af lidelsen Egypten til landet med de Kana'anæerne og Hetiterne, Amoriterne, og Perizziterne, og Hivviterne og Jebusiterne, til et Land, der flyder med mælk og honning. [18] Og de skal lytte til din stemme: og du skal komme, dig og Israels Ældste, til Kongen af Ægypten, og du skal sige til ham, har Herren Hebræernes Gud mødt os: og nu lad os gå, vi beder dig, tre dagsrejser ud i ørkenen, så vi kan ofre til Herren vor Gud. [19] Og jeg er sikker på, at Ægypterkongen ikke vil lade dig gå, nej, ikke ved en stærk Haand. [20] Og jeg vil udrække min Haand og slaa Ægypten med alle mine undere, som jeg vil gøre i Midte: og efter at han vil lade dig gå. [21] Og jeg vil give dette folk favorisere i synet af egypterne: og det skal ske, at når du går, skal du ikke gå tom. (Anden Mosebog 3: 2-21 KJV)

Aron kaldte Mose, 'Min Herre'.

Skriften erklærer, at Gud er aktiv og ønsker at kommunikere med mennesker - især hans børn. Her, Moses så og talte med 'lignelse Herren', som Gud brugte til at tale direkte med Moses.

[1] Og Mirjam og Aron talte mod Moses på grund af den etiopiske kvinde, som han havde giftet sig; thi han havde giftet en etiopisk kvinde. [2] Og de sagde, Har Herren faktisk talt kun af Moses? har han ikke talt også af os? Og Herren hørte det. [3] (nu manden Moses var meget sagtom, frem for alle de mænd, der var på jordens overflade) [4] Og Herren talte pludselig til Moses og Aron, og til Miriam, Kom ud du tre evig Åbenbaringsteltet. Og de tre kom ud. [5] Og Herren kom ned i Skystøtten og stillede sig i døren til Åbenbaringsteltet, og kaldte Aron og Mirjam, og de gik begge derud. [6] Og han sagde, Hør nu mine Ord: Hvis der er en Profet iblandt eder, jeg, Herren, vil gøre mig kendt ham i et syn, og vil tale til ham i en drøm. [GUD BRUGER VISIONER OG DRØMME TIL AT GØRE SIG TIL KENDE FOR PROFETER OG TALER TIL DEM I DRØMME] [7] min Tjener Moses er ikke så, som er tro i al mit hus. [8] Med ham vil jeg tale mund til mund, selv tilsyneladende, og ikke i mørke taler; og lignelse Herrens skal han se: [MOSES VAR IKKE EN PROFET OG GUD TALTE DIREKTE TIL MOSES OG MOSES SÅ 'DET SINDBILLEDE PÅ HERREN', SOM GUD BRUGTE TIL AT KOMMUNIKERE MED MOSES] (30) Hvorfor var du ikke bange for at tale imod min Tjener Moses? [9] Og Herrens vrede blussede op imod dem; og han gik bort. [10] Og skyen fraveget fra Tabernaklet; og se, Miriam blev spedalsk, hvid som sne og Aron så på Miriam, og se, hun var spedalsk. [11] Og Aron sagde til Moses: Ak, min Herre, jeg beder dig, lægge ikke synd over os, hvor vi har gjort daarligen, og hvor vi har syndet. [MOSES MIN HERRE] [12] Lad hende ikke være så den ene døde, hvoraf kødet er halvt fortæret, når han kommer ud af sin Moders Liv. [13] Moses råbte til Herren og sagde: Heal hende nu, o Gud, jeg beder dig. [14] Og Herren sagde til Moses: Hvis hendes far havde, men spyttede i ansigtet, bør hun ikke skamme syv dage? lad hende blive lukket ud fra lejren syv dage, og derefter lade hende blive modtaget i igen. [15] Og Miriam blev lukket ude fra lejren syv dage, og Folket rejste ikke indtil Miriam blev bragt i igen. (Numbers 12: 1-15 KJV)

HVEM VIL SKE?

Gaditerne og Ruben kaldes Gud, 'Herren' og Moses, 'Min Herre'.

[25] Og Gaditerne og Rubeniterne talte til Moses og sagde, vil dine Tjenere gøre, som min Herre befalede. [26] Vores små, vore hustruer, vore Hjørde og alt vort Kvæg, skal være der i Gileads Byer: [27] Men dine tjenere vil passere over, hver mand bevæbnet til krig, for Herren til kamp, som min Herre sagde. (Numbers 32: 25-27 KJV)

Josva kaldte kaptajn for Herrens Vært, 'Min Herre' og Skriften kaldes kaptajn for Herrens Vært, 'De Herren'.

[13] Og det skete, da Josva var Jeriko, at han opløftede sine Øjne og saa, og se, stod der en mand i mod ham med draget Sværd i Hånden; og Josua gik til ham, og sagde til ham, Er du for os, eller for vores modstandere? [14] Og han sagde: Nej; men som kaptajn på værten Herrens jeg kommer nu. Og Josua faldt på sit Ansigt til Jorden og gjorde tilbedelse, og sagde til ham: Hvad sagde min Herre til sin Tjener? [15] Og kaptajnen på Herrens værten sagde til Josva, Løs din sko fra fra din mund; for det sted, du står på, er hellig. Og Josua gjorde det. [6¹] Nu Jeriko blev stramt lukket op på grund af Israels børn: ingen gik ud, og ingen kom i [2] Og Herren sagde til Josva: Se, jeg har givet i din hånd Jeriko og dens Konge, og de Krigere. (Josva 5: 13-6: 2 KJV)

Skriften siger, at der var fem ledere af fem lande, der omtales som, 'Herrer' i Joshua og Dommere.

[3] Fra Sihor, hvilket er før Ægypten, ja, til grænser Ekron nord, som er talt til Kana'anæerne: fem Filisterfyrster; de Gazathites, og Ashdothites, at Eshkalonites, Gatiten, og Ekronites; også Avites: (Josva 13: 3 KJV); [3] Nemlig fem Filisterfyrster og alle Kana'anæerne, og Zidonierne, og Hivviterne, som boede i Mount Lebanon, fra Mount Baalhermon evig indførelsen i Hamats. (Dom 3: 3 KJV)

Gideon kaldte Herrens Engel, 'Min Herre', og Skriften kalder Engel af de Herren, 'De Herren'.

[11] Og der kom en Herrens engel, og sad under et egetræ, som var i Ofra, som tilhørte Joas Abiezrite: og hans søn Gideon tærskede Hvede i Vinterpersen for at det fra midjanitterne. [12] Og Herrens engel viste sig for ham og sagde til ham, Herren er med dig, du stærke Kriger. [13] Og Gideon sagde til ham, Oh min Herre, hvis Herren være med os, hvorfor er da alt dette kommet over os? [**GIDEON BENAËVNT HERRENS ENGEL, 'MIN HERRE'**] Og hvor er alle hans mirakler, som vore Fædre fortalte os om, og sagde: Ikke Herren bringe os op fra Ægypten? men nu Herren har forladt os, og givet os i hænderne på midjanitterne. [14] Og Herren så på ham og sagde: Gå i denne din Kraft, og du skal frelse Israel fra hånden af midjanitterne: har jeg ikke sendt dig? [**SKRIFTEN KALDER HERRENS ENGEL, 'DE HERRENS'**] [15] Og han sagde til ham: Åh min Herre, med hvad skal jeg frelse Israel? Se, min familie er

HVEM VIL SKE?

fattige i Manasse, og jeg er den yngste i min fars hus. [16] Og Herren sagde til ham: Sandelig vil jeg være med dig, og du skal hugge Midjaniterne ned alle som een.

[17] Og han sagde til ham: Hvis jeg har fundet Nåde for dine Øjne, så vis mig et tegn på, at du taler med mig. [18] Afrejse ikke dermed, jeg beder dig, indtil jeg kommer til eder, og føde mit nuværende, og sæt den foran dig. Og han sagde, jeg skal blive, til du kommer igen. [19] Og Gideon gik da ind og tillavede et Gedekid og usyrede Brød af en Efa Mel: Kødet lagde han i en Kurv, og Suppen hældte han i en gryde, og bragte det ud til ham under Egen, og præsenterede det. [20] Og Guds Engel sagde til ham: Tag Kødet og det usyrede Brød og læg det på Klippen, og hæld Suppen ud derover. [HERRENS ENGEL OGSÅ KALDET GUDS ENGEL] Og han gjorde det. [21] Da Herrens engel rakte slutningen af det personale, der var i hans hånd, og rørte ved Kødet og Brødet; og der stod op ild ud af klippen og fortærede Kødet og Brødet. Så Herrens engel drog ud af hans syn. [22] Og da Gideon opfattede, at han var en Herrens engel, Gideon sagde, Ak, Herre Gud! efter, fordi jeg har set en Herrens engel ansigt til ansigt. [23] Og Herren sagde til ham: Fred være med jer; frygt ikke: du skal ikke dø. (Dom 6: 11-23 KJV)

Skriften kalder lederne af Filisternes, 'Herrer'.

[5] [DE HERRER AF DE FILISTERFYRSTERNE] Og Filisternes Fyrster kom op til hende og sagde til hende, at lokke ham, og se, hvor hans store styrke ligger, og med hvilke midler vi kan sejre imod ham, at vi kan binde ham til at plage ham; og vi vil give dig hver eneste af os elleve hundrede stykker af sølv. [6] og Dalila sagde til Samson: Sig mig, jeg beder dig, hvor din store styrke ligger, og med hvad du måske være bundet til hjemsøge dig ... [8] Så Filisterfyrsterne bragt op til hendes syv grønne siv, som ikke var blevet tørret, og hun bandt ham med dem ... [18] Og da Dalila skønnede, at han havde fortalt hende hele sit hjerte, hun sendte og opfordrede til Filisternes Fyrster og sige: Kom op denne gang, for han har vist mig hele sit hjerte. Så Filisternes Fyrster kom op til hende og bragte penge i hånden ...

[23] Så Filisternes Fyrster samledes dem sammen for at tilbyde en stort offer til Dagon deres Gud, og at glæde sig: thi de sagde, har Vor Gud leveret Samson vores fjende i vor hånd. [24] Og da Folket så ham, priste deres Gud thi de sagde, har Vor Gud leveret i vores hænder vores fjende, og den, som ødelagde vores land, som dræbte mange af os. [DE FILISTERNE HAVDE EN ANDEN GUD (DAGON) TIL DEN ENE SAMSON TILBEDTE] [25] Og det skete, da deres hjerter var lystige, at de sagde, Call for Samson, at han kan gøre os sport. Og de opfordrede til Samson ud af fængslet hus; og han gjorde dem sport, og de satte ham mellem søjlerne. [26] Og Samson sagde til drengen, der holdt ham i hånden, tilsted mig, at jeg kan føle søjlerne hvorefter huset står, at jeg kan læne på dem. [27] Nu var huset fuld af mænd og kvinder; og alle Filisternes Fyrster var der, [HERRER AF DE FILISTERFYRSTERNE] Og der var på Taget omkring tre tusind mænd og kvinder, som skuede mens Samson gjorde sport. [28] Og Samson kaldte til Herren og sagde: Herre Gud, husk mig, jeg beder dig, og styrke mig, jeg beder dig, kun denne ene gang, Gud, at jeg kan være på én gang hævn af Filisterne for, mine to øjne. [SAMSON KALDES GUD, 'O HERRE GUD'] (Dommerne 16: 5-6, 8, 18, 23-28 KJV) Se også: 1 Samuel 5: 8, 11; 6: 4, 12, 16, 18; 7: 7 (KJV)

HVEM VIL SKE?

Skriften kalder levitten, som havde en konkubine, 'hendes Herre'.

[26] Så kom kvinden i gryende af dagen, og faldt ned ved døren af mandens hus, hvor hendes Herre var, indtil det blev lyst. [27] Og hendes Herre stod op om morgenen, og åbnede dørene i huset, og gik ud for at gå sin vej, og se, kvinden hans konkubine blev faldet ned på døren til huset, og hendes hænder var på tærsklen. (Dommerne 19: 26-27 KJV)

Tjenere kaldet kong Saul, 'Vor Herre'.

[15] Og Sauls Tjenere sagde til ham: Se, en ond ånd fra Gud bekymrer dig. [16] Lad Vorherre nu kommando dine tjenere, som er før du, at opsøge en mand, der er en snedig spiller på en harpe: og det skal ske, når den onde ånd fra Gud er over dig, at han skal lege med sin hånd, og du skal være godt. [17] Da sagde Saul til sine Folk: Giv mig nu en mand, der kan spille godt, og bringe ham til mig. (1 Samuel 16: 15-17 KJV)

Obadja kalder Elias, 'Min Herre', og Elias kalder Akab, 'Din Herre'.

[7] Og som Obadias var i vejen, se, Elias mødte ham, og han kendte ham, og faldt på sit Ansigt og sagde: Kunst dig, at min Herre Elias? [8] Men han svarede ham: Jeg er: go, fortæl din Herre, at Elias er her. [9] Og han sagde, Hvad har jeg syndet, at du ville give din Træl i hænderne på Akab, at dræbe mig? [10] Som Herren din Gud lever, er der ingen Folk eller Rige, hvor min Herre ikke har sendt til at søge dig, og da de sagde, er han ikke er der; han tog en Ed af riget og nationen, at de fandt du ikke. [11] Og nu siger du, Go, fortæl din Herre, at Elias er her. [12] Og det skal ske, så snart jeg er gået fra dig, at Herrens Ånd foretager dig, hvor jeg ved ikke; [**GUD FLYTTET OG GEMTE ELIAS VÆK FRA SKADE**] Og så når jeg kommer og fortæller Akab, og han ikke kan finde dig, skal han slå mig ihjel, men jeg din Tjener frygter Herren fra min ungdom. [13] Var det ikke fortalt min Herre, hvad jeg gjorde, da Jesabel dræbte profeterne Herrens, hvordan jeg gemte hundrede mænd af Herrens profeter med halvtreds i en hule, og fodret dem med brød og vand? [14] Og nu siger du, Go, fortæl din Herre, at Elias er her: og han skal dræbe mig. [15] Og Elias sagde, Som Hærskarers Herre lever, før hvem jeg står, vil jeg helt sikkert vise mig ham til dag.

[16] Så Obadja gik til møde Akab, og fortalte ham: og Akab gik Elias i Møde. [17] Og det skete, da Akab saa Elias, at Akab sagde til ham: Er du den, som bekymrer Israel? [18] Og han svarede, jeg har ikke urolige Israel; men du og din Faders Hus i, at du har forladt Herrens befalinger, og du har fulgt Ba'alerne. [19] Nu derfor sende, og samle mig hele Israel til Karmels Bjerg, og profeterne Baals fire Hundrede og halvtredsindstyve, og profeterne i lunde fire hundrede, der spiser på Jezebel bord. [20] Så Akab sendte til alle Israeliterne og samlede Profeterne til Karmels Bjerg. [21] Og Elias kom til alt Folket og sagde: Hvor længe stå dig mellem to udtalelser? hvis Herren være Gud, følger ham: men hvis Baal, derefter følge ham. Og folket svarede ham ikke et Ord.

[22] Da sagde Elias til Folket, jeg, selv jeg kun, forblive en Herrens profet; men Baals Profeter er fire hundrede og halvtredsindstyve Mænd. [**TROENDE VIL OFTE HAVE TIL AT STÅ**

HVEM VIL SKE?

ALENE MED GUD I ANSIGTET AF MODSTANDERE] [23] Lad dem derfor give os to Okser; og lad dem vælge en Tyr for sig selv, og skær den i stykker, og læg det på træ, og satte ingen ild under og jeg vil klæde den anden Tyren og lægge den på træ, og satte ingen brand under: [24] Og ringe til dig på navnet på dine guder, og jeg vil opfordre Herrens navn, og den Gud, der svarer med ild, han er Gud. Og hele Folket svarede og sagde: Det er godt talt.

[25] Og Elias sagde til Ba'als profeter, Vælg dig en Tyr for jer selv, og klæde det første; for dig er mange; og kalder på navnet på dine guder, men må ikke tænde Ild. [26] Og de tog Tyren som blev givet dem, og de klædte det og kaldte på navnet på Baals fra morgen selv indtil middag og sagde: Baal, hør os. Men der var ingen stemme, eller nogen, der svarede. Og de sprang på alteret, der blev lavet. [27] Og det skete ved middagstid, at Elias hånede dem og sagde, råbe højt, thi han er en Gud; enten han taler, eller han forfølger, eller han er i en rejse, eller måske han sover, og skal vækkes. [28] Og de råbte højt, og skære sig selv efter deres måde med knive og lancetter, indtil Blodet flød ud over dem.

[29] Og det skete, da middagstid var forbi, og de profeterede indtil tidspunktet for udbud af aftenen offer, at der hverken var tale eller nogen til at svare, eller nogen, der betragtes.[30] Og Elias sagde til alt Folket, Kom hen til mig. Og alle de mennesker kom nær til ham. Og han reparerede alter Herren, som blev fordelt. [31] Og Elias tog tolv Sten, i forhold til antallet af Stammer Jakobs Sønner, til hvem Herrens Ord kom og sagde: Israel skal være dit navn: [32] Og med stenene byggede han et alter i Herrens navn, og han gjorde en grøft omkring alteret, så stor, som ville indeholde to mål for frø. [33] Og han satte træet i orden, og skær Tyren i Stykker og lagde ham på træet og sagde: Fyld fire tønder med vand, og hæld det på den brændte offer, og på træet.

[34] Og han sagde, Gør det for anden gang. Og de gjorde det anden gang. Og han sagde, Gør det tredje gang. Og de gjorde det tredje gang. [35] Og vandet løb rundt om alteret; og han fyldte renden også med vand. [36] Og det skete på det tidspunkt, udbud af aftenen offer, at profeten Elias kom nær, og sagde: Herre Gud, Abrahams, Isaks og Israels lad det være kendt i dag, at du er Gud i Israel, og at jeg er din Tjener, og at jeg har gjort alle disse ting på ordet. [37] Hør mig, Herre, hør mig, at dette Folk må kende, at du er Gud Herren, og at du har vendt deres hjerte tilbage igen. [38] Da branden Herrens faldt og fortærede Brændofferet og træ, og stenene, og støvet, og slikkede op det vand, der var i renden. (1 Kong 18: 7-38 KJV)

Den Sjunemkvinden kvinde kaldet Elisa, 'Min Herre, du Guds Mand'.

[16] Og han sagde: Om denne sæson, efter tidspunktet for livet, skal du omfavne en søn. Og hun sagde: Nej, min Herre, du Guds Mand, må du ikke lyve til din tjener. [17] Og Kvinden blev frugtsommelig og fødte en søn på den sæson, der Elisa havde sagt til hende, i henhold til tidspunktet for livet. [18] Og når barnet blev dyrket, det faldt på en dag, at han gik ud til sin Fader til Høstfolkene. [19] Og han sagde til sin far, min hoved, mit hoved. Og han sagde til en dreng, Bær ham til hans mor. [20] Og da han havde taget ham, og bragte ham til hans mor, han sad på knæ indtil middag, og derefter døde. [21] Og hun gik op og lagde ham på sengen af Guds Mands, og lukkede sig inde med ham, og gik ud.

[22] Og hun kaldte sin mand og sagde: Send mig, jeg beder dig, en af de unge mænd, og en af de æsler, at jeg kan køre til den Guds Mand, og komme igen. [23] Og han sagde, hvorfor vil du gå

HVEM VIL SKE?

til ham i dag? det hverken nymåne eller sabbat. Og hun sagde, det skal være godt. [24] Hun sadlede et æsel, og sagde til hende Tjener, Drive, og gå fremad; slap ikke din ridning for mig, medmindre jeg byde dig. [25] Så hun gik og kom til den Guds Mand til at montere Carmel. Og det skete, da den Guds Mand saa hende langt borte, at han sagde til sin Tjener Gehazi: Se, derhenne er, at Sjunemkvinden:

[26] Kør nu, jeg beder dig, at møde hende, og sig til hende, er det godt med dig? er det godt med din mand? er det godt med barnet? Og hun svarede, det er godt: [27], og da hun kom til den Guds Mand til bakken, hun fangede ham fødderne: men Gehazi kom nær til stak hende væk. Og den Guds Mand sagde: Lad hende være, for hendes sjæl er ærgerlig i hende: og Herren har gemte det fra mig, og har ikke fortalt mig. [28] Så sagde hun, Har jeg ønsker en søn af min Herre? havde jeg ikke sige, ikke bedrage mig? [29] Så sagde han til Gehazi, binde op om lænderne, tag min Stav i hånden, og gå din vej: hvis du opfylder nogen, så hils ham ikke; og hvis nogen hylder dig, svare ham ikke igen, og læg min Stav på Drengens Ansigt. [30] Og mor til barnet sagde, Så sandt Herren lever, og som din sjæl lever, vil jeg ikke forlade dig. Og han stod op og fulgte hende.

[31] Og Gehazi gået i Forvejen og havde lagt Staven på Drengens Ansigt; men der var hverken stemme eller høreelse. Derfor tog han igen for at møde ham, og fortalte ham, sagde Barnet ikke vækkes. [32] Og da Elisa kom ind i huset, se, at barnet var død, og lagt på hans seng. [33] Han gik i derfor, og lukkede sig inde med dem to, og bad til Herren. [34] Og han steg op, og lå på barnet, og satte sin mund på hans Mund, og hans øjne upon hans øjne, og hans hænder på hans hænder, og strakte sig over barnet; og kødet af barnet voksede varmt. [35] Så vendte han, og gik i huset frem og tilbage; og gik op, og strakte sig over ham, og barnet nøs syv gange, og barnet åbnede hans øjne. [36] Og han kaldte Gehazi og sagde: Kald på Sjunemkvinden. Så han kaldte hende. Og da hun kom ind til ham, sagde han, Tag din søn. [37] Derpå gik hun ind og faldt ned for hans Fødder og kastede sig til Jorden, og tog hendes søn, og gik ud. (2 Kongebog 4: 16-37 KJV)

Tjenere kaldt kongen af Syrien, 'Min Herre, O Konge'.

[8] Kongen af Syriens krigede imod Israel, og holdt Råd med sine Tjenere og sagde: I en sådan og sådan et sted skal være min lejr. [9] Og den Guds Mand sendte til Israels Konge og sagde: Pas på, at du ikke går sådan et sted; til derhen Syrerne er kommet ned. [10] Og Israels Konge sendt til det sted, som den Guds Mand fortalte ham og advarede ham om, og reddede sig der, ikke engang heller to gange. [11] Derfor hjertet af kongen af Syrien var ømme urolig for denne ting; og han kaldte sine tjenere og sagde til dem, vil du ikke vise mig, hvem af os, er for Israels Konge? [12] Og en af hans tjenere sagde, Ingen, min Herre Konge: men Elisa, profeten, der er i Israel, fortæller Israels Konge de ord, du taler i dit Sovekammer. **[GUD FORTALTE ELISA HVAD KONGEN AF SYRIEN PLANLAGT OG SAGDE - SELV I HANS SOVEVÆRELSE!]** [13] Og han sagde, Go og spion, hvor han er, for at jeg kan sende og hente ham. Og det blev fortalt ham, sagde: Se, han er i Dothan. [14] Derfor sendte han derhen Heste og Vogne og en stor vært: og de kom om Natten og omringede byen om. [15] Og når tjener Guds Mands blev steget tidligt, og gået tilbage, se, en vært omringet byen både med heste og vogne. Og hans Tjener sagde til ham: Ak, min Herre! hvordan skal vi gøre? [16] Og han svarede, Frygt ikke, thi de, der er med os, er flere end de, der er med dem.

HVEM VIL SKE?

[17] Og Elisa bad og sagde: Herre, jeg beder dig, at åbne hans øjne, så han kan se. Og Herren åbnede øjnene på den unge mand; og han så, og se, bjerget var fuldt af Heste og Vogne brand rundt om Elisa. [MAND OG ÅND DELER DE SAMME VERDEN - ØJNE AF MENNESKER KAN IKKE SE ENGLE, DER BOR OG ARBEJDER OMKRING DEM; IGEN OG IGEN SKRIFTEN REGISTRERER ØJNE AF ENKELTPERSONER ÅBNES, SÅ DE KAN SE, HVAD DER FAKTISK OMKRING DEM (ELLER I ANDRE FOREKOMSTER)] (31) [18] og da de kom ned til ham, bad Elisa til Herren og sagde, Slå de Folk, jeg beder dig, med blindhed. Og han slog dem med Blindhed efter Elisas Ord. (32) [19] Da sagde Elisa til dem: Dette er ikke den måde, hverken er det byen: følg mig, og jeg vil bringe dig til den Mand, du søger. Men han førte dem til Samaria. [20] Og det skete, da de kom ind i Samaria, at Elisa sagde: Herre, åbn øjnene på disse mænd, at de må se. Og Herren åbnede deres øjne, og de så; og se, de var midt i Samaria.

[21] Og Israels Konge sagde til Elisa, da han så dem, min far, skal jeg slå dem? skal jeg slå dem? [22] Og han svarede, Du skal ikke slå dem ville du slaa dem, som du har taget til fange med dit sværd og med din bue? sæt brød og vand for dem, at de kan spise og drikke, og gå til deres herre. [23] Og han forberedt stor bestemmelse om dem, og da de havde spist og drukket, sendte han dem væk, og de gik til deres herre. Så bånd Syrien kom ikke mere ind i Israels Land. (2 Kongebog 6: 8-23 KJV)

Skriften siger der er 'herrer'.

[1] O takker til Herren; thi han er god, thi hans Miskundhed varer evindelig. [2] O giver tak til Gudernes Gud; thi hans Miskundhed varer evindelig. [3] O giver takket være Herrernes Herre; thi hans Miskundhed varer evindelig. [4] For ham, som alene gør store undere; thi hans Miskundhed varer evindelig. [5] For ham at ved visdom skabt Himmelen, thi hans Miskundhed varer evindelig. [6] For ham, der strakte sig ud jorden over vandene thi hans Miskundhed varer evindelig. [7] For ham, der gjorde store Lys; thi hans Miskundhed varer evindelig: [8] Solen til at herske om dagen, thi hans Miskundhed varer evindelig: [9] månen og stjernerne til at herske om Natten, thi hans Miskundhed varer evindelig. (Salme 136: 1-9 KJV)

Skriften registrerer, at hedningerne har 'herrer'.

[8] For områderne Hesjbon sygne hen, og vin af Sibma: Lords of hedningerne har opdelt de vigtigste planter heraf, er de kommer selv til Jazer, de vandrede gennem ørkenen: hendes grene er strakt ud, er de gået over havet. (Esajas 16: 8 KJV)

Titlen, 'herre' betyder ikke nødvendigvis en omsorgsfuld leder
- Skriften registrerer en 'grusom herre'.

[3] og ånden i Egypten skal svigte midt heraf og jeg vil ødelægge råd deraf, og de skal søge at afguderne, og de charmetrolde, og til dem, der har kendte ånder, og de guider. [4] Og Ægypterne vil jeg give over i hånden af en grusom herre; og en hård konge skal herske over dem, sagde

HVEM VIL SKE?

Herren, Hærskarers Herre. [5] Og Vandet skal svigte fra havet, og floden skal være spildt og tørres op. [6] Og de skal vende floderne langt væk; og bække til forsvar skal tømmes og tørres op: siv og flag skal visne. (Esajas 19: 3-6 KJV)

Babylonierne inkluderet 'Herrer' med konger og herskere.

[9] Men hvis du ikke vil tilkendegive mig drømmen, er der, men én dekret for dig: for du har forberedt lyve og korruperte ord til at tale for mig, indtil det tidspunkt, ændres: derfor fortælle mig drømmen, og jeg skal vide, at du kan vise mig fortolkningen heraf. [10] Kaldæerne svarede Kongen og sagde: Der er ikke et menneske på jorden, der kan vise Kongens sagen: derfor er der ingen konge, herre eller hersker, der spurgte sådanne ting på ethvert tryllekunstner, eller astrolog, eller kaldæiske. [11] Og det er en sjælden ting at kongen kræver, og der er ingen anden, der kan vise den for Kongen, undtagen Guderne, hvis boligen ikke er med kød. [12] Til dette medføre, at kongen var vred og meget rasende, og befalede at ødelægge alle de Babylons vismænd. (Daniel 2: 9-12 KJV)

Skriften registrerer 'Herrer' på Højene i Arnon.

[28] For der er en brand gået ud af Hesjbon, en flamme fra byen Sihon: det har fortæret Ar i Moab, og herrer på Højene i Arnon. (Mosebog 21: 28 KJV)

Eli et Tempel Priest, blev kaldt, 'Min Herre' af Hannah.

[12] Og det skete, da hun fortsatte bad for Herren, at Eli markerede hendes mund. [13] Nu Hannah, hun talte i sit hjerte; kun hendes læber bevægede sig, men hendes stemme blev ikke hørt; derfor Eli troede, hun var blevet berusede. [14] Og Eli sagde til hende: Hvor længe vil du blive berusede? lagt væk din vin fra dig. [15] Og Hanna svarede og sagde: Nej, min Herre, jeg er en kvinde af en bedrøvet ånd: Jeg har drukket hverken Vin eller stærk Drik, men har udgydt min sjæl, før Herren ... [24] Og da hun havde vænnet ham, tog hun ham op med hende, med tre Tyre, og en Efa Mel og en flaske vin, og bragte ham hen til Herrens hus i Silo: og barnet var ung. [25] Og de dræbte en Tyren og bragte barnet til Eli. [26] Og hun sagde, Oh min Herre, som din sjæl lever, Herre, jeg er den kvinde, der stod ved siden af dig her, bede til Herren. [27] Til dette barn bad jeg; og Herren har givet mig min andragende, som jeg spurgte ham: [28] Derfor også jeg har lånt ham til Herren; så længe han lever, han skal udlånes til Herren. Og han tilbød Herren der. (1 Samuel 1: 12-15, 24-28 KJV)

Aravna hedder David, 'Min Herre Kongen', og Gud, 'De Herren din Gud'.

[21] Og Aravna sagde Hvorfor er min Herre Kongen til sin Træl? Og David sagde: For at købe Tærsklepladsen af dig, til at bygge et alter for Herren, at pesten kan opholdt fra folket. [22] Og Aravna sagde til David, lad min Herre Kongen tage den og ofre, hvad der synes godt til ham: Se, her skal okser til Brændoffer, og tærskning instrumenter og andre instrumenter i okserne til træ.

HVEM VIL SKE?

[23] Alle disse ting gjorde Aravna, som en konge, giver Kongen. Og Aravna sagde til Kongen, Herren din Gud acceptere dig. (2 Samuel 24: 21-23 KJV)

Benaja erklærede, 'De Herren Gud min Herre Kongen'.

[36] Og Benaja Jojadas Søn svarede Kongen og sagde: Amen: Gud Herren for min Herre Kongen siger det også. [37] Som Herren har været med min Herre Kongen, selv så han med Salomo, og gøre hans Trone større end trone min Herre Kong David. (1 Kong 1: 36-37 KJV)

En prostitueret kaldes Salomons, 'O Min Herre '.

[16] Så kom der to kvinder, der var skøger, til Kongen, og stod foran ham. [17] Og den ene Kvinde sagde O min Herre, jeg og denne kvinde bor i et hus; og jeg blev leveret af et barn med hende i huset. [18] Og det skete den tredje dag efter, at jeg var leveret, at denne kvinde blev leveret også: og vi var sammen, der var ingen fremmed hos os i huset, spare vi to i huset. [19] Og denne kvindes barn døde i nat; fordi hun beklædte det. [20] Og hun stod op ved midnat, og tog min søn fra ved siden af mig, mens din Tjener sov, og lagde det i sit Bryst, og lagde sin døde barn i mit bryst. [21] Og da jeg steg i morgen at give mit barn sutte, se, det var død: men da jeg havde overvejet det i morgen, se, det var ikke min søn, som jeg gjorde bjørn. [22] Og den anden kvinde sagde, Nej; men den levende er min søn, og de døde er din søn. Og dette er sagt, Nej; men den døde er din Søn, den levende er min søn. Således de talte for Kongen. [23] Da sagde Kongen, Den ene sagde, dette er min søn, der lever, og din søn er død, og den anden sagde, Nej; men din søn er de døde, og min søn er de levende.

[24] Og Kongen sagde, Bring mig et sværd. Og de bragte et sværd for Kongen. [25] Da sagde Kongen, Divider det levende Barn i to, og give halvdelen til den ene, og den anden halvdel til den anden. [26] Så talte kvinde, hvis det levende barn var til Kongen, for hendes tarme længtes efter hende søn, og hun sagde, O min Herre, give hende det levende Barn, og ingenlunde dræbe det. Men den anden sagde, lad det være hverken mit eller dit, men deler det. [27] Da svarede Kongen og sagde: Giv hende det levende Barn, og ingenlunde dræbe det: hun er mor heraf. [28] Og hele Israel hørte om den dom, som Kongen havde dømt; og de frygtede kongen, thi de så, at Guds Visdom var i ham, at gøre dom. (1 Kong 3: 16-28 KJV)

Israels Konge kaldet (fjendtlige) konge af Syrien, 'Min Herre Konge'.

[1] Og Benhadad, Kongen af Syrien, samlede hele sin Hær sammen: og der var tredive og to konger med ham, og Heste og Vogne; og han drog op og belejrede Samaria og krigede imod det. [2] Og han sendte Bud til Israels konge Akab ind i byen og sagde til ham: Så siger Benhadad, [3] din sølv og dit guld er mit; jeres hustruer også og dine børn, selv de bedste, er mine. [4] Og Israels Konge svarede og sagde: Min Herre, Konge, i henhold til din ordsprog, jeg er din, og alt, hvad jeg har ... [9] Derfor sagde han til Sendebud Benhadad, Sig min Herre Kongen, Alt, hvad du har sendt til din Træl ved første vil jeg gøre: men dette ting, jeg ikke kan gøre. Og Sendebudene drog, og bragte ham ordet igen. (1 Kong 20: 1-4, 9 KJV)

HVEM VIL SKE?

Mænd fra Jeriko hedder Elisa, 'Min Herre'.

[18] Og da de kom tilbage til ham, (for han boede i Jeriko,) han sagde til dem, har jeg ikke sige til dig, gå ikke? [19] Og Mændene i byen sagde til Elisa: Se, jeg beder dig, at situationen i denne by er behageligt, som min Herre ser: men vandet er intet, og jorden golde. (2 Kongebog 2: 18-19 KJV)

For at finde andre forekomster af titlen, 'Herre' og 'herre' i Bibelen læseren opfordres til at gøre en søgning på

http://www.biblegateway.com/quicksearch/?quicksearch=Lord&q&_version=KJV

og

http://www.biblegateway.com/quicksearch/?quicksearch=God+god&q&_version=KJV

til titlen og navnet, 'Gud' (med Upper Case 'G') og 'gud' (med små bogstaver 'g').

7.3 SOM KALDES 'GUD' I SKRIFTEN?

Mennesker er lavet i de 'Guds billede'.

[26] Og Gud sagde: Lad os skabe mennesker i vort billede, efter vor lignelse: og lad dem få herredømme over havets fisk, og over Himmelens Fugle og over kvæget og over hele jorden, og over alt Kryb, der kryber på jorden. [27] Og Gud skabte mennesket i sit eget billede, i Guds billede skabte han det; mand og kvinde skabte han dem. (Første Mosebog 1: 26-27 KJV)

Jesus Kristus fortalte de religiøse folk, at deres lovgivning kalder dem, 'guder'.

[34] Jesus svarede dem: Er det ikke skrevet i jeres lov, jeg sagde, du er guder? [35] Hvis han kaldte dem guder, til hvem det ord af Guds kom, og det Skriften kan ikke blive brudt; [36] Sig du ham som den Faderen har helliget, og sendt ind i verden, du bespottes, fordi jeg sagde, jeg er den Søn af Guds? [37] Hvis jeg gør ikke de værker af min Fader, tro mig Ikke. [38] Men hvis jeg gør, tho uh du tror ikke mig, tror de arbejder: at du måske kender, og tror, at det Faderen er i mig, og jeg i ham. (Joh 10: 34-38 KJV)

Hvorvidt dette er en sand erklæring fra Djævelen, Bibelen siger, at Satan sagde til Eva, at 'gudernes' kende godt og ondt: [4] Da sagde Slangen til Kvinden, skal du ikke dø: [5] For Gud gør ved, at den dag, du spiser deraf, da dine øjne åbnes, og du skal være som guder, kende godt og ondt. [6] Og da kvinden så, at træet var godt for mad, og at det var behageligt for øjnene, og et træ at ønske at gøre en klog, hun tog af frugten deraf og spiste og gav også til sin mand med hende; og han spiste. (Første Mosebog 3: 4-6 KJV)

Gud dømmes blandt de 'gudernes' og Børn den Højstes er 'guder'.

HVEM VIL SKE?

[1] Gud står i menigheden i den mægtige, han dømmer blandt de guder. [2] Hvor længe vil du dømme uretfærdigt, og acceptere de personer i det onde? Sela. [3] Forsvar den fattigeog faderløse: gøre retfærdighed til den plagede og trængende. [4] Lever den fattige og trængende: befri dem ud af hånden af ugudelige. [5] De kender ikke, ej heller vil de forstå; degår videre i mørket: alle fundamenter i jorden er ude af kurs. [6] Jeg har sagt, du er guder, og alle jer er børn af de mest Høj. [DE GODS HER ER BØRN AF DEN HØJESTE] [7] Men du skal dø ligesom mænd, og falder som en af de fyrster. [8] Rejs, o Gud, dømme den Jordan for dig, skal arve alle nationer. (Salme 82: 1-8 KJV)

Betyder det, at vi er kaldet ‘gudernes’ og hvis guder, vi har de egenskaber, tilskrives Gud, som Jesus Kristus og Abraham tilbad? Kort sagt: Nej; Bibelen erklærer, at Gud ikke har nogen begyndelse eller slutning, har skabt livet ud af ingenting, og vil hæve de døde ved en fremtidig begivenhed kaldes, ‘De Opstandelse’. I modsætning hertil har vi en begyndelse, var kendt af Gud før verden blev skabt, og (i øjeblikket) dødelig. Mens vi ikke skaber verden og har en begyndelse, Jesus Kristus, men er erklæret, at have været med Gud, og skabte verden med Gud, i begyndelsen.

[1] I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. [2] Det samme var i begyndelsen hos Gud. [3] Alt blev til ved ham, og uden ham var ikke noget gjort, der blev lavet. [4] I var ham livet; og livet var på baggrund af mænd. [5] Og lyset skinner i mørket; og mørket forstod det ikke. [6] Der var en mand sendt fra Gud, hvis navn var Johannes. [7] Det samme kom til et Vidnesbyrd, at vidne om Lyset, at alle mennesker ved ham tro. [8] Han var ikke så lys, men blev sendt til at bære vidnesbyrd om dette lys. [9] Det var det sande Lys, som lyser enhver, der kommer til verden. [10] Han var i verden, og verden blev til ved ham, og verden kendte ham ikke. [11] Han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham. [12] Men så mange, som tog imod ham, dem gav han magt til at blive Guds børn, dem, der tror på hans navn: [13] der er født, ikke af blod, ej heller af viljen af kødet, heller ikke af vilje mand, men af Gud. [14] Og Ordet blev kød og boede iblandt os, (og vi så hans herlighed, en herlighed, som den enbårne af Faderen) fuld af nåde og sandhed. (Joh 1: 1-14 KJV)

Jesus Kristus er også givet bemyndigelse til at dømme levende og døde,
som vi ikke har.

[42] Og han befalede os at prædike for Folket og at vidne, at det er ham, der blev indstiftet af Gud til at være dommer over levende og døde. [43] For ham giver alle profeterne vidner, der gennem hans navn enhver, som tror på ham, skal få syndernes forladelse. (Apg 10: 42-43 KJV); [30] Og de tider af denne uvidenhed Gud blinkede til; men befaler nu alle mennesker overalt at omvende sig: [31] Fordi han har udpeget en dag, i hvilken han vil dømme Jorderige med Retfærdighed ved en Mand, som han har ordineret; om, som han har givet garanti til alle mennesker, i at han har oprejst ham fra de døde. (Apg 17: 30-31 KJV); [1] Jeg opkræve dig derfor for Gud, og Herren Jesus Kristus, som skal dømme levende og døde på hans tilsynekomst og hans rige. (2 Timoteus 4: 1 KJV)

Men ligesom os, Jesus Kristus gik gennem ændringer, som forholdene ændret sig, og forsøg blev overvundet. Af yderligere bemærkning, også Jesus Kristus modtog

HVEM VIL SKE?

yderligere ansvar og beføjelser efter han adlød, lidt, og triumferede over synd og død i sig selv, og på en bestemt dag på et bestemt tidspunkt, Jesus Kristus, Guds søn, BLEV undfangede erklæret af Skriften og noterede i kapitel 2.4 i denne bog.

7.4 HVEM ER SKRIFTENS GUD?

Gud har åbenbaret sig for mange mennesker i hele registreres og uindspillede historie og fortsætter med at gøre sig kendt i hele skabelsen. Hvad Gud siger om sig selv i Bibelen?

Gud er hellig og Gud er en ånd; Han er Helligånden.

[23] Men den Time kommer, og nu er, da de sande Tilbedere skulle tilbede Faderen i ånd og sandhed: for Faderen søger sådan at tilbede ham. [24] Gud er Ånd, og de, som tilbeder ham, skal tilbede ham i ånd og sandhed. [GUD ER EN ÅND] (Joh 4: 23-24 KJV); [19] Og Josva sagde til Folket, kan du ikke tjene Herren: for han er en hellig Gud; han er en nidkær Gud ... (Joshua 24: 19 KJV); [1] Og bad Hanna og sagde: Mit Hjerte jubler i Herren er min Horn ophøjet i Herren: min mund er forstørret i mine Fjender; fordi jeg fryder i din frelse. [2] Der er ingen hellig som Herren; thi der er ingen ved siden af dig: heller er der nogen Klippe som vor Gud. [3] Tale ikke mere så overstiger stolt; Lad ikke arrogante ord kommer ud af munden: for Herren er en Gud af viden, og ved ham handlinger vejes. (1 Samuel 2: 1-3 KJV); [20] Og Mændene af Bethshemesh sagde, Hvem er i stand til at stå foran denne hellige Gud Herren? og til hvem skal han drage op fra os? (1 Samuel 6: 20 KJV); [15] For vi er fremmede for dig, og midlertidige beboere, som var alle vore Fædre: vore dage på jorden er som en skygge, og der er ingen blivende. [16] Herre vor Gud, al denne butik, vi har forberedt til at bygge dig et hus for dit hellige navn kommer af din hånd, og er alle dine egne. [17] Jeg ved også, min Gud, at du prøver Hjerter og har glæde i Oprigtighed. Som for mig, i Oprigtighed af mine hjerte har jeg villigt tilbudt alle disse ting, og nu har jeg set med glæde din folk, som er til stede her, for at tilbyde villigt jer. (1 Chronicles 29: 15-17 KJV)

[5] Ophøj dig Herren vor Gud, og tilbedelse ved hans fodskammel; for han er hellig ... [9] Ophøj Herren vor Gud, og tilbeder ved hans hellige Bjerg; for Herren vor Gud er hellig.(Salme 99: 5, 9 KJV); [8] og de fire Dyr havde hver af dem seks vinger om ham; og de var fulde af Øjne indenfor, og de hviler ikke dag og nat og sagde: Hellig, hellig, hellig er Herren, Gud den Almægtige, som var, og er, og der skal komme. (Åb 4: 8 KJV)

Gud kaldes også, 'De Lysenes Fader': [17] Al god Gave og al fuldkommen Gave er ovenfra, og kommer ned fra Lysenes Fader, hos hvem der ikke findes forandring eller skiftende skygge. [18] Af hans egen vilje avlede han os med Sandheds Ord, at vi skal være en slags første frugter af hans skabninger. (Jakob 1: 17-18 KJV)

7.5 GUD I KRISTUS I DIG

Jesus Kristus var før og i begyndelsen af skabelsen af jorden, universet og alt i kosmos. Denne fantastisk Frelser, Jesus Kristus, er ikke kun sidder ved højre hånd Guds trone, men også er i enhver, der er født på ny af Guds Ånd!

[27] Til hvem Gud ville gøre kendt, hvad der er de rigdomme af herlighed af dette mysterium blandt de hedningerne; som er Kristus i dig, det håb om herlighed. (Kol 1: 27 KJV)

Skriften er klart, at de, som er af Kristus og har ham bor i dem er et vidne til verden og vantro ser Herren Jesus Kristus i os - til dem, der vil blive gemt, de vil fornemme noget tiltalende om Troende, men til dem, der vil ikke blive gemt en troende vil være frastødende for dem (og Skriften betyder ikke, at disse svar vil blive informeret reaktioner, men de, der mødes troende vil have disse følelser uden nødvendigvis at vide, hvorfor de føler på denne måde).

[14] Nu takker Gud ske, som altid får os til at triumfere i Kristus, og gør manifestere Duft af hans viden af os i hvert sted. [15] For vi er Gud en behagelig Lugt Kristi i dem, der er gemt, og i dem, der fortabes: [16] Til den, vi er Duft af Død til Død; og til den anden den Duft af Liv til Liv. (2 Kor 2: 14-16 KJV)

Og hvem var og er i Jesus Kristus? Bibelen siger: Gud var i Kristus og alle, der så ham så Gud. Men Gud i Kristus betyder ikke Kristus er Gud, ligesom Kristus i en troende gør ikke, at personen Kristus (eller Gud).

Jesus Kristus var og er i Gud, og Gud er i Jesus Kristus: [11] Tro mig, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig; ellers tro mig de absolut værker skyld. (Johannes 14: 11 KJV). En Troende er også på Gud og Gud er i dem: [14] Og vi har set og vidne, at Faderen sendte Sønnen at være Verdens Frelser. [15] Den, som bekender, at Jesus er Guds Søn, Gud bor i ham, og han i Gud. [16] Og vi har kendt og troet den kærlighed, som Gud har til os. Gud er kærlighed; og den, som bor i kærlighed bor i Gud, og Gud i ham. (1 Joh 4: 14-16 KJV)

Det er derfor udtrykkeligt i Bibelen, at Gud er i enhver troende og Kristus er i enhver Troende; men det gør ikke dig eller mig Gud eller Jesus Kristus. Ligeledes Gud er i Jesus Kristus og Jesus Kristus er i Gud; følger det da, at Gud ikke er Jesus Kristus og Jesus Kristus er ikke Gud. Hvorfor, da har trinitarisk forvirring været så udbredt i hele såkaldt kristenheden? Det er, fordi falske profeter og lærere har søgt at forvirre og dele Guds børn, som ikke har testet disse doktriner med Bibelen, men fulgte traditioner mænd uden spørgsmål.

[1] I elskede, tro ikke enhver ånd, men prøv ånderne, om de er af Gud; thi mange falske profeter er væk ud i verden. [2] Herved kender dig Guds Ånd: Hver ånd, som bekender, at Jesus Kristus

HVEM VIL SKE?

er kommet i kødet, er af Gud: **[AT BEKENDE JESUS KRISTUS VAR ELLER ER KOMMET I KØD, ER AF GUD; SÅ SKAL KRAV JESUS KRISTUS ER GUD KOMME TIL JORDEN ER INDRØMME, AT KRISTUS VAR ELLER ER ÅND (FORDI GUD ER ÅND) KOMME TIL JORDEN - IKKE KOMME I KØDET]** [3] Og hver ånd, som bekender ikke, at Jesus Kristus er kommer i kødet, er ikke af Gud; og dette er, at ånden i Antikrist, som du har hørt, at det skulle komme; og selv nu allerede er det i verden. [DEN TRINITARISKE LÆRE, AT JESUS KRISTUS VAR ELLER ER GUD (OG GUD ER ÅND) ER FRA DEN ÅND AF ANTIKRIST] [4] Du er Guds, mine børn, og have overvundet dem: fordi større er den, som er i dig, end den, som er i verden. [EN TROENDE HAR GUD I DEM HVEM ER STØRRE END NOGEN ANDEN I VERDEN] ...

[9] I dette blev manifesteret Guds kærlighed til os, fordi at Gud sendte sin enbårne søn til verden, for at vi skulle leve ved ham. [10] Heri er kærlighed, ikke at vi have elsket Gud, men at han har elsket os og sendt sin Søn til en Forsoning for vore Synder. [11] I elskede, hvis således elskede Gud os, vi burde også at elske hinanden. [12] Intet menneske har set Gud til enhver tid. Hvis vi elsker hinanden, Gud bor i os, og hans kærlighed er fuldendt i os. [GUD BOR PÅ EN KÆRLIG TROENDE]

[13] Herved kender vi, at vi bor i ham, og han i os, fordi han har givet os af sin Ånd. [DEN TROENDE BOR I GUD; GUD BOR I DEN TROENDE FORDI GUD GAV HANS ÅND DEN TROENDE] [14] Og vi har set og vidne, at Faderen sendte Sønnen at være Verdens Frelser. [15] Den, som bekender, at Jesus er Guds Søn, Gud bor i ham, og han i Gud. [BEKENDER JESUS ER SØN AF GUD - IKKE GUD] [GUD BOR I DEN TROENDE; DEN TROENDE BOLIG I GUD] [16] Og vi har kendt og troet den kærlighed, som Gud har til os. Gud er kærlighed; og den, som bor i kærlighed bor i Gud, og Gud i ham. [TROENDE BOLIG I GUD; GUD BOR I DEN TROENDE] (1 Joh 4: 1-16 KJV)

Gud er i Troende og Troende er i Gud. Nogle har set, hvordan Skriften erklærer Gud er i Jesus Kristus og Jesus Kristus er Gud endnu beslutte at ignorere mange vers, der også erklærer Gud er også i en troende.

En Troende er ikke Gud, fordi de har Gud i dem; ligeledes, Jesus Kristus er ikke Gud, fordi Han har Gud i ham.

Mens Jesus Kristus er ikke Gud, har Kristus set Gud, som har et billede og en figur, som han brugte til at danne, gøre, og skabe Adam. Adam blev lavet i Guds billede og Gud er også registreret som værende i 'menneskelig form' siddende på en trone, wrestling med Jacob, og (vil være) kommer ned med Jesus Kristus til den Nye himlen og Jord i fremtiden, hvor de begge leve med de troende i det ny Jerusalem, og alle folkeslag skal se dem.

HVEM VIL SKE?

Gud er (Hellig) Ånd, som 'organ' ikke har knogler eller kødet; Jesus Kristus har knogler og kød og kan spise fisk og honning kam (fysisk mad): [36] Og som de talte, stod han selv midt iblandt dem og sagde til dem: Fred være med jer. [37] Men de blev forfærdede og bange, og formodede, at de havde set en ånd. [38] Og han sagde til dem: Hvorfor er du urolig? og hvorfor kommer der tvivl i jeres hjerte? [39] Se mine hænder og mine Fødder, at det er jeg mig selv: håndtere mig, og se; for en ånd har ikke kød og knogler, som I ser, jeg har. [EN ÅND IKKE HAR KØD OG BEN; JESUS KRISTUS HAVDE KØD OG KNOGLER FØR HANS KORSFÆSTELSE OG EFTER SIN OPSTANDELSE (GUD ER ÅND OG HAR IKKE KØD OG KNOGLER)] [40] Og da han havde sagt dette, viste han dem sine Hænder og sine Fødder. [41] Og mens de endnu troede ikke af glæde, og undrede sig, sagde han til dem: Har du her noget at spise? [42] Og de gav ham et stykke af en stegt fisk, og en bikage. [43] Og han tog det og spiste det for dem. (Lukas 24: 36-43 KJV)

Da Jesus Kristus opstod Han blev foretaget en 'quickening ånd' og troendes organer vil også blive gjort eller ændret til evige organer.

[44] Det er sået en naturlig krop; Det er hævet et åndeligt legeme. Der er en naturlig krop, og der er et åndeligt legeme. [45] Og så det er skrevet, blev det første menneske Adam lavet en levende sjæl; den sidste Adam blev til en levendegørende ånd. [46] Dog vilde det var ikke første, som er åndelige, men det, der er naturligt; og bagefter det åndelige. [47] Den første mand er af den Jord, jordisk; det andet menneske er fra Himmelen. [JESUS KRISTUS KALDES SIDSTE ADAM OG HERREN FRA HIMLEN SOM BLEV GJORT EN LEVENDEGØRENDE ÅND] [48] Som det er jordnær, sådan er de også, at er jordiske, og som er den himmelske sådan er de også de himmelske. [49] Og som vi har båret billedet af jordnær, skulle vi også bære billedet af det himmelske. [TROENDES ORGANER OGSÅ ÆNDRES (NÅR DEN SIDSTE BASUN)] [50] Men dette siger jeg, brødre, at kød og blod kan ikke arve Guds Rige; hverken gør efter korrupsion arve Uforkrænkelighed. [51] Se, jeg vise dig et mysterium; Vi skal ikke alle sove, men vi skal alle forvandles, [52] I et øjeblik, i et øjeblik, ved den sidste basun; thi basunen skal lyde, og de døde skal opstå uforkrænkelige, og vi skal være ændret. [VED DEN SIDSTE BASUN DE DØDE VIL BLIVE REJST UBESTIKKELIG OG DEM, DER ER I LIVE PÅ DET TIDSPUNKT SKAL GØRES UDØDELIGE] [53] Thi dette forkrænkelige må iføre sig Uforkrænkelighed, og dette dødelige iføre sig udødelighed. [54] Så når dette forkrænkelige har iført sig Uforkrænkelighed, og dette dødelige har iført sig Udødelighed, da skal det Ord, der er skrevet, Døden er opslugt til Sejr. (1 Kor 15: 44-54 KJV)

Jesus Kristus er den eneste mand, der har set Gud og været sammen med Gud.

[18] Intet menneske har set Gud på noget tidspunkt, det enbårne søn, som er i Faderens Skød, han har erklæret ham. (Joh 1: 18 KJV); [37] Og Faderen selv, som har sendt mig, har vidnet om mig, du har hverken hørt hans stemme på noget tidspunkt, og heller ikke set hans form. (Joh 5: 37 KJV)

HVEM VIL SKE?

[46] Ikke at nogen har set Faderen, uden at han, som er af Gud, han har set Faderen. (Joh 6: 46 KJV); [2] (For livet blev åbenbaret, og vi har set det, og vidner, og vise jer det evige liv, som var hos Faderen og blev åbenbaret os) (1 Joh 1: 2 KJV); [38] Jeg taler det, som jeg har set hos min Fader; og du gør det, som du har set med din far. (Joh 8: 38 KJV); [7] Hvis du havde kendt mig, bør du have kendt min Fader også: og fra nu af du kender ham, og har set ham. (Joh 14: 7 KJV)

[14] Og vi har set og vidne, at Faderen sendte Sønnen at være Verdens Frelser. (1 Joh 4: 14 KJV); [9] Jesus sagde til ham: Har jeg været så lang tid med dig, og alligevel har du ikke kendt mig, Philip? Han der har set mig, har set Faderen; og hvordan siger man så, Vis os Faderen? (Joh 14: 9 KJV)

At hade Jesus Kristus er at hade Jesus Kristus OG Gud.

[24] Hvis jeg ikke havde gjort de Gerninger iblandt dem, som ingen anden mand gjorde, havde de ikke haft synd; men nu har de begge set og hadede både mig og min Fader. (Joh 15: 24 KJV)

Hvis Gud og Jesus Kristus formodes at være den samme person, så hvorfor Skriften erklærer, at for den troende fællesskab er med Gud og med Jesus Kristus? [3] Det som vi har set og hørt erklærer vi jer, at du kan også have fællesskab med os; men vort Samfund er med Faderen og med hans Søn Jesus Kristus. (1 Joh 1: 3 KJV)

Det er fordi, Gud, som er Fader til Jesus Kristus og af alle troende, er at blive tilbedt som Gud. Det er også, fordi Jesus Kristus, som er Guds Søn og Broder af hver Troende, er at blive tilbedt som Gud, fordi Gud forfremmet Jesus Kristus til Guds eget Right Hand efter Jesus Kristus sejrede over synd og død; Det er fordi vores tilbedelse af Jesus Kristus som Gud behager Gud, og det er blot en af de mange belønninger Gud har tildelt hans triumferende Søn.

7.6 JESUS KRISTUS ER ÉT MED GUD

Ordet, 'En' bruges ofte i Skriften til at betegne målbevidsthed i mere end én person. Denne enhed er ikke oversætte til én person, men nærhed af formål, mål, og selv karakter.

[5] Og Herren kom ned for at se byen og tårnet, som menneskenes børn bygget. [6] Og Herren sagde: Se, de mennesker er én, og de har alle et sprog; [FOLK ER EN] og det de begynder at gøre: og nu vil intet holdes tilbage fra dem, som de har forestillet sig at gøre. (Første Mosebog 11: 5-6 KJV); [23] Og Herren sagde til hende, to nationer er i din livmoder, og to slags mennesker skal holdes adskilt fra din tarm; og den ene Folk skal være stærkere end de andre mennesker; og den ældste skal tjene den yngste. [ÉT FOLK] (Første Mosebog 25: 23 KJV)

HVEM VIL SKE?

[16] Så vil vi give vores døtre til jer, og vi vil tage os eders Døtre, og vi vil bo hos dig, og vi vil blive ét folk. [**ÉT FOLK**] ... [22] Kun heri vil den mænd samtykke til os for at bo hos os, til at være eet Folk, hvis alle mandlige iblandt os omskære, da de er omskåret. [**ÉT FOLK**] (Første Mosebog 34: 16, 22 KJV); [3] Moses kom og fortalte folket alle Herrens ord og alle domme: Og hele Folket svarede med én stemme, og sagde, vil alle ord, som Herren har sagt, vi gør [**ÉN STEMME**] (Exodus 24: 3 KJV); [4] Hør, Israel: Herren vor Gud er én Herre: [**EN HERRE HER ÉN PERSON**] [5] og du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele din magt. [6] Og disse ord, som jeg i Dag pålægger dig, skal være i dit hjerte: [7] Og du skal lære dem flittigt til dine børn, og tale om dem, når du sidder i dit Hus, og når du går af den måde, og når du lægger dig, og når du stiger op. (Femte Mosebog 6: 4-7 KJV)

[1] Og det skete, når alle Kongerne, der var på denne side Jordan, i bjergene, og i dalene, og på alle kyster det store Hav i løbet mod Libanon, Hetiterne, Amoriterne, den Kana'anæerne, Perizziterne, Hivviterne og Jebusiterne, hørte deraf; [2] At de samlede sig, at kæmpe med Josua og Israel, som én. [**EN ACCORD**] (Josva 9: 1-2 KJV); [1] Da alle Israeliterne gik ud, og Menigheden samledes som een Mand fra Dan til Be'ersjeba, med Landet Gilead, Herren i Mizpa ... [**SOM ÉN MAND**] [8] Og alt folket opstod som én mand, sagde: Vi vil ikke nogen af os gå til hans telt, vil heller vi nogen af os bliver til hans hus ... [**SOM ÉN MAND**] [11] Så alle Israels Mænd var samlet mod byen strikkes sammen som én mand. [**SOM ÉN MAND**] (Dommerne 20: 1, 8, 11 KJV)

[6] Og Guds Ånd kom over Saul, da han hørte disse tidender, og hans Vrede blussede kraftigt. [7] Og han tog et Spand Okser, og huggede dem i stykker og sendte dem gennem alle kyster Israels af hænderne på budbringere og sagde: Enhver kommer ikke frem efter Saul og efter Samuel, så skal det ske til hans okser. Og frygten for Herren faldt på folket, og de kom ud med et samtykke. [**MED EN ET SAMTYKKE**] (1 Samuel 11: 6-7 KJV); [12] Og alle Profeterne spåede det samme og sagde: Gå op til Ramot i Gilead, og trives, thi Herren skal give den i Kongens Haand. [13] Og budbringeren, der var gået efter Mika talte til ham og sagde: Se nu, de profeternes ord erklærer god til Kongen med én mund: [**MED ÉN MUND**] lad dit ord, jeg beder dig, være ligesom Ord en af dem, og taler det, som er godt. (1 Kong 22: 12-13 KJV)

[13] Det kom endda til at passere, da trompetere og sangere var som en, at lave en lyd, der skal høres i rose og takke Herren; [**SANGERNE OG TROMPETERE PRODUCEREDE EN LYD (MUSIK) FORDI DE VAR SOM ÉN**] Og da de opløftede deres Røst med trompet og bækkener og instrumenter musik, og priste Herren og sagde: For han er god; for hans Miskundhed varer evindeligt: at da huset blev fyldt med en sky, selv Herrens hus; [**GUD ELSKER ROS SOM HAN SÅ RIGT FORTJENER**] (2 Chronicles 5: 13 KJV);

[11] Og alle Profeterne spåede det samme og sagde: Gå op til Ramot i Gilead, og trives, thi Herren skal give det i Kongens Hånd!. [12] Og Budet, der gik til at kalde Mika talte til ham og sagde: Se, profeternes ord erklærer godt at kongen med én samstemmende udtalelse; [**MED ÉN SAMSTEMMENDE UDTALELSE**] lad dit ord derfor, jeg beder dig, være som en af deres, og taler du godt. (2 Krøn 18: 11-12 KJV); [11] Ikke desto mindre dykkere i Asher og Manasse og Zebulon ydmygede sig og kom til Jerusalem. [12] Også i Juda Guds hånd var at give dem eet Hjerter til at gøre Bud kongen og fyrsterne, ved Herrens ord. [**DEM EET HJERTE**] [13] Og

HVEM VIL SKE?

der samles på Jerusalem meget folk at holde de usyrede brød i den anden måned, en meget stor menighed. (2 Krøn 30: 11-13 KJV)

[1] Og når den syvende måned kom, og israelitterne var i byerne, de mennesker samlede sig som én mand til Jerusalem. [DE VAR ALLE SAMMEN I ÉT STED FOR DEN ENE FORMÅL SOM ÉN MAND AT TILBEDE GUD I JERUSALEM] [2] Så stod op Jesua Jozadaks Søn, og hans Brødre Præsterne og Zerubbabel Sjealtiels Søn, og hans Brødre, og byggede alter Israels Guds, for at tilbyde Brændofre derpå som det er skrevet i Mose Lov, den Guds Mand. (Ezra 3: 1-2 KJV); [1] Og alle de mennesker samlede sig som én mand på gaden, der var før vandet porten, [SOM ÉN MAND] A nd de talte til Ezra den skriftlærde at bringe Bogen med Mose Lov, som Herren havde befalet at Israel. [2] Og hentede Præsten Ezra Loven før menigheden både mænd og kvinder, og alle, der kunne høre med forståelse, på den første dag i den syvende måned. [3] Og han deri læse, før gaden, der var før vandet porten fra morgen til middag, før de mænd og kvinder, og dem, der kunne forstå; og ører for alle mennesker var opmærksomme til bogen af loven.

[4] Og Ezra, den skriftlærde stod på en prædikestol af træ, som de havde lavet til det formål; og ved siden af ham stod Mattitja, og Shema og Anaja og Urija og Hilkiya og Ma'aseja, på sin højre hånd; og på hans venstre hånd, Pedaja, og Misjael og Malkija og Hashum og Hashbadana, Zekarja og Mesjullam. [5] Og Ezra åbnede bogen i synet af alle de mennesker; (thi han var over alle de mennesker), og da han åbnede den, alle de folk stod op: [6] Og Ezra velsignede Herren, den store Gud. Og hele Folket svarede, Amen, Amen, med at løfte deres hænder: Og de bøjede deres hoveder, og tilbad Herren med deres ansigter til jorden [7] Også Jesua og Bani og Sjerebja, Jamin, Akkub, Shabbethai, Hodijah, Ma'aseja, Kelita, Azarja, Jozabad, Hanan, Pelaijah og Leviterne, forårsaget folk til at forstå loven, og Folket stod i deres sted. [8] Så de læser i bogen i Guds Lov tydeligt, og gav den forstand, og fik dem til at forstå læsning. [9] Og Nehemias, som er den Tirshasa, og Præsten Ezra den skriftlærde, og Leviterne, der underviste Folket, sagde til alt Folket: Denne Dag er helliget Herren din Gud; begræde ikke, og heller ikke græde. For alle de mennesker græd, da de hørte ordene i loven.

[10] Så sagde han til dem: Gå din vej, spis fedt, og drikker det søde og sende dele til dem, for hvem intet er forberedt: for denne dag er helliget vor Herre: hverken være dig ked; til glæde for Herren er din styrke. [11] Så Leviterne stilled alle mennesker, sagde: Hold din fred, for dagen er hellig; hverken være dig bedrøvet. [12] og alle de mennesker gik deres måde at spise og drikke, og sende dele, og for at gøre stor munterhed, fordi de havde forstået de ord, der blev erklæret dem. (Nehemias 8: 1-12 KJV); [37] Se, jeg samler dem fra alle lande, hvor jeg har drevet dem i min Vrede og i min Harme og i stor Fortørnelse; og jeg vil føre dem tilbage til dette sted, og jeg vil få dem til at bo trygt: [38] Og de skal være mit folk, og jeg vil være deres Gud: [39] Og jeg vil give dem eet Hjerte og een Vej, at de må frygte mig for evigt, til gavn for dem og deres børn efter dem: [DEM EET HJERTE] (Jeremias 32: 37-39 KJV); [18] Og skal de komme derhen, og de skal tage væk alle de væmmelige Guder deraf og alle de vederstyggeligheder heraf derfra. [19] Og jeg vil give dem eet Hjerte, og jeg vil sætte en ny ånd i dig, [DEM EET HJERTE] Og jeg vil tage Stenhjertet ud af deres kød, og vil give dem et Kødhjerte: [20] At de kan vandre i mine Anordninger og holde mine Lovbud og gøre efter dem, og de skal være mit folk, og jeg vil være deres Gud. (Ezekiel 11: 18-20 KJV)

HVEM VIL SKE?

[4] Men han svarede og sagde til dem: Har I ikke læst, at han, som gjorde dem i begyndelsen gjorde dem som mand og kvinde, [5] og sagde: Derfor skal en mand forlade sin far og mor og holde til sin kone, og de to skal blive ét kød? [BLIVE ÉT KØD] [6] de er derfor ikke mere to, men ét kød. [BLIVE ÉT KØD] Derfor, hvad Gud har sammenføjet, må et menneske ikke adskille. (Mattæus 19: 4-6 KJV); [7] Derfor skal en mand forlade sin far og mor, og binde sig til sin hustru; [8] og de to skal blive ét kød: [BLIVE ÉT KØD] så så de ikke længer to, men ét kød. [BLIVE ÉT KØD] [9] Derfor, hvad Gud har sammenføjet, må et menneske ikke adskille. (Markus 10: 7-9 KJV); [24] Så kom jøderne rundt om ham, og sagde til ham, Hvor længe vil du gøre os til at tvivle? Hvis du er Kristus, så sig os det rent. [25] Jesus svarede dem, jeg fortalte dig, og du ikke troet: værker, som jeg gør i min Faders Navn, de vidne om mig. [26] Men du ikke tro, fordi du ikke er i mine får, som jeg sagde til dig. [27] Mine får hører min røst, og jeg kender dem, og de følger mig:

[28] Og jeg giver dem evigt liv; og de skal aldrig gå fortabt, og ingen skal rive dem ud af min hånd. [29] min Fader, som gav dem mig, er større end alle; og ingen kan rive dem ud af min Faders hånd. [30] Jeg og Faderen er ét. [‘ER’ (FLERTAL) ‘ÉT’ (ENTAL)] [31] Da toge Jøderne atter Sten op for at stene ham. [32] Jesus svarede dem: Mange gode gerninger har jeg vist dig fra min Fader; for hvilke af disse værker har du stenet mig? [33] Jøderne svarede ham og sagde: For en god Gerning stene vi dig ikke; men for blasfemi; og fordi at du, som er en mand, gøre dig selv Gud. [34] Jesus svarede dem: Er det ikke skrevet i jeres lov, sagde jeg, du er guder? [35] Hvis han kaldte dem guder, til hvem Guds ord kom, og Skriften kan ikke brudt; [36] Sig du ham hvem Faderen har helliget og sendt til verden, du bespottet; fordi jeg sagde: Jeg er Guds Søn? [37] Hvis jeg gør ikke de gerninger min Faders, tro mig ikke. [38] Men hvis jeg gør, selvom du ikke tro mig, tror værkerne: at du måske ved, og tror, at Faderen er i mig, og jeg i ham. [39] Derfor søgte de atter at gribe ham; men han undslap af deres Hånd. (Joh 10: 24-39 KJV)

[51] Og det talte han ikke af sig selv: men var Ypperstepræst i det År, profeterede han at Jesus skulle dø for Folket; [52] Og ikke for Folket alene, men at han også skulle samle i et Guds børn, som blev spredt i udlandet. [53] Så fra den dag frem tog de råd sammen for at slå ham ihjel. [54] Jesus vandrede ikke mere åbenlyst blandt jøderne; men gik derfra til et land tæt til ørkenen, til en by kaldet Efraim, og der fortsatte med sine disciple. (Joh 11: 51-54 KJV)

Jesus Kristus bad til Gud, at troende: “kan være en selv, som vi er en”
- muligt, fordi Gud i Kristus i en troende gør ikke en Troende ‘Gud’!

[1] Disse ord talte Jesus, og opløftede sine Øjne til Himmelen og sagde: Fader, er time kommet; herliggør din Søn, at din søn også kan herliggøre dig: [2] Som du har givet ham magt over alle mennesker, for at han skulle give evigt liv til så mange som du har givet ham. [3] Og dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og Jesus Kristus, som du har sendt. [4] Jeg har herliggjort dig på jorden: Jeg er færdig med det arbejde, som du har givet mig at gøre. [5] Og nu, Fader, herliggør du mig med dit eget selv med den Herlighed, som jeg havde hos dig, før verden var. [6] Jeg har manifesteret dit navn til Mændene, som du gav mig ud af verden: dit de var, og du gav dem mig; og de har holdt dit ord. [7] Nu har de vidst, at alt, hvad du har givet mig, er af dig. [8] For jeg har givet dem de ord, som du gav mig; og de har modtaget dem, og har kendt

HVEM VIL SKE?

sikkert, at jeg kom ud fra dig, og de have troet, at du gjorde sende mig. [9] Jeg beder for dem; jeg beder ikke for Verden, men for dem, som du har givet mig; for de er dine. [TROENDES TILHØRER GUD]

[10] Og alt mit er dit, og dit er mit; og jeg er herliggjort i dem. [ALLE TROENDE, DER TILHØRER JESUS KRISTUS TILHØRER GUD; ALLE TROENDE, DER TILHØRER GUD ER TIL JESUS KRISTUS] [11] Og nu er jeg ikke mere i verden, men disse er i verden, og jeg kommer til dig. Hellige Fader, holder gennem dit eget navn dem, som du har givet mig, for at de kan være ét, som vi er. [AT DE KAN VÆRE EN SOM VI ER (EN)] [12] Da jeg var hos dem i Verden, Jeg holdt dem i dit navn: dem, som du har givet mig, har jeg holdt, og ingen af dem er gået tabt, men søn af fortabelsens; at Skriften skulde opfyldes. [13] Og nu kommer jeg til dig; og dette taler jeg i Verden, for at de kunne have min Glæde fuldkommet i sig. [14] Jeg har givet dem dit ord; og verden har hadet dem, fordi de ikke er af verden, ligesom jeg ikke er af verden. [TROENDE ER IKKE AF VERDEN SOM JESUS KRISTUS ER IKKE ER AF VERDEN] [15] Jeg beder ikke, at du skal tage dem ud af verden, men at du skal bevare dem fra det onde. [16] De er ikke af verden, ligesom jeg ikke er af verden. [TROENDE ER IKKE AF VERDEN SOM JESUS KRISTUS ER IKKE ER AF VERDEN] [17] Hellige dem ved din sandhed: dit ord er sandhed. [18] Som du har sendt mig til verden, selv så har jeg også udsendt dem til verden.

[19] Og for deres skyld, jeg helliger mig selv, at de også kan være helliget i sandheden. [20] Hverken beder jeg for disse alene, men også for dem, som tro på mig gennem deres ord; [21] At de alle må være ét, [AT DE OGSÅ KAN VÆRE EN] som du, fader, i mig, og jeg i dig, at de også må være i os: [AT DE OGSÅ KAN VÆRE EN I OS] at verden skal tro, at du har sendt mig. [22] Og den Herlighed, som du har givet mig, har jeg givet dem; at de kan være ét, ligesom vi er ét: [AT DE KAN VÆRE ÉT LIGESOM VI ER ÉT] [23] jeg i dem, og du i mig, for at de kan blive gjort fuldkomne i én; [AT DE KAN VÆRE FULDKOMMEDE TIL EET] og at verden kan vide, at du har sendt mig, og har elsket dem, ligesom du har elsket mig. [24] Far, jeg vil, at de også, som du har givet mig, være hos mig, hvor jeg er; at de skal se min herlighed, som du har givet mig; thi du elskede mig før verdens grundlæggelse. [25] Retfærdige Fader, verden har ikke kendt dig, men jeg har kendt dig, og disse have kendt, at du har sendt mig. [26] Og jeg har kundgjort dem dit Navn og vil erklære den: at den kærlighed, hvormed du har elsket mig, skal være i dem, og jeg i dem. (Johannes 17: 1-26 KJV)

De Apostlene var sammen på ét sted i én overenskomst (aftale) og blev fyldt med Helligånden, som gav dem ord at tale frem de vidunderlige værker af Gud i de indfødte sprog i hver person til stede på Pinsedag.

[13] Og da de kom ind, gik de op i en øvre rum, hvor bolig både Peter og Jakob og Johannes og Andreas, Filip og Thomas, Bartholomæus og Matthæus, Jakob Søn Alfæus, og Simon Zelotes, og Judas, Jakobs Broder. [14] Alle disse fortsatte endrægtigt i bøn og påkaldelse, med Kvinder og Maria, Jesu Moder, og med hans Brødre ... [EN ACCORD] [2^a] Og da Pinsedagen var

HVEM VIL SKE?

fuldt komme, de alle endrægtigt på ét sted. [EN ACCORD] [2] Og pludselig kom der en lyd fra himlen som et kraftigt vindstød, og den fyldte hele huset, hvor de sad. [3] Og der viste sig dem tunger som af ild, og satte sig på hver enkelt af dem. [4] Og de bleve alle fyldte med den Helligånd, og de begyndte at tale på andre tungemål, efter hvad Ånden gav dem at udsige. [5] Og der var bosiddende i Jerusalem jøder, gudfrygtige Mænd, ud af alle Folkeslag under Himmelen. [6] Nu når dette blev noised udlandet, mængden kom sammen og blev forvirret, fordi det hver mand hørte dem tale på sit eget sprog. [7] Og de var alle forbløffet og forundrede sig og sagde den ene til den anden: Se, ere ikke alle disse, som tale, Galilæer? [8] Og hvordan hører vi hver mand i vores eget sprog, hvor vi blev født? [9] partherne, og mederne, og Elamiter, og beboere i Mesopotamien, og i Judæa, og Kappadokien, i Pontus, og Asien, [10] Frygien og Pamfylien, Egypten, og i de dele af Libyen om Kyrene, og fremmede i Rom, jøder og proselytter, [11] Cretes og Arabians, vi høre dem tale i vores tunger de vidunderlige værker af Gud. (ApG 1: 13-14, 2: 1-11 KJV)

[45] Og solgte deres ejendele og varer, og skiltes dem til alle mennesker, som hver mand havde brug for. [46] Og de, fortsatte dagligt endrægtigt i Helligdommen, og bryde brød fra hus til hus, spiste deres kød med Fryd og i hjertet, [EN ACCORD] [47] idet de lovede Gud og havde Yndest hos hele Folket. Og Herren føjet til kirken dagligt som skal gemmes. (ApG 2: 45-47 KJV); [1] Og som de talte til Folket, Præsterne og Høvedsmanden for Helligdommen og Saddukæerne, kom over dem, [2] Being bedrøvet, at de lærte Folket og i Jesus forkyndte Opstandelsen fra de døde. [3] Og de lagde Hånd på dem og satte dem i Forvaring til den følgende Dag; thi det var allerede Aften. [4] Men mange af dem, som hørte Ordet, troede, og antallet af mændene var omkring fem tusind. [5] Og det skete på den følgende dag, at deres herskere og Ældste og skriftkloge, [6] og ligeså Ypperstepræsten Annas og Kajfas og Johannes og Alexander og saa mange, som var af den Slægt af ypperstepræsten, var samlet i Jerusalem. [7] Og da de havde sat dem midt iblandt sig og spurgte: Af hvad Magt eller i hvilket Navn du har gjort dette? [8] Da sagde Peter, fyldt med den Helligånd, sagde til dem, I herskere for de mennesker, og Israels Ældste, [9] Hvis vi denne dag blive undersøgt af det gode gerning gjort til den impotente mand, med hvilke midler, han gøres helhed; [10] Det være sig kendt jer alle og til alle Israels folk, at ved Jesu Kristi navn fra Nazareth, som du korsfæstet, hvem Gud oprejste fra de døde, selv af ham gør denne mand står her før du hele.

[11] Det er den Sten, som blev agtet for intet af jer bygmestre, som er blevet leder af hjørnet. [12] der er ikke frelse i nogen anden; thi der er ikke noget andet Navn under Himmelen givet iblandt Mennesker, som vi kan blive frelst. [13] Nu da de så dristighed Peters og Johannes, og opfattede, at de var ulærde Mænd og Lægfolk, forundrede de; og de kendte dem, at de havde været med Jesus. [14] Og observere den mand, som var helbredt, stå hos dem, havde de intet at sige derimod. [15] Men de bøde dem at træde ud af rådet, rådførte sig med hverandre, [16] At sige, Hvad skal vi gøre med disse Mennesker? for at et vitterligt Tegn er sket ved dem, er åbenbart for alle dem, som bo i Jerusalem; og vi kan ikke benægte det. [17] Men at det ikke skal komme videre ud iblandt Folket, lad os strengt true dem, mere at tale til noget Menneske i dette Navn. [18] Og de kaldte dem, og befalede dem ikke at tale eller lære i Jesu Navn. [19] Men Peter og Johannes svarede og sagde til dem, om det er ret i Guds øjne at lytte til dig mere end Gud, dømme dig. [20] For vi ikke, men kan tale det, som vi har set og hørt.

[21] Så når de havde truede dem, de lod dem gå, finde noget, hvordan de kan straffe dem, for Folkets: for alle mennesker priste Gud for det, som var sket. [22] For var manden over fyrré år,

HVEM VIL SKE?

om hvem dette Helbredelsestegn blev vist. [23] Og at være lad gå, gik de til deres egen virksomhed, og fortalte dem alt, hvad Ypperstepræsterne og de Ældste havde sagt til dem. [24] Og da de hørte det, opløftede deres røst til Gud som én, og sagde: Herre, du er Gud, som har gjort Himmelen og Jorden og Havet og alt, hvad der er i dem: [EN ACCORD] [25] Hvem ved udmundingen af din tjener Davids har sagt, Hvorfor fnyste Hedninger, og de mennesker forestiller forfængelige ting? [26] Jordens Konger rejste sig, og Fyrsterne samlede sig mod Herren og mod hans Kristus. [27] af en sandhed mod din hellige barn Jesus, hvem du har salvet, både Herodes og Pontius Pilatus tillige med Hedningerne og Israels folk, var samlet, [28] For at gøre eksklusionen din hånd og din Råd forud havde bestemt gøres. [29] Og nu, Herre! Se deres truende, og giv dine Tjenere, at med al Frimodighed, de kan tale dit ord, [30] Ved at strække ud din hånd til at helbrede; og at tegn og undere kan ske ved navnet på din hellige barn Jesus.

[31] Og da de havde bedt, rystedes Stedet, hvor de vare forsamlede; og de bleve alle fyldte med den Helligånd, og de talte Guds Ord med Frimodighed. [32] Og de mange dem, som troede var af ét hjerte og én sjæl: ingen sagde nogen af dem, der burde af de ting, som han ejede, sit eget; men de havde alle Ting fælles. [33] Og med stor Kraft aflagde Apostlene Vidnesbyrdet om opstandelsen Herren Jesu: og var stor Nåde over dem alle. [34] Der var heller ikke nogen af dem, der manglede: for så mange som var ejere af jord eller huse, solgte dem og bragte priserne på de ting, der blev solgt, [35] og lagde dem for Apostlenes Fødder; der blev uddelt til enhver, efter hvad han havde brug for. (ApG 4: 1-35 KJV)

[12] Og ved apostlenes hænder var mange tegn og undere gjort iblandt folk; (og de var alle endrægtigt i Salomons Søjlegang. [DE TROENDE VAR I EN ACCORD OG VELSIGNALSER PLANBESTAAR] [13] Og af resten gjorde ingen mand slutte sig til dem: men de mennesker, forstørret dem. [14] Og troende var. jo mere føjet til Herren, Skarer både af mænd og kvinder) [15] så meget, at de frembragte den syge ud på Gaderne og lagde dem på Senge og sofaer, der i det mindste skyggen af Peter forbi måske overskygge nogle af dem. [16] Der kom også et væld af byerne rundt omkring til Jerusalem, hvilket bringer syge folk, og dem som var plagede af urene ånder, og de blev helbredt alle. (ApG 5: 1-16 KJV)

De religiøse ledere var i en overenskomst, når de henrettet Stefanus.

[54] Da de hørte dette, blev de skåret til hjertet, og de skar ham med deres tænder. [55] Men som han var fuld af den Helligånd, så op standhaftigt til himlen, og så Guds herlighed og Jesus stående ved Guds højre hånd, [56] Og sagde: Se, jeg ser Himlene åbnede og Menneskesønnen stående ved Guds højre hånd. [57] Så de råbte med høj Røst og holdt for deres Øren, og løb på ham som én, [EN ACCORD] [58] og kastede ham ud af byen og stenede ham, og Vidnerne lagde deres tøj på en ung mands fødder, hvis navn var Saul. [59] Og de stenede Stefanus, som bad og sagde: Herre Jesus, tag imod min ånd. [60] Og han faldt på knæ og råbte med høj røst, Herre, lå ikke denne Synd deres ladning. Og da han havde sagt dette, faldt han i søvn. (ApG 7: 54-60 KJV)

En by oplevet stor glæde og udfrielse, fordi de var i en overenskomst med forkyndelsen af Kristus.

HVEM VIL SKE?

[5] Da Filip gik ned til byen Samaria og prædikede Kristus for dem. [6] Og folk med en overenskomst gav agt de ting, som Philip talte, høre og se de mirakler, som han gjorde. [EN ACCORD] [7] For urene ånder, skriger med høj røst, kom ud af mange, der var besat med dem, og mange taget med palsies, og det var halt, blev helbredt. [8] Og der var stor glæde i den by. (ApG 8: 5-8 KJV)

Befolkningen i Tyrus og Sidon var i en overenskomst, når de gik til at høre Herodes og bespotte.

[20] Og Herodes var meget utilfreds med dem om Tyrus og Sidon: men de kom endrægtigt til ham, og efter at have gjort Blastus kongens kammerherre deres ven, ønskede fred; fordi deres land blev næret af Kongens landet. [EN ACCORD] [21] Og på et sæt dag Herodes, klædt i kongeligt tøj, sad på sin trone, og gjorde en Tale til dem. [22] Og folket gav et råb og sagde: Det er talerør for en gud, og ikke af en mand. [23] Og straks Herrens engel slog ham, fordi han ikke gav Gud æren; og han blev fortæret af Orme og udåndede. [24] Men Guds ord voksede og mangedoblet. (Apg 12: 20-24 KJV)

Kirken ledelse blev samlet som én til at sende Barnabas og Paulus til at løse fejlen bliver undervist af religiøse lærere.

[24] Efterdi vi have hørt, at nogle, som gik ud fra os har plaget dig med ord, undergrave jeres sjæle og sagde: du skal omskæres, og holde Loven: hvem vi gav ikke sådan befaling: [25] Det syntes godt til os, samles som én, til at sende udvalgte mænd til dig med vores elskede Barnabas og Paulus, [EN ACCORD] [26] mænd, som har vovet deres Liv efter navnet på vor Herre Jesus Kristus. (Apg 15: 24-26 KJV)

Jøderne gjorde oprør imod Paulus som én.

[8] Og Crispus, chefen Synagogeforstanderen, troede på Herren tillige med hele sit Hus; og mange af korintherne hørte troede og blev døbt. [9] Da talte Herren til Paulus i nat ved en vision, Vær ikke bange, men tale, og hold ikke din fred: [10] For jeg er med dig, og ingen skal lægge på dig at såre dig: for Jeg har meget folk i denne by. [11] Og han fortsatte der et år og seks måneder, undervisning Guds Ord iblandt dem. [12] Og da Gallio var stedfortræder for Achaia, Jøderne gjorde oprør endrægtigt op imod Paulus og førte ham til dommersædet, [EN ACCORD] [13] At sige, Denne fyr overtaler mænd til at tilbede Gud i strid med loven. (Apg 18: 4-13 KJV)

HVEM VIL SKE?

Er det ikke underligt da, at selv i dag, få nogle mennesker riled og søger at skabe problemer, når Guds ord er frit undervises? Den samme reaktion kan ses over hele verden, uanset hvor Ordet bliver undervist af troende. Her en hel by konfronterer Paulus endrægtigt i Asien.

[23] Og samtidig opstod der ikke ringe opsigt om den måde. [24] For en vis mand ved navn Demetrius, en sølvsmed, hvilket gjorde sølv helligdomme for Diana, bragte ikke ringe gevinst til håndværkere; [25] som han kaldte sammen med de Ting sysselsatte Arbejdere og sagde: Herrer, du ved, at vi ved dette håndværk har vores rigdom. [26] Desuden du se og høre, at ikke alene i Efesus, men næsten i hele Asien har denne Paulus overtalt og vendte sig bort meget folk, siger, at de ikke ere Guder, som er lavet med hænderne: [27] så ikke kun dette vores håndværk er i fare for at blive sat til nul; men også, at templet af den store gudinde Diana skal foragtet, og hendes pragt skal destrueres, hvem hele Asien og verden tilbeder. [28] Men da de hørte disse Ord, de var fulde af Vrede og råbte og sagde Stor er Diana i Efeserbrevet. [29] Og hele byen var fyldt med forvirring: Og efter at have fanget Gaius og Aristarkus, mænd af Makedonien, Paulus 'ledsagere i rejser, de stormede endrægtigt til Teatret. [EN ACCORD] (ApG 19: 23-29 KJV)

Ordene, 'En' og 'Én Accord', anvendes hyppigt i Skriften til at betegne, at de navngivne ikke er den ene person, men en gruppe af væsener, der deler et fælles formål - ikke en enkelt sind eller krop.

[1] Jeg formaner eder derfor, Brødre! Ved Guds Barmhjertighed, at du præsentere dine legemer som et levende offer, hellig, Gud velbehageligt, som er din rimelig service. [2] Og ikke lige med denne Verden, men du forvandlede ved fornyelse af dit sind, at du kan vise, hvad der er så godt, og acceptabel, og perfekt, Guds vilje. [3] For jeg siger, gennem nåde givet mig, for enhver, der er blandt jer, ikke at tænke på sig selv højere end han burde tænke; men at tænke nøgternt, efter som Gud har givet til hver mand det mål af tro. [4] For da vi har mange medlemmer i ét legeme, og alle medlemmer har ikke det samme kontor: [5] Så vi, at være mange, er ét legeme i Kristus, og hver en hverandres Lemmer. [ERE EETLEGEME] [6] under derefter gaver forskelligt, alt efter den nåde, som er givet til os, uanset om profeti, så lad os profeterer efter andelen af tro; [7] eller ministerium, så lad os vente på vores tjenende: eller han, der lærer, på undervisning; [8] Eller han der formaner, på Formaningen; den, som giver, så lad ham gøre det med enkelhed; Han, der hersker, med flid; Han, der viser barmhjertighed, med munterhed. (Romerne 12: 1-8 KJV)

[5] Nu Gud tålmodighed og trøst tilskud dig at være ligesindede til hverandre efter Kristus Jesus: [6] At du kan med ét sind og én mund prise Gud og Faderen af vor Herre Jesu Kristi. [ÉT SIND OG EN MUND] [7] modtager du derfor hverandre, som Kristus også modtaget os til Guds ære. (Romerne 15: 5-7 KJV); [14] Og Gud har både oprejst Herren, og vil også oprejse os ved sin egen kraft. [15] Vide I ikke, at jeres kroppe er medlemmer af Kristus? skal jeg så tage medlemmerne af Kristus, og gøre dem medlemmerne af en tøjte? Gud forbyde. [16] Hvad? Ved du ikke, at han, der er sluttet til en Skøge er én krop? [ÉT LEGEME] For to, siger han, skal

HVEM VIL SKE?

blive ét kød. [**ÉT KØD**] [17] Men den, som er sluttet til Herren er én ånd. [**EN ÅND**] [18] Hold jer fra utugt. Hver synd at en mand gør, er uden kroppen; men den, som begår utugt synder imod sin egen krop. [19] Hvad? Ved du ikke, at din krop er et tempel for Helligånden, som er i dig, som du har om Gud, og du er ikke din egen? [20] For du er købt med en pris: derfor herliggøre Gud i din krop, og i din ånd, som er Guds. (1 Kor 6: 14-20 KJV)

[4] Som om derfor det at spise de ting, der udbydes i ofre til afguder, ved vi, at en Afgud er intet i verden, og at der er ingen anden Gud, men én. [5] For selvom der være, der kaldes guder, enten i himlen eller i jorden, (som der være guder mange, og Lords mange) [6] Men for os er der kun én Gud, Faderen, af hvem alle ting, og vi i ham, [**ÉN GUD**] og én Herre Jesus Kristus, ved hvem alle ting, og vi ved ham [**ÉN HERRE JESUS KRISTUS**] (1 Kor 8: 4-6 KJV)

[12] Thi ligesom Legemet er eet og har mange Lemmer, men alle medlemmerne af ét organ, bliver mange, er en krop: så også er Kristus. [13] For med én Ånd vi alle døbte i ét legeme, hvad enten vi er jøder eller hedninger, hvad enten vi være obligation eller fri; og har været alle lavet til at drikke i én Ånd. [14] For kroppen er ikke et medlem, men mange. [15] Hvis foden skal sige, fordi jeg ikke er den hånd, jeg er ikke af kroppen; er det derfor ikke af kroppen? [16] Og hvis øret skal sige, fordi jeg ikke er i øjet, jeg er ikke af kroppen; er det derfor ikke af kroppen? Hvis hele kroppen var et øje, hvor var høringen? [17] Hvis hele hørte, hvor der blev den ildelugtende? [18] Men nu har Gud sat medlemmerne hver en af dem i kroppen, som det har behaget ham. [19] Og hvis de alle var et medlem, hvor var kroppen? [20] Men nu er de mange medlemmer, endnu, men ét legeme. [21] Og øjet kan ikke sige til hånden, jeg har ikke brug for jer eller atter Hovedet til Fødderne, jeg har ikke brug for jer. [22] Nej, meget mere de medlemmer af kroppen, som synes at være mere svag, er det nødvendigt:

[23] Og de medlemmer af kroppen, som vi tror at være mindre ærefulde efter disse vi skænke mere Ære; og vores uncomely dele har mere rigelig comeliness. [24] For vores kønne dele har ikke behov: men Gud har hårdet kroppen sammen, at have givet mere Ære til den del, der manglede. [25] At der ikke skal være Splid i kroppen; men at medlemmerne skal have den samme omsorg for hverandre. [26] Og uanset om et medlem lider, alle Lemmerne med det; eller et medlem blive hædret, glæde alle Lemmerne sig med. [27] Nu er du Kristi legeme, og medlemmerne i særdeleshed. [28] Og Gud har sat nogle i kirken, første apostle, for det andet profeter, for det tredje lærere, efter at mirakler, så Gaver til at helbrede, hjælper, regeringer, forskellige slags tungetale. [29] Er alle apostlene? er alle profeter? er alle lærere? er alle arbejdstagere i mirakler? [30] Er alle Gaver til at helbrede? ikke alle taler i tunger? gør alle tolke? [31] Men begære indtrængende de bedste gaver: og alligevel vise jeg dig en mere fremragende måde. (1 Kor 12: 12-31 KJV)

[27] For så mange af jer som er blevet døbt til Kristus, har sat på Kristus. [28] Der er ikke Jøde eller Græker; her er ikke Træl eller fri, der er hverken mand eller kvinde: for I er alle én i Kristus Jesus. [29] Og hvis du Kristus til, så er du Abrahams afkom, arvinger i kraft af Guds løfte. (Galaterne 3: 27-29 KJV); [9] idet han kundgjorde os sin Villies Hemmelighed, efter sin velbehagelige Beslutning, som han har hos sig selv [10], at der i uddeling af fylden af gange, han kunne samle sammen i en alt i Kristus, både som er i himlen, og som er på jorden; selv i ham: [11] I hvem vi også have fået en arv, forud bestemte efter formålet med ham, der arbejder alt efter råd af sin egen vilje: (Ef 1: 9-11 KJV)

HVEM VIL SKE?

[8] For af den nåde er I frelst ved tro; og at ikke jer selv: Det er Guds gave: [9] Ikke af værker, ikke nogen skal rose sig. [10] For vi er hans Værk, skabte i Kristus Jesus til gode gerninger, som Gud før har ordineret, at vi skulle vandre i dem. [11] husk derfor, at du er i gang forbi hedninger i kødet, som kaldes Forhud af det, som kaldes Omskærelse i Kødet med Hånden; [12] At dengang du var uden Kristus, at være udlændinge fra borgerret i Israel og fremmede fra pagter løfte, uden håb og uden Gud i verden: [13] Men nu i Kristus Jesus jer, der nogle gange blev langt fra er lavet nær ved Kristi blod. [14] For han er vor Fred, der har gjort både en, og har brudt ned midt mur af skillevæggen mellem os; [15] Efter at have afskaffet i hans kød Fjendskabet, selv lov bud indeholdt i ordinancer; for at gøre i sig selv af to en ny mand, så gør fred; [16] Og at han kunne forlige både Gud i ét legeme ved korset, efter at have dræbt Fjendskabet [17] Og kom og prædikede fred til dig, som var langt borte, og til dem, som vare nær. [18] For ved ham have vi begge i een Ånd Adgang til Faderen. [19] Nu derfor er du ikke længere fremmede og udlændinge, men medborgere med de hellige og af Guds husstand; [20] Og er bygget på fundamentet af apostlenes og profeternes, Jesus Kristus selv som hovedhjørnesten; [21] I hvem hele bygningen med indbyggede rammer sammen vokser til et helligt tempel i Herren: [22] I som også er bygget sammen til en Guds bolig i Ånden. (Ef 2: 8-22 KJV)

[1] Jeg vil derfor, fangen af Herren, formaner dig, at du går værdig kald, som du er kaldet, [2] Med al Ydmyghed og Sagtmodighed, med langmodighed, overbærende hinanden i kærlighed; [3] forsoegt at holde enheden i Ånden i obligationen af fred. [4] Der er ét legeme og én ånd, ligesom du bliver kaldt i et håb om din kaldelse; [5] En Herre, én tro, én dåb, [6] En Gud og Fader af alle, der er over alt, og gennem alle og i jer alle. [7] Men til hver enkelt af os er givet nåde i overensstemmelse med mål for gave Kristus. [8] Derfor siger han, da han steg op til det høje, førte han fangenskab fangenskab, og gav gaver til menneskene. [9] (Nu da han steg op, hvad er det, men at han også nedstammer først ind i de nederste dele af jorden? [10] Han, der nedstammer er den samme også, at opfor op langt over alle Himle, at han skulde fylde alle Ting) [11] Og han gav nogle, apostle; og nogle, profeter; og nogle, evangelister; og nogle, præster og lærere; [12] For at udruste de hellige til at gøre tjeneste, for opbyggeligt af Kristi legeme:

[13] indtil vi alle når frem til enheden i troen, og i erkendelsen af Guds Søn, til mands modenhed og det mål af vækst af Kristi fylde: [14] At vi fremover ikke være mere børn, kastet frem og tilbage, og bæres omkring med hver lærdoms vind, ved kunstgreb mænd, og list Underfundighed, hvorved de ligger på lur for at bedrage; [15] men sandheden tro i kærlighed, kan vokse op i ham i alle ting, som er hovedet, selv Kristus: [16] Fra hvem hele kroppen monteret og sluttede sig sammen og komprimeret af det, som hver fælles forsyninger, i henhold til fungere effektivt i mål for alle dele, gør stigning af kroppen indtil Opbyggelse af sig selv i kærlighed. [17] Dette siger jeg da og vidner i Herren, at du fra nu af gå ikke som andre hedninger gå, i Forfængelighed deres sind, [18], under den forståelse, formørket, fremmedgjorte fra livet i Gud gennem den uvidenhed, der er i dem, på grund af blindhed deres hjerte: [19] Hvem er forbi følelse har givet sig over til uterlighed, at arbejde al Urenhed med grådighed. [20] Men du har ikke så lært Kristus; [21] Hvis der så være, at du har hørt ham, og er blevet undervist af ham, som sandheden er i Jesus:

[22] At du udskyde vedrørende den tidligere samtale den gamle mand, som er korrump i henhold til de bedrageriske lyster; [23] Og fornyes i en ånd af dit sind; [24] Og at du lægger på den nye mand, som efter Gud er skabt i retfærdighed og sand hellighed. [25] Derfor lægge væk lyve, tale hver mand sandhed med sin næste: for vi er hverandres Lemmer. [26] Vær dig vrede, da synder

HVEM VIL SKE?

ikke: Lad ikke solen gå ned over din vrede: [27] Hverken give plads for Djævelen. [28] Lad ham, der stjal stjæle ikke mere: men lad ham arbejdskraft, der arbejder med sine hænder det, som er godt, at han kan have at give til ham, som har behov for. [29] Intet råddent fortsætte ud af din mund, men det, som er godt at brugen af opbyggelig, at det kan tjene nåde til tilhørerne. [30] og bedrøver ikke Guds hellige Ånd, hvor du er forseglet indtil forløsningens dag. [31] Al Bitterhed og Hidsighed og Vrede og Skrigen og ond tale, blive lagt væk fra dig, med al Ondskab: [32] Og være dig gode mod hinanden, barmhjertige, tilgivende hverandre, ligesom Gud for Kristi skyld har tilgivet dig. (Efeserne 4: 1-32 KJV)

[17] Derfor være du ikke uklogt, men at forstå, hvad det Herrens vilje er. [18] Og skal ikke drukket med vin, hvor er overskydende; men være fyldt med Ånden; [19] Tale til jer i salmer, hymner og åndelige sange, synge og gøre melodi i dit hjerte til Herren, [20] At give tak altid for alle ting til Gud og Faderen i navnet på vores Herre Jesus Kristus; [21] Indsendelse jer til hinanden i frygt for Gud. [22] Hustruer, indsende jer til jeres egne Mænd, som under Herren. [23] For manden er leder af konen, ligesom Kristus er overhoved for kirken, og han er den frelser af kroppen. [24] Derfor, da kirken er genstand til Kristus, så lad koner være at deres egne Mænd i alt. [25] Mænd, elsk jeres hustruer, ligesom Kristus elskede Menigheden og hengav sig selv for det, [26] At han kunde hellige og rense den med Vandbadet ved Ordet, [27] at han kunne præsentere det for sig selv en herlig kirke, som ikke har Plet eller Rynke eller noget deslige, men at det skulle være hellig og lydefri. [28] Så burde mænd til at elske deres hustruer som deres egne legemer. Han, der elsker sin hustru, elsker sig selv. [29] For intet menneske nogensinde endnu hadet sit eget kød; men nærer og hæger det, selv som Herren kirken: [30] For vi er medlemmer af hans krop, af hans kød, og hans knogler. [31] Derfor skal en mand forlade sin far og mor, og skal sluttede sig til sin hustru, og de to skal blive ét kød. [32] Dette er et stort mysterium: men jeg taler om Kristus og kirken. [33] Ikke desto mindre lod hver eneste af jer i særdeleshed, så elsker sin hustru som sig selv; og konen se, at hun ærbødighed sin mand. (Efeserne 5: 17-33 KJV)

De troende på Filippi blev formanet til at stå fast i én ånd med ét sind arbejder sammen for troen på evangeliet.

[25] Og have denne tillid, jeg ved, at jeg skal overholde og fortsætte med jer alle for jeres fremme og glæde af tro; [26] At din jubel kan være mere rigelige i Jesus Kristus for mig ved min kommer til dig igen. [27] Kun lad din samtale være så det bliver Kristi evangelium: at uanset om jeg kommer og se dig, ellers skal fraværende, jeg kan høre om dine sager, at man står fast i én ånd, med ét sind stræber sammen for Tro evangeliet; [28] Og i intet skrækslagne ved dine modstandere: der er dem en tydelig token fortabelsens, men til jer frelsens, og af Gud. (Filipperne 1: 25-28 KJV)

[1] Hvis der derfor nogen trøst i Kristus, hvis nogen trøst af kærlighed, hvis nogen Åndens Samfund, hvis nogen inderlige og Barmhjertighed, [2] Opfyld dig min glæde, at du være ligesindede, der har den samme kærlighed, værende af en overenskomst, af ét sind. [3] Lad noget ske gennem stridigheder eller forfængelig Ære; men i ydmyghed lade hinanden agtelse bedre end dem selv. [4] Se ikke hver mand på hans egne ting, men hver mand også på de ting af andre. [5] Lad dette sindelag være i jer, som også var i Kristus Jesus: [6] Hvem, at være i form af Gud, mente, at det ikke røveri at være Gud lig: [7] Men gjorde sig ingen omdømme, og tog ham i form

HVEM VIL SKE?

af en tjener, og blev gjort i skikkelse af mænd: [8] Og at blive fundet på mode som en mand, ydmygede han sig og blev lydige indtil døden, ja, døden på korset. [9] Derfor har Gud også højt ophøjet ham og givet ham et navn, som er over alle Navne: [10] At ved Jesu navn hvert knæ skal bøje sig, deres i Himmelen, og ting i jorden, og ting under jord; [11] Og hver Tunge skal bekende, at Jesus Kristus er Herre, til Guds ære Faderen. (Filipperbrevet 2: 1-11 KJV)

[14] Og frem alle disse ting sat på velgørehed, hvilket er Fuldkommenhedens Bånd. [15] Og lad Guds fred regel i jeres hjerter, til det, som du også bliver kaldt i ét legeme; og være dig taknemmelig. [16] Lad Kristi ord bo rigeligt iblandt eder i al Visdom; lære og påminde hverandre med salmer, hymner og åndelige sange, synge med ynde i jeres hjerter til Herren. (Kolossenserbrevet 3: 14-16 KJV)

[9] Men vi ser Jesus, som blev gjort lidt lavere end englens for lidelser af død, kronet med herlighed og ære; at han ved Guds Nåde må smage døden for hver mand. [10] blev det ham, for hvem alle ting, og ved hvem alle ting, i at bringe mange sønner til herlighed, for at gøre kaptajn på deres frelse perfekt gennem lidelser. [11] For både han, at helliger, og de, der er helliggjorte er alle af en: for hvilken årsag han ikke skammer sig ved at kalde dem Brødre, [12] At sige, jeg vil erklære dit navn til mine Brødre, midt i kirken Jeg vil synge jer ros. [13] Og igen, vil jeg sætte min lid til ham. Og igen: Se jeg og de Børn, som Gud har givet mig. [14] Efterdi derefter som børnene har del i kød og blod, han også selv ligeledes deltog i den samme; at han ved Døden skulde kunde slå ham ihjel, der havde dødens magt, der er Djævelen; [15] Og levere dem, der af frygt for døden var alle deres levetid underlagt trældom. [16] For sandelig ikke han tog ham karakteren af engle; men han tog ham Abrahams Sæd. [17] Derfor vil der i alle ting, det sømmede ham til at blive ligesom sine brødre, at han kunne være en barmhjertig og trofast ypperstepræst i det, der vedrører Gud, for at gøre forsoning for folkets synder. [18] For i, at han selv har lidt at blive fristet, han er i stand til at bistå dem, der er fristet. (Hebræerne 2: 9-18 KJV)

[1] Den, som tror, at Jesus er Kristus, er født af Gud; og hver, som elsker ham, at avlede elsker ham også som er født af ham. [2] Med dette ved vi, at vi elsker Guds børn, når vi elske Gud og holde hans Bud. [3] For dette er kærligheden til Gud, at vi holde hans Bud; og hans bud er ikke alvorlig. [4] For overhovedet er født af Gud, overvinder verden; og dette er den sejr, som overvinder Verden, vores tro. [5] Hvem er den, som overvinder Verden, uden den, som tror, at Jesus er Guds Søn? [6] Dette er den, som kom gennem vand og blod, Jesus Kristus; ikke af vand alene, men med vandet og blodet. Og det er Ånden, som vidner, fordi Ånden er sandheden. [7] For der er tre, som vidner i Himmelen, Faderen, Ordet og Helligånden: og disse tre er ét. [8] Og der er tre, som vidner i jorden, Ånden, og vandet, og blodet: og disse tre er enige i ét.

[9] Hvis vi modtager vidnesbyrd mænd, vidnet om Gud er større, thi dette er vidne Guds, som han har vidnet om sin Søn. [10] Han, der tror på Guds Søn har vidnet i sig selv: han, der tror ikke Gud har gjort ham til en løgner; fordi han ikke mener, den post, Gud gav hans søn. [11] Og dette er Vidnesbyrdet, at Gud har givet os evigt liv, og dette Liv er i hans Søn. [12] Han, der har Sønnen, har livet; og den, som ikke har Guds søn har ikke livet. [13] Dette har jeg skrevet til jer, der tror på navnet på Guds Søns; at du kan vide, at du har evigt liv, og at du kan tro på navnet på Guds Søn. (1 Joh 5: 1-13 KJV); [12] Og de ti Horn, som du sav er ti konger, som ikke have fået Rige endnu; men modtage strøm som konger en time med dyret. [13] Disse have eet Sind, og skal give deres magt og styrke til dyret. [14] Disse skulle føre Krig med Lammet, og Lammet skal sejre over dem, thi han er Herrernes Herre, og Kongers Konge, og de, der er med ham kaldes, og udvalgte og trofaste. (Åbenbaringen 17: 12-14 KJV)

HVEM VIL SKE?

Det er altså ikke underligt, at Skriften erklærer en troende til at være 'En' med Gud; Den troende er ikke Gud, men det anføres, at den troende er ét med Gud. Tilsvarende er Jesus Kristus også erklæret for 'En' med Gud, men ikke angiver Kristus bliver ét med Gud at gøre Jesus Kristus Gud. Derfor er den reaktion på forslaget om, at Jesus Kristus og Gud, den der sendte sin enbårne Søn til jorden for at dø på korset, er den samme person, skal være et rungende, 'NEJ', fra Skriften som Gud og Jesus Kristus er ét i formål alene - IKKE 'EN UD AF TRE PERSONER' ELLER 'TRE I EN PERSON' som fejlagtigt forfægtes af traditioner mænd.

Troende får at vide i Bibelen, at de er i Kristus og i Gud og omvendt: Gud i hver Troende og Kristus i hvert Troende; men dette gør ikke hver Troende Gud eller Jesus Kristus. Ligeledes hvor Skriften siger Kristus er i Gud, og Gud i Kristus betyder det ikke, at de også er den samme person.

Skriften erklærer den vidunderlige forhold troende har med Gud og Jesus Kristus, hvor troende er Ét med Gud OG Ét med Jesus Kristus.

[9] Men du er ikke i kødet, men i Ånden, i så fald være, at Guds Ånd bor i jer. Men om nogen ikke har Kristi ånd, han er ingen af hans. [10] Og hvis Kristus er i dig, kroppen er død på grund af synd; men Ånden er liv på grund af retfærdighed. (Romerbrevet 8: 9-10 KJV); [29] At intet Kød skal herlighed i hans nærvær. [30] Men ham er du i Kristus Jesus, som Guds er lavet til os visdom og retfærdighed og helliggørelse og forløsning: [31] Det, som der er skrevet, han at herligheder, lad ham herlighed i Herre. (1 Kor 1: 29-31 KJV); [5] For selvom der være, der kaldes guder, enten i himlen eller i jorden, (som der være guder mange, og Herrer mange) [6] Men for os er der kun én Gud, Faderen, af hvem alle ting , og vi i ham; og én Herre Jesus Kristus, ved hvem alle ting, og vi ved ham. (1 Kor 8: 5-6 KJV); [20] For alle Guds løfter i ham er ja, og i ham Amen, Gud til Guds ære af os. [21] Nu er han som etablerer os med jer i Kristus, og har salvede os, er Gud; [22] Hvem har også forsegle os, og i betragtning af alvor af Ånden i vores hjerter. (2 Kor 1: 20-22 KJV)

[5] For vi prædike os ikke, men Kristus Jesus, Herren; og os selv dine Tjenere for Jesu Skyld. [6] For Gud, som sagde, at Lyset skinne ud af mørket, har skinnet i vore hjerter, for at give lys til kundskab om Guds herlighed i lyset af Jesus Kristus. [7] Men vi har denne skat i Lerkar, at ypperst af magt kan være af Gud, og ikke af os. (2 Kor 4: 5-7 KJV); [18] Og alle ting er af Gud, som har forsonet os med sig selv ved Jesus Kristus, og har givet os ministeriet for forsoning; [19] At vide, at Gud var i Kristus forligte verden med sig selv, ikke at tilregne deres Overtrædelser til dem; og har forpligtet til os Ord forsoning. [20] Nu da vi er ambassadører for Kristus, som om Gud gjorde formaner dig af os: vi beder dig i Kristi Sted, skal du forsonet med Gud. (2 Kor 5: 18-20 KJV); [18] Jeg ønskede Titus, og med ham jeg sendte en bror. Har Titus gør en gevinst på dig? gik vi ikke i samme ånd? gik vi ikke i de samme trin? [19] Igen, tror du, at vi undskyldte os til jer? vi taler for Gud i Kristus: men vi gøre alt, inderligt elskede, for din opbyggelig. [20] For jeg frygter, at ikke, når jeg kommer, jeg skal ikke finde dig som jeg ville, og at jeg skal findes eder som du ikke ville: at der ikke være debatter, misunde, vrede, strid, bagtalelse, hvisker, hævelse, tumult: (2 Kor 12: 18-20 KJV); [20] Jeg er korsfæstet med Kristus:

HVEM VIL SKE?

alligevel jeg bor; endnu ikke jeg, men Kristus lever i mig, og det liv, som jeg nu lever i kødet jeg bor ved troen på Guds Søn, som elskede mig og gav sig selv hen for mig. (Galaterne 2: 20 KJV)

[16] Nu til Abraham og hans Sæd var løfter. Han siger ikke, Og for frø, som af mange; men som af den ene, og dit Afkom, som er Kristus. [17] Og det siger jeg, at den pagt, der blev bekræftet før af Gud i Kristus, loven, som var fire hundrede og tredive år efter, kan ikke gøre ugyldig, at det skal gøre løftet om ingen effekt. (Galaterne 3: 16-17 KJV); [10] For vi er hans Værk, skabte i Kristus Jesus til gode gerninger, som Gud før har ordineret, at vi skulle vandre i dem. (Ef 2: 10 KJV); [13] Brødre, jeg tæller ikke mig selv for at have pågrebet: men denne ene ting jeg gør, glemmer de ting, som er bagved, og nå frem til de ting, der er før, [14] Jeg jager mod målet til prisen af høje kald af Gud i Kristus Jesus. (Filipperne 3: 13-14 KJV); [2] Indstil din kærlighed på ting ovenfor, ikke på ting på jorden. [3] For du er død, og dit liv er skjult med Kristus i Gud. [4] Når Kristus, vort liv, åbenbares, da skal du også blive vist sammen med ham i herlighed. (Kolossenserbrevet 3: 2-4 KJV);

[17] Bed uden ophør. [18] I alt takker thi dette er Guds Villie i Kristus Jesus om dig. [19] dæmpning ikke Ånden. (1 Thess 5: 17-19 KJV); [11] også vi beder derfor altid for dig, at vor Gud ville tælle dig værdig til dette kald, og opfylde alle de gode fornøjelsen af hans godhed, og arbejdet i tro med magt: [12] at navnet på vor Herres Jesu Kristi kan herliggjort i dig, og du i ham, efter den nåde vor Guds og Herren Jesus Kristus. (2 Thess 1: 11-12 KJV); [19] Og vi ved, at vi er af Gud, og hele Verden ligger i ugudelighed. [20] Og vi ved, at Guds Søn er kommen, og har givet os en forståelse, så vi kan kende ham, som er sandt, og vi er i ham, det er sandt, selv i hans Søn Jesus Kristus. Dette er den sande Gud og det evige liv. (1 Joh 5: 19-20 KJV); [1] Jude, Tjener Jesus Kristus og Jakobs Broder, til dem, som ere helligede ved Gud Fader, og bevarede i Jesus Kristus, og kaldte. (Jude 1: 1 KJV)

Er det ikke underligt, at Bibelen siger, at dem, der så Jesus Kristus så Faderen, da Gud var i Kristus (og Kristus var på Gud)? Skriften siger, at vi også er et spejl af Gud og Jesus Kristus til verden, fordi vi har Gud og Jesus Kristus i os fra det øjeblik, vi accepterede Kristus ind i vores liv. Denne repræsentation af Gud gør os ikke Gud (eller Jesus Kristus), og heller ikke Gud i Jesus Kristus gør Kristus Gud eller nogen anden identitet traditionen med mænd ønsker at udtænke. Vi er børn af Gud og leve i Gud og på Jesus Kristus på grund af, hvad Gud opnået gennem Kristi offer på korset og hans opstandelse fra de døde.

[26] For du er alle Guds børn ved troen på Kristus Jesus. [27] For så mange af jer som er blevet døbt til Kristus, har sat på Kristus. [28] Der er ikke Jøde eller Græker; her er ikke Træl eller fri, der er hverken mand eller kvinde: for I er alle én i Kristus Jesus. [29] Og hvis du Kristus til, så er du Abrahams afkom, arvinger i kraft af Guds løfte. (Galaterne 3: 26-29 KJV)

Vi har så meget at leve for, og ingen tid til at drøfte berettigelsen af argumenter om Gud - især når disse skyldes fantasi 'naturlige menneske', der ikke kan kende Gud, endsige forstå Skriften. [11] For hvad mand kender de ting af en mand, redde menneskets ånd, som er i ham? selv så det, der hører Gud kender ingen mand, men Guds Ånd. [12] Nu har vi

HVEM VIL SKE?

modtaget, ikke ånden i verden, men den ånd, der er af Gud; at vi kunne vide de ting, der frit givet til os af Gud. [13] Hvilke ting også, vi taler, ikke i de ord, som menneskets visdom lærer, men som Helligånden lærer; sammenligne åndelige ting med åndelige. [14] Men det naturlige menneske modtager ikke de ting af Guds Ånd: for de er dårskab til ham: Hverken kan han kender dem, fordi de bedømmes åndeligt. (1 Kor 2: 11-14 KJV)

Du og jeg er nødt til at gribe øjeblikket og formane hinanden fra siderne i Skriften og placere vores tro på den opstandne Kristus i stedet for forgæves religion. Lad os bygge vores tro på Guds ord og vise frem Kristi lys, der lever inden for hver eneste troende i Kristus. Vores er en rig arv gennem Kristus og evighed nærmer med hver dag, der går.

7.7 SKRIFTEN HAR FØRSTE OG SIDSTE SIGE OM, HVEM GUD OG JESUS KRISTUS ER PÅ HINANDEN OG TIL VERDEN

Alle har brug for at genoverveje, hvad antagelser, de har afholdt om forholdet mellem Gud og Jesus Kristus, fordi Bibelen erklærer, de er to forskellige væsener - BÅDE værdig tilbedelse.

[1] Lad ikke dit hjerte være urolige: du tror på Gud, og tro på mig. [VI SKAL TRO PÅ GUD OG TROR PÅ JESUS KRISTUS] [2] I min faders hus er der mange boliger: hvis det ikke var tilfældet, Jeg ville have fortalt dig. Jeg går til en plads rede for jer. [3] Og hvis jeg går og forbereder et sted for dig, vil jeg komme igen, og tager jer til mig; at hvor jeg er, der kan du også blive. [4] Og hvor jeg går, du kender, og den måde, du kender. [5] Thomas sagde til ham: Herre, vi ved ikke, hvor du går; og hvordan kan vi så kende vejen? [6] Jesus sagde til ham: Jeg er vejen, sandheden og livet: Ingen kommer til Faderen uden ved mig. [JESUS KRISTUS ER DEN ENESTE VEJ TIL GUD] [7] Hvis du havde kendt mig, du burde have vidst, min Fader også: og fra nu af du kender ham, og har set ham. [AT KENDE JESUS KRISTUS ER AT KENDE GUD] [8] Filip sagde til ham: Herre, vis os Faderen, og det er tilstrækkeligt os.

[9] Jesus sagde til ham: Har jeg været så lang tid med dig, og alligevel har du ikke kendt mig, Philip? Han der har set mig, har set Faderen; og hvordan siger man så, Vis os Faderen? [NÅR FOLK SÅVE JESUS KRISTUS DE SKUEDE GUD] [10] Tro du ikke, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig? [JESUS KRISTUS ER GUD; GUD ER I JESUS KRISTUS] De ord, jeg taler til dig, jeg taler ikke af mig selv; men Faderen, som bliver i mig, han gør værkerne. [KRISTI ORD ER FRA GUD - IKKE JESUS KRISTUS; GUD BOR PÅ JESUS KRISTUS; GUD GØR DE VÆRKER, KRISTUS BETYDER] [11] Tro mig, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig: Ellers tro mig de absolut værker skyld. [JESUS KRISTUS ER GUD; GUD ER I JESUS KRISTUS] [12] Sandelig, sandelig,

HVEM VIL SKE?

siger jeg eder, den, som tror på mig, de Gerninger, som jeg gør, skal han også gøre; og større værker end disse skal han gøre; fordi jeg går til min Fader. [FORDI JESUS KRISTUS VIL HVOR GUD ER TROENDE VIL GØRE STØRRE GERNINGER JESUS KRISTUS] (33)

[13] Og hvad du beder om i mit navn, så vil jeg gøre, for at Faderen kan herliggøres ved Sønnen. [JESUS KRISTUS SVAR TIL BØN / ANMODNINGER AF DEN TROENDE, SÅLEDES AT HERLIGGØRE GUD] [14] Hvis du skal spørge noget i mit navn, vil jeg gøre det. [15] Hvis du elsker mig, så hold mine bud. [16] Og jeg vil bede Faderen, og han skal give jer en anden talsmand, at han kan blive hos dig for evigt; [JESUS KRISTUS BAD TIL GUD OM AT GIVE DEN TROENDE EN ANDEN TALSMAND, SOM VIL BO HOS DEN TROENDE FOR ALTID] [17] Selv sandhedens ånd; som verden ikke kan modtage, fordi det ser ham ikke, hverken kender ham: men du kender ham; for han bor sammen med dig, og skal være i jer. [TALSMANDEN / SANDHEDENS ÅND DVÆLER MED OG I EN TROENDE; DEN TROENDE VIL VIDE TALSMANDEN / SANDHEDENS ÅND, DER VANTRO IKKE KAN MODTAGE ELLER SE]

[18] Jeg vil ikke efterlade jer faderløse; jeg kommer til jer. [19] Endnu en liden Tid, og verden ser mig ikke mere; men du ser mig: fordi jeg bor, skal du bor også.. [20] På den dag skal du vide, at jeg er i min Fader, og du i mig, og jeg i dig [JESUS KRISTUS ER GUD; DEN TROENDE ER I JESUS KRISTUS, JESUS KRISTUS ER DEN TROENDE] [21] Han, der har mine bud og holder dem, han er den, der elsker mig; og den, elsker mig, skal elskes af min Fader, og jeg vil elske ham, og vil manifestere mig til ham. [TROENDE ELSKET AF GUD OG JESUS KRISTUS; TROENDE SE OG VIDE JESUS KRISTUS, SOM VIL MANIFESTERE SIG FOR DEM I DETTE LIV] [22] Judas sagde til ham, ikke Iskariot, Herre, hvordan er det, du vil manifestere dig selv til os, og ikke til verden? [23] Jesus svarede og sagde til ham: Hvis en mand elsker mig, vil han holde mine ord, og min fader vil elske ham, og vi vil komme til ham og tage Bolig hos ham. [24] Han, der elsker mig ikke holder ikke mine Ord: Og det Ord, som du hører, er ikke mit, men Faderens, som sendte mig. [TEKSTEN JESUS KRISTUS TALTE IKKE VAR HANS EGEN - DE VAR FRA GUD] [25] Disse har jeg talt til jer, mens jeg endnu var hos dig. [26] Men Talsmanden, som er Helligånden, som Faderen vil sende i mit navn, skal han lære jer alle ting og bringe alle ting til din erindring, hvad jeg har sagt til jer. (34) [HELLIGE ÅND = HELLIGE SPØGELSE] [TALSMANDEN / HELLIGÅNDEN SENDT AF GUD EFTER ANMODNING JESU KRISTI; TALSMANDEN VIL LÆRE OG MINDE TROENDES HVAD JESUS KRISTUS HAR SAGT] [27] Fred efterlader jeg jer, min fred giver jeg jer ikke, som verden giver, giver jeg jer. Lad ikke dit hjerte være forfærdet og ikke være modløst. [28] Du har hørt, hvordan jeg sagde til dig, jeg går væk, og komme igen til jer. Hvis du elskede mig, ville du glædes, fordi jeg sagde, jeg går til Faderen, thi min Fader er større end jeg. [JESUS KRISTUS VIL GUD; GUD ER STØRRE END JESUS KRISTUS] [29] Og nu har jeg fortalt dig, før det ske, at når det er sket, kan du tro. [30] Herefter vil jeg ikke tale meget med jer: for denne Verdens Fyrste kommer, og har ikke noget i mig. [31] Men for at verden skal vide, at jeg elsker Faderen; og som Faderen har givet mig befaling, selv så jeg gør. [JESUS KRISTUS MODTAGET BUD FRA

HVEM VIL SKE?

**GUD; JESUS KRISTUS ADLØD OG GJORDE GUDS VILJE] ... (Joh 14: 1-31
KJV)**

Gud er større end Jesus Kristus; det er, hvad Jesus Kristus selv erklærede! Derfor vil enhver hævde, at Jesus Kristus er lig med Gud, og at Jesus Kristus er Gud, virkelig skal testes af Skriften - IKKE af de traditioner mænd.

HVEM VIL SKE?

“Og nu kommer jeg til dig; og dette taler jeg i Verden, for at de kunne have min Glæde fuldkommet i sig. Jeg har givet dem dit ord; og verden har hadet dem, fordi de ikke er af verden, ligesom jeg ikke er af verden. Jeg beder ikke, at du skal tage dem ud af verden, men at du skal bevare dem fra det onde. De er ikke af verden, ligesom jeg ikke er af verden. Hellige dem ved din sandhed: dit ord er sandhed. Som du har sendt mig til verden, selv så har jeg også udsendt dem til verden. Og for deres skyld, jeg helliger mig selv, at de også kan være helliget i sandheden. Men jeg beder ikke alene for disse, men også for dem, som tro på mig gennem deres ord; At de alle må være ét, som dig, Fader, er i mig, og jeg i dig, at de også må være i os, for at verden skal tro, at du har sendt mig. Og den Herlighed, som du har givet mig, har jeg givet dem; at de kan være ét, ligesom vi er ét: jeg i dem, og du i mig, for at de kan blive gjort fuldkomne i én; og at verden kan vide, at du har sendt mig, og har elsket dem, ligesom du har elsket mig. Fader, jeg vil, at de også, som du har givet mig, være hos mig, hvor jeg er; at de skal se min herlighed, som du har givet mig; thi du elskede mig før verdens grundlæggelse. Retfærdige Fader, verden har ikke kendt dig, men jeg har kendt dig, og disse have kendt, at du har sendt mig. Og jeg har kundgjort dem dit Navn og vil erklære den: at den kærlighed, hvormed du har elsket mig, skal være i dem, og jeg i dem.”

Jesus Kristus, Kongernes Konge og Herrernes Herre
(Joh 17: 13-26 KJV)

KONKLUSION

Alle udsagn i, 'Hvem Vil Ske?' er baseret på vers taget fra Bibelen (KJV) for at bruge, hvad Gud talte til de hellige mænd, som indspillede Guds Ord på ruller. Der er så mange vers, der angiver Gud elsker hans enbårne Søn, Jesus Kristus, som i øjeblikket er ved Guds højre hånd trone, hvor han går i forbøn på vegne af hver troende. Mange vers i Skriften erklærer den nærhed og enkelt formål Gud har med Jesus Kristus, som adlød Guds vilje i stedet for Hans egen i Getsemane have og i hele hans jordiske gåtur. Der er mange lære og doktriner undervist af mennesker om Gud, Jesus Kristus, og Bibelen, og du og jeg har brug for at teste hver påstand og tro med Guds ord i stedet for traditioner mænd. Der er mange argumenter mænd på de spørgsmål, der rejses i denne bog, men ingen blev citeret eller direkte diskuteret da tid er kostbar, og 'Hvem Vil Ske?' er kun skrevet for dem, der er eller vil blive gemt - ikke dem, der elsker ikke Guds Ord.

Trods den manglende tro gennem uvidenhed og forkert undervisning fremherskende i verden i dag, fra tid til anden, jeg gerne besøge kirker for at se, om jeg kan lære noget fra prædikestolen eller menighedens medlemmer. Nogle gange, jeg glæder mig over, hvad jeg finder; ofte er jeg ikke. Skriften er klar med hensyn til behovet for dem, der er nye i troen på Jesus Kristus for at undgå omstridte argumenter og de, der er i strid med sig selv, og så det anbefales, at uerfarne troende søger fællesskab med ligesindede troende, der elsker Gud, og ikke er blevet forført af doktriner mænd. For dem, der er modne i deres kærlighed og vandre med Gud og Jesus Kristus, som er i stand til at opretholde deres kærlighed til Gud og objektivitet tanke, jeg opfordre dig til at elske og vidne til dem, der er i kirker og katedraler - især hvis de er åben for tilbedelsen Gud søger: den for ånd og sandhed. Ellers Bibelen klart siger, at mens Gud og Jesus Kristus er lange lider med hver person, vi skal afvise en person, efter den første og anden formaning.

[9] Men undgå tåbelige spørgsmål og Slægtregistre og stridigheder og stræben om loven; for de er urentable og forgæves. [10] En mand, der er en kætter efter den første og anden formaning afvise; [11] At vide, at han, der er sådan bliver undergravet, og synder, blive dømt af sig selv. (Titus 3: 9-11 KJV); [37] Hvis nogen tror, at han er en Profet eller åndelig, han erkende, at de ting, jeg skriver til jer er Herrens Bud. [38] Men dersom nogen være uvidende, han være uvidende. (1 Kor 14: 37-38 KJV)

Tiden er for kort, og Guds Ord for dyrebar til at debattere. Medmindre Gud fortæller dig at blive og tale med nogen hjerte det anbefales kraftigt, at du finder en anden, der måske endnu ikke har hørt de gode nyheder. Felterne er fulde, men der er så få arbejdere; med så mange mennesker endnu at få mulighed for at tilbede Gud i ånd og sandhed, lad os leve vores liv for Ham at være sikker på den ene der er gået foran os, Vor Herre Jesus Kristus.

OM FORFATTEREN

Mark blev opmærksom på Gud i en tidlig alder og accepteret Jesus Kristus ind i sit liv så langt tilbage som han kan huske. Kommer fra en voldelig dysfunktionel familiebaggrund han var vidne Guds udfrielse og beskyttelse af sit liv fra døden og kan sympatisere med ofre for vold i hjemmet.

Efter at være blevet påvirket af en kristen lærer på skolen og gå til en lokal kristen kirke, Mark lærte at bede og læse Skriften; sensing Guds nærvær og glæde i tilbedelsen tilgængelige gennem arbejdet i Jesus Kristus. Levende fra Christian hjem til Christian hjem under hans midten til sidstnævnte teenagere, han lærte af forskellene mellem kirkens trosretninger, men stadig så og var taknemmelig for hjerte og livet for dem, der gav ham kærlighed og husly.

I Royal Australian Navy, Mark igangsat og ledet en lille kristent fællesskab ombord en guidet missil destroyer og fortsatte med at opleve forfølgelse, der var begyndt i grunduddannelse. Uanset den fjendtlighed alle troende erfaring i denne verden, Mark forblev trofast og var vidne til i de forskellige havne, han rejste til under sine flådefartøjer implementeringer i den indiske og sydlige Stillehav Oceans.

En uge efter sin udledning fra søværnet, Mark rejste til USA for at begynde lederskab og missionær uddannelse, som han så som nødvendigt og grundlæggende for sit liv i tjeneste, som Gud havde kaldt ham. Efter missionær og hjem kirke opsøgende i Michigan, Kansas og Florida, Mark fortsatte sin vidne tilbage i Australien og til sidst gik på University of Sydney og Australian National University, hvorfra han tjente fire universitetsgrader og advokatbeskikkelse fra High Court of Australien. Som barrister-at-Law og solicitor Mark arbejdede i den private og offentlige sektor, hvor han fortsatte med at nyde fællesskab med Gud, sin Fader, og hans Herre og Frelser, Jesus Kristus.

I dag er han stadig taknemmelig og velsignet med sin familie og ser frem til De Gathering Sammen / Rapture begivenhed erklæret i 1 Thess 4: 13-5: 11 og 1 Kor 15: 51-57 (KJV), som er Håb for enhver Troende i Jesus Kristus.

[HTTPS://WWW.LINKEDIN.COM/IN/MARKGRANTDAVIS](https://www.linkedin.com/in/markgrantdavis)

HVEM VIL SKE?

NU HÅBETS GUD
FYLDE JER MED AL
GLÆDE OG FRED I
AT TRO, AT DU KAN
RIGE I HÅBET, I
KRAFT AF
HELLIGÅNDEN.
(ROMERNE 15:13 KJV)

SLUTNOTER

(1) Oplysninger og kommentarer her kan omfatte vigtige bibelske vers, at læseren opfordres til at se op i deres Bibel.

(2) [50] For enhver, der gør min Faders Villie, som er i himlen, det samme er min Broder og Søster og Moder. (Mattæus 12: 50 KJV); [10] blev det ham, for hvem alle ting, og ved hvem alle ting, i at bringe mange sønner til herlighed, for at gøre kaptajn på deres frelse perfekt gennem lidelser. [11] For både han, at helliger, og de, der er helliggjorte er alle af en: for hvilken årsag han ikke skammer sig ved at kalde dem Brødre, [12] At sige, jeg vil erklære dit navn til mine Brødre, midt i kirken vil jeg lovsynge dig. [13] Og igen, vil jeg sætte min lid til ham. Og igen: Se jeg og de Børn, som Gud har givet mig. (Hebræerne 2: 10-13 KJV)

(3) Guds Engle i Skriften ligne mænd, når de bliver set af mennesker - ikke de babyer eller kvinder ofte portrætteret i fabler: [1] Og der kom to engle til Sodoma ved selv; og Lot sad i Sodomas Port, og Lot se dem rejste sig for at møde dem; og han bøjede sig med ansigtet mod jorden ... [5] og de kaldte til Lot, [DE ONDE MÆND KALDET] og sagde til ham, Hvor er de mænd, som kom ind til dig denne aften? [DE IKKE KENDER DE 'MÆND' VAR ENGLE] Bringe dem ud til os, så vi kan kende dem. [KENDER DEM SEKSUELT] (Første Mosebog 19: 1, 5 KJV); [11] Og der kom en Herrens engel, og sad under et egetræ, som var i Ofra, som vedrørte Abiezriten Joasj, medens: og hans søn Gideon tærskede Hvede i Vinpersen for at det fra midjanitterne ... [22] Og da Gideon opfattede, at han var en Herrens engel, Gideon sagde, Ak, Herre Gud! efter, fordi jeg har set en Herrens engel ansigt til ansigt. (Dom 6: 11, 22 KJV); [2] Og de fandt Stenen rullede bort fra Graven. [3] Og de gik i, og fandt ikke liget af den Herre Jesus. [4] Og det skete, da de var meget forvirret over dette, se, da stode to Mænd for dem i skinnende klæder: (Lukas 24: 2-4 KJV); [9] Og da han havde sagt disse ting, mens de så, at han blev taget op; og en Sky tog ham bort fra deres Øjne. [10] Og mens de så standhaftigt mod himlen, da han gik op, se, da stode to Mænd hos dem i hvide tøj; [11] Hvilket også sagt, du Mænd Galilæa, hvorfor står du stirrer op i himlen? denne samme Jesus, som er taget fra jer op til himlen, skal komme igen på samme måde, som du har set ham gå ind i himlen. (ApG 1: 9-11 KJV)

(4) Nogle troende vil også blive velsignet på jorden, og alle troende vil blive velsignet efter Kristi vises. Men alle apostlene, de fleste profeter, og mange andre troende i Skriften ikke modtage sådanne velsignelser i deres levetid, men troede for, og forventede, Guds belønning gennem Jesus Kristus i evigheden.

(5) [8] være ædru, være på vagt; fordi din modstander djævelen, som en brølende Løve, gåture omkring, søgende, hvem han kan opsluge: [SATAN GÅR FREM OG TILBAGE JORDEN SØGER ØDELÆGGELSE OG VILDLEDNING AF MENNESKER] [9] Hvem modstå standhaftige i troen, vel vidende, at de samme Lidelser fuldbyrdes i jeres brødre, der er i verden. [10] Men al Naades Gud, som kaldte os til sin evige Herlighed i Kristus Jesus, efter at du har lidt et stykke tid, gøre dig perfekt, etablere, styrke, bosætte dig. [ALLE, DER ER KALDET TIL EVIGT LIV VIL LIDE I DENNE VERDEN PÅ

HVEM VIL SKE?

GRUND AF SATAN, SOM SMERTE GUD BLIVER TIL SEJR, STYRKE OG HANS HERLIGHED FOR EVIGHEDEN] (1 Peter 5: 8-10 KJV)

(6) Kontrast dette ødelæggelse og tab til hvad Jesus Kristus opnået der gjorde alt Gud ønskede ham at gøre; Jesus Kristus har aldrig dræbt (eller ramt) nogen, gjort nogen syge, eller forårsaget nogen smerte eller lidelse for enhver person: [7] Da sagde Jesus til dem igen, Sandelig, sandelig siger jeg jer, jeg er døren til fårene. [8] Alle, der nogensinde kom før mig er tyve og røvere: men fårene ikke høre dem. [9] Jeg er døren: ved mig, hvis nogen ind i, skal han blive frelst, og skal gå ind og ud, og find græsgange. [10] Tyven kommer ikke, men for at stjæle, og at dræbe og ødelægge: Jeg er kommen, at de skal have liv, og at de måske have i overflod [DE TYVEN - GUD IKKE - STJÆLER DRÆBER, OG ØDELÆGGER; I MODSÆTNING TIL HVAD TYVEN GØR, JESUS KRISTUS KOM, AT EN PERSON SKAL HAVE LIV OG HAVE I OVERFLOD] [11] Jeg er den gode hyrde: den gode hyrde giver sit liv for fårene. (Joh 10: 7-11 KJV)

Gud og Jesus Kristus ikke få folk til at blive syge eller dø; I stedet er de helbrede, leverer, og gem. Job giver Det Gamle Testamente hebraiske et kort indblik i den 'HVORFOR DÅRLIGE TING SKE FOR GODE MENNESKER', men det Nye Testamente åbner det åndelige rige for alle at se, at de slås med Guds fjende, Satan og hans engle-meget ligesom gardin i templet blev revet åbent efter Kristi korsfæstelse. Nu er vores øjne kan se, hvem der står bag en sådan smerte og pine, som er meget forskellige for enhver antagelse, at Gud dræber og gør folk syge; Kristi ministerium på jorden, og hvad den hellige ånd afslører fra evangelierne til Johannes 'Åbenbaring' erklærer, at Gud ikke gøre disse ting til sine børn, men tillader Satan og Dom at reagere på ulydighed af frie viljer individer (og nationer), som kun er kort behandlet i 'Hvem Vil Ske?'

(7) Hebraisk, 'Formsprog af Permission' hvor Satan fik lov til at angribe alle Jobs familie, tjenere, og rigdom, fordi Gud FJERNET den beskyttelse, han tidligere havde oprettet og noterede i Job 1: 10 (KJV); Gud har ikke angribe job eller dem omkring ham - Skriften klart, denne smerte og lidelse var forårsaget af Satan.

(8) Dette vers siger ikke, at godt og ondt i livet kommer begge fra Gud; det siger, at godt kommer fra Gud, og at folk vil også modtage det onde i livet - det gør ikke, at det onde kommer fra Gud. I stedet godt og ondt er i verden og Gud og Satan er aktive i livet for enkeltpersoner.

(9) [7] Og det var så, at efter at Herren havde talt disse Ord til Job, sagde Herren til Elifaz Elifaz, er min Vrede optændt imod dig og imod dine to venner: for du ikke har talt om mig de ting, der er rigtigt, som min Tjener Job har. [8] tage Derfor eder nu syv Tyre og syv Vædre, og gå til min Tjener Job, og tilbyder op for jer selv et Brændoffer; og min Tjener Job skal bede for dig: for ham vil jeg accepterer: at jeg ikke skal beskæftige sig med dig efter din dårskab, i, at du ikke har talt om mig det, som er rigtigt, som min Tjener Job. [9] Så Elifaz Elifaz og Bildad den Shuhite

HVEM VIL SKE?

og Zophar den Naamathite gik, og gjorde, som Herren befalede dem: Herren også accepteret Job. (Job 42: 7-9 KJV)

(10) [32] Og for at drømmen blev fordoblet Faraos to gange; er det fordi de ting er etableret af Gud, og Gud snart vil lade det ske. (Første Mosebog 41: 32 KJV)

(11) [13] døde alle disse i troen, ikke at have fået løfterne, men efter at have set dem langt borte, og blev overtalt af dem, og omfavnede dem og bekendte, at de var fremmede og udlændinge på jorden. (Hebr 11: 13 KJV)

(12) Udtrykket 'torn' blev også brugt i Det Gamle Testamente for folk, der ville være et problem at troende: [51] Tal til Israeliterne og sig til dem, når du er gået over Jordan ind i det Land Kana'ans; [52] Da skal du drive alle indbyggerne i jord fra, før du, og ødelægge alle deres billeder, og ødelægge alle deres støbte Billeder, og ganske plukke ned alle deres Offerhøje: [TROENDE AT FJERNE DISSE MENNESKER OG ØDELÆGGE DE TING, SOM VAR EN UGUDELIG INDFLYDELSE I DELSTATEN] [53] Og du skal fjerne indbyggerne i landet, og bo deri, thi jeg har givet eder Landet i Eje ... [55] Men hvis du ikke vil køre ud indbyggerne af jorden fra, før du; så er det skal ske, at de, som du levner af dem skal være stikker i øjnene, og torne i eders Sider, og ærgre dig i det Land, hvor du bor. [DISSE MENNESKER VILLE BLIVE STIKKER OG TORNE TIL TROENDE, HVIS DE IKKE BLEV FJERNET FRA JORDEN] (Numbers 33: 51-53, 55 KJV)

(13) Selv om Paulus blev blændet fra Kristi intervention i et af Paulus rejser for at fange og myrde Troende, hans blindhed blev helbredt, da Ananias bad for ham i ApG:

[8] Og Saulus rejste sig fra Jorden; og da hans øjne blev åbnet, så han ingen mand: men de førte ham ved hånden og førte ham ind i Damaskus ... [17] Og Ananias gik hen og kom ind i huset; og lægge sine hænder på ham og sagde: Broder Saul, Herren, Jesus, der viste sig for dig på den måde, som du kom, har sendt mig, at du måske modtage dit syn, og blive fyldt med Helligånden. [18] Og straks faldt der fra hans øjne, som det havde været skalaer, og han blev seende, og stod op og blev døbt. (Apg 9: 8, 17-18 KJV) Den svagelighed i Paulus øjne eller øjne omtalt senere var som et resultat af Budbringer Satan - ikke Kristus.

(14) [37] Hvis nogen tror, at han er en Profet eller åndelig, han erkende, at de ting, jeg skriver til jer er Herrens Bud. [38] Men dersom nogen være uvidende, han være uvidende. (1 Kor 14: 37-38 KJV); [16] Ikke desto mindre, hvor vi allerede har opnået, så lad os gå ved samme regel, så lad os huske den samme ting. [17] Brødre, være tilhængere sammen for mig, og markere dem som går så du har os for et eksempel. [18] (For mange gang, om hvem jeg har fortalt dig ofte, og nu fortælle dig selv græde, at de er fjender af Kristi kors: [19] Hvem ende er ødelæggelse, hvis Gud er deres mave, og hvis Ære er i deres Skændsel, som tragte efter de jordiske ting) (Filipperne 3: 16-19 KJV); [8] Heller ikke vi spiser enhver mands brød for intet; men udvirket med arbejdskraft og møje nat og dag, at vi ikke kunne afholdes nogen af jer: [9] Ikke fordi vi ikke har magt, men at gøre os selv et eksempel for jer at følge os. (2 Thess 3: 8-9 (KJV)

(15) Meget som Josef havde under Faraos begynder med de syv år med overflod, før de syv år med hungersnød i Første Mosebog 41: 40 (KJV).

HVEM VIL SKE?

(16) [1] Og han viste mig en ren flod af livets vand, klar som krystal, fortsætter ud af Guds trone og Lammets ... [3] Og der skal ikke være mere forbandelse: men Guds trone og Lammets skal være i den; og hans tjenere skal tjene ham: (Åb 22: 1, 3 KJV)

(17) [11] Da jeg var barn, talte jeg som barn, jeg forstod som barn, tænkte jeg som et barn: men da jeg blev en mand, jeg lagt væk barnlige ting. [12] For nu ser vi i et spejl, i en gåde; men så ansigt til ansigt: nu ved jeg delvis men da skal jeg kende, ligesom jeg selv er kendt. (1 Kor 13: 11-12 KJV); [4] Og de skal se hans ansigt; og hans navn skal være i deres Pander. (Åbenbaringen 22: 4 KJV)

(18) Hævet til 'Hans' Trone - Gud eller Jesus Kristi Trone? Før Nye himlen og Jord er oprettet og omtalt i Åbenbaringen 21 Jesus Kristus er beliggende ved Guds højre hånd. Efter den nye himlen og jord er skabt 'de Guds Trone og af Lammets' nævnes for første gang, og det er beliggende i det ny Jerusalem. (Åbenbaringen 22: 1, 3 KJV)

(19) [5] For der er én Gud og én formidler mellem Gud og mennesker, mennesket Kristus Jesus; [6] som gav sig selv som løsesum for alle, skal vidnet i tide. (1 Timoteus 2: 5- 6 KJV)

(20) Gud ønsker at belønne hver eneste person, men du og jeg først nødt til at handle ud fra Guds ord og kald.

(21) Det er vigtigt at bemærke, at Viser af Jesus Kristus er IKKE det samme som Return of Jesus Kristus som forskellige ting vil ske i hver hændelse: 'De Viser' er Jesus Kristus i skyerne over jorden med borttrykket troende for en syvårig periode; 'Returneringen' er Jesus Kristus på jorden med sine engle fjerne de onde og oprettelse Hans herredømme over jorden med de troende, der vil danne sin regering i tusind år.

(22) Himlen, ligesom de himmelske væsener, kan simpelthen ikke ses af det normale menneskelige øje (meget som hunde kan høre lyde mennesker ikke kan høre eller farver fisk kan se, men mennesker ikke kan). Men bare fordi vi ikke kan se dem betyder ikke, at engle og himmelske magter ikke eksisterer; Bemærk de mange konti, hvor Gud og Jesus Kristus ÅBNE øjnene på en person, for at SE, hvad der har været foran deres ansigt hele tiden. Den 'åndelige' realm kunne derfor være en anden måde at sige disse ting og væsener, der eksisterer side om side og menneskehandel, men som ikke kan ses med det blotte menneskelige øje, medmindre Gud, Jesus Kristus, en engel, eller Troende 'åbner' den øjet der ser. Denne avancerede emne er yderligere behandlet i en kommende bog af forfatteren.

(23) Sammenlign dette med hans tilsynekomst hvor Kristus snupper de troende op i skyerne for at være sammen med ham: [17] Så vi, som lever og forbliver skal være fanget op sammen med dem i skyerne for at møde Herren i luften: og så skal vi altid være sammen med Herren. (1 Thess 4: 17 KJV)

(24) Gud viste Johannes Døbereren, at Kristus har modtaget Ånden fra Gud gennem tegn på en faldende due fra himlen. Ligeledes efter at Jesus Kristus steg op til himlen,

HVEM VIL SKE?

og den hellige ånd blev sendt til jorden i pinsen, Skriften registrerer, at når en person har modtaget dåb den hellige ånd blev det også indikeret med et skilt i hele Apostlenes Gerninger og 1 Kor 12 til 14 KJV.

(25) Da Gud ønsker folk til at tilbede ham i ånd og sandhed påhviler det alle, som søger at behage ham at anerkende Hans Ord og ord har myndighed over ordene fra mændene - selv om en sådan anerkendelse bandlyser en person fra religiøse tilhørsforhold.

(26) [15] har vi ikke en ypperstepræst, der ikke kan blive rørt med følelsen af vore skrøbeligheder; men var fristet i alle ting ligesom vi, dog uden synd. (Hebr 4: 15 KJV)

(27) [29] Og han, som sendte mig, er med mig: Faderen har ikke ladet mig alene; for jeg gør altid det, som behager ham. (Joh 8: 29 KJV)

(28) Interessant, at den hellige ånd ned fra himlen for at fylde de troende på pinse ApG 2: 2 KJV med lyden af et 'kraftigt vindstød' og [22] Og da han havde sagt dette, åndede han på dem, og sagde til dem Modtag I den Helligånd: [ÅNDEDE PÅ DEM] (Joh 20: 22 KJV)

(29) At huske, at Aramæisk, Hebraisk og Græske tekster i Skriften ikke kapitalisere ord eller navne og blev skrevet i kursiv eller aktiverede bogstaver.

(30) En undersøgelse af, hvad Moses så, da han talte til Gud illustrerer lignelse Gud anvendes, såsom en 'brændende' busk, pude af røg, pude af ild, og endda en mand. Sammenlign denne brug af lignelse til at tale med andre mennesker i hele Skriften gennem Jesus Kristus, engle, storme, ovenstående stjerner, skabelse på jorden.

(31) Meget gerne mennesker kan ikke høre lyde, at hunde kan høre eller se farver eller varme prints nogle krybdyr og andre skabninger kan se.

(32) Se også Paulus, der slog troldmanden med blindhed i ApG 13: 6-12 (KJV).

(33) Hvordan kan en troende gøre større gerninger end Jesus Kristus, hvis Jesus Kristus er Gud? Det er fordi Gud gjorde værker gennem Jesus Kristus - som Gud vil gøre ved Jesus Kristus i en troende.

(34) Bemærk, at vi ikke får at vide, at tilbede Talsmanden og hverken er det nogensinde kaldes, 'Gud' eller den tredje person af en såkaldt 'treenighed'. Også for at døbe i navnet på Faderen, Sønnen og Ånden betyder ikke, at hver enkelt er (De) Gud eller 'tre-i-én person'.